

မင်းတုန်းမြို့နယ်

မင်းတုန်းမြို့နယ်

BURMESE
CLASSIC

www.burmeseclassic.com

စာနယ်ဇင်းကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်

အတွင်းစာလား ၀၇၆၂
မျက်နှာစာ ၁၀၀၂

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၃၇၀၀
ဇန်နဝါရီလ၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ်

မျက်နှာစာ

ဒီဇိုင်း ပန်းချီ တင်ထွက်
ကာလာခွဲ ကိုကျော်ထွန်း
အစုစိုက် နန်းသင်

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်လှိုင် ၀၉၀၆
မိုးစန္ဒာစာပေ
၂၊ ဤလမ်း၊ ဆေးပလာ၊ ရန်ကုန်မြို့

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်တင်စို ၀၂၈၃၉
နန်းသင်ပုံနှိပ်တိုက်
၁၉၆၊ ၃၉ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

တန်ဖိုး ၈ ဂွဉ်

ကြို : က ၁ က န် ၁ ၆ ၉ ၈ ၈ ၆

www.burmeseclassic.com
BURMESE CLASSIC
ပြန်လည်ထုတ်ဝေ

TRUTH IS STRANGER THAN FICTION

မိုးစင်သန့်

ဆွေနိုင်ဦး	၁၁
ပန်းတနင်္ဂနွေသိန်း	၂၁
နေလင်းထွန်း	၃၃
အငြိမ်းစားဥပဒေအကြံပေး	၄၁
ရာမညမောင်မောင်ကျော်	၄၈
စိန်ခင်မောင်ရီ	၅၀
အငြိမ်းစား တရားသူကြီး	၆၅
သန်းဝင်းထွန်း	၇၄
ကျောက်လှိုင်း	၉၃
မောင်ခင်မောင်(ပြည်သူ့ရဲ)	၉၉
မေအောင်စိုး	၁၀၉
မောင်မင်္ဂလာ	၁၁၅
ဖျာပုံစိုး	၁၂၃
မြင့်အောင်ထွန်း	၁၃၂
ညိုညိုစိုင့်	၁၄၃

“ဖြစ်ရပ်နှင့်”တွင်

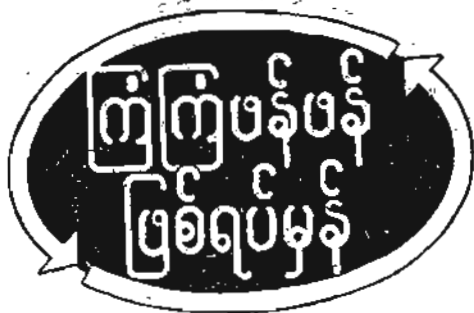
“ဖြစ်ရပ်နှင့်”တွင် ပါဝင်နေသော နိုင်ငံနှင့် ရှိသော ရေးသားနှင့် မြို့လွင်လည်း မည်သည့် စည်းကမ်းချက်များ ထားရှိပါသနည်းဟူသော စာဝေဝါသနာရှင်တို့၏ စုံစမ်းပေးခြင်းများကို ပြန်ကြားလိုသည်မှာ....

ကျွန်တော် စီစဉ် ထုတ်ဝေနေသော ဖြစ်ရပ်နှင့် စာစဉ်တွင် ဖြစ်သမျှဆို ပါဝင် ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြပါသည်။

ဦးစုတွင်

- ၁။ ရှုမဝစာပေမှ လူငယ်ချင်း ဤအင်းရေကို အေးအေးကံ့ကံ့ ဖြစ်စေရေး။
 - ၂။ ဥပဒေ ဗဟုသုတ တိုးတက် ပြန့်ပွားစေရေး။
 - ၃။ ပြည်သူ့တရားစီရင်ရေး၏ အနီးစပ်တွင် ငြိမ် ထင်ရှားစေရေး။
 - ၄။ ပြည်သူ့ရဲ၏ မှုခင်း တားဆီးဖော်ထုတ်မှုကို ပြည်သူတိုင်း လက်တွဲ ကူညီလာစေရေး။
 - ၅။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မေ့ဟတရားသည် လူသားအားလုံး၏ ရန်သူဖြစ်ပုံကို မီးမောင်းထိုးပြနိုင်ရေး။
 - ၆။ လူသားတို့၏ လုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့် အားမာန်ကို ဖော်ညွှန်းစေရေး။
 - ၇။ ခေတ်နှင့်မလျော်သည့် ရေးသားမှု အချောင်လိုက် လိုမှုများကို ဟန့်တားစေရေး။
 - ၈။ နိုင်ငံတကာ အထွေထွေဗဟုသုတ တိုးပွားစေရေး။
- စတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ချမှတ်လိုက်နာနေတဲ့ “မူ”ပေါ်မှာ အခြေခံပြီး စာမူများ ရေးသား ပေးပို့ခြင်းဖြင့် တိုင်းပြည်အတွက် တတက်တလမ်းမှ ဝင်ရောက် တာဝန် ထမ်းဆောင်နိုင်ကြပါမယ့် ဆန္ဒပြုဖူး စာပေ ဝါသနာရှင်များကို ပြန်ကြားလိုက်ပါသည်။

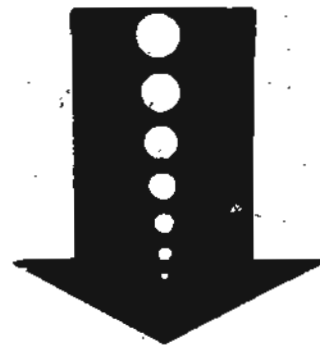
www.burmeseclassic.com

သန်းကြွယ် ကြောင်

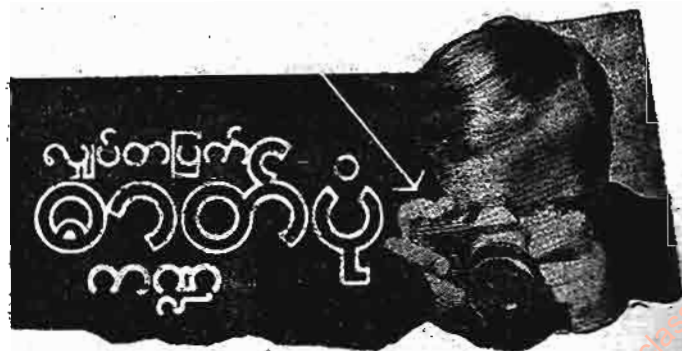
ဟဲကန်နှင့် ဘားရာဒိုမှာ ကွာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် မှ ဒေါက်တာ ဝီလျံ ဂရိယာ၏ ကြောင်လေးနှစ်ကောင် အမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၆၃ခု ဇွန်လတွင် ဒေါက်တာဝီလျံ ကွယ်လွန် သောအခါ သူပိုင်ငွေ ဒေါ်လာ ၄၁၅,၀၀၀ ကျပ်ငွေ သုံး သန်းကျော်ကို အမွေအဖြစ် သူ၏ ကြောင်လေးနှစ်ကောင်သို့ လွှဲအပ်ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၆၅ခုနှစ်တွင် ထိုကြောင်နှစ်ကောင် သေသောအခါ ငွေအားလုံးကို ဝါရှင်တန်ဒီ စီဂီ ဂျော့ ဝါ ရှင်တန် တက္ကသိုလ်က လွှဲယူခဲ့သည်ဟု၏။

ဤ လျှပ်စစ်မြက် ဓာတ်ပုံကဏ္ဍတွင်

မျိုးမင်းသန့်၏ဇာတ်လမ်းကို၊ ပန်းချီတင်ထွန်း ဒီဇိုင်း ပြင်ဆင်၍ ကိုထွေး၊ ဇင်ဦး အားဖြည့်ကူညီပါသည်။

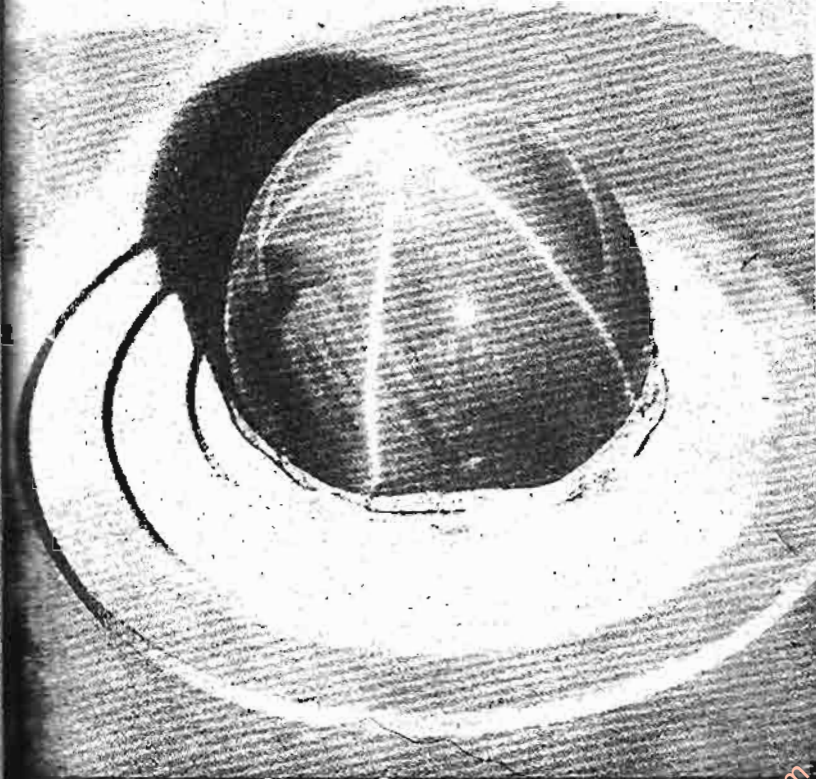
မြန်မာ့စာပေ

နယူးယောက်မြို့၊ အမေရိကန် သဘာဝ
 သမိုင်းပြတိုက်ရှိ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး နီလာ
 ပွင့်ကြီး ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရာမှ

New York gem theft resembles a new movie

GREAT JEWEL ROBBERY -IN FACT AND FICTION

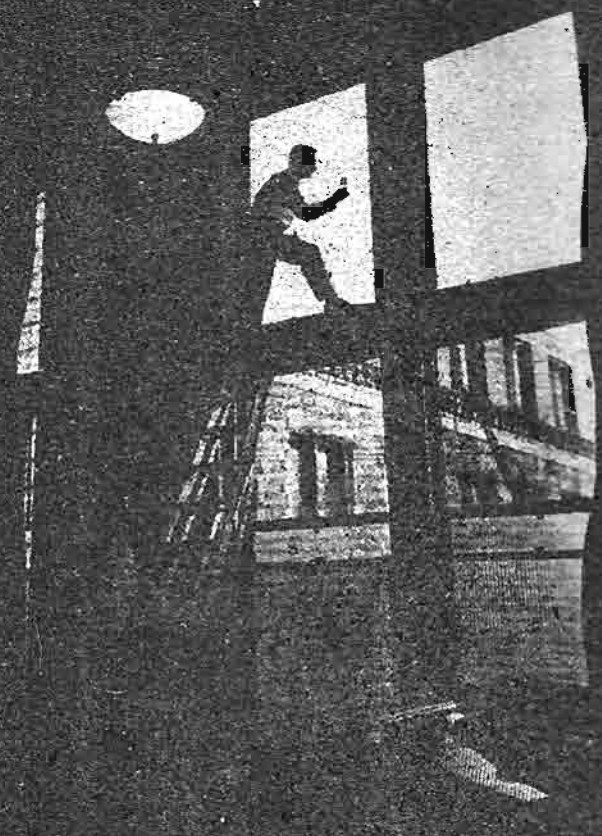

နီလာပွင့်ကြီးပျောက်ဆုံး

အိန္ဒိယ၏ ကြယ်ပွင့်ဟု အမည်ပေးထားသော ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး
 နီလာပွင့်ကြီးကို နယူးယောက်မြို့ရှိ အမေရိကန်သဘာဝသမိုင်းပြတိုက်တွင်
 ပြသထားရာမှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

၈၈၈၈

အခေါင်အရှောက် တစ်ကြိမ်
စွာမျှထား၍ ခေါ်ဖို့ကုန်ယာ
များ အပ်ဆင်ထားသော ပြ
ခန်းကို ပိတ်လိုက် ဖောက်ဖျက် ခဲ့
လျှင် မကြာခင် နယူးယောက်ရဲ့
တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အလုပ်ရှုပ်ပြီ

လက်ပွဲရှာ

ပြတိုက် ပြတင်းပေါက် မှန်ပေါ်တွင် လူဆိုး၏ လက်ပွဲကို
ရံအဖွဲ့ဝင်တဦးက ဂွာငွေစုန်စဉ်။

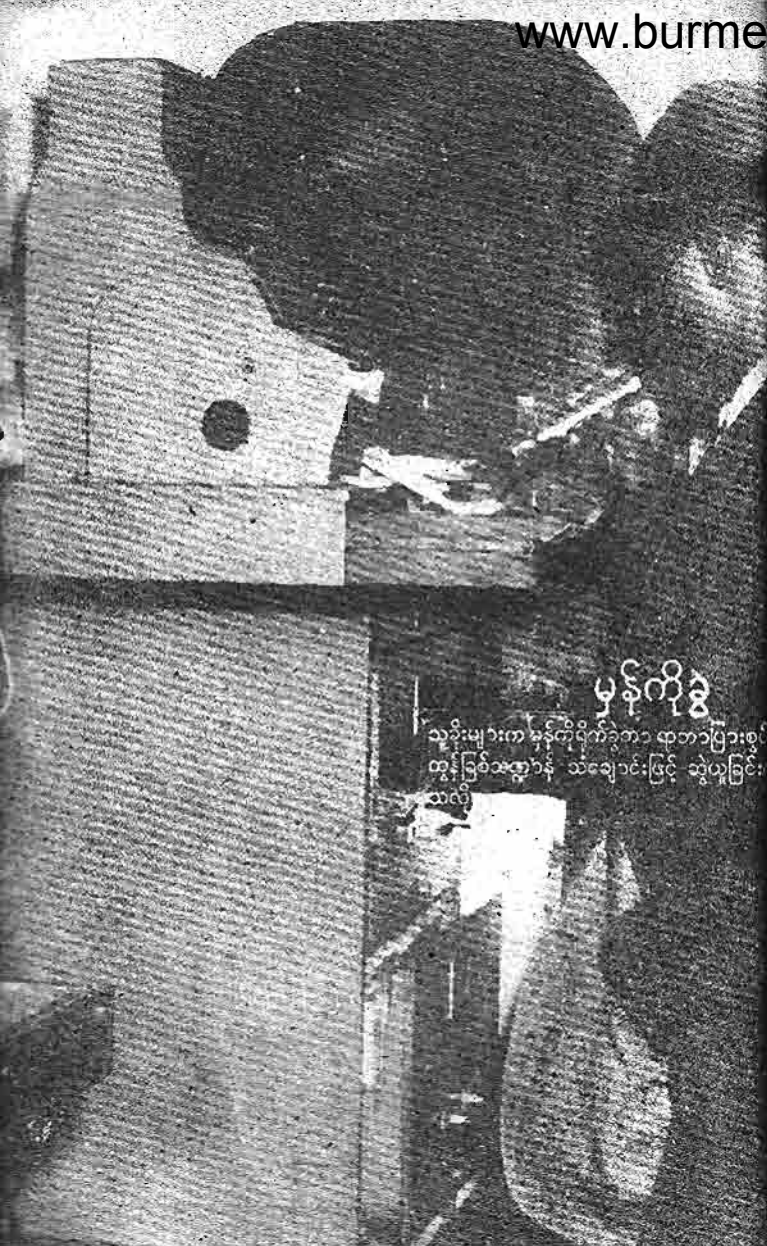
ခါတ်ပုံရိုက်

မိမိကိုင် သွားသည့် ပစ္စည်းများကို ခါတ်ပုံရိုက်ကူးလျက်

သေတ္တာစစ်

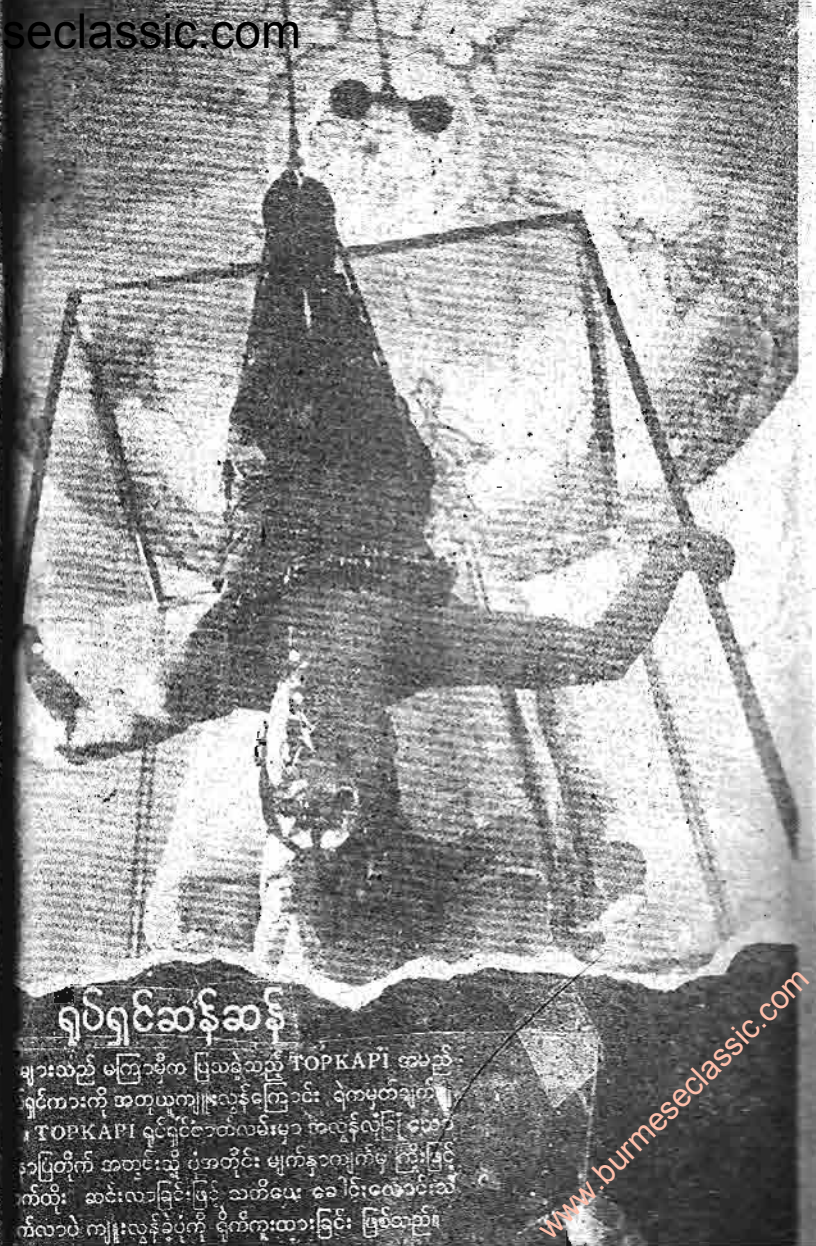
ရဲခါတ်ခုံခန်း ဝန်ထမ်းများက သူနီများ ရိုက်ခိုက်သည့်
ရတနာသေတ္တာ နှစ်လုံးကို စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ-

မှန်ကိုခွဲ

သို့မှီးမျှားက မှန်ကိုခွဲရန်ကား ဖာဘာပြားစွပ်
ထွန်ခြစ်သောနံ့ သံချောင်းဖြင့် ဆွဲယူခြင်း
ဆလိ

ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန်

မျှားဆည် မကြာမှီက ပြသခဲ့သည့် TOPKAPI အမည်
ရရှိကားကို အတုယူကျူးလွန်ကြောင်း ရဲကမှတ်ချက်
TOPKAPI ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းမှာ အလွန်လျင် ဝေဟ
နာပြုတိုက် အတွင်းသို့ ပုံအတိုင်း မျက်နှာကျက်မှ ငြိမ်းခြင်း
ကံထိုး ဆင်းလာခြင်းဖြင့် သတိပေး ခေါင်းလောင်းဆ
က်လာဘဲ ကျူးလွန်ခဲ့ပုံကို ခိုက်ကူးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အဝင်လမ်း

ပုံတွင်ပါသော မျဉ်းကော်စာ
တိုင်း သူခိုး တိုဝင်ကြသည်။
၁။ ဂူစာတံ ပန်းခြံတံမ စတင်
ကုတ်ခွဲ၍ ၁၀ ပေအမြင့်ရှိ တံ
တိုင်းကိုကျော်ပြီး တရားရုံးပေး
ကို ကြတ်ကျော်သည်။
၂။ ဆောက်ထပ်တံပါသော ဂူရှိ
မျက်ဝင်၍ ပြတိုက် ပစ္စည်းဆင်သွယ်
တက်သည်။ ၃။ ဤမျိုးဖြင့် မြင်
ဆင်းကာ ပြင်ဆင်လုပ်ဆောင်
ခြင်းဖြစ်သည်။

အထွက်လမ်း

3

THE
ROBERT
HALL

HAYES

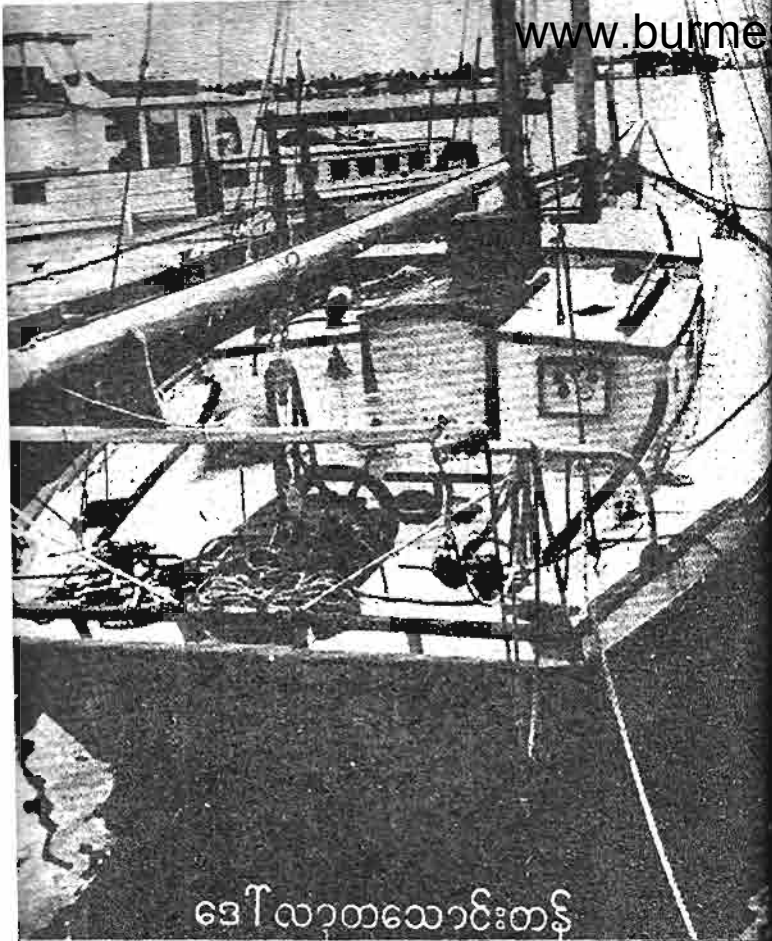
အောင်မြင်မှုကိုရုဏ်ယူ

သမီးများကို မျက်ခြည်ဖြူဖြူလိက်နှင့်စဉ် နှလုံး
မိမိသာမီသို့ ကဗျာတိုကောနာသေတ္တာကို ဆယ်
မြှောက်လာသော မိန်းကလေးတစ်ဦးက သူမ၏
ငယ်စဉ်နှလုံးယောက်ဖု အခန်းပေါ်ဘက် ဖုံးတက်
ခြင်းကို ခြေထောက်ကာ ရဲတသွယ်ကို ဖမ်းဆီးတော့
ပေါ်လာသည်။ သူမအပေါ်က ဂျက်နက်

ခြေရာခံမိပြီ

အိမ်လိပ်ပင် အကြံပိုင်သော ဗဟို သမီးများက နှိမ့်သည့်
ခြေရာလက်ရာ သံလွန်စမျှ ကတည်းခံပေါ်တတ်ရန်
အတွက် သမီးများအဖို့အထောက်အကူ ပြုနေပြီ။ ခြေထောက်
မိမိ။ သမီးက မဆင်ကာသင် အခန်းကိုရှာသောအခါ
စွဲကြိုက်သော အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဟောင်း တဦးရေးသော
ကျောက်မျက်မှန်မှန်များ ထုတ်ဝေစာအုပ်ကို သိမ်းသွင်း
ရမိသည်။

ဒေါ်လာတသောင်းတန်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်းစား အလန်နိုး ပိုင်ဆိုင်သည့် ဒေါ်လာတသောင်းတန် စက်လှေကို ရိုက်ရှာသည်။ အကျိုးလွန်ရာတွင် ဤစက်လှေကိုလုံးဝ ကြောင်းအထောက်အထားမျှော်ရသည်။

ပူးပေါင်းကျူးလွန်

ထူမတ်အမည်က အင်ဒိုဆုတ်) ခံကလေးကိုစစ်ဆေးသောအခါ သူမ၏ ရည်းစား ဂျက်မာဗီ နှင့်အခြားလှေသောက် ပူးပေါင်းကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်လာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လောက်အမည်မှာရောဂျာကလပ်နှင့် အလန်နိုး

A grainy, black and white photograph of three men standing side-by-side. The man on the left is wearing a light-colored jacket and dark pants. The man in the center is wearing a dark suit and tie. The man on the right is wearing a dark suit and tie, and is looking directly at the camera. The photograph has a dark, irregular border.

မိသားစုက အလုပ်ခန့်မှန်းပြီးဆုံး ခေါ်ဆောင်
ရဉ် တရားခံက မျက်နှာဖြူ အင်္ကျီဖြင့် ဝံ့အုပ်လျက်
ဝှက်ထလိုကြောက်ထလို

အချစ်အသက်

ဆုငှာစစ်ဘေး ပြေး၍ လွတ်ရိုးထုံးစံ မရှိဟူသော စကားရပ်
အတိုင်း အကြံပိုင်သော်လည်း၊ ကံမခိုင်လေသော ရတနာသူခိုး
များအဖို့ နောက်ဆုံး ရလဒ်ကတော့ ထောင်ထဲတွင် နှစ်ရှည်
ထမ္ပားနေရဉ့်မှတစ်ပါး ထမ္ပားရုံပဲရှိပြီးမည်နည်း။

မီးစားသူ လူထူးဆန်း

အချို့ဘာသာရေးပွဲတော်များတွင် မီးနင်းသူများကို သင် တွေ့ဖူးကောင်း တွေ့ဖူးပါလိမ့်မည်။ သို့သော် မီးတောက် မီးလျှံနှင့် မီးကျီခဲရဲကို ပါးစပ်တွင်ထည့်၍ လျှာဖြင့် ယက်ပြသော ရဲရဲဘက် မီးဖုတ်ထားသော သံကော်ခြားကို အေးသည်ထိ မြေဖြင့် နင်းပြသ ခံရသူများကို ပါးစပ်တွင် ငုံ့ပြသ ရှိသည်ဆိုလျှင် သင်ယုံချင်မှ ယုံပါလိမ့်မည်။

မယုံမရှိပါလေနှင့်။ ၁၈၇၁ ခုနှစ် အမေရိကန် မေရီလင်းနယ်မှ ပန်းပဲဆရာကြီး နာသန်ကိုက သည် ၎င်း စွမ်းရည်များ ပိုင်ဆိုင်ပြသခဲ့ ဆဲ နာသန်များက သူ၏ ပါးစပ်ကို စစ်ဆေးရာတွင် ဒဏ်ရာ မတွေ့ကြောင်းဖြင့် “နယူးယောက်တိုင်း” သတင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

မိုးရိပ်ကျောင်းတေးတွင် တည်ရှိသော ကြိုးကြာကန်ရွာ ဧပြေတရားခံ အောင်ဘက ရဲထံပေးသော ပြောချက်ကို တရားရုံးထောက်သောအခါ ပြန်လည် ရှုပ်သိမ်းရာမှအစ လေ့လာ မှတ်သားဖွယ် ဥပဒေရေးရာ ရှုမြင် သုံးသပ်ချက်များမှာ ---

ကြီးကြားနာနာ

(၁)

ကြီးကြာ ကန်သည် ငမိုးရိပ်
ချောင်းတောတွင် တည်ရှိသည်။
ဒါးဝယ်ချောင်ပေါက်တလောက်
ဆင်ဖုံး၊ မဒရွာတို့နှင့် ငမိုး၊ မဝေး
မှာရှိသည်။ အိမ်ခြေ တရာခန့်ရှိ
သည်။ လယ်လုပ်သည်။ ကိုင်းလုပ်
သည်။ ယာ လုပ်သည်။ မြိဝိုင်း
များဖြင့် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် နေ
ထိုင်ကြသည်။ ရန်ကုန်-မန္တလေး
ကားလမ်း၊ ရထားလမ်းတို့နှင့်သုံး
လေးမိုင်ခန့်ဝေးသည်။

ကြီးကြာကန် တဘက်ကမ်း
တွင် မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ် ရှိ
သည်။ ယင်းကြောင့် ကြီးကြာ
ကန်သည် မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့
နယ်မှအဆက်အသွယ်များသည်။
ကုန်မာပစ္စည်း ကအကောင်မြောက်
ပစ္စည်းအဆုံး လူသုံးကုန် ပစ္စည်း
များကို မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
(၇)ဈေးသို့ လာရောက် ဝယ်
ခြင်းမှသည်။ ကြီးကြာကန်ထွက်
သီးနှံပစ္စည်းများကိုလည်း (၇)
ဈေးတွင် လာရောက် ရောင်းချကြ
သည်။

ဦးစံပြည်ကြီးကြာကန်တွင်
နေလာသည့်မှာ အနှစ် လုံးဆယ်
ခန့်ရှိပြီး နေသည့် ဧကအားနှင့်

ညားပြီးနောက်မြောက်ဥက္ကလာပ
မြို့နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် ဧက
အေးကတိုက်တွန်းဖူးသည်။ သို့ရာ
တွင် လူဖျံ ကြီး ဘဝ ကတည်းက
အိမ်ဆိုင်ကလေးနှင့် မကြောင့်
မကြ နေနိုင်သည့်အခြေကို စွန့်
လွှတ်နိုင်၍လည်း ကြီးကြာ ကန်မှာ
အနေကြာခဲ့ခြင်းပင်။

ဦးစံပြ ဧကအေးတို့အိမ်သည်
ရွာထိပ်တွင်တည်ရှိသည်။ ပေတရာ
ပတ်လည်ရှိ ဝိုင်းထဲမှာ ဆောက်
ထားသည်။ တထပ်၊ အုတ်ဖိနပ်ခံ၊
ပျဉ်ခင်း၊ ပျဉ်ကံ၊ ပျဉ်တိုင်နှင့် ပျဉ်
ချပ်က သေးများကို စီပြီးထား
သည်။ သပ်သပ်ယပ်ယပ်နှင့် နေ
ချင်စွယ်ဖြစ်သည်။

သူတို့မှာသားသမီးနှစ်ယောက်
ရှိသည်။ အငယ် ဌေးအောင်
(၁၃) နှစ်က အလယ် တန်း
ကျောင်းသား၊ အကြီးနုနုမှာ ကိုး
တန်းကျောင်းသူ၊ ရွှေရင်သိမ်း
သစ်အရွယ် ကလေး နှစ်ယောက်
စလုံးလိမ္မာသည်။ မိမိတို့၏ အိမ်
ဆိုင်မှာ ကျောင်းအားချိန်တွင် ကူ
ညီရောင်းချပေးသည်။

တဖက်တွင် ဧကအေးက လှုံ
ချည်များ ချုပ်ပြီး အဝတ်အထည်
များကို လပေးရောင်းသည်။ အိမ်

ဆိုင်ကလေးမှာ တနေ့လုံးတဖြုတ်
ဖြုတ် ရောင်းနေရသည်။ ဦးစံပြ
သည် နည်းနည်းမျှ အအားမနေ
တတ်သူဖြစ်၍ ဆိုင်ထိုင်ယင်းခြင်း
ပလိုင်း၊ တောင်းများကို ယက်
သည် တခါတရံရိုးကလေးများဆီ
သွားပြီးသူကိုယ်တိုင်ငါးရှာထွက်
သည်။ စစ်စစ်စိစိကြီးကြီးကုပ်ကုပ်
လုပ်ကိုင်သဖြင့် ဦးစံပြမိသားစု စုမိ
ဆောင်းမိသည်။ ဝိလှုံသမျှကိုရွှေ
ဝယ်ရသည်။ မြောက်ဥက္ကလာပ
ဓာဝီလမ်းမတန်းတွင် မြေကလေး
တကွက် တသောင်းနှင့်ရမည်ဆို၍
ဝယ်ယူရန် စုဆောင်းခဲ့သည်မှာ
ငွေတသောင်း ပင် ပြည့်သွားပြီ၊
ယင်းအချိန်မှာပင် ကြမ္မာပြုတ်ဆုံး
ဝင်လာသည်။

သီတင်းကျွတ်ပွဲတော်နီးလာ၍
ဟိုမှသည်မှ မျှောက်အိုးသုံးများကို
ကြိုကြွားကြိုကြွား ကြားရသည်။

ထိုညက ဦးစံပြသည် ညဦး
နာရီတွင် ထုံးစံအတိုင်း အိပ်ဆိုင်
ကို ပိတ်သည်။ ညဆယ်နာရီတွင်
အိပ်အည်။ ညသန်းခေါင်ခန့်တွင်
ရုတ်တရက်နိုးလာသည်။ အိမ်ရှေ့
တံခါးကို ထုခိုက်သံကြားရသော
မကြောင့် ဖြစ်သည်။ အပူငိုနိုး

သော ဇနီးသည် ဒေါ်အေးက လွှမ်းမိုးအပ်နေသည်။

“ဟဲ့.....ဘယ်သူတွေ့လဲ၊ အချိန်မီတံခါးလာတုတ်”

“တူရိယာတွေဝါးစွာမြဲလာတိုက်တာ တံခါးစွင့်မပေးယင် သေနတ်နဲ့ပစ်လိုက်မှယ်”

“ဒိုင်း”

အနီးကပ် ဆယ်ပေအကွာ နေလက်က ပစ်ဖောက်လိုက်သည်။ ဝိုင်းသေနတ်သံသည် ညဉ့်ယံကို ချောက်ချားသွားသည်။ သို့သော် သေနတ်သံကြားလိုက်ရသူအချို့ ကမ္ဘာတော့ ချောက်အိုး ဖောက်သံ ကျယ်လှချည်လားဟုထင်မှတ်မှားကြမည်ပင်။ သေနတ်သံကြောင့် အိပ်ပျော်နေကြသော သားဓဌ အောင်နှင့် သမီးနုနုတို့လည်း နိုးလာသည်။

ကြောက်နတ်သုတိ ပီးစံပြသည် ချက်ချင်း တံခါးထွင့်ပေးသည်။ လူဆိုးသုံးယောက် အိပ်ထဲ ဝင်လာပြီး နှစ်ယောက် နောက်ချန်နေရစ်သည်။ ဝင်လာသူတို့ထဲတွင် နှစ်ယောက်က သေနတ် နှောင်းရှည်နှင့် ကျန်တယောက်က ဓားရှည် ကိုင်ထားသည်။ ပီးစံပြ မိသားစုအားလုံး မီးခွက်

အလင်းရောင်မှာ ခြေများကို မြင်လိုက်ရသည်။ မျက်နှာတွင် နီညိုရောင် ဆေးများသုတ်ထား၍ ခြေများကို မမှတ်မိနိုင်ပဲရှိသည်။

“ကဲ-ရှိစွမ်းနဲ့ ငွေတွေ မြန်မြန် ထုတ်၊ ဖွက်ထားယင် အသစ်ပဲ”

သေနတ်ကိုင်အမြဲတဦးက ပီးစံပြကို သေနတ်နှင့် ချိန်ထားယင်း ပြောသည်။ ပီးစံပြက ချည်းမထူးတော့ပြီမို့ သေ့ကို ဆောလျင်စွာ ထုတ်ပေးသည်။ ခေါင်းအုံးအောက်က ငွေတသောင်း ထုတ်ကိုလည်း လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ခါးကိုင် အမြဲတဦးက ပီးစံပြကို အလယ်အံ့ထဲက ရှေ့ထည်များကို ယူသည်။ တအိမ်လုံး အားရအောင် တနာရီသာသာကြာ မွေနှောက်ရှာကြသည်။ နောက်ထပ် ဘာမျှမတွေ့မှ ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ရပ်နားလိုက်ကြသည်။

ယင်းနောက် ဓားရှည်ကိုင် လူဆိုးတဦးက ပီးစံပြအနားကပ်လာသည် အသင့် ပါလာသော ကြိုးဖြင့်တပ်သည်။ ပီးစံပြကို ဓားစာခံအဖြစ်ခေါ်သွားသည်။

ရွာနှင့် ကိုက်လေးရာ အကွာလောက်တွင် သင်္ချိုင်းရှိသည်။

သင်္ချိုင်းထိအောင် ပီးစံပြကို ခေါ်လာသည်။

“ခမီးများကို ပြန်လွှတ်လိုက်မယ်၊ နောက်လူညံမကြည့်နဲ့ အိမ်ကိုတန်းတန်းပြန် ဒါပဲ၊ နားလည်တယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ပြီးစံပြကို ကြိုးဖြင့်ပေးသည်။ အိမ်ရောက်သည့် တိုင်အောင် နောက်သို့ လုံးဝ လှည့်မကြည့်ခဲ့ပေ။ အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ပါသွားသော ပစ္စည်းများကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ရွှေ နားကပ်တရံ၊ ရွှေစတီးလက်ကောက်တရံ၊ ရွှေခွက်တရံ၊ ငွေကွမ်းအိမ်တရံ၊ ငွေဖလားကြီး တစ်ခုနှင့် ငွေသား တသောင်းကျပ် ပါသွားသည်။

မနက် လင်းလင်းချင်းပင် မြို့နယ် ရဲစခန်းသို့ ပီးစံပြ ရောက်လာသည်။ ဒါမှ တိုက်ခံရပုံတို့ တာဝန်မှူးအား စေ့စုံစွာပြောပြသည်။

“အခုအတိုင်းဆို ပီးစံပြက ဒါတွေကို တယောက်မှမမှတ်မိလိုက်ဘူး ဆိုပါစော့”

“တယောက်တော့ မှတ်မိပါစာလို့ သူက အောက်စောင့်ဝါ၊

လူကို မှတ်မိတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အသံတူပါ။ အဲဒီလူကတော့ ထားဝယ်ချောင်က ကြက်သမားအောင်ဘဝါ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂ ရက်ကတောင် ကျွန်တော် အိမ်မှာ ခရီးသွားဟန်လွှဲဆေးလိပ်ဝယ်ပြီး ရေခဲခွက်ကြမ်း တခွက် တောင်း မလာကယင်း တအောင် နားသွားပါသေးတယ်”

ကြက်သမား အောင်ဘဟု ကြားလိုက်သည့်နှင့် တာဝန်မှူးကြီး ကျေနပ်သွားသည်။ အောင်ဘသည့် လက်ထောက် ချမှူးသည်၊ ဒါမှမူဖြင့် မကကော ဖမ်းမိရာက သက်သေ မခိုင်လုံ၍ လွှတ်သွားပေးသည်။ အလုပ်အကိုင် မယ်မယ် ရရမိ၍ ကြက်တိုက်ယင်း အချိန်ကုန်နေသူ ဖြစ်သည်။

တာဝန်မှူးက အောင်ဘထံ ချက်ချင်း အုပ်မိအောင် သွားရန် စီစဉ်သည်။ နာရီဝက် သာသာမှာပင် အောင်ဘအိမ်သို့ ရောက်သွားသည်။ ရဲကို မြင်သည်နှင့် အောင်ဘ မျက်စိ မျက်နှာ ပျက်သွားသည်။

“ကဲ အောင်ဘ၊ ညက် ပီးစံပြအိမ် ဒါမှမူမှာ မင်းဖော်လုပ်သက်သာမယ်၊ ဒါပဲ”

ရဲကြပ်ကြီး တစ်ရွှေ စကား
သေချာတစ်နစ်လောက် အောင်
တ ပြီးသွားသည်။ နောက်
အောင်တ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။
“ဧကန်ပါမယ် ဆရာ”

ဆရာ တစ်ရွှေ ကျေနပ်သွား
သည်။ ချက်ချင်းပင် အောင်တကို
မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖွဲ့သို့ သွား
ရောက် ပေးပို့သည်။ အောင်တက
မြို့နယ် တရားသူကြီး အဖွဲ့ရှေ့မှာ
မြှောက်ချက်ပေးသည်။ သူနှင့်အတူ
ပေါက်တလောမှ ထွန်းရှိ၊ ထွေး
မောင်၊ ချစ်လှ၊ မိုးနီတို့ပါကြောင်း
ဖြောင့်ဆိုသည်။ ရဲတို့ ကျန်တရား
ခံ လေးယောက်ကို နေချင်းပင်
ဖမ်းမိသည်။ ၂၄ နာရီအတွင်း
တိုက်ရာပါပစ္စည်းအားလုံး ပြန်ရ
သည်။ တလအတွင်း ရုံးတင်နိုင်
ခဲ့သည်။

.....

ကျန်တော်သည် မြို့နယ် သ
တင်းထောက် တယောက် ခြစ်
သည်။

အမှုတခုဖြစ်ပြီဆိုလျှင် မြို့နယ်
သတင်းထောက် တယောက် အ
နေနှင့် အမှု ဖြစ်ပွားပုံ၊ ဖမ်းဆီး
ရမိပုံ၊ ရုံးတင်တရားစွဲပုံနှင့် စီရင်
ချက်အမိန့်ချမှတ်ပုံ သတင်းတို့ကို

အမြည့်အစုံ ရယူရပေသည်။ ထို
မှသာ သက်ဆိုင်ရာ သတင်းစာ
တိုက်သို့ ကျန်တော်တို့ သတင်း
ပေးပို့သည့် လိုအပ်သော အချက်
အလက်များ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါဝင်
နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ကြီးကြားကန်ဒမြို့မှ ၁၉၇၉
ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအဖြစ်
မြို့နယ် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့က ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၉၅
(ဒမြို့) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့
သောအမှု ဖြစ်သည်။

ကြီးကြားကန် ဒမြို့မှ အပေါ်
မြို့နယ် တရား စီရင်ရေး အဖွဲ့၏
ရှုမြင် သုံးသပ်ချက်များမှာ စိတ်
ဝင်စား ဖွယ် ကောင်း ပေသည်။
တရားခံများအလိုက် အမှုပေါ်
အောင် ကောက် ချက် ဆွဲပုံမှာ
လည်း ကောင်းလှသဖြင့် ဥပဒေ
ရှုထောင့် အယူအဆတို့ကို ထုံး
သပ် ဆင်ခြင်နိုင်ဖွယ် လေ့လာ
မှတ် သား နိုင် ရန် ကောက် နှုတ်
ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၅ တရားခံ အောင်တအမှု
ဤတရားခံမှာ မြှောင့်ချက်ပေး
သော တရားခံ ဖြစ်သည်။

အောင်တက ၎င်း၏ မြှောင့်
ချက်ကို ရဲကန့်ဝတ်စင်သောကြောင့်

ဌေးရဲကြောင်းဖြင့် ဤရုံးတွင် မြန်
လည် ချစ်သိမ်းခဲ့ပါသည်။ ရွှေ
သိမ်းသောမြှောင့်ချက် ဖြစ်ခဲ့လျှင်
အလွန်ထူးခြားသည့် အကြောင်း
မြင်းရာ မရှိပါက အဆိုပါ ရွှေ
သိမ်းသော မြှောင့်ချက်ကို လက်
ခံချန်အတွက် အထောက်အကူ
သက်သေခံလုံးကြောင်းကို ပြည်
ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံနှင့် အလ
(ခ) မောင်လှပါ ၃ (၁၉၅၀
ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး (တ
ရားလွှတ်တော်) စာ ၂၉ တွင်
ထုံးစွဲထားပါသည်။

အောင်တ၏ မြှောင့်ချက်တွင်
ဧပြီတိုက်စဉ်က ၎င်းမှာ အိမ်
အောက်၌ သေနတ်ကိုင်၍စောင့်
သော လူဆိုးနှစ်ဦးအနက် တဦး
အဖြစ် ၎င်း ပါဝင်သည်ဟု ဆို
ထားပါသည်။ ဦးစံပြု၏ ဆက်ချက်
၌လည်း ၎င်းအား အိမ်ပေါ်မှ
အောက်သို့ လူဆိုးများ ခေါ်ချ
လာစဉ်က အောက်၌ သေနတ်
ဖြင့် လူဆိုး နှစ်ယောက်ကို လ
စောင်ဖြင့်မြင်ရပြီး တယောက်၏
အသံမှာ (ထံမှ တရားခံ)
အောင်တ၏ အသံနှင့် တူသည်
ဟူ၍သက်သေခံအမှတ်က ပထမ
သတင်းပေးချက်၌ ထည့်သွင်း

တိုင်ကြား၍ ရုံး၌လည်း ထိုသို့ပင်
ထွက်ဆိုထားပါသည်။ အောင်
တ၏ နေအိမ်အောက် ကောက်
ရိုးပုံထဲမှလည်း သက်သေခံ အ
မှတ်ဖိုင်ဖော်သေနတ်တလက်ကို
ရဲက သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။
ထိုနေရာကိုလည်း အောင်တက
လိုက်လံ ပြသခဲ့သည်။

အောင်တ၏ နေအိမ် မီးဖို
ခန်း ဆားအိုးထဲမှ အောင်တ
ထုတ်ပေးခဲ့သည့် သက်သေခံ ရွှေ
နားကပ် တံရံကိုလည်း တိုက်ရာ
ပါ ပစ္စည်းထဲမှ မိမိ ဝေစုအဖြစ်
ရခဲ့ကြောင်း မြှောင့်ချက်၌ မပါရှိ
သည့်၎င်းနားကပ်မှာ လူဆိုးများ
ယူသွားသည့် မိမိနားကပ်အဖြစ်
ပစ္စည်းပြသသည့် အခန်းအရပ်၌
ခေါ်အေးထိ အမှတ်အသားနှင့်
တကွ အောင်မြင်စွာ ဆွဲထုတ်ပြ
နိုင်ခဲ့သည်။

အိမ်ရှင် ဦးစံပြုတို့က ရုတ်တ
ရက် အိမ်တံခါး ဖွင့်မပေးသည့်
အခါ ခြိမ်းခြောက်သည့်သဘော
ဖြင့် မိမိ ကိုင်ဆောင်ထားသော
နိုင်ငံစံ သေနတ်ကို မိုးပေါ်သို့
ထောင်၍ တချက် ပစ်ဖောက်ခဲ့
ကြောင်းကိုလည်း မြှောင့်ချက်၌
ထည့်သွင်း မြှောင့်ဆိုထားပါ

သည့်။ အိမ်တံခါး ရုတ်တရက်
 မွင့်သဖြင့် သေနတ်ဖြင့် ပစ်မည်
 ဟု လူဆိုးများက ကြိမ်း
 ခောင်းသံကြားရပြီးနောက် သေ
 နတ်သံ တချက် ကြားရကြောင်း
 မှာလည်း အိမ်ရှင် ဦးစံပြ၊ ဒေါ်
 အေး၊ ဌေးအောင်၊ နုနုတို့၏
 ထွက်ဆိုချက်များ၌ ပါရှိသည်။
 ထို့ပြင် အခင်းဖြစ်အိမ်ပိုင်း၊ အိမ်
 ရွှေ မျက်နှာစာ မြေကြီးပေါ်မှ
 သက်သေခံ အမှတ် ၉ ယမ်း
 တောင့်ခွံ တွေ့ရှိကြောင်းနှင့် ထို
 ယမ်းတောင့်ခွံမှာ အောင်ဘ
 အိမ် ကောက်ရိုးပုံမှ သိမ်းဆည်း
 ရမိသည့်အတွက် အထက်ဖော်ပြ
 ပါ သေနတ်မှ ပစ်ဖောက်ထား
 သည့် ယမ်း တောင့်ခွံ ဖြစ်
 ကြောင်းမှာ ယမ်းတောင့်ခွံ တွေ့
 ရှိသော ဦးစံပြ၊ အရပ်လူကြီး ဦး
 မြင့်နှင့် သေနတ် ပါရဂူ ဒေါက်
 ဟာ ဝင်းတစ်တို့၏ အစစ်ခံချက်
 များအရ ပေါ်လွင်သည်။

ထို့အတွက် အောင်ဘ၏ နှုတ်
 သိမ်းထားသော ဖြောင့်ချက်ပါ
 အဓိက အချက်များကို ပြင်ပ
 သက်သေခံချက်များက ထောက်
 ခံထားကြောင်း ထွေရပါသဖြင့်
 အောင်ဘသည် ၎င်းအား ရဲက

မှိုက်စက်သဖြင့် ဖြောင့်ချက်ပေးရ
 သည်ဟု ဆိုလင့်ကစား ထို
 မှိုက်စက်ကြောင်းကို ဖြောင့်ချက်
 ယူသည့် တရား စီရင်ရေးအဖွဲ့ခေါ်
 ပြောပြခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ၎င်းကိုင်သည့်လည်း ဒက်
 ရာ ဒက်ချက် မအတူခံရသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ၎င်းဖြောင့်ချက်
 ကိုလည်း ဖမ်းဆီးခံရပြီး အချိန်
 မနှောင်းမီ နေ့ချင်း ပေးသည်ကို
 တွေ့ရသဖြင့် လည်းကောင်း မှိုက်
 စက်မှု မှီခိုကြောင်း မပေါ်လွင်ဟု
 ဆိုရပါမည်။ ထို့အတွက် အဆို
 ပါ ဖြောင့်ချက်မှာ အောင်ဘ၏
 စိတ် အလိုအလျောက်ပေးသော
 ဖြောင့်ချက် ဖြစ်သည်ဖြင့် မှန်
 လည်း မှန်ကန်သော ဖြောင့်ချက်
 ဟုယူဆရန်ရှိပါသဖြင့်၎င်းအပေါ်
 တွင် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ
 ၃၉၅ အရ စွဲချက် တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်
 ပေသည်။

၀-တရားခံထွန်းရှိ ၂-တရားခံ
 ထွေးမောင် ၃-တရားခံချစ်လွှာ
 ၄-တရားခံ ဖိုးနီတို့၏အမှု

၁-တရားခံထွန်းရှိ ထံမှ
 သိမ်းဆည်းရမိသော အက်ဇောခံ
 ရွှေစတီး လက်ကောက် တစ်ခုနှင့်
 ၂-တရားခံ ထွေးမောင် ထံမှ

သိမ်းဆည်းရမိသော သက်သေခံ
 ရွှေခွက်တိုင်း တရက်တိုက် မိမိတို့
 နေ့စဉ် စတ်သေဇနကျ ဖြစ်သော
 လက်စတ် လက်စားများအဖြစ်
 အမှတ်အသားနှင့် တကွ ဒေါ်
 အေးနှင့် သမီး မနုနုတို့တွင် ပစ္စည်း
 ပြသည့် အခန်း တရပ်၌ အောင်
 မြင်စွာ ဆွဲပြနိုင်ခဲ့ကြောင်းကို
 ယင်း သက်သေ နှစ်ယောက်နှင့်
 ပစ္စည်း ပြသရာ၌ ကြီးကြပ်သူ လူ
 ကြီး ဦးအောင်မြင်တို့၏ ထွက်ဆို
 ချက်နှင့် ထိုစဉ်က ပြုလုပ်ခဲ့သော
 ပစ္စည်းပြ ပုံစံ သက်သေခံ အမှတ်
 “သ”နှင့် “ဝ”ပါ မှတ်တမ်းများ
 အရ ပေါ်လွင်သည်။

၁-တရားခံ ထွန်းရှိက ရ
 များကို ၎င်း၏အိမ်သို့ ဒေါ်
 အောင်လွှာက ၎င်းအိမ် ကြပ်
 ခိုးစင်ပေါ်မှ သက်သေခံ အမှတ်
 ၃ ရိုင်ဖယ် သေနတ် တလက်
 ထုတ်ပေးရ ကြောင်းမှာ လည်း
 ပစ္စည်း ရှာဖွေရာပါ လူကြီး ဦးဖွန်း
 ၏ ထွက်ဆိုချက် အရ ပေါ်လွင်
 သည်။

အခင်းဖြစ်စဉ်က ၁-တရားခံ
 ထွန်းရှိ၌ ရိုင်ဖယ် တလက် ကိုင်
 ဆောင်ထား၍ အိမ်ဝေါ်တက်သူ
 ထံတွင် ထွန်းရှိပါဝင်၍ ၂-

တရားခံ ထွေးမောင်၌ ဘေးရှည်
 တလက် အပြင် လူချစ်ရန် ကြိုးစ
 တစလည်း ပါလာပြီ။ အိမ်ပေါ်
 တက်သူထဲ၌ ထွေးမောင်လည်း
 ပါသည့် အကြောင်းကို ၁-
 တရားခံအောင်ဘ၏ထွက်ဆိုချက်
 ၌ပါရှိပါသည်။ ဦးစံပြ၏ထွက်ဆို
 ချက်၌အိမ်ပေါ်တက်သည့် လူဆိုး
 သုံးဦးတွင် နှစ်ဦး၌ သေနတ်
 ပြေ ခံရှည် တလက်စီပါ၍ ကျန်
 တဦးတွင် ဘေးရှည် တလက် ပါ
 ကြောင်းနှင့် ဘေးရှည် ခိုင် လူဆိုး
 က ၄-တွင် ပါလာသောကြောင့်
 ချဉ်နှောသိသည်ဟု ပါရှိပါ
 သည်။

၃-တရားခံ ချစ်လွှာက ၎င်း၏
 မီးဖိုချောင်ရှိ ထမ်းပုံထဲမှ သက်
 သေခံ ငွေ ကွမ်းအစ် တစ် ထုတ်
 ပေးခဲ့ကြောင်းကို ရှာဖွေရာပါ
 လူကြီး ဦးရွှေက ထွက်ဆိုထားပါ
 သည်။ ထိုကွမ်းအစ်မှာ မိမိတို့
 အိမ်မှ လူဆိုးများ ယူသွားသော
 ကွမ်းအစ် အဖြစ် ဦးစံပြနှင့် သား
 မောင်ငွေအောင်တို့က အမှတ်
 အသားနှင့် တကွ ပစ္စည်းပြသ၍
 အခန်း တရပ်၌ အောင်မြင်စွာ
 ဆွဲပြနိုင်သည်။

၄-တရားခံ ချစ်လွှာလည်း

အိပ်ပေါ်တက်သည့် လူမျိုးတို့
ပါဝင်၍ နိုင်ငံယ် သေနတ်တိုက်သူ
ဟူ၍ အောင်ဘ၏ ဖြောင့်ဆိုချက်၌
ပါရှိသည်။ အိပ်ပေါ်တက်သူ
(၃) ယောက်အနက် (၂) ယောက်တွင်
သေနတ် ပြောင်း
ရှစ် ပါသည်။ ဦးစံပြလည်း
ထွက် ဆို ယာ၊ ချက် ရှိပါသည်။
သက်သေခံ နိုင်ငံယ် သေနတ်ကို
လည်း ဤ တရားခံက ၎င်း၏
အိမ်ခေါင်မိုးကြိုးမှ ထုတ်ပေး
ကြောင်းမှာလည်း ရှာဖွေပါ လူ
ကြီး ဦးရွှေ၏ ထွက်ချက်၌ ပါရှိ
သည်။

၄ - တရားခံ ဖိုးနီကလည်း
၎င်း၏ အိမ်မှ သက်သေခံ ငွေ
လေးကြီး တလုံးကို ထုတ်ပေး
ကြောင်း ရှာဖွေပါလူကြီးဦးစံ၏
ထွက်ချက် အရ ပေါ်လွင်သည်။
၎င်း ငွေလေးကို လူဆိုးများ ယူ
သွားသော မိမိပိုင် ငွေလေးအဖြစ်
ဦးစံပြနှင့် မောင်ဌေးအောင်တို့က
ပစ္စည်း ပြသရာ၌ အောင်မြင်စွာ
ဆိုပြနိုင်သည်။

ဤ တရားခံ ဖိုးနီ၏ အိမ်
ဖီးဖီးချောင်နှင့် အိမ်မကြီးမကြား
စရတ်လျှောက်စာမှ သက်သေခံ
နိုင်ငံယ် သိမ်းဆည်းရမိကြောင်း

မှာလည်း ပေါ်လွင်သည်။ ခမ္မ
တိုက်စဉ်တွင် ဤတရားခံကလည်း
နိုင်ငံယ် သေနတ် တလက် ခိုင်၍
၅-တရားခံ အောင်ဘနှင့် အတူ
အိမ်အောက်မှ စောင့်နေကြ
ကြောင်းကိုလည်း အဆိုပါ ၅-
တရားခံ အောင်ဘ၏ ဖြောင့်ချက်
၌ ပါရှိသည်။

ခမ္မ တိုက်ရာ၌ ရရှိခဲ့သော
ပစ္စည်းကို ဥပဒေဗဟိုတွင် ရှေ့နား
ကပ်တန်ဖိုးရှိမိမိယူကြောင်း၊ ရွှေ
လက်ခက်က ရွှေ ခြေကွင်း
ငွေကွမ်းအစ် ငွေလေး တို့ကို
တရားခံအမှတ် ၁ မှ ၄ တို့အသီး
သီးရရှိကြောင်းနှင့် ငွေသား တ
သောင်းကိုလည်း တဦးလျှင် နှစ်
ထောင်ကျစီ ယူကြောင်းဖြင့် ၅
တရားခံ အောင်ဘက ဖြောင့်ဆို
ထားသည်။

အထက်ပါ အရ ဆိုသော်
တိုက်ရာပါပစ္စည်းများကို တရားခံ
အမှတ် ၁ မှ ၄ အထိတို့ထံမှ သိမ်း
ဆည်းရမိသည်။ သေနတ် လက်
နက်များလည်း ၎င်းတို့ထံမှ သိမ်း
ဆည်းရမိသည်ဟုသော သီးခြား
သက်သေခံချက်များ ရရှိနေသည့်
အပြင် ခမ္မတိုက်စဉ်က ၎င်းတို့
လည်း အမှန် ပါဝင်ကြောင်းနှင့်

ခမ္မသူက ခမ္မသူလူက ခမ္မသူက
မြိုင်၍မည်သည့်တိုက်ရာပါပစ္စည်း
နှစ်ဝေရရှိခဲ့သောကြောင့် အတူ
အမှု စစ်ဆေးခြင်း ခံရသော ၅
တရားခံအောင်ဘ၏ ဖြောင့်ချက်၌
ပါရှိနေသည့် အကြောင်းများက
လည်း အဆိုပါ တရားခံ အမှတ်
၁ မှ ၄ အထိတို့ အမှန် ပါဝင်
ဤလွန်ကြောင်းကို ပိုမိုသေချာ
စေရန် ထောက်ခံရာ ရောက်နေ
ပါသည်။ တရားခံ ၁ မှ ၄ အထိ
တို့ထံမှ တိုက်ရာပါ ပစ္စည်းများ
သိမ်းဆည်းရမိခြင်းမှလည်း အ
ခင်းဖြစ်ပြီး နောက်တနေ့ နံနက်
တွင်သိမ်းဆည်းရမိခြင်းဖြစ်သဖြင့်
အချိန်မတော်နှင့် သိမ်းဆည်းရမိ
သည်ဟုဆိုရပါမည်။ ထို့အတွက်
၎င်းတရားခံများသည် ခမ္မတိုက်
ရာပါပစ္စည်းလက်ခံသည်ဟု ယူဆ
ရန်ထက် ကိုယ်တိုင် ပါဝင်တိုက်
ခိုက်သည်ဟု ယူဆရန်က ပိုမိုသင့်
မြတ်ပြန် ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့ကို
လည်း ပြန်မှန်ရာ ဥပဒေဗဟိုခံ
၃၉၅ အရ စွဲချက်တင်သည်။

တရားခံအားလုံးက တရားရုံး
တွင်အပြစ်မရှိဟုပြောဆိုကြသည်။
အခင်းဖြစ်စဉ်က ၎င်းတို့အားလုံး
မှာထားစဉ်အရ ဤ ဦးစံတို့

အခရ အသွားတွင် စက်စားနေ
ကြသည်ဟူ၍ ခံခဲ့ရပေသည်။ ၎င်း
တို့အား ထောက်ခံရန် အထွတ်
ဦးစံတို့နှင့် သံဗုတ်၊ ဖိ ပြားစသော
တို့ကို တရားခံပြ သက်သေများ
အဖြစ်တင်ပြသည်။

အခင်းဖြစ်သည့် ညကဦးဘ
တိုး၏ဇနီးဒေါ်ဇွားသက်သေခံ
သည့်အတွက် ဦးဘတိုး၏ အိမ်
တွင် ညအချိန်လူရှိစေနေ စွဲပိုင်
ပြုလုပ်ရာ တရားခံ ၄ ယောက်
လည်း ထာ ရောက် ကြ သည်။
တရားခံဝါးယောင်အနက် ၁ နှင့်
၂ တရားခံတို့က ဖြစ်ကစားကြ
သည်။ သံဗုတ်နှင့် ဦးမြားတို့လည်း
ပါဝင်ကစားရာ ည၌ ကိုးနာရီ
ခန့်တွင် တရားခံများ ရှုံး၍အား
လုံးအတူ ပြန်သွားကြသည်။ သံ
ဗုတ်နှင့် ဖိပြားတို့သည် အခြား
ရွာသားများနှင့်ဆက်လက်ကစား
နေကြသည် စသဖြင့် ဦးတိုး၊ သံ
ဗုတ်နှင့် ဖိပြားတို့ကထွက်ဆိုကြ
သည်။

ပြန်လွန်စစ်ပေးရာ၌ ညသန်း
ခေါင်ခန့် တွင် ကြိုးကြွေကန်
ရွာဆီမှ သေနတ်သံတချက်ကြား
ရကြောင်းနှင့် ထိုစဉ်က တရားခံ
များပြန်သွားသည်မှာသုံးနာရီခန့်

ကြာ၍ ခြံသည်မှာ မှန်ကြောင်း
ကို ဦးဘသိုးက ဝန်ခံ ထွက်ဆိုခဲ့
သည်။ ဤမျှနှင့်တင် တရားခံများ
သည် အမှန်တကယ် အခင်းဖြစ်
ချိန်က အခင်းဖြစ်ရာအချိန်၌ မရှိ
ဟူသော ခုခံချက်မှာ မခိုင်လုံ
ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့်
စွဲချက် တစ်ထားသည့် အတိုင်း
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉၅
အရ အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရ
ပေမည်။

ယင်းကား စီရင်ချက်ပါတရား
စီရင်ရေးအဖွဲ့၏ရှင်သုံးသပ်ချက်
များပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကြီးကြာ
ကန်ဒမြို့နှင့် ပတ်သက်၍ မြို့နယ်
တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့က တရားခံ
များကို အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်

ပြီး ထောင်ဒဏ်ခုနစ်နှစ်စီ အသီး
သီး ပြစ်ဒဏ် ချမှတ် လိုက်လေ
သည်။

ယင်းကို တရားခံများကမကျ
နစ်၍ တိုင်း တရားရုံးသို့ အယူခံ
ဝင်ခဲ့ကြသည်။ သို့တိုင် ကိုင်း
တရားရုံးကလည်း ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉၅ အရ ပြစ်မှုဆိုင်
ရာ စီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်။
သေနတ် လက်နက် အယူပြစ်
တိုက်ခိုက်သော ခြေမှု အတွက်
ပြစ်ဒဏ် ၇ နှစ်ထိ ပေးသင့်သည်
ဟု မူလရုံး၏ယူဆချက်မှာလည်း
လက်မခံနိုင် စရာမရှိပါ။ ဟူ၍
အယူခံကိုပယ်လုပ်ခဲ့ပေသည်။

(ဓမ္မနိုင်ငံဦး)

သုတစွယ်စုံ၊ မိုးဝေ၊ ဖြစ်ရပ်မှန်မှုခင်း၊ သုတအံ့ဖွယ်၊
မှုခင်းစုံ၊ ပေပွားလွှာ၊ ပန် စသည့် စာနယ်ဇင်းများမှာ
အဆန်းတကြယ် အံ့ဖွယ်ကောင်းလှသည့် အမျိုးသမီး
များအကြောင်း စဉ်ဆက်မပြတ် ရေးလာခဲ့သည့်
အမျိုးသမီးစာရေးဆရာမ-

ပေအောင်စိုး

၏ သီးသန့်လက်ရာ

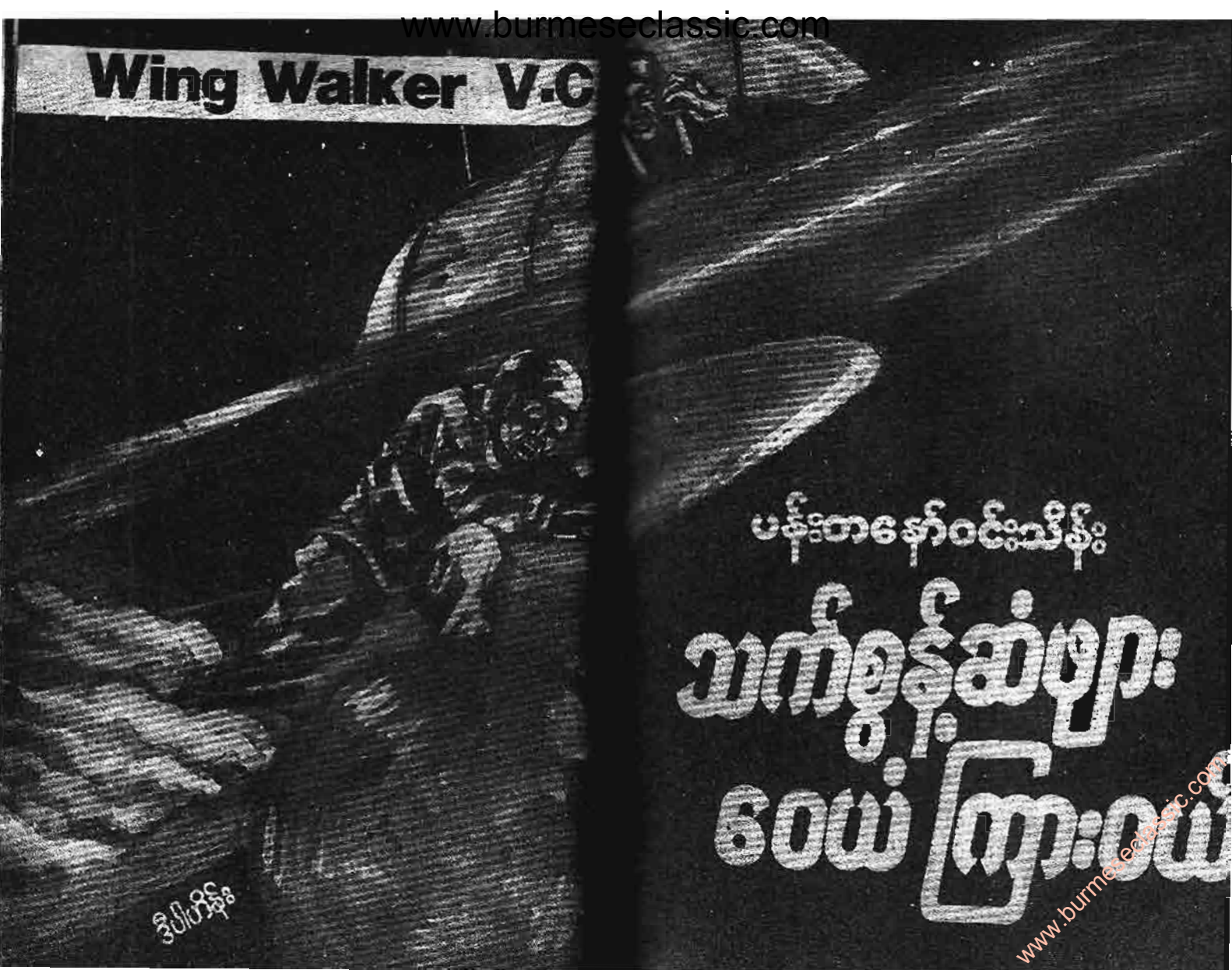
ထူးဆန်း၊ ထွေလာ မေတ္တိကမ္ဘာ

မည်သည့်မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်မှာမှ မပါဖူးသေးသော
ကမ္ဘာတစ်ခုစာတင်ရမည့် မယူနိုင်စရာ “အံ့ဖွယ်အမျိုး
သမီးများအကြောင်း” ကို စာတိုပုံစံပေါင်း ၁၀၀
ကျော်ဖြင့် အားပါးတရ တဝကြီး ဖတ်ရပါမည်။

တအုပ် ၁၆ ကျပ် (အမှာစာမရက အမြန်မှာပါ)

ချင်းတွင်းစာပေ ၁၈၀၊ ၄၇ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

Wing Walker V.C

ဒီပီပီနိုး

ပန်းတနော်ဝင်းသိန်း
ဘက်စွန်ဆံ့ဗျား
ဝေယံ ကြားဝယ်

တပ်ကြပ်ကြီး ဂိုဏ်းအလင်ဝါဒ်
မှာ ဗိုလ်မှူးငစ်ဒိုးဆန်မောင်းနှင့်
သောပုကြီး လေယာဉ်စစ်လင်
တန်ခိုးမှူး လေယာဉ်မှူးအဖြစ် လိုက်
ပါရသူ ဖြစ်သည်။ သူလိုက်ပါရ
သောအခေါက်ပေါင်းမှာ မနည်း
တော့ပေ။ ဂျာမနီ ပြည်တွင်း မှ
ကြိုင်း (လ) မြို့ကို နှစ်ကြိမ်၊ ဒါ
ဘယ်ခေါ်ကိုတကြိမ်၊ ကိုလုံးမြို့ကို
တကြိမ်၊ ဘဏ် (စ်) နှင့် မန်းစ
တာတို့ကိုတကြိမ်၊ မန်းမိန်ကို တ
ကြိမ်၊ အသီးသီး သွားရောက်
ပူးကြည့်ပြီး ၁၉၄၁ ခု၊ ဇူလိုင်
လ ၂ ရက်နေ့တွင်မန်းစတာကို

ထင်မိ တိုက်ခိုက်ရန် ငြင်းပြန်ရ
သည်။ ဤအခေါက်တွင် အင်္ဂလန်
နိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံး သူရဲကောင်း
တံဆိပ် ဒီစီ ဂျီရိုလ်ဗ်မည်သူ သူ
လုံးဝမမျှော်လင့်ခဲ့ပေ။ ယခု အ
ခေါက်သည် အခါတိုင်းနှင့်တော့
ကြိုတောင့်ကြံ ဖြစ် လိမ့် မည်ဟု
လည်း မထင်ခဲ့ပေ။
သူတို့ပိုသန်းသွားစဉ် ညဉ့်မှာ
လရောင်နှင့် ဆိန်လင်းနေသည်။
သူတို့သည် ပစ်မှတ်ကိုအေးအေး
လူလူပစ် ပူးကြနိုင်ခဲ့ကြသည်။
လေယာဉ်မှူး ငစ်ဒိုးဆန်သည် အ
မြင့်ပေ ၁၃၀၀၀ မှ ၅၀၀၀၀

ထိရောက်စွာ ပြီးပြားဝပ်လျက် ဤနေ့ပြည့်
တွင် ကြာပီအချိန်အတွင်း မိခင်
မြေရှိရာအရပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်
တော့မည်ဟု ထွက်ထား၏။ သို့
သော် မိုးကြီးလေယာဉ် ဆိုသည်
ပိုသန်းနေသိုက်မှာဆိုလျှင် မည်
သည့်ကိစ္စကိုမျှ ရေရှေ့မှောက်အပ်
ချတွက်ဆထားလို ကား ရတတ်
သည်မဟုတ်ချေ။

ရှုတ်ခနဲ "မက်ဆာရှပ်စ်အန်ဒီ၊
၁၀၀ အမျိုးအစား ဂျာမန်တိုက်
လေယာဉ်တစ်စင်း သူတို့အောက်
မှတက်လာပြီး ဗယ်လင်တန်ပူး
ကြီးလေယာဉ် ကြီးကို အခြားမှ
ခေါင်းတိုင် တရစပ် စီးကြည့်နှင့်
ငစ်ဒိုး တိုက်လေသည်။ စက္ကန့်
ပိုင်းကလေး အတွင်းမှာပင် ညာ
တောင်ပံမှ အင်ဂျင် အကြီး အ
ကျယ်ပျက်စီးသွားသည်။ တိုက်ခ
ရာလပ် ဆိန်းချပ်ကိရိယာများ
လုံးဝမသုံးရသည့် အခြေဖြစ်သွား
သည်။ ပူးတည်သည့်အခါ ဟံခါး
များ အလိုလို ဝှင့်သွားကြတော့
၏။ အဝေးမြော့ ပိုင်ယာလင်နှင့်
လေယာဉ်ကွင်း ဆတ်သွယ်မှုကို
ရိယာများ လုံးဝ ရပ်ဆိုင်းသွား

သည်။ လေယာဉ်မှူး ငစ်ဒိုးဆန်
နတ်သမီးလည်း ငစ်ဒိုးဆန်
မြေထောက်ကို ဆုပ်ကိုင်နေမှာ
သည်။ လေယာဉ် ကိုယ်ထည်အ
တွင်း စီးခိုးများ အစွေ့များဖြင့်
မွန်းနေတော့၏။

လေယာဉ်မှူး ငစ်ဒိုးဆန်သည်
သူ့အရှေ့ လေကြာ မှန်များမှ
ရှု၍ ကနဲ ခြစ်ဆွဲသော ကျည်
ဆန်မြင်လိုက်ရကလည်းကောင်း၊
နှိပ်နှိပ် မောင်းနှင့် ခုံလေသည့်။
လေယာဉ်မှာ တုန်ခါသွားသည်။
အသံ မလံများ ပေါ်လာသည်။
သို့သော် ပျံမြီပျံနေနိုင်သည်။

ဤအချိန် ညာတောင်ပံများ
မှ မီးထောင်တီးလေတော့သည်။
လေယာဉ်မှူးမှာ ၎င်းတိုင်နေရာမှ
ထမကြည့်ဘဲနှင့် မီးရှောင်ကြိုမြင်နေ
ရသည်။

လေယာဉ်မှူးသည်သူ့နောက်
မှ ဖြိုနေသည့် လေသုရံ တဦးကို
အော်ဟစ်၍ "အားလုံး လေထိ၊
အသင့်နှင့် လေယာဉ်ကို စွန့်ခွာ
ရန်ပြင်ကြ၊ တော့" ဟု အမိန့်ပေး
လိုက်သည်။

ထိုလေယာဉ်ဟာကွင်းကြီး
တည်ပုံသန်နေတယ်။ သတ်ကိ
ရိယာတွေနဲ့ မီးကြို ပြင်းနိုင်ရန်

လည်း အယင် ပြီးကြပါ” ဟု
အော်ဟစ်၍ သတိ ပေးပြန်၏။
တကယ်ဆိုတော့ သူ့လက်ထဲတွင်
မီးစွဲသော လေယာဉ်ကြီးကို ထိန်း
ထားရပြီး ပါလာသူ အားလုံး၏
အသက်ကလည်း သူ့လက် ထဲ
တွင် ရှိနေသည်မဟုတ်ပါ။

သို့သော် လေယာဉ်တောင်ပံ
အစွန်း၌ တောက်နေသော မီး
ဆီကို လှမ်းပစ်၍တော့ မီးသတ်
မှူးက မည်သူမျှ မရောက်နိုင်ချေ။
သူတို့သည် ဓာတ်ပုံးထဲမှပါလာ
သည့် ကော်ဖီများဖြင့် လှမ်းပစ်
ကြပါသေးသည်။

ဝယ်လင်တန် လေယာဉ် ၌
သည် ဗျူဟာမင်းတပ်မြောက်
သို့ အမြင့်ပေ ၁၃၀၀၀ မှပင်
တိမ်းသိမ်းပျံသန်း လာခဲ့၏။ ဝစ်
ဗီးဆန်သည် တပ်ကြပ်ကြီး ဝါဒ်
ကို မီးအခြေအနေလှမ်းမေးလိုက်
သည်။

ဝါဒ်က မီးကတော့ သောင်ဆဲ
ပဲရှိသေးကြောင်း သို့သော် ဖြစ်စ
ကထက်တော့ လုံးလုံးတီးလော
ကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်၏။ ဤတွင်
လေယာဉ်မှူးက ပင်လယ်ပြင်ကို
မြတ်၍ အင်္ဂလန် ကမ်းခြေဘက်
ဖြစ်ကျော်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ဤသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းမှာ ရန်
သူနယားမြောင်စစ်သုံးပန်းအဖြစ်
အကန့် အသတ် မရှိ နေရသည့်
ထက်တော့တော်သေး၏ဟု ဆို
သောစိတ်နှင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဝစ်ဗီးဆန်မှာ လေး လံ လှ
သော တောင်ပံတောက် မီးစွဲနေ
သည့် ပုံ ကြီးလေးသည့် ကြီးကို
မိမိရ ကိုင်တွယ် ထိန်းချုပ်နေရ
သဖြင့် စိတ်ရောလူပါစောင်းမလပ်
ဖြစ်နေရချိန်တွင် ဝါဒ်တို့လူသိုက်
သည့် အန္တရာယ်ကို ဤကဲ့သို့ရင်
ဆိုင်နေကြသည်ကိုမျှ သတိမထား
ဝံ့တော့ပေ။

ဤအချိန်တွင် ဝါဒ်ကလည်း
တခုခုတော့ လုပ်ရတော့မည်ဟု
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ မီးဘောက်မ
ငြိမ်းနိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်မှာ
ပေါက်သွားသော ဓာတ်ဆီပိုက်
က ဆီပန်း နေသေး၍သာ ဖြစ်
သည်။ ဤအတိုင်း ထားလိုက်က
လေယာဉ်ကြီး တစင်းလုံးကို မီး
ဝါးပစ်လိုက်နိုင်သည့် အကြောင်း
ကရှိသည်။

သူသည် လေယာဉ်ထဲမှထွက်
၍ တောင်ပံပေါ်တက်ရန်ဟန်
ပြင်တော့၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်အဖြစ်

အသုံးပြုနေသည့်ပစ္စည်းဖြင့် မီးကို
ငြိမ်းမည်ဟု စိတ်ကူး ထား၏။
ထော လေတိုးဒဏ်ကို ခံနိုင်ရန်
အတွက် လေထီး အထုပ်ကြီးကို
ထဲထားခဲ့မည်ဟု ဆုစိတ်ကူး၏။
ဦးသော် လေသူရဲ အားလုံးက
သီးကို ကိုယ်နှင့် မကွာထားရန်
ငြိမ်းပြောကြားဖျောင်းဖျက် သဖြင့်
ဆိုအတိုင်းထားလိုက်၏။

အသက်ကယ် လေမှ ကြီးတ
ချောင်း ယူပြီး သူ့ကိုယ်သူ ခိုင်ခိုင်
ချည်လိုက်၏။ ဤနည်းသည် မ လို
တောင်းလိုကောင်း လုပ်ခြင်းသာ
ဖြစ်၏။ တကယ်တကယ် လေနှင့်
အတောင်ပံ ပေါ်တ လွင့်သွား
သည့်ရှိသော် မိမိပင်အန္တရာယ်
များသေးတော့၏။ လေကြောင်း
အစွဲရှိ၏ အကဲ့အညီဖြင့် သူ
ကိုယ်သူလေထီးများ ဝိုးပြီးကျဉ်း
လည်း မြောင်းမြောင်း အမိုးစွင့်
အပေါက်ငယ်မှထွက်ရ၏။

လေယာဉ်ပျံနန်းကို လျော့ချ
ထားသည့်တိုင်အောင် လေတိုး
အားကြောင့် ခက်ဆဲခက်ဆဲဆစ်လုစီ
သွားသော် ဆက်လက်၍တစ်ကြိမ်
ဝါဒ်ကိုယ်တိုင် ပြောလိုသည့်
ဆက်လက်၍ ဖတ်ရှုကြစေလို
သည်မှာ-

“ပထမ ခေါင်းမိုး ပေါ်
လေးကစ၍လွန်ပြီး အပြင်ကိုထွက်
ရပါတယ်။ ပြီးတော့မှတောင်ပံ
ပေါ်ကို ခုန်ချရပါတယ်။ တောင်
ပံပေါ် ရောက်တယ်ဆိုသင် ခြေ
နဲ့တအား ဆောင့်ပြီးတော့ ခြေ
မြဲခြေထားနိုင်ဖို့ တောင်ပံကို ခွက်
သွားအောင် လုပ်ပါတယ်။ မက
ဆာရစစ် တိုက် လေ ယာဉ် ရှု
ကျည်ဟာလေယာဉ်တောင်ပံကို
စုတ်သွားအောင် ထိမှန်လိုက်ရာ
က မီးကူးသွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
ပြီးတော့မှ လေယာဉ်တောင်
ပံအစွန်းတဘက်ကို မြဲမြဲဆွဲပြီး
တော့ တောင်ပံပေါ်မှာ ဝမ်း
လျှာပျောက်ပြီး ခြေထောက်တွေ
ကို မြဲမြဲချိတ်ထားနိုင်အောင် လုပ်
ရပါတယ်။

အခုလို လိုက် ရ ဟာ ဟာ
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့စစ်တိုင်း
ကြီးကြားတဲ့ ရောက်နေသလိုပါပဲ။
ကျွန်တော်တို့ကြီးရသမျှ မုန်တိုင်း
တွေထဲမှာ အဆိုးဆုံးပေါ့။
တခါနှစ်ခါဆိုသလို ဝါကျော့
သွား ပြီလို့တောင် အောင့်နေ
ပါသေး။ ကျွန်ုပ်ကြီးကို ကျွန်တော်
ရင်ဘတ်နဲ့ ဖိထားပြီး တော့ ဝါး
တောင်နေတဲ့ ပိုက်အပြတ် ရှိရာ

စောင်ဝံ အပေါက်ကြီးကြီး တူ
ရှင်နဲ့ မိသိပ်လုပ်ပါတယ်။ အဲ
သော် ကျန်တော် လေယာဉ်တိုက်
ကြီးကပါနေတို အနားနား တိုး
ထွားဖို့ကို မရပါဘူး။ ဒီအခါ
လေကလဲ ကျန်တော် ကိုယ်ကို
ကြုံကြုံ ရွှားအောင် ထိုက်သေး
တယ်။

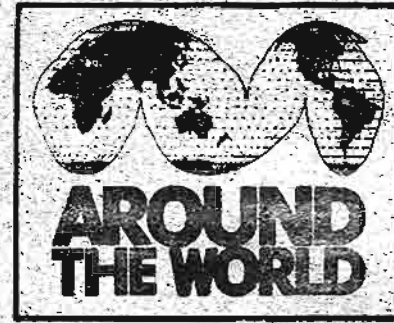
ကုရှင်ကြီးကို လေ တိုး မြန်
စွာက ကျန်တော်တောင် ကုရှင်
နဲ့ လှုပ်ပါသွားတတ် ဖြစ်ရသေး
တယ်။ နေရာကတော့ အပေါက်
ကြီးကို ကုရှင်ကြီးထိုးထည့် ပိတ်
ထားလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
လက်လဲ ရှပ်လိုက်ရော လေနဲ့
အတူလှုပ်ပါသွားတော့တာပါပဲ။

ကျန်တော်လဲ ခါး တစ်ခိုက်
စော့တယ်။ ဒီနောက်တော့မြန်
လည်ပဲ့ပဲ ခိုတော့တယ်။ လေ
ကြောင်းမြဲအရာရှိလဲ ကျန်တော်
ခါးမှချစ်ထားတဲ့ကြီးကိုဆွဲ ကျန်
တော်လဲ ခေါင်းမိုးအပေါက်ရှိရာ
မြို့ ကျားကုတ် ကျားခဲ မြန်ရ
တယ်။ ယခုအထိတော့ ဟန်ကျပါ
တယ်ဟု ပြောရသော်လည်း ကျန်
တော် ညာဘက် မြေထောက်ကို
အပေါက်ထဲပြန်ဝင်အောင် တည့်
မရဖြစ်နေပြန်ပါသေးတယ်။ နောက်

လေကြောင်းပြ အရာရှိတို့လဲ
တိုင် ဆွဲသွင်းပေးတော့မှ ချော
ချော ခမာခမာ လေယာဉ်တွင်း
ပြန်ရောက်ပါတော့တယ် ဟူသ
တည်း။

ဝါဒီသည့်ကုရှင်ကြီးတောင်
ခံအပေါက်အတွင်း မြို့ အောင်
မထားနိုင်ခဲ့သော် လည်း မီးကို
ဆက်လက် ပြန် ပွားခြင်း မြစ်
အောင်တော့ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။
အတယ်ကြောင့်ဆိုသော်တောက်
နေသော နေရာတဝိုက်တွင် မီး
တူးနိုင်သည့်အစအနတို့ကို ဖယ်
ရှားနိုင်ခဲ့သဖြင့် ခေတ်ဆီ ပိုက်မှ
ထွက်နေသည့်မီးမှ အတန်ကြာ
ခဏသမျှ ဟာသမျှ ငြိမ်းသွားတော့
၏။

ဝယ်လင်တန် လေယာဉ်ကြီး
မှာမြောက်ဘက်ပင်လယ်ကို မြတ်
ကျော် လာခဲ့လေ၏။ ယခုကဲ့သို့
ဝါဒီ၏ရောမ စွန့်စားခန်းကြီး ပြု
လုပ်ရသည့်အချိန်မှာ မေ့ရင် နှစ်
မည်းမည်းကြီးထဲတွင်လုပ်ခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ လေယာဉ်မှာ
ကွင်း ရောက်ခါနီး လောက်ကျမှ
တောင်ပံ အတွင်းမှ ခေတ်ဆီအ
ကြွင်းအကျန်များက တနေ့ထပြန်
မီးတောက် လိုက်သေး၏။ ဤ

ကြောင်တကောင် အသက်လေးချောင်း

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ ဆောက်ကယ်ရှိလိင်းနား
ပြည်နယ်မှ လူလေးဦးသည် ခရစ္စမတ်လက်ဆောင် ပေးရန်
အတွက် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်သို့ လေယာဉ်ပျံဖြင့် ကြွင်း
အကောင် သွား၍ဝယ်ယူသည့်။

အပြန်ခရီးတွင် လေယာဉ် ပျက်ကျသဖြင့် လူ လေးဦး
သေဆုံးသွားသည်။ လေယာဉ် အပျက်အစီးကို တောရိုင်း
တိရစ္ဆာန်များ ဘေးမှ ထားသည့်တောတွင်း၌ တွေ့ခဲ့ရသည့်
ဟု ၂၆-၁၂-၈၃ နေ့၊ အင်အေ ဘီ၊ ယူ ဝီ အိုင် သတင်း
တရပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

သော်လည်းကောင်း အလိုလို ပြန် ပြီး သွား၍ တော်သေး၏။ သူတို့ အား လုံးလန့်သွားကြရသေး၏။

နောက်ဆုံး လေယာဉ်ကြီးကို အထိ အခိုက်မရှိပဲ မြေပြင်ကို ဆင်း ပေးရန် လေယာဉ်မှူးကြီး ဝန်ခံ ခန့် ခံကာ ဝန်သာကျန်တော့၏။ တ ကယ်တော့လည်း မြေပြင်ဆင်းရန် လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ချေ။ အ တယ်ကြောင့် ဆို သာ အထိမ်း လေယာဉ်များလည်း ပျက်နေကြ တာရိတ်များလည်း အသုံးချ၍ မရ တော့သည့် အခြေအနေကြောင့် ပင်။

ဝန်ခံဆန်သည့် လေယာဉ်ကို ကွင်းပေါ်မှာပဲပြီး အမြင့်မှ အနိမ့် သို့ချလိုက်၏။ လေယာဉ် အရှိန်တို လျော့နိုင်အမျှ လျော့ ချ၏။ သို့ သော် မြန်နေသေးသည်။ မြေကြီး သည် လေယာဉ်ဆီတို့ ကြွတက် လာသလိုထင်ရ၏။ ဝင်ဆောင့် လိုက်သေး၏။ သို့သော် ပြင်းထန် လှချေ။

လေယာဉ်ကြီးသည် အရှိန်သေ သွား၏။ သို့သော် ပြေးမြဲ ပြေးနေ သည်။ မြေပြင် အမှုထမ်းတို့က ကြည့်ရုံသာ ကြည့် နေ ကြရ၏။ အာဇာတတ်နိုင်ချေ ပြေးလမ်းကို

ကျော်ထွက်သွားတော့ မည် ဟု လည်း သိနေကြ၏။

မိုင် ၂၀၊ ၃၀ နှုန်းနှင့် ဆီးသည့် လိမ့် ပြေးနေရာမှ သံဆူကြိုးတန်း ကို ဝင်အိုးပြီး ရပ်သွားသည်။ ဤ တွင်မှ သူတို့ အသက်ရှူနိုင်ကြ တော့သည်။

တစ်ကြိမ်ကြီး ဝန်သာ လုပ် စရာရှိတာကို တကယ့်ကို လုပ်တဲ့ လူမျိုးပါပဲ။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ အံ့သြလောက်တဲ့ စွန့်စားခန်းကြီး ကို ကြည့်ရသလိုပဲ။” ဟု လေ ယာဉ်မှူးကြီးက ပြောပြပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ညဉ့်ကြီးသန်ခေါင် မှောင် ကြီး မည်း မည်း၊ မြေ အ ပြင်မှ မိုင်ခွဲခွဲလောက် မြင့်ပြီး တ နာရီခွဲခွဲ ၉၀ နှုန်းနဲ့ တိုက်ခတ် လေထဲမှာ လေယာဉ် တောင်ပံ ပေါ်တက်ရခြင်းကိစ္စဟာ တကယ် တော့ လွယ်ကူလှပါ။ ဤစွန့်စားရ သည့် ရလဒ် အတွက် ဝန်သာ အတွက် တခါမှ စိတ်မကူးခဲ့သည့် အမြင့်ဆုံး သူရဲကောင်းဆုကား Victory Cross ခေါ် ဗီစီပီတည်း။ ဝန် ခံဆန်က D.F.C (Distinguished Flying Cross) တံဆိပ်စက်သော နတ်ပရိလေယာဉ်

တစ် ကြိမ်ကြီး ရောက်တတ်ရှိမ်းက D.F.M တံဆိပ် အသီးသီး ရရှိ ကြလေသည်။

o o o

လေယာဉ်မှူး ညွှန်အလက် ဇွနား၏ အမြဲကလည်း ကြားရ လွင်ယုံနိုင်ဖို့မင် ခံယဉ်းလှပေ၏။ သူသည် ဘုရင့်လေတပ်စတော်အ နှစ် ၂၀၀ တပ်စိတ်တွင်တာဝန် ထမ်းဆောင်ပြီး ရန်သူ နယ်မြေမှ ဝင်တက်လိုက်သော အမြောက်ဆန် တွဲ၍ အစအနများ ခုနစ်ဆယ့်နှစ် ချက်ထိမှန်ခံရပြီး အသက်မသေပ နှင်ကျန်သည့်လူဖြစ်သည်။

အလက်ဇန္ဒားမှာ အိဒင်တာ ဘုမ္မိသားစကော့လူမျိုးဖြစ်သည်။ လေယာဉ်မှူးအဖြစ် စာရင်းပေး ခြင်းတို့ရန်တို့နှင့် ဝင်စာကိုလာတို့ ညီညွတ်တက်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၃ ခု နှစ် စောစောပိုင်းက ကမ်းခြေအ ဘေး တာဝန် ထမ်းဆောင်ပြီး ဆယ်ရှစ်လ အကြာ တနေ့တွင် အာတာလီနာ လေယာဉ်ကြီးကို ဦးစီးလက် လော့ဒ်တင် ကျွန်း စု အသတ်ပိုက် ရေငုပ် သင်္ဘော ဆိုက်ချက်ရေကင်းထောက်တာ ခံခဲ့ရသည်။ အားလုံးချောချော

မွေ့မွေ့ အေးအေး ချမ်းချမ်းရှိနေ စဉ်-

“လေယာဉ်မှူး၊ ဒီကနေ ၁၆ မိုင်အကွာမှာ ရေငုပ်သင်္ဘောတ စင်းရှိနေတယ်” လေ ကြောင်း လမ်းပြအရာရှိက အော်၍ သတိ ပေးလိုက်၏။ ၎င်းရေငုပ်သင်္ဘော တည်နေရာမှာ အာတိတ်စက်ပိုင်း အတွင်း ရောက်ရှိ နေ ခြင်း ဖြစ် သည်။ လေကြောင်းလမ်းပြအရာ ရှိ၏အသံမှာ အရေးပေါ် အခြေ အနေတရပ် ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။

“ကောင်းပြီ နေရာကိုသာ ပြောပါ” ဟု အလက်ဇန္ဒားက မြန် ကြားလိုက်၏။

လေယာဉ်သည် ရေငုပ်သင်္ဘော ခိုသည့်သို့သော ဒေသကို ဦးတည် လိုက်၏။ ညာတောင်ပံပေါ်မှ လမ်းကြည့်လိုက်လျှင် ရေများ အ မြှုပ်ထားသည့် နေရာတနေရာကို လှမ်းမြင်ကြရ၏။ ရေငုပ်သင်္ဘော သည် ရေပေါ်ပေါ်ရန် ဟန်ပြင် နေခြင်းဖြစ်၏။ ရေငုပ်သင်္ဘော မှာ နောက်ဆုံးပေါ်ပုံစံ ဖြစ်၏။ ခါတိုင်း တွေ့နေကျ သင်္ဘော များအတိုင်းဆန့် ကြီး၏။ ဝန်

သင်္ဘောမြစ်သည်တော့ ဆေး
ချာ၏။

ယနေ့လို နတ်၌ ဤကဲ့သို့
သင်္ဘောမျိုးကိုတိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီး
ဖို့ စစ်ခံလှသည် မဟုတ်ပါ။
အလက်ဇန္ဒားသည် လေယာဉ်မှူး
ခန်းမှ ကြည့်လိုက် သည် နှင့်
သင်္ဘော၏ မျှော်စင်နောက်တွင်
ဆင်ထားသော ဂူမမအမြောက်
နှင့် ၂၀၀မမအမြောက်တို့ကိုသိကွ
စွာမြင်နေရ၏။

အားလုံးနေရာယူ အသင့်ရှိ
ကြပါ။ နေ့သို့ ရေငုပ်သင်္ဘော ရှေ့
မှာ ပစ်တူးထဲကိုဝင်ကြမယ်”
ဟုအမိန့်ပေးလိုက်၏။

သုသည့်မလယာဉ်ကို လေစုန်
တွင်အထိုက်သက် ရှေ့ပေးထား
၏။ ထို့မှ ငွေငွေ သင်္ဘောဆီသို့
လေယာဉ်သံစကောန်ခိုင်မည်ဖြစ်
၏။ နီးသည့်ထက် နီးကပ်လာပြီး
တဟုန်တည်းရေငုပ် သင်္ဘောနှင့်
တည့်တည့်တွင်လေယာဉ်ကို ပီး
စိုက်ချလိုက်၏။

မိမိထက် အဆများစွာ ကြီး
သောအကောင်ကိုထိုးအုပ် လိုက်
သောကြောင်ကဲ့သို့ ဂူမမရေ
ငုပ်သင်္ဘောကြီးပေါ် ထိုးစိုက်ချ
လိုက်၏။

ဗုံးခြတ်သည့် လှေတို့ ဤ
လက်မနှင့် ခိမ့်လိုက်၏။ ကလပ်
ကန် အသံသာ မြည်သွား၏။
ပေါက်ကွဲ သံကား မပေါ်လာ။
ဗုံးခြတ်သည့်ကိရိယာချွတ်လွင်း
နေပြီဖြစ်သည်။

ဤ အဖြစ် မျိုး ကြို ၈ လွှင်
အန္တရာယ် နှစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင် ရ
စ ဖြ သာ ဖြစ် သည်။ ပထမ
အန္တရာယ်က ရေငုပ် သင်္ဘော
က တုံ့ပြန် မည့် အန္တရာယ်၊
ဒုတိယ အန္တရာယ်က ပြုတ် ကျ
မသွားပဲ တန်းလန်းပါလာသော
မိမိဗုံး၏ အန္တရာယ်။

ယခုဆိုလျှင် လေယာဉ်ကို ရန်
သူကအကွက်မိ သွားပြီဖြစ်တော့
သည်။ ရေငုပ် သင်္ဘော ပေါ်မှ
စက်အမြောက်တို့က တမူပစ်ပစ်
ခတ်ကြလေပြီ။ အာဝဇိတ် ရေခဲ
ပြင်ပေါ်မှပေ ၅၀၀သာသွားအမြင့်
မှ ဖိုသန်းလိုက်ရသော လေယာဉ်
မှူး အလက် ဇန္ဒားသည် သူ၏
အမှားကိုသူတို့မကျေမနပ်ရရွက်
ကျိန်ခဲပြီး နောက် တချို့ တိုက်
ခိုက်ရန် လေယာဉ်လမ်းကြောင်း
ကိုပြောင်းလိုက်ရတော့၏။

“အားလုံးအသင့် ပြန် တိုက်
မယ်”ဟုသုသည့် လေယာဉ်တွင်

ဆက်သွယ်ရေး၊ မိုက်ကရိုရန်က
အိန္ဒိယလိက်၏အလက်ဇန္ဒား
အဖို့ ယခု အကြိမ်ပါနှင့် ဆိုသွင်
တမ်းခြေ ကင်းလှည့်ခြင်းတာဝန်
ကို ၂၅ ကြိမ်အထိ ထမ်းဆောင်
ခဲ့ပြီးပြီ။ သို့သော် ရေငုပ်သင်္ဘော
ကို ယခုလိုနဖူးတွေ့ဖူး တွေ့ရ
ခြင်းမှာပင် ပထမအကြိမ်သာဖြစ်
သည်။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လက်
လွှတ်ခံခဲ့ရပေ။

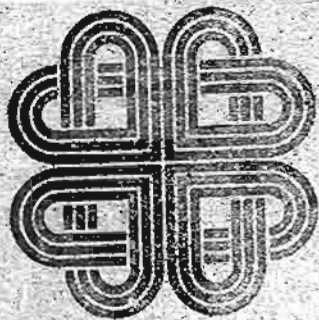
ရေငုပ်သင်္ဘောပေါ်မှရှိသမျှနှင့်
အားကုန်ဖြစ်လျှင် ထုတ်လွှတ်လိုက်
သလို ကာတာလီနားလေယာဉ်
ကိုလှမ်း၍ ပစ်ထည့်ကြ၏။ လေ
ယာဉ်ကလည်း အ မြောက် နှုတ်
ခင်းဝက်၊ ဘောလုခမ်း အထိ
စိုက်ဆင်းလာခဲ့၏။ သို့မှ ရေမြိုင်
ဗုံးချ ရန် အနေတော် အနိမ့်
ရောက်မည်။ အမြောက်ဆန်များ
မှာ မိုးသီးမိုးပေါက်သဖွယ် လာ
ရောက်နေကြ၏ ထိအောင်လည်း
ပစ်ကြသည်။ ထိလည်းထိသည်။

ကဒကာ လီနား အတွင်းကို
ကျည်ဝင်သွားရာမှလေကြောင်းမြ
ဗုံးခြတ်အရာရှိ ဒစ်ကဆန်ကို
တိုက်ရိုက် မှန်ကော ပွဲခင်းပြီး ကျ
စွား၏။

ရေငုပ်သင်္ဘော အပေါ်တည့်

တည့် လောက် အရောက်တွင်
နောက်ထပ် အမြောက်တည့်တခု
လေယာဉ်တွင်းမှာ ပေါက်ကွဲပြန်
၏။ သုလေယာဉ်မှူးနှင့် လေသူရဲ
တဦးဇာတ်ရာရပြီး လဲကျစွား၏။
လေယာဉ်တွင်းမီးထတော့က်လေ
ပြီး ယပ်၊ မိုးယပ်၊ ငွေ့များဖြင့်လေ
ယာဉ် မှာ ဖွန်နေတော့၏။ လေ
ယာဉ်မှူးကတော့ ဘာကိုမျှ ဂရု
မပြု သဲကြီးမဲကြီး ဖျက်ဆီး ဖို့သာ
မိတ်စောနေသည်။

လေယာဉ်မှူး အလက်ဇန္ဒား
တွင် ခုနစ်ဆယ့်နှစ်နေရာတိတိ အ
မြောက်ဆန် အစအန ခုနစ်ဆယ့်
နှစ်ခတ်တိဇောက်ဝင်သွားကြ၏။
အဆုတ်တွင် ၂နေရာ ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် ထိသွား၏။ အောက်
ပိုင်းတွင် ထုတ်ချင်းခတ် ဒက်ရာ
၁၀ နေရာ ရသွား၏။ ထို့သော်
သူ မသေပါ။ ခွေလဲလည်း ကျမ
သွား။ လေယာဉ်ကြီးကို တည့်
တည့်မတ်မတ် ထိန်းကျောင်းသင်း
ရန်သူကသင်္ဘောပေါ် တည့်တည့်
သိ ရေမြိုင်ဗုံးများကို သူကိုယ်
တိုင် ဖြုတ်ချခဲ့၏။ ရေငုပ်သင်္ဘော
မှာ လှလှကြီး ထိသွား၏။ ရေပစ်
တွင်မြိုင်သွားပြီး အမြိုင်ကြီးများ

ဥပဒေလက်တံမှ လွတ်မြောက်ရန် မလွယ်

အချို့သောလူသတ်မှုများသည် ရှုပ်ထွေးနက်နဲကြသည်မှန်သော်လည်း မူဝင်းစစ် အရာရှိ၏ အတွေ့အကြုံ၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ စိတ်ရှည်မှုအလျောက် နောက်ဆုံး ပေါ်ပေါက်လာရသည်သာ ဖြစ်သည်။

ဥပဒေလက်မလွတ်သော လူသတ်သမားဟူသည် မရှိသလောက်ပင်။ မည်မျှ ပိုမိုသေသပ်စွာ အလောင်းဖျက်ကြစေကာမူ တနေ့သောအခါတွင် အသတ်ခံရသော အလောင်း(သို့မဟုတ်)ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့သည် တနည်းမဟုတ် ထနည်း သဲလွန်စအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာရသည်သာဖြစ်လေသည်။

(နီဆိုင်းဒ် အတွင်းရေးမှူး)

များလည်း ပေါ်ထွက်လာ၏။

သည့်နောက် အလက်ဇန္ဒားမှာ ခွေကျသွား၏။ ဒုတိယ လေယာဉ်မှူးတစ်ကြိမ်ကြီးလက်ဝါနက်ကြ သူ့ကိုယ်တွင်ပတ်ရာနေရာမှ လေယာဉ်ကို ပြန်မတ်ပေးလိုက်ရ၏။

ခဏကြာလျှင် အလက်ဇန္ဒား ပြန်သက်ရလာ၏။ သွေးတိုမှာ တရဟော ကျနေကြ၏။ သို့သော် သူ့ကိုယ်တိုင် လေယာဉ်တိုင်းနည်း ကျောင်းပေးယင်း ဦးစီးပွဲနေရာမှာပင်နေကာ ကွင်းရှိရာသို့ ဦးတည်ပေးပြီး ငြိတင်သတင်းတို့ကို ခို့လိုက်၏။

သည့်နောက်မှ ဒုလေယာဉ်မှူးဝါနက်၏ ပြုစုပေးမှုကို လက်ခံတော့သည်။ သို့သော် မော်ဖီးယားထိုးပေးမည်ဆိုသည်ကို လုံးဝ လက်မခံပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်တရာ အကြောင်းပေါ်လျှင် သူ့ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပေးမှ ထိုအုပ်ပါက မပေးနိုင်ပဲရှိမည်ကို နီဆိုင်းဒ် ပြင်းဆန်ခြင်းဖြစ်၏။

အပြန်ခရီးကား ရှည်ကြာလှ၏။ ယခုလောက် စေးလံလှသော ခရီးတွင် လေယာဉ်ကတော့ပုံမှန်

လက်ဇန္ဒား၏ အသက်တော် အချိန်နီ ကုသနိုင်သည်အထိ ခံနိုင်ပါမည်လေဟု တွေးစရာ ရှိနေသည်။

ကံအားလျော်စွာ လေယာဉ်တွင် ဖြာစွဲသော ခံ့သည့် မီးတိုက်လည်း နိုင်အောင် ငြိမ်းသက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ အလက်ဇန္ဒားကို လေယာဉ်ဦးခန်းရှိ ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေးအရာရှိ၏ အလုပ်စာရင်းပေါ်တင်ကာ ပတ်ရာများကို စည်းပေးကြရ၏။

သူတို့ သည်လိုနှင့် ကွင်းရှိရာ ရှက်တလင်း သို့ ပြန်ခဲ့ကြလေ၏။ အလက်ဇန္ဒားမှာ မကြာ မကြာ မော်ဖီးယားမပါပဲ သတိလစ်လစ်သွား၏။ သူ့ကိုယ်မှ သွေးအထက် လွန်ခဲ့၏။ သတိ လည်လားတိုင်း သူ့စိတ်စောနေသည်မှာ သူ့လေသူရဲ အားလုံးတို့၏ လုံခြုံရေးပဲ ဖြစ်သည်။

ရှက်တလင်း ကမ်းခြေတို့ ထုတို့ မြင်ရချိန်မှာ ဆည်းသာချိန် ဖြစ်သည်။ ရောင်စုံ ယက်သန်းနေသည့် မြင်ကွင်းပေတည်း။

အလက်ဇန္ဒားသည် သူ၏ လေယာဉ်ကြီး၏ လက်ရှိ အခြေ

အစောင့်ဆိုလျှင် ရေပြင်ပေါ်
လျှောဆင်းဖို့ရန်ပင် အတော်ဂရု
စိုက်နိုင်မှ တော်ကာ ကျမှည့်ဟု
သတိပြုရ၏။

သုသည် အသက်ကိုတော်
ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြစ်ညှစ်ရှုရှုကြံနေရ
၏။ သူ့မျက်နှာကလည်း ချွေးသီး
ချွေးပေါက်များ ဖြာကျနေ၏။ ထို
အထဲက ခုတ်ယ ဓလယာဉ်မှူး၏
နေရာတွင် မရမက ဂျိယံကိုမတ်ရွံ
ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ သွေးတို့မှာ ယို
စီးကျနေဆဲ။ သွေးတို့နှင့် အတူ
သူ့ခွန်အားလည်း လျော့ကျဆဲ။
သို့သော် သတိကတော့ မလစ်
ပေ။

အချိန်ပြည့် သုသည် ဆုတ်
ယုတ်လျက် ရှိနေသော သူ့ ခွန်
အားတို့ကို ဂရုမထားပဲ လိုအပ်
သည့် ညှစ်ကြားမှုများကို ပေး
လျက် ရှိနေသည်။ သူကွပ်ကဲမှုငြိ

ကာတာလိနာ၊ လေယာဉ်ကြီးမှာ
ရေပြင်ပေါ်သို့ အမှားအယွင်းမရှိ
ပဲ ဆင်းသက်ခဲ့နိုင်၏။ ရေပြင်ပေါ်
ဆင်းပြီး ကမ်းစပ်ဝယ် ကပ်အညှိ
တိုင် အလက်ဇန္ဒားမှာ သူ့ လေ
ယာဉ်ကြီး၏ ဗိုဗုန် လေယာဉ်မှူး
အဖြစ် ဦးစီးခဲ့လေသည်။

ကမ်းခြေစခန်းမှ ကြိုတင် သ
တင်းပေးချက်များ ရထားပြီးဖြစ်
သည်။ ဆေးတပ်ဖွဲ့ကလည်း လေ
ယာဉ်ပေါ် တက်ခဲ့ကြ၏။ ဤကွပ်ကဲမှု
အလက်ဇန္ဒားမှာ အရပ်ကြီးပြတ်
သလို ခွေကျသွား၏။

ထကယ်ဆိုတော့ စောစော
ကပင် သေသွားနိုင်စရာ အ
ကြောင်း ရှိပါသည်။ သို့သော် သူ
စိတ်ကဆောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
ပြင်းထန်သော စိတ်ဓာတ်ပေ
တည်း။

ဆေးတပ်အစုစုက ချက်ချင်း
သွေးသွင်း၍ပေး၏။ တဖြည်းဖြည်း

● စာမျက်နှာ ၁၅၈ တွင် ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်

ယဇုံ
ဒေါ်တာ
အလှကုန်များ

ဗျူဟာတို့
ဗျူသထက်
ဗျူစေ့
စံချိန်တင်သည်

ဒေါ်တာအလှကုန်လုပ်ငန်း
ဖွဲ့စည်းမှု
အမှတ်-၆၉၊ ယ၊ ထပ်
၂၅-လမ်း-ရန်ကုန်မြို့

ရုပ်ရှင်မင်းသမီး
ယင်ယင်အေး

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့တော့ မင်းတို့သေယောင်သေ
ဒါမှမဟုတ် ငါသေမှ ဖြစ်မယ်
ရွာထုမိုက်တယောက်နဲ့ပါးစပ်နီမိုက်မှအဝ

နေလင်းစွန်း
ပါးစပ်နီမိုက်

(၁)

ငါ့ကြိုင်းမှာ စန္ဒာရွာသားမဟုတ်။

သို့သော် သူများ အမျိုးကြားတွင် စွာရသူ၊
အသက်အားဖြင့် ငယ်သည့်မဟုတ်၊ ၅၀ ဖဲဝင်
ပြီ။ ဤမျှအရွယ်ထောက်သော်လည်း အသောက်
အစားမကင်း။ မူးလျှင် ရမ်းသည်း သတ္တိရှိလေ
သည်လား မိုက်လေသည်လား မသိ။ မိုက်ဟန်
ဆောင်ကောင်းသည်။

“ဟေ့ သတ္တိရှိတဲ့အကောင် ထွက်၊ ဘယ်
အေး...မှ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ငါ့ကြိုင်းကုန်နဲ့၊ သူများ
အမျိုးကြားထဲမှာ တယောက်တည်း လာနေတာ
မင်းတို့ထက်မိုက်လို့မှတ်”

ငါ့ကြိုင်း၏ မူးပြီး ရွာရိုးစုန်ဆန် ဆီနေသံမှာ
အများနား မခံနိုင်။ သို့သော် ခွေးရူးနှင့် ခွေး
ကောင်း ဖက်ကိုက်လျှင် ခွေးကောင်းပင် နာမည်
မဟုတ်လား။ ငါ့ကြိုင်းက လူသတ်ပြီး ထောင်ကျ၍
အကြောင်းမဟုတ်။ သူကဆွေမျိုးမရှိ သံယော
ဇဉ်မရှိ၊ အခြားသူများက ဆွေနှင့် မျိုးနှင့် သံယော

မြင်ရှင်မှန်များ

၃၃

ပြောနေတာ သူ့နှင့်တကွ မဖြစ်လို့။ ဤသည်ဝင်လျှင် ငြိမ်းတရောင်တက်လာသည်။

ထေးရွာက ငြိမ်း အပေါ် အလွန်မှန်းတီးကြသည်။ သို့သော် အမှန်းမခံလိုက်။ ငြိမ်းကိုတရားစွဲလျှင် ခြိမ်းမဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၀-အရ အများ ပြည်သူ နှောင့်ယှက်မှုဖြင့်သာ စွဲရမည်။ ယင်းပုဒ်မအရ ပြစ်ဒဏ် ရလျှင် လပိုင်းသာ ဖြစ်မည်။ ထောင် ကထွက်လာလျှင် ပို၍ ရန်မူလာမည် ဟု ဖိုးကြ၏။

ဤသို့အားဖြင့် ငြိမ်း၏ကို ခန့်ရှယ်ရွှေခံနေရသည်။

“သေရဲတဲ့လူ ထွက်ခဲ့စမ်းပါ။ ပျိုနေကတော့ ငါ့သေပင်သေ မသေယင် ရွာသားတကောင်နှစ် ကောင်သေရမယ်”

ငြိမ်း၏ ကြိမ်းမောင်းသံက အဆန်း၊ ကြားရသူတိုင်း ကြက်သီးထပ်ကြသည်။ သူ့အမြင်ကိုပင် မခံရဲကြ။ ဤတွင် ငြိမ်းက သဘောကုန်ဟန်ရှိသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား...”

○ ○ ○

(၂)

ဟား...ဟား...ဟား...

“မင်းသာလိုက်တာကွာ”

“ကြားရတဲ့ သတင်းက မလက်ရှိတယ်ဟေ့”

“သေချာရဲ့လား တော်ကြာ တို့ပြောသံရယ်သံတွေ ကြားရင် ရန်ထောင်နေအုံးမယ်ကွ”

“သေချာတာ မသေချာတာ ယောမပြောတတ်ဘူး ဝန်းကြီးတော့ ဟန်မောင် အိမ်ရှေ့မှာ ခွေခွေကလေး လှုပ်ကိုလှုပ်တော့ ဘူး”

“ဘယ်သူလာပြောသလဲ”

“ဟန်မောင်ဇနီး မအုန်းလေ အမောတကော လာပြောသွားတယ်”

ငြိမ်းသတင်းတမဟုတ်ချင် ပြန်သွားသည်။ ထိုနေ့ကဘုန်းကြီး ကျောင်းတွင် ကထိန်ပွဲ ရှိသည်။ တရွာလုံးရှိ လူအတော်များများ သည် ကျောင်းထဲတွင်ရောက်နေကြ၏။ ငြိမ်း၏သတင်းကိုကြားရသည်နှင့် ဝမ်းသာ အားရဖြင့် တယောက်တပေါက်မေးကြပြောကြသည်မှာ အသံချင်း ဆက်သွားလေသည်။

အများ သူ ၄၁ ကောင်း

တချို့လိပြန်ချိန်တွင် ငြိမ်းက ယောက်က မူးယစ်ရစ်ကားလျက် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့တော့ရှောင်ကြသည်မဟုတ်။ ဥပဒေကိုကြောက်ရွံ့၊ ငြိမ်းကဥပဒေကိုမကြောက်။

ယခု သူ့ကိုမည်သူသတ်လေသနည်း။ ဤခမးခန်းမှန်ကိုသတင်း ခြားလာသူ မအုန်းအားမေးမရ အချင်းဖြစ်သည့်နေရာကသူ့အိမ်သူ့အိမ်တွင် သူမနှင့် ခင်ပွန်းဟန် မောင်တို့နှစ်ယောက်သာရှိသည်။

“ကျွန်မလာပြောတဲ့အချိန်က မောင်မြန်၊ ထွေးလုံးထွေးလုံးဖြစ်နေတာပဲ တွေ့ရတယ်ရှင့်”

မအုန်းအပြောက မောင်မြန်တို့ သူ့ယောက်ျားအကြောင်း မပါ။ ထင်နှင့် မယားဆိုတော့လည်း မှီကောင်းရှိမည်။

မောင်မြန်ကတယ်သနည်း။

○ ○ ○

(၃)

“မောင်မြန်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး အချင်းဖြစ်ချိန်က သည်ကောင်ကို ချစ်ကြီး ကျောင်း အောက်မှာ အစော့သလဲ”

ထေးရွာ ပြည်သူ့ ကောင်စီချုပ် ဦးစံသာက အမှုလိုက် မအုန်း ဦးမြတ်ထွန်းကို ရှင်းပြ

နေသည်။ မအုန်းကတော့ မောင်မြန်တို့ အတတ်ပြောနေသည်။ အခြားများပြင်သက်သေလည်း မရှိ။

ဦးမြတ်ထွန်းက ငြိမ်း၏အလောင်းကိုကြည့်ယင်း အရပ်တတယောက်တပေါက် ပြောနေသံများကို နားစွင့်နေမိ၏။ မောင်မြန်အကြောင်းကလည်း အခိုင်အမာ ဖြစ်နေသည်ကြောင့် တရားခံမှာ ဟန်မောင် ဖြစ်ရလေတော့မည်။

သေသူ ငြိမ်း၏ လက်တွင် ၆ လက်မ ဓားမြေ-ငါးတချောင်း တိုင်လျက်သားတွေ့ရသည်။ ဓားမှာ ငှက်အုံကိုထိုးစိုက်လျက်သားမရှိသု၏ဓားတိုင် ထားသော ညာလက်မှာ အပြင်ဘက်သို့ လန်ပြီး ဘယ်လက်ရင်အုံကို ဖိုလျက်သားတစောင်းလဲလျက်ရှိသည်။

“ဓားအုံတွေ ကြည့်စမ်းပါ အုံးမျှ ငြိမ်းလက်ထဲက ဓားမှာ သွေးတွေပေနေတာရယ် ဒဏ်ရာရဲ့ အရွယ်အစား တူနေတာရယ် ဆက်စပ်ယင် ဟောသည့်ဓားဟာ အချင်းဖြစ်တဲ့ ဓားပဲမျှ”

ဦးမြတ်ထွန်းက ဓားနှင့် ဓားဒဏ်ရာများကိုတိုင်းယင်းက တစ်ကြိမ် ဆရာ အုံးငွေကို တိုင်ပင်လိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်ဆရာ တရားခံ
ကြိုင်းကို ခားနဲ့ထိုးပြီးမှ သူ့
ကိုကိုယ်သူထိုးလေဟန်ဆင်ခဲ့တာ
ဖြစ်မှာပေါ့”

ဆရာအိုးငွေ သုံးသပ်ချက်က
ဖြစ်နိုင်သော သုံးသပ်ချက်။ ဦး
မြတ် သွန်းက ကြိုင်း၏ ခားဆုပ်
ထားသော လက်ကို စမ်းကြည့်
သည်။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆရာအိုးငွေ
ဆင်ခဲ့တာဆိုလဲ သည်ပောက်
ကျစ်ကျစ်ပါးအောင်ဆုတ်ထားမှာ
မဟုတ်ဘူးဗျ”

ဦးမြတ်သွန်းက အဆုံးအဖြတ်
တခုပေးလိုက်ပြန်၏။

“ဆရာတို့ ကြိုင်းလက်ထဲ
ခားကတော့ ကြိုင်းကိုင်နေကျ
ခားပဲ ဘယ်မှဘယ်နည်းဖြစ်တယ်
တော့ မပြောတတ်ဘူး”

ရွာသူကြီး ဦးစံသာ က ဝင်
ထောင်ခံသည်။

“ဒါဆိုလဲသေသူကြိုင်းက
စပြီး ခားနှင့်ထိုးသည်။ အထိုးခံရ
သူက လူသည်။ သည်တွင် ကိုယ့်
ခားနဲ့ကိုယ်ဘာသေချာပြီ မောင်
မြန်လား ဟန်မောင်နဲ့ လားဆို
ကိုပဲ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမယ်။

ဦးမြတ်သွန်းက ပထမဆုံးဖြတ်

ချက်ကိုရသွားပြီ။ ဒုတိယတရားခံ
ခော်ထုတ်ရေးပဲ လုပ်ရမည် အ
လုပ်က ဆက်စပ်သည့်လူများကို
စစ်မေးရန်နှင့်ရံစမ်းထောက်လှမ်း
ရန်ဖြစ်သည်။

ပထမဆုံး မေးရမည့် သူမှာ
ဟန်မောင်ဇနီး မအုန်း။
မအုန်းပြောပြပုံမှာ။

○ ○ ○

(၄)
ထိုနေ့ကကျောင်းတွင် ကထိန်
ခင်းရှိသည်။

အခြားသူများ သွားကြသော်
လည်း မအုန်းတို့ လင် မ ယား
မသွား။

မအုန်းနှင့်မောင်ဟန်တို့နံနက်
စာထောင်စားနေချိန်တွင် ကြိုင်း
က မအုန်းတို့အိမ်ပေါ်တက်လာ
သည်။ ထိုအချိန်တွင် မအုန်းက
နောက်ဖေးတွင် ဟင်းသွားခပ်နေ
သည်။ မအုန်း ထွက်လာချိန်တွင်
ကြိုင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့်
ဟင်းပန်းကန် လွတ်ကျမတတ်ဖြစ်
သွား၏။ ဤမျှ ကြောက်သည်။
သို့သော် အိမ် ဖြူရနှင့် ဝင် ထမင်း
စားပွဲတွင်ဝင်လိုက်သည်။

ကြိုင်းက ရမ်းတတ် ရုံသာ
မက မိုက်ဂုဏ်ဖြင့် မခန့်လေးစား

လုပ်တတ်သည်။ မပြောမဆိုပဲ ထ
င်းဟင်းစားလျှင် စားသွားတတ်
သည်။ ကြောက်၍ ပြောပုံ၊
ကြိုင်းက စိမ်းစိမ်းကြည့်သည်ကို
ခဲ။ စိမ်းခေါ်လိုက်သေး၏။

ယခုလည်း မူး၍ တက်လာ
သည်။ သူ့ဘာလုပ်အုံးမည်နည်း။

“ဟေ့ ကောင် ဟင်းကောင်း
နဲ့လား”

ကြိုင်းက ဟန်မောင်ကိုခေါ်
ထန်ထန်နှင့်ပင် မေးလိုက်သည်။

“မကောင်းပါလား အစ်ကို
ကြီးချစ်ပေါင်ရွက် ကြိုစားငယ်”

ဟန် မောင်က ဟန်တသေနှင့်
ဖြစ်ပြောသည်။

“တယ်ညှဲတဲ့လင်မယားပဲ၊ ဒီ
ကနေ့ကတော့ပြောမနေနဲ့၊ စန္ဒာ
မှာ ငါ ခေါင်းချမယ့် နေ့ပဲ၊
တောသည်မှာစားကြည့်”

ကြိုင်း လွတ်ကန်ပြောလိုက်
ထင်း သူကိုင်နေကျ ခားမြှောင်
ကြိုကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဟန်
မောင် မျက်လုံးပြုံး သွားသည်။
သူ့စကား ကလည်း အဆန်း။
ကြောက်စရာကောင်းသည်။ ရှေး
ထွန်းများအယူအဆနှင့်ဆိုပါက
ခင်းစပ်နိမိတ်ပင်ဖြစ်၏။

ကြိုင်း၏ ပါးစပ်နိမိတ်သည်

သူ့အတွက်လား၊ သူများအတွက်
လား၊ သူ့အတွက်ဖြစ်သည့်တိုင်သူ
များကကောင်းနေရပါမည်လော့
ဟန်မောင်တို့ လင်မယားမှာ စဉ်
စားယင်း အကြံဒိုက်နေသည်။

ထိုစဉ်....

မောင်မြူ တယောက် သွား
ကြားထိုးလျက် ဟန်မောင်တို့အိမ်
ပေါ်တက်လာသည်။ ကြိုင်းက
သုန္ဒရီနန်းသီလျက်နှင့် လာရဲသော
မောင်မြူတို့ မကျေနပ်။

“မင်းဘာလို့လာရသလဲ”

ကြိုင်းကလှမ်းမေး၏။

“လာနေကြအိမ်မို့ လာတာ
ပဲဗျာ”

မောင်မြူက ပြောပြလေးပြော
လိုက်သည်။ ယင်းအဖြေကိုကြိုင်း
ကြိုက်။ ကြိုင်းက သူရောက်
နေသောအိမ်ပေါ်မှ မောင်မြူ
သော ဖိနပ်ချွတ်၍ ဆင်း လာ
သည်။ မောင်မြူက မသိလေဟန်
နေလိုက်၏။ ကြိုင်း ပို၍ ဒေါသ
လာပြီး သူ့လက်ထဲမှ ခားမြှောင်
ဖြင့် လိုက်သည်။

မောင်မြူက ရှောင်ပေါ်လိုက်
သည်ကြောင့် မထိ။

ဘာဖြစ်လို့ထိုးရတာလဲဗျာ”

မောင်မြူက ကြိုင်းကိုခံမေး

ယင်းအိမ်အောက်သို့ ဆင်းသွား
သည့်ကြိုင်းက မကြွေမနှစ်ဖြင့်
လိုက်သွားပြီး။

“ထိုးချင်လို့ ထိုးတာတော့”

ကြိုင်းကခေါက်ဆတ်ဆတ်
ပြောယင်း လိုက်ထိုး လေသည်။
ဤအင်္ဂါကြိုင်းနှင့် မောင်မြို့လုံး
ထွေးသွားတော့၏။ ဟန်မောင်က
ကြောင်နေသည်။ မအုန်းက လူ
ကြီးများရှိရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့
ပြေးသွား၏။

လူကြီးများ လိုက်လာချိန်တွင်
ပွဲကပြီးသွားပြီ။

ထိုနေ့မှာတွင် သေသူကြိုင်း
နှင့် ဟန်မောင်သာရှိ၏။

○ ○ ○

(၅)

“မအုန်းကတော့ သည်အ
တိုင်းပဲပြောနေတယ်စခန်းမှူး”

ဦးမြတ်ထွန်းက နေ့ခင်းနေ့
တွင် ရောက်လာသော စခန်းမှူး
ဦးကျော်မင်းအောင်အား မအုန်း
၏ ထွက်ဆိုချက်များကို ပြောပြ
သည်။

အချင်းဖြစ် သတင်းကိုရလျှင်
ချင်း ဟိုင်းကြီးရဲကင်းတွင် တာ
ဝန်ကျေနသောအမှုလိုက် ဦးမြတ်
ထွန်းကစီးထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးကျော်မင်းအောင်က ကျွန်း
ရဲစခန်းမှ လာ ချင်း ဖြစ် သည်
ကြောင့် တရက် နောက်ကျသွား
သည်။

အဲသည့် အချိန်က မောင်မြို့
ကျောင်းထဲမှာ ရှိနေတာကော
သေချာရဲ့လား ဦး ကျော် မင်း
အောင်ကမေး၏။

ကျေးရွာ လူကြီးတွေကကော
ကမကထ လုပ်နေကြသူတွေက
ကော အခိုင်အမာ ပြောနေကြ
တယ်။ ထပ်စုံစမ်းခိုင်းထားတယ်”

ဦး မြတ် ထွန်းက စိတ်မပျက်
သော အပိတ်စကားလေးဖြင့်ပြန်
ဖြေသည်။ ဦးကျော်မင်းအောင်က
လည်း အားကိုးသည်။ လော
လောဆယ် အမှုမှန်ပေါ်ရေးမှာ
ပြည်သူ့ရဲတာဝန်။ ကင်းလွတ်ခွင့်
ရမရမှာ တရားရုံ၏တာဝန်သာ။

အချို့ အချက်လေးတွေ
တော့ ပေါင်းစပ် ရထားပြီးသား
ပါစခန်းမှူး၊ ယခုတရက်နှစ်ရက်
အတွင်း အခြေထွက်မှာပဲ”

ဦးမြတ်ထွန်း စကားကြောင့်
ဦးကျော်မင်းအောင်မှာ အားရှိ
သွားရပြန်သည်။ သူ့ရောက်ချိန်က
အလောင်းမှာ ဆေးရုံသို့ပို့လိုက်
ပြီဖြစ်၍ သူ့အတွက်အထောက်

အပိုမရခဲ့။ ဦးမြတ်ထွန်းမှတ်သား
ချက်အပေါ်သာ ဝိုင်းဝန်းသုံးသပ်
နေရသည်။

တရားကို နတ်စောင့်သည်။

○ ○ ○

(၆)

တရားခံပေါ်ပြီ။
သူဘယ်သူလည်း။

ဦးမြတ်ထွန်းက သေသူကြိုင်း
၏လက်အနေအထားကို ပြန်သုံး
သပ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ချို့
ငှက်ထောက်လှမ်းမှုကိုလည်း သုံး
ခဲ့သည်။

စခန်းမှူး ပြောတဲ့ အတိုင်း
သေသူရဲ့လက်ဟာ အပြင်ဘက်
လန်နေတဲ့အချက်ကို ကျွန်တော်
စဉ်းစားတယ်။ တရားခံစာ ဗယ်
သန်ဖြစ်လို့သာ ကြိုင်းရဲ့ ညာ
လက်ကို ခုတ်ထရက်ဆွဲအဖယ်မှာ
အပြင်ဘက်ကိုပါသွားတဲ့သဘော
ပဲ။ ညာသန်ဆိုယင် အတွင်းဘက်
ကိုလိပ်ရမယ်။

ဦးမြတ်ထွန်းကရှင်းပြသည်။

“အဲဒါ ကျုပ်ပြောတာပေါ့
ဒါဖြင့် ဟိုနှစ်ယောက်က ဘယ်
သူက ဘယ်သန်လဲ အကဲခတ်ပြီး
ပါပြီ”

ဦးကျော်မင်းအောင် ပြောသည်။

“အကဲခတ် ပြီးပါပြီ။ တစ်
မောင်နှင့် မောင်မြို့တို့နှစ်ယောက်
အနက် မောင်မြို့တို့ဘယ်သန်ပါ။
နောက်တချက်က ထမ်းစားစေ
တဲ့ဟန်မောင်နဲ့ ဖြစ်ယင် ကြိုင်း
လက်မှာ ထမ်းဟင်း အစာအနု
အထောက် အထား များ တွေရ
မယ်။ အခုတွေ့ရတဲ့ အနေအထား
က အဲသည် အထောက်အထား
တွေမရှိဘူး။ နောက်ဆုံးသေချာ
တာက။

ဦးမြတ်ထွန်းက စကားမြတ်
လိုက်ပြီး ဆရာအုန်းငွေ ဘက်သို့
လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အလိုကို
သိသော ဆရာ အုန်းငွေက သူ
ဘေးမှလူကိုရှေ့တိုးပေးလိုက်ပြီး
“ပြော ပြ လိုက် စမ်း ပါအုန်း
မောင်ပုရ”

ဆရာ အုန်းငွေ၏ အမိန့်နှင့်
အတူ မောင်ပုက ပြောပြသည်။
အချင်းဖြစ်နေက မောင်မြို့
ကျွန်တော်နဲ့အတူ ရှိနေပါတယ်။
ထိုစဉ်က ကျေးရွာလူကြီးဦးစံသာ
တို့လည်းရှိပါတယ်။ ကျောင်းတွင်
ထမ်းစားပြီးသည်နှင့်မောင်မြို့
သွားကြား ထိုးယင်း ကျောင်းမြို့
အပြင်ဘက်သို့ ထွက် သွား ဝါ
တယ်။ ထိုစဉ်က အားလုံးအထွက်

မျှားနေသောကြောင့် မောင်မြို့ကို တည်သူမှ သတ်မထားလိုက်ကြမိ ဟူ၍ ကျွန်တော်နဲ့ လှသောင်းတို့ သာ မြင်လိုက်ရပါစာလိမ့်။ မအုန်း ပြေးလာပြောလို့ ကျွန်တော်တို့ လိုက်သွား ခိုနိမ့်မှ မောင်မြို့ကို ကြောင်းဝမှ တွေ့ရပါစာလိမ့်။ သူ့ အချင်းဖြစ်နေရာကို မြန်လိုက်လာ မြင်းကို မစေ့ရစေဘဲပဲဟူး။

“အစက ဘာကြောင့် ဒီလို မပြောသလဲ”

ဦးမြတ်ထွန်းက ခေါ်ပူသော အမူအရာနှင့် မေးလိုက်သည်။

“ကြိုင်းကို ရွာမုန်း ရုန်းပြီး ခုသ စေ ချင် နေ့ ဟာ ရယ်။ မ နေ့ကစ၍ လူတယောက်ကြောင့် စောင်းတဲ့ လူမှာ သစ်ပြီး ဒုက္ခ နောက်မှာ စိုးတက်ရယ်ကြောင့်ပါ ဆရာ”

ဦးမြတ်ထွန်း က အရားလိုပြ သက်သေအဖြစ် မောင်ပုနှင့် လှ သောင်းထံမှဆက်၍ စစ်ချက်ယူရ မည်။ အေ့န်းပြောပြချက်မှန်သည်။

(၇)
(ပ) ၁၀/၀၁ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ ကြိမ် ဖွင့်ထား သော “ပါးစပ်နီဒိတ်” ကြောင့်

မေ့သည့် ကြိုင်းအမှုမှ တရားခံ မောင်မြို့ကို (၅-၃-၀၁) ဇွန် ၀၇တော်မြန်မာ့တရားရုံးသို့တရား စွဲတင်ခဲ့လေသည်။ တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုအမှတ် ၈၇/၀၁ ကြိမ် လက်ခံစစ်ဆေးခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၉၇ တွင် ဆိုထားသည်မှာ ပုဒ်မ ၉၉ ပါ ကန့်သတ်ချက်များကို မဆန့် ကျင်ပဲ မည်သူမဆို လူ့ကိုယ်ကို ထိခိုက် ကူးလူးသည့် ပြစ်မှုကို တားဆီးရန် မိမိနှင့် အခြားသူ၏ ကိုယ်ကို ကာကွယ် ခံနိုင်ခွင့်ရှိ သည်ဟု။ ယင်းသို့လျှင်...

တရားရုံးက မောင်မြို့ကိုမည် သို့အမိန့်ချလေမည်နည်း။

မြစ်ရပ်မှန်ကို အစဉ်မပြတ်ဖတ် ရှုနေသော စာဖတ်သူအဖို့ ဥပဒေ မဟုတ်သော ပြဿနာမူဟု ယူဆ ပါသည်။ သို့ကြောင့် ဤအမှုကို သင်တရားသူကြီးဖြစ်လျှင် မည်သို့ အမိန့်ချပါမည်နည်း။ ဥပဒေမဟု သတိရစရာတရားရုံးအဆုံးအဖြတ် ကိုဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။ သင် ၏ ဥပဒေအခြေခံ မည်မျှရသန့် နေပြီကို ဆန်းစစ်စေချင်ပါသည်။
(နေလင်းထွန်း)

- ကောက်ချက်သို့မဟုတ်ငြင်းချက် ဆိုသည်ကိုသင်သိပါသလား
- သယ်လိုအမှုမျိုးတွင် ကောက်ချက်လိုအပ်ပါသလဲ
- ကောက်ချက် သယ်နှံ့မှုမျိုးရှိသလဲ
- တရားစီရင်ရာတွင် ကောက်ချက်ကြောင့် သယ်လို အကျိုး ဖြစ်ထွန်းပါသလဲ
- အငြင်းပွားဥပဒေအကြံပေးအရာရှိ ●

ကောက်ချက်

ကောက်ချက် (သို့မဟုတ်) ငြင်းချက် ဆိုသည်မှာ သင်သိပါသလား။ အယ်လိုအမှုမျိုးတွင် ကောက်ချက် လိုအပ်ပါသလဲ။ ကောက်ချက် ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသလဲ။ ကောက်ချက်ကြောင့် ဘယ်လိုအကျိုးဖြစ်ထွန်းပါသလဲ။

ကောက်ချက် (သို့မဟုတ်) ငြင်းချက်ဆိုသည်မှာ ရာဇဝတ်မှုများတွင် မသုံးပါ။ တရားမမှုများတွင်သာ သုံးကြပါတယ်။ တရားမမှုများမှာ မရှိမဖြစ်ကောက်ချက် (သို့မဟုတ်) ငြင်းချက်ဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ ငြင်းချက် (သို့မဟုတ်) ကောက်ချက်အကြောင်း ပြောရင် ငြင်းချက်ဘယ်လိုဖြစ်လာတယ်ဆိုတာက အစ သိဖို့ လိုလာပါတယ်။

ဒါဆိုယင် တရားမမှုရှေ့အစဉ်းကစပြီး ပြောရင်းမယ် ထင်စား။ တရားမမှုတစ်ခုခု ယင်စတင်တရားစွဲသူဟာ သူ့ရထိုက် တဲ့အကြောင်းများကို ဖော်ပြပြီး တဘက်သူက ဘယ်လို အား နစ်နာအောင် ပြုလုပ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အချက်များကိုပါ ဖော်ပြ၍ ဆိုတဲ့ လျှောက်လွှာကို အဆိုလွှာလို့ခေါ်တယ်။ အလွယ်မှတ်ယင်တော့ အဆိုလွှာဆိုတာ စတင်အဆိုပြုတဲ့သူနဲ့ လျှောက်ထားချက်လျှောက်လွှာကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ထားနိုင်ပါတယ်။ အဆိုလွှာ တင်သူကို တရားလိုလို့

ခေါ်တယ်။ အဲဒီအဆိုလွှာမှာ တပိုင်းချင်းအလိုက် တဘက်သူ တရားငြင်းအပေါ် စွဲချက်များကိုရှင်းလင်းအောင် ဖော်ပြရတယ်။ ရှင်းလင်းအောင် ရေးသားရတယ်။

အဲဒီလိုရေးသားထားတဲ့ အဆိုလွှာကို တရားရုံးသို့ တင်သွင်းတဲ့အခါ လိုအပ်တဲ့ဆံ့ဆိုင်ခေါင်းများက ပြီးအပိုမိတ္တူတစောင်နဲ့ အတူတင်သွင်းရတယ်။ တဘက်သူတရားငြင်းကို ဗဟိုတရားရုံးက အဲဒီအပိုမိတ္တူပေးလိုက်တယ်။ တယ် လို စွပ်စွဲထားတယ်ဆိုတာ အသိပေးလိုက်ခြင်းပါပဲ။

တဘက်က တရားငြင်းဟာ အဆိုလွှာမိတ္တူကို လက်ဝယ်ရရှိတဲ့အခါ သူ့ကိုတရားလိုက ဘယ်လိုစွပ်စွဲထားတယ်ဆိုတာ သိရတော့တာပါပဲ။ အဲဒီစွပ်စွဲချက်တွေကို ပြန်လည်ချေပရန်လိုလာပါတယ်။ အဆိုလွှာပါ တပိုင်းချင်းတွေကို မှန်ယင်မှန်တယ်လို့ ဝန်ခံပြီး မမှန်ယင်မမှန်ပါဘူးလို့ အကျိုးအကြောင်းဖော်ပြပြီး ငြင်းဆိုရပါတယ်။ အဲဒီချေပလွှာကို အပိုမိတ္တူတစောင်နှင့်အတူ တရားရုံးကို တင်သွင်းရပါတယ်။ တရားရုံးက ချေပလွှာအပိုမိတ္တူကို တရားလိုဘက်သို့ ပေးလိုက်ပါတယ်။

ချေပလွှာမှာ အဆိုပါအချက်များကို ဝန်ခံယင်အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း ငြင်းဆိုယင်တော့ တဦးကတော့ ဟုတ်ပါတယ် မှန်ပါတယ်ဆိုတယ်။ တဦးကမဟုတ်ပါဘူးမမှန်ပါဘူးလို့ ငြင်းဆိုတဲ့အခါမှာ တဘက်နှင့်တဘက်အငြင်းပွားတော့တာပါပဲ။ အဲဒီ အငြင်းပွားချက်ပေါ်မူတည်ပြီး ငြင်းချက် (သို့မဟုတ်) ကောက်ချက်ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတာပါပဲ။

ငြင်းချက် (ဝါ) ကောက်ချက်များကို တရားရုံးကမထုတ်ဖိနှစ်ဘက် အမှုသည်များ၊ သို့မဟုတ် နှစ်ဘက်အကျိုးဆောင်ရှေ့နေများက အကြံပေးကောက်ချက် (ဝါ) ငြင်းချက်များ တရားရုံးသို့တင်သွင်းရပါတယ်။

အကြံပေးစေသက်သက်များဟာ အများအားဖြင့် မိမိအနိုင်ရရေးအတွက် မိမိဘက်အသာရစေတဲ့ အချက်များပေါ်မူတည်ပြီး အကြံပေးကောက်ချက်ထုတ်ပေးတတ်ပြန်ကြပါတယ်။

အကြံပေးခြင်းချက် (၀၁) ကောက်ချက်များပြည့်စုံတဲ့အခါတရားရုံးက အဓိကကျတဲ့ခြင်းချက် (၀၁) ကောက်ချက်ဟာ အာဖရိကနိုင်ငံတယ်၊ အာဖရိကထိုက်တယ်ဆိုတာ ရွေးချယ်ထုတ်နိုင်ပြီး ရုံးကောက်ချက် (၀၁) ခြင်းချက်များ ထုတ်ရပါတယ်။

ရုံးကခြင်းချက် (၀၁) ကောက်ချက် ထုတ်ရာမှာ ဥပဒေရေးရာကောက်ချက် (၀၁) ခြင်းချက်နဲ့ အကြောင်းခြင်းရာကောက်ချက် (၀၁) ခြင်းချက်တို့ကို မူတည်ပြီး ထုတ်ခံလေ့ရှိပါတယ်။ ဥပဒေ ရေးရာကောက်ချက်ဆိုတာဟာ နှစ်ဘက်ဥပဒေရေးရာအငြင်းပွားယဉ်ထုတ်တဲ့ကောက်ချက်ပါ။ ဥပမာပြောရယ် တံဆိပ်ခေါင်း လုံလောက်တယ် မလုံလောက်ဘူးဆိုတာရယ်၊ ကာယ စည်းကမ်းသတ် အချိန်ကျော်လွန်တယ်မကျော်လွန်ဘူးဆိုတာရယ် စသည့် အချက်များဟာ ဥပဒေရေးရာအငြင်းပွားချက်များ ဖြစ်တာကြောင့် ကောက် ချက်ထုတ်ယဉ် ဥပဒေရေးရာကောက်ချက်များ ထုတ်ရပါတယ်။

အကြောင်းခြင်းရာကောက်ချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောရယ် အကြောင်းအရာတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နှစ်ဘက်သူမှန်တယ် ငါမှန်တယ် ဆိုပြီး အငြင်းပွားကြယဉ် အကြောင်းခြင်းရာ ကောက်ချက်ထုတ်ရပါတယ်။ ဥပမာပြောရယ် အချင်းဖြစ်အိမ်ကိုသုခိုင်တယ် ငါပိုင်တယ် ဆိုတာ၊ ချေးငွေကိုပြန်ဆပ်ပါတယ် မဆပ်ဘူးဆိုတာ၊ အိမ်လခပေးတယ်မပေးဘူးဆိုတာ စတဲ့အချက်များဟာ အကြောင်းခြင်းရာအငြင်းပွားမှုများဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအငြင်းပွားမှုများအပေါ် မူတည်ပြီး ထုတ်တဲ့ကောက်ချက် (၀၁) ခြင်းချက်ဟာ အကြောင်းခြင်းရာကောက်ချက် (၀၁) ခြင်းချက်များဖြစ်ပါတယ်။

ဆံပင် သဲလွန်စ

ဆံပင်များသည် သာမန် အမြင်တွင် တူသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း စစ်ဆေးကြည့်လျှင် လူတိုင်း၏ ဆံပင်နှင့် အခြားဆံပင် ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့် ကွာခြားကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ နုနယ်ခြင်း၊ ကြမ်းခြင်း၊ ပြောင်ခြင်း၊ ကောက်ခြင်း၊ ငယ်ရွယ်ချိန်၌တမျိုး အသက်ကြီးလျှင်တပုံ စသည်ဖြင့် ကွဲပြားကျသော အမှုစစ် အနေဖြင့် ခွဲခြားနိုင်လေသည်။

ကမ္ဘာကျော် ဆုဇဝတ်ကောင်ကြီး ဒေါက်တာ ကရစ်ပင်သည် မိန်းမ ဖြစ်သူကို သတ်၍ အလောင်း ဖျောက်ခဲ့ရာမှ ရဲက သေသူ၏ အသားစလေး တစ်ခု အမွှေးအမျှင်ကို စစ်ဆေးရာ လျှို့ဝှက် ရက်စက်သော ဆုဇဝတ်မှုကြီး ပေါ်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ကေဝန်နုတ်ချက်များ တရားရုံးကထုတ်ပြီးတဲ့နောက် အမှုသည်နဲ့ သက်သေများကိုစစ်ဆေးလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ ထူးခြားတဲ့ အချက်တချက်ရှိပါတယ်။ ဒါဟာလဲဆိုယင် ကောက်ချက်တခုကို ရှင်းစေခြင်းဖြင့် (ဝါ) စစ်ဆေးလိုက်ခြင်းဖြင့် အမှုတခုလုံးကို ပြီးပြတ်သွားနိုင်တယ်လို့ထင်မြင်ယူဆယင်အဲဒီကောက်ချက်ကိုမူတည်ပြီးပထမဦးစားပေးစစ်ဆေးလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီကောက်ချက်ဟာ ဥပဒေရေးရာကောက်ချက်တခုဖြစ်စေ နှင့်ခွဲခြစ်စေ၊ ခွဲခြင်းခိုင်းပြီး စစ်ဆေးလိုက်တဲ့အခါ အမှုတခုလုံးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်းသွားယင် အမှုတခုလုံး ပြီးပြတ်သွားနိုင်တဲ့သဘောရှိယင် ဦးစားပေး စစ်ဆေးတတ်သဘောပါ။

အဲဒါကြောင့် တခါတရံတဘက်ဘက်က အကျိုးဆောင်ရွေးတဦးဦးဟာ ဘယ်ဟင်းဖြင့် ဥပဒေရေးရာ ကောက်ချက် ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီကောက်ချက်ကို စစ်ဆေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် အမှု ပြီးပြတ်သွားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီဇာတာမ ကောက်ချက် (ဥပဒေရေးရာ ကောက်ချက်) ကို ဦးစွာစစ်ဆေးပေးပါရန် လျှောက်ထားတတ်ကြပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ကောက်ချက်အကျိုးဆောင်ကလဲ ဒီတချက်ထဲနဲ့ အမှုတခုလုံး မပြီးပြတ်နိုင်ပါဘူး။ ကောက်ချက်အားလုံးကို တပြိုင်နက်ထဲ စစ်ဆေးပေးပါလို့ အစိုးရအကားနဲ့ လျှောက်လဲတတ်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာတရားရုံးက ချင့်ချိန်စဉ်းစားပြီး ဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ ကောက်ချက်တခုနဲ့အမှုတခုလုံး ပြတ်နိုင်ယင် ဦးစားပေးစစ်ဆေးပေးပါတယ်။ အမှုတခုလုံး မပြီးပြတ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်မြင်ယင်တော့ ကောက်ချက်အားလုံးကို တပြိုင်နက်စစ်ဆေးသွားလေ့ရှိပါတယ်။

ကဲ-ကောက်ချက် (ဝါ) ငြင်းချက်ထုတ် စစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် တယ်လီအကျိုးရှိတယ်ဆိုတဲ့ အပိုင်းကို လေ့လာကြည့်ရအောင် တရားမမှုဆိုတာမျိုးဟာ နက်နဲ တယ်လွပ်တွေ့တယ်။ တဘက်နဲ့ တဘက်တူနိုင်တယ်ဆိုရင်အနိုင်ရရေးသမ ကြိုးစားနေကြတော့မယ်ပြချက်

ဘာကြောင့်သေသလဲ

လွန်စွာ ကျဉ်းမြောင်းသော အခန်းတွင်း၌ လူများစွာဖု၍ အိပ်သောကြောင့် အောက်ဆီဂျင် ဇာတ် ခေါင်းပါးပြီး သေတတ်ပေသည်။ ထို့အတူ မော်တော်ကားမှထွက်သော CARBON MONOXIDE GAS ကို အိပ်ယင်း ရှူရှိုက်မိ၍ သေတတ်ကြသည်။

အသက်ရှူ ကျပ်၍ သေသော အသေမျိုး၌ လက်သည်းများ ပြာ၍ နေတတ်လေသည်။ ကာဘွန် ဇာတ်ရှူ၍သေသော အလောင်းများသည် ပန်းရောင် ကဲ့သို့သော အရောင်အဆင်း ရှိတတ်လေသည်။

တွေ့ဟာ ရှုပ်ထွေး ပွေလင်းနဲ့တာ မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုအမှုမျိုးရဲ့ အဓိကအခြင်းပွားတာ ဘာလဲဆိုတာထုတ်နုတ်ပြီး မစစ်ယင် အုလည်လိုက်ပြီး ချာချာလည်သွားနိုင်ပါတယ်။ အမှန်တရားရှာတွေ့တာလဲ ခက်ခဲသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုခက်ခဲမှုတွေ ရှိလာယင် လွယ်လွယ်နဲ့အမှန်တရားရှာမရဘဲ မျောသွားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမလိုလားအပ်တဲ့အချက်တွေ ဖြစ်မလာရအောင် အချိန် တိုတိုအတွင်းမှာ အမှန်တရားရှာတွေ့လိုရအောင် အဓိကကျတဲ့ ငြင်းချက်များကို ရှာဖွေစစ်ပြီးကောက်ချက်ချမှတ်တဲ့ခါ စစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အမှုစစ်ဆေးရာမှာ လွယ်ကူခြင်းနဲ့စွာပြီးမြောက်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားများကြောင့် ကောက်ချက်ထုတ် စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်တယ်ဆိုက မှားမည်မဟုတ်ပါလို့ ဖြေကြားလိုပါတယ်။

(အငြင်းစားဥပဒေအကြံပေးအရာရှိ)

မြစ်ရပ်မှန်များ

ရာဇဝတ်မှုတခုကို မော်ထုတ်ရာတွင်

ကျူးလွန်သူတို့၏ လက်စလက်နတ်တို့ကို

စွဲမြဲစွာ လေ့လာစံပြမှုတ်သားထားခြင်းသည်

အလေးထားရမည့် အချက်တချက် ဖြစ်ကြောင်းကို

ဖော်ညွှန်းထားသော ---

သာစည်အမြန် ငါးဘီးပြန် ရုမညမောင်မောင်ကျော်

၁၉၀၃ ခု၊ ဧပြီလ ၃ရက်
 ၁၁း။
 ရန်ကုန် ဘူတာကြီး ရထား
 တံတားပေါ်တွင် ရဲတပ်ကြပ်ကြီး
 စာရေး ဦးတက်စိန်သည် သူ
 အလုပ်စားပွဲ၌ မှတ်တိုင်စာအုပ်
 များ၊ ဖိုင်တွဲများ ဟိုမှသည် ရွှေ
 ပြောင်း လှန်လှေ့ယင်း အလုပ်
 များလျက် ရှိလေသည်။
 စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်သည် သူ
 ရုံးခန်း၌ အမှုစစ်များလူဆိုးထိန်း
 များတို့၏ တနေ့တာ လုပ်ငန်း
 အစီရင်ခံစာများအား ကြည့်ရှု
 စစ်ဆေးမှတ်ချက် ညွှန်ကြားချက်

များ ပြုလုပ်လျက် ရှိလေသည်။
 အခြား တပ်ဖွဲ့ဝင် အကြပ်
 ဗာဏသားများမှာလည်း မိမိတို့
 ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်း
 တာဝန်များကို မှတ်သား လေ့
 လာ၍ နေကြသည်မှာ လုပ်သား
 ပြည်သူတို့ လုံခြုံမှုအတွက် အား
 တက်စရာ မြင်ကွင်းတစ်ခုပင်။

 “ဘာကိုစွဲ ရှိပါသလဲခင်ဗျာ၊
 လာပါ။ ထိုင်ပါ”
 ရဲတပ်ကြပ်ကြီး စာရေး ဦး
 တက်စိန်က ရဲစခန်း အတွင်းသို့
 ဝင်လာသည့် လူရည် သန့်သန့်

စာဦးအား ခရီးဦးကြိုပြု နှုတ်ဆက်
 ယင်း ဧည့်ဝတ်ပြုလိုက်ပါသည်။
 “ကျွန်တော် နာမည်စိုးဦးပါ။
 တောင်ကြီး သစ်တော ရပ်ကွက်
 မှာ နေပါတယ်။ အမှုထိုင်ချင်လို့
 ပါ”
 “ဟုတ်ကဲ့၊ ထိုင်ပါ”
 ရဲစာရေး ဦးတက်စိန်က သူ
 စားပွဲရှေ့ရှိခုံတွင် နေရာပေးပြီး
 ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ဦးစိုးဦးသည်
 ခုံတန်းရှည်တွင် ဝင်ရောက် ထိုင်
 လိုက်ပါသည်။
 “ဦးနာမည်”
 “စိုးဦး”
 “အဘအမည်”
 “ဦးသာဦး”
 “အသက်”
 “အသက် ၃၀ နှစ်”
 “မှတ်ပုံတင် နံပါတ်”
 “အင်ဘီအင် (.....)”
 “လူမျိုး”
 “မြန်မာ”
 “ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာ”
 “ဗုဒ္ဓဘာသာ”
 “နေရပ်လိပ်စာ”
 “အမှတ် (....)၊ သစ်တော
 ရပ်ကွက်၊ တောင်ကြီး၊ ရှမ်းပြည်
 နယ်”

“စကားမပြောဘဲ ဦးစိုးဦး၊ ခင်
 များအဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြပါ”
 ရဲစာရေးကြီး ဦးတက်စိန်သည်
 လိုအပ်သည့် အချက်အလက်များ
 မေးမြန်း ရေးမှတ်ပြီး တိုင်ကြား
 လိုသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို
 ပြောရန် ဦးစိုးဦးအား ပြောလိုက်
 ပါသည်။
 “ဒီလိုပါ။ မနေ့က ဧပြီလ
 ၂ ရက်နေ့ကပေါ့။ ကျွန်တော်နဲ့
 ကျွန်တော်ညီ နိုင်ဝင်းတို့ ရန်ကုန်
 ဘူတာကြီးကနေ ရွှေညောင် သွား
 ဖို့ရန်ကုန်သာစည်အဖြစ်ထွက်ခဲ့ပါ။
 (၁) ခန့်ပါတ် (၃၀) (၃၉) မှာ
 နေရာရလို့ ကျွန်တော် ပစ္စည်းများ
 စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ငွေ ၇၀၀
 အပြင် ချက်လက်မှတ် စာအုပ်
 တစ်အုပ်ပါ ထည့်ထားတဲ့ ငါးဘီ၊
 တပ် ခရီးဆောင်အိတ် အဝါ
 ရောင်ကို ဝတ်ဆင်ပြီး တင်ပြီး
 ကျွန်တော် ညီနိုင်ဝင်းအား ကြည့်
 ထားရန် ပြောပြီး ကျွန်တော်က
 မိတ် ဆွေ များ နှုတ်ဆက် ရန် တို့
 ပေါ်ပွဲ ဆင်းသွားပါတယ်။ ပြန်
 တက်လာတော့ ကျွန်တော် အိတ်
 လို မျိုးတူ ငါးဘီတင်အိတ်အစား
 တလုံးလည်း ကျွန်တော် အိတ်နှင့်
 တစ်လျက် ဝတ်ဆင်ပြီး တင်ထား

ကားကြွေရပါတယ်။ ကျွန်တော်
လည်း ကျွန်တော် အိတ်ကို ခွေရ
တော့ အမှတ်တံဆိပ် ကိုယ့်ခံမှာ
ကြိုက် ဝင်ထိုင်ပြီး ခရီး ဆက်ခဲ့ပါ
တယ်။ ဝဲရိုးရောက်တော့ ပစ္စည်း
ယူရန် ဇီဝီ ကို ယူရပြီး ဖွင့်ကြည့်
လိုက်တော့ အိတ်ချင်းလဲသွားမှန်း
သိလိုက်ရပါတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးစိုးဦး ခင်ဗျား၊
ပါသွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ မှတ်မိပါ
သလား။”

ရဲစာရေးကြီး ဦးတက်စိန်က
မေးလိုက်ပါသည်။

“မှတ်မိပါတယ်။ မှတ်မိပါ
တယ်။”

ဦးစိုးဦးက ဖြေလိုက်ပါသည်။

“ကောင်းပါပြီ။ ဘာပစ္စည်း
တွေဆိုတာသာ ပြောပါ။”

“FLYING HAWK

အမှတ် တံဆိပ် ပါတဲ့ မောင်
သောင်း ဦးထုပ် (၁) လုံး၊ ဆိုင်က
ဝယ်တဲ့ အလှဆောင်း ကင်္က
ရောင် ဦးထုပ် (၁) လုံး တန်ဖိုး
၃၅/-၊ ကင်္ကရောင်ဘောင်း
ဘီရှည်၊ အင်္ကျီ လက်ရှည် တစ်
တန်ဖိုး ၁၅၀/-၊ ချည် ပုဆိုး
တစ်တန်ဖိုး ၄၅/-၊ တီရှပ်
၂ တည် တန်ဖိုး ၃၀/-၊ ရှပ်

အင်္ကျီ လက်ရှည် တစ်တန်ဖိုး
၄၃/-၊ မျက်နှာ သုတ် ပ ဝါ
တစ်တန်ဖိုး ၄၅/-၊ ခွေ
ရန် လက်တိုအင်္ကျီ ၁တည် တန်ဖိုး
၈၀/-၊ ဂျင်းဘောင်းဘီ အပြာ
ရောင်တစ်တည် တန်ဖိုး ၁၇၅/-၊
စွပ် ကျယ် ဖြင့် ချုပ်ထား သည့်
အင်္ကျီ (၁) ထည် တန်ဖိုး ၄၀/-၊
တက်ထရက် တိုက်ပုံ တစ်တည်
တန်ဖိုး ၁၃၀/-၊ ကုန်ဝယ် စာ
အုပ် တအုပ်၊ ချက်စာအုပ် တအုပ်
ငွေပေါင် ၁၀၄၀၂/-၊ ၄ ငွေ
၁၀၄၀/- ထုတ်ယူရန် ရေးထား
သည့် ချက်စာရွက် တရွက်၊ မှတ်ပုံ
တင် ကဗျားနံပါတ် အင်္ဂလိပ်အင်
(...) တစ်ခု၊ ၁၀၀/တန် ငွေကြေး၊
အရွက် ၇ ငွေ ၇၀၀/-၊ ငါးတီးတပ်
ခရီးဆောင် အိတ်အဝါ တလုံး
တန်ဖိုး ၆၀/-။”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ခင်ဗျား စောင့်
ပါ။”

ရဲစာရေးကြီး ဦးတက်စိန်သည်
ဦးစိုးဦးအား ခေတ္တ စောင့်ရန်
ပြောပြီး စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်ထံသို့
သတင်းပို့သည်။

“တောင်ကြီးက ဦးစိုးဦး
ဆိုတာ အမှန်လာတိုင်တယ်၊ အဲဒါ

ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ညွှန်
ကြားဖို့ လာထင်ပြတာပါ။”

ရဲစာရေးကြီး ဦးတက်စိန်က
မှတ်ယူထားသော တိုင်ချက်အား
ခန်းမှူးရှေ့ ချပေးလိုက်သည်။

“ဆရာတက်စိန်၊ အမှုတိုင်သူ
ဦးခေါ်လိုက်ပါ။”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

ရဲစာရေးကြီး ဦးတက်စိန်သည်
ခန်းမှူးအား အလေးပြုပြီး အခန်း
တွင်းမှ ထွက်သွားသည်။

“ဦးစိုးဦးခင်ဗျား၊ စခန်းမှူးက
ခေါ်ကြပါတဲ့။”

ရဲစာရေးကြီး ဦးတက်စိန်သည်
ဦးစိုးဦးအား ခေါ်၍ စခန်းမှူး
အခန်းသို့ သွားကြလေသည်။

“ထိုင်ပါ ဦးစိုးဦး၊ ရဲစာရေးကြီး
ပြောပြလို ကျွန်တော် သိပြီးပါပြီ၊
ခက်တယ် ဦးစိုးဦးရေ၊ အချောင်
အလစ်သမားတွေကလည်း ပေါ
ပါတယ်၊ ဦးစိုးဦး ပစ္စည်းတွေနဲ့
ဆရာခံပါ အမြန်ဆုံး ပြန်လည်
ရိုင်းခင်းဖို့ ကျွန်တော်တို့ အတတ်
နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပါမယ်၊ ကံ စာ
ချစ်ကြီးလူဆိုးထိန်း (နယ်ထိန်း)
အဖွဲ့ အသင့်နေလို ပြောလိုက်၊
ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့မယ်၊ ပြီးယင်
အဖွဲ့ ထွက်မယ်၊ ဦးစိုးဦး နေရာ

လောဆယ် တည်းခိုမယ် လိပ်စာ
ပေးခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆက်
သွယ်နိုင်အောင်ပေါ့၊ ဝဲရိုးကြီး
လိပ်စာယူထားလိုက်၊ လူဆိုးထိန်း
(နယ်ထိန်း) အဖွဲ့ ရောက်ယင်
သတင်းပို့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ကျွန်တော် နာမည် မျိုးမြင့်
ပါ၊ စခန်းမှူး မျိုးမြင့်ပါ။ အတတ်
နိုင်ဆုံး စုံစမ်းပေးပါမယ်”

“ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ခင်
ဗျား၊ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

ဦးစိုးဦးသည် တိုင်ရာမှ ထပြီး
စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်အား လက်ဆွဲ
နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး အခန်းတွင်းမှ
ထွက်ခဲ့တော့သည်။

.....

“ဒီမှာ မြင့်ခိုင်၊ ခင်ဗျား ဟိုကောင်
မြင့်သူ မင်း မှတ်မိသလား။”

စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်က လူဆိုး
ထိန်း အဖွဲ့ (နယ်ထိန်း) ခေါင်း
ဆောင် ရဲတပ်ကြပ် မြင့်ခိုင်အား
မေးလိုက်သည်။

“ငမိုးရိပ်က မြင့်သူကို ပြော
တာလား ဆရာ”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်၊ ဒီကောင်
ယောက္ခမရော ယောက္ခမ ညီအစ်ကို
စန့်ကိုတို့ အသိုက်အဝန်းဟာ

ဒီလို ပုံမှန်ဆိုတာတွေကြီး လုပ်
လေ့ လုပ်ထန်တယ်။ ထို အဲဒီ
ကောင်တွေနောက် ခြေရာခံကြည့်
ကြည့် ကောင်းမယ် ထင်တယ်။

“ကောင်းပါတယ် ဆရာ
ကျွန်တော်တို့ တဖွဲလုံး သွားကြ
တာပေါ့။”

လူဆိုးထိန်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
ရဲဘဲကြပ် မြင့်နိုင်က တင်ပြလိုက်
သည်။

အေး၊ သွားဆို ဒုသ္မာဒေဝယ်၊
မင်းကောင်တွေ ဝံ့ပြီလား။”

“စုံပါပြီ ဆရာ”

.....

စခန်းမှူး၊ ဦးမျိုးမြင့်၊ လူဆိုး
ထိန်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ရဲဘဲ
ကြပ် မြင့်နိုင်၊ ရဲဘဲကြပ်စိုးမြင့်၊
ရဲဘဲကြပ် ရဲမြင့်၊ ရဲဘဲကြပ်
သန်းထွန်း၊ ရဲဘဲသားဇော်လင်း
တို့အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်ဘူတာကြီး
ရထား ရဲဘဲစခန်းမှ နေ့လယ်
(၁၂) နာရီ ကျော်ကျော် ခန့်က
အိတ်ပျောက်မှု စုံ စမ်း ရှာ ဖွေရန်
ထွက်ခွာသွားကြတော့သည်။

ရထားဘတ်ဖွဲ ရဲစခန်းမှူး၊ ဦးမျိုး
မြင့်ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့သည်
ငမိုးရိပ်ရပ်ကွက်အတွင်း တလမ်း
ဝင် တလမ်းထွက်ဖြင့် ကျီးကန်း

တောင်းမှောက် ရွာရွေးလျက်
ကြသည်။

အချိန်သည် တစတစဖြင့်ကြာ
ညောင်းခဲ့သည့် အလျောက် ညဉ့်
နက်ပိုင်းသို့ပင် ရောက်ခဲ့ပြီး မြစ်
သော်လည်း မြင့်သုနှင့် စန်းကိုတို့
အရိပ်အခရာကိုမျှ မခတ္တရသေး
ပေ။

ည-၁၂ နာရီကျော်ကျော်ခန့်
ပင် နှဲခဲ သော်လည်း စခန်းမှူး၊
ဦးမျိုးမြင့်နှင့် လူဆိုးထိန်း အဖွဲ့တို့
သည် ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင်နှစ်ဦး
နှင့် အဘူ ဇွဲးတောင်းကောင်းဖြင့်
လူခုခံ၍ မောင်ရိပ်ခို စောင့်ဆိုင်း
လျက်ရှိကြသည်။

ထိုအခိုက် လူတစ်ယောက် ဝင်
လာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်

“ဟေ့.....စန်းကိုခဏနေဦး”
ရပ်ကွက်ကောင်စီဦးခင်မောင်
ဦးက ငမိုးရိပ်ရပ်ကွက် () လမ်း
တွင်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်
လာသော စန်းကိုအား လှမ်းဖြော
လိုက်သည်။

စန်းကိုသည် ခြေလှမ်းတုံ့ကန့်
ရပ်သွားပြီး။

“ဘယ်သူလဲ”

“ဝေါပါကွ၊ ခင်မောင်ဦးပါ”

“အောင်မယ်လေး ဘယ်သူ

မှားလဲလို့အပ်တို့ရာ၊ မိုးကြီးချုပ်မှ
ဘယ်ကလာတာလဲ”

“မင်းကိုဝေါလာစေခင်နေတာ
ပဲကွ”

စခန်းမှူး၊ ဦးမျိုးမြင့် တို့ အဖွဲ့
သည် မောင်ရိပ်တွင်းမှ အလျှိုအ
လျှို ထွက်လာကြပြီး စန်းကိုအား
ပိုင်းထားယင်း ဦးမျိုးမြင့်က ပြော
လိုက်သည်။

“မင်း-ခုဘယ်ကပြန်လာတာ
လဲ”

စခန်းမှူး၊ ဦးမျိုးမြင့်က မေး
လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်.....ကျွန်တော် ”

“အေးပါကွာ၊ မနေ့တမင်းတို့
ရွှေညောင် ရထားတွဲမှာ မင်းတို့
ထုပ်နေကျ လုပ်ငန်းလေး လုပ်ပြီး
မို့လဲမှာရှိနေပြီး မိုးချုပ်မှ ပြန်လာ
တယ် ဆိုပါတော့ကွ”

စခန်းမှူး၊ ဦးမျိုးမြင့်က မေး
လိုက်သည်။

“ဟာ.....မ.....မဟုတ်ပါဘူး
ဆရာ၊ ကျွန်တော်မို့ထဲက ရပ်ရှင်
ကြည့်ပြီး ပြန်လာတာပါ။ ဒီမှာ
ကြည့်ပါဆရာ သမ္မတရံစာ ဆူပါ
မင်း ကြည့်လာတဲ့ လက်မှတ်ပါ”

လက်မှတ် ဝ/- တန် နှစ်

စောင်ကို အမှတ်ခံ့ ထုတ်ပြလိုက်
သည်။

ဦးမျိုးမြင့်က မသိမသာလေး
မြူးလိုက်သည်။ ဒါကိုတော့ စန်း
ကိုတယောက် မမြင်။

“က.....မြင့်နိုင်၊ ဒီကောင်ကို
လက်ထိပ် ခတ်လိုက်၊ ကောင်စီ
လူကြီးများ ခင်ဗျား၊ စန်းကို ရဲ့
မယားညီအစ်ကို မြင့်သူ အိမ်ထဲ
သွားရှာဖို့ ကျွန်တော်တို့နှင့်လိုက်
ပြီး အကူအညီပေးပါဦးခင်ဗျား”

စခန်းမှူး၊ ဦးမျိုးမြင့်ဦးဆောင်
သည့်အဖွဲ့သည် မြင့်သူအိမ်ရှိရာ
ငမိုးရိပ်ရပ်ကွက်သို့ ထွက်သွားကြ
တော့သည်။

မြင့်သူအိမ်ရောက်လျှင် ခြေသံ
လုံလိုဖြင့် အိမ်ကို ရှေ့နောက်ပိုင်း
ပြီး အကဲခတ်လိုက်ကြသည်။ အိမ်
တွင်း၌မြင့်သူနှင့်သူ့ဇနီးတို့ကောား
ပြောနေကြသည် ကို မသဲကွ
ကြားရသည်။

“မြင့်သူ.....ဟေ့မြင့်သူ၊ ဝေါပါ
ကွ၊ ခင်မောင်ဦးပါ။ တံခါးဖွင့်
စမ်းပါဦးကွ”

အတွင်းမှ ခဏ တိတ်ဆိတ်
သွားပြီး တံခါးရက်ဖြုတ်သံ လျှင်
လာသည်။

“အချိန်တော် ဘာကိစ္စရှိလို့
လဲအစ်ကိုတို့”

မြင့်သူကမေးလိုက်သည်။

အေး...မင်းကလဲ အချိန်
မတော်မှ ပြန်လာတော့ အချိန်
မတော်ပဲလာရတာပေါ့ကွာ”

စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်က ပြော
လိုက်လျှင် ရဲတပ်ကြပ် မြင့်နိုင်က
အိမ်ပေါ်သို့ လွှားကနဲ တက်ပြီး
လက်ထိပ် ခတ်လိုက်တော့သည်။

“ကျွန်...တော် ကျွန်တော်
ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ၊တေရားမလုပ်
ပါနဲ့”

“ကောင်စီလူကြီးများခင်များ၊
ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထဲမှာ နဲနဲရှာ
ကြည့်ချင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်တို့
မရှာခင် ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ဝင်
တွေကို အယင်ရှာ ဇွေကြ ပါလို့
ခေတ္တာရပ်ခံပါတယ်”

ကောင်စီလူကြီး ဦးခင်မောင်
ဦး၊ ဦးမျိုးဆွေတို့သည် စခန်းမှူး
ဦးမျိုးမြင့်နှင့် အဖွဲ့ဝင် များအား
မြင့်သူနှင့် ဇနီးတို့ရှေ့တွင် ရွာစွေပြ
လိုက်သည်။

စခန်းမှူးဦးမျိုးမြင့်၊ရဲတပ်ကြပ်
မြင့်နိုင်၊ရဲဒုတပ်ကြပ်စိုးမြင့်၊ရဲဒုတပ်
ကြပ်ရဲမြင့်၊ ရဲဒုတပ်ကြပ်သန်းထွန်း
ရဲတပ်သား ဇော်လင်းကောင်စီ

လူကြီး ဦးခင်မောင်ဦး၊ဦးမျိုးဆွေ
တို့နှင့် အတူ စခန်းကိုဝါအိမ်ပေါ်
တက်လိုက်ကြသည်။

“က...မြင့်သူ၊မင်းဟာမင်းခံ
ထုတ်ပေးမလား၊ တို့ဟာတို့ပဲရှာရ
မလား”

စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်က မေး
လိုက်သည်။

“ကျွန်မ ယောက်ျားမှာ ဘာ
အပြစ်ရှိလို့ပါလဲရှင်”

မြင့်သူဇနီး သန်းသန်းအေးက
ဝင်၍မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ၊ ကျွန်
တော်မှာ ဘာအပြစ် ရှိလို့လဲ”

မြင့်သူက ဟန်တလုံးပန်တလုံး
ဖြင့် ဝင်ပြောသည်။

“မင်းတို့ မယား ညီ အစ်ကို
အပိုင်လုပ်လာတဲ့ ငါးဘီး အိတ်
အဝါလေကွာ၊ က-က-ရဲမြင့်မင်း
ယူလာတဲ့ သာစည် ရွှေညောင်
ဝမ်းဖော်တီးဖိုး ဒေါင်းတွန့်ပါတ်
တစ်က လက်မှတ် အရောင်း စာ
ရင်းစာအုပ်က မှတ်ပုံတင် နံပါတ်
နှင့် မြင့်သူနှင့်စခန်းကိုတို့ မှတ်ပုံတင်
နံပါတ်တွေ တိုက်ကြည့်ကွာ”

စခန်းမှူးဦးမျိုးမြင့် ပြောလိုက်
လျှင် ရဲဒုတပ်ကြပ်ရဲမြင့်သည်လွယ်
အိတ် တွင်းမှ ရ ထား လက်မှတ်

ရောင်းသည့် မှတ်ပုံတင် စာအုပ်
ထည်းမှ မှတ်ပုံတင်နံပါတ်များနှင့်
မြင့်သူနှင့် စခန်းကိုတို့ မှတ်ပုံတင်
နံပါတ်များကိုစစ်ဆေးတိုက်ကြည့်
ရန်အတွက်။

“ဒီမှာ မြင့်သူ မင်းမှတ်ပုံတင်
နှင့် စခန်းကိုမှတ်ပုံတင်ပါပေးစမ်း”

ရဲတပ်ကြပ်ရဲမြင့်က မှတ်ပုံ
တင်များကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။

“ဒီမှာဆရာ ၁၉၈၃-ခု၊ ဧပြီ
လ ၂-ရက် ရန်ကုန်မှသာစည်ရွှေ
ညောင် ချွန်ပါ၏(၁) ခုံနံပါတ်
(၄၀)နှင့်(၄၁)တို့မှာမှတ်ထား
တဲ့မှတ်ပုံတင်နံပါတ်တွေနှင့် ဒီမြင့်
သူမှတ်ပုံတင်နံပါတ်က ခုံနံပါတ်
(၄၀) စခန်းကို နံပါတ်က ခုံနီ
ပါတ်(၄၁) ကိုက်နေတယ်ဆရာ”

ရဲဒုတပ်ကြပ်ရဲမြင့်က စစ်ဆေး
တွေ့ရှိ ချက်အား ပြောပြ လိုက်
သည်။ ရဲဒုတပ်ကြပ် ရဲမြင့် ပြော
လိုက်လျှင် မြင့်သူနှင့်စခန်းကိုတို့နှစ်
ဦးစလုံး ချွေးများပြန်လျက် ရှိကြ
သည့် ကို အကင်း ပါးလှ သော
စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်က အစ်မမ်း
အကဲဘက် လိုက်သည်။

“က...မိန်းမရေ၊ ဒုတင်က
ယူလာတဲ့ အိတ်အဝါမျိုး ထုတ်
ပေးလိုက်ပါတော့စွာ၊ ပြင်းနေ
လို့လည်း ရတော့မှာမှ မဟုတ်
တော့တာ”

မြင့်သူက ပြောလိုက်သန့်။

မြင့်သူ၏ဇနီး သန်းသန်းအေး
သည် အတွင်းခန်းသို့ဝင်သွားပြီး
ငါးဘီး အိတ်အဝါတလုံး ဆွဲယူ
လာကာ ကောင်စီလူကြီးများရှေ့
တွင် ချပေးလိုက်ပါလေတော့
သည်။

“ငွေ ခုနစ်ရာတော့ မရှိဝါ
လားကွ၊ ကျန်တဲ့ ပစ္စည်းတွေအ
တော့ ပစ္စည်းရှင် ဦးစိုးဦး တိုင်
ချက်ထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း အားလုံး
မှန်နေတယ်၊ဘယ်လိုလဲ၊ပြောစမ်း
ပါဦး”

စခန်းမှူး ဦးမျိုးမြင့်က မေး
ပြောကလေး ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ငွေ
ခုနစ်ရာတော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်
ယောက် ဖွဲ့စိုက်လို့ ရှုံးသွားပါပြီ
ဆရာ”

“အေးပေါ့ကွာ၊ မင်းပြောတဲ့
အတိုင်းပဲ ထားပါတော့ကွာ”

ဆက်လက် ရွာစွေကြည့် မြင့်
သူ အတို့အိတ်ထဲမှာ ၂၅၀/ကျ

တစ်နှစ်၊ စန်းကြို အင်္ဂါနတ်သမီး
 ဘဝတန် နှစ်နှစ်နှင့် ငါးဘီးဆီတို့
 တွင်းမှ ပစ္စည်းများကို ကောင်းစွာ
 လူကြီးများရှေ့တွင် ရွာရွာပုံစံတွင်
 ခေးသွင်းပြီး ကောင်းစွာလူကြီးများ
 အား အလှီသက်သေ လက်မှတ်
 ခေးတိုးစေပြီး မြင့်သွန်းစန်းကြိုထို့
 နှစ်ဦးအား ငမိုးရိပ် ရပ်ကွက်မှ
 ရန်ကုန်ဘူတာကြီး ရထားရဲစခန်း
 သို့ ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရ
 သည်။

...၀...

မြင့်သွန်း စန်းကြိုအား
 ရထား ရဲစခန်း (ပ) နံပါတ်
 ၁၁၆/၈၃ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၃၇၉ဖြင့် အမှု စွဲတင်ခဲ့ရာ
 အလားတူပြစ်မှုမျိုးကို ၁၉၈၃ခု
 မတ်လ ၁၈ရက်နေ့က တပ်ကုန်း
 ဘူတာ၌ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းအတွက်
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ပြည်
 ညွှန်တရားရုံးမှ ရာကြီးအမှုအမှတ်
 ၁၀၀၂/ ၁၉၀၃/ ၈၃ ဖြင့်
 လက်ခံ ကြားနာ စစ်ဆေးပြီး
 စာရင်းအား အလုပ်ကြမ်းနှင့်
 အထောင်ဒဏ် (၆) လ ဤခံစေရန်
 ၁၉၈၃ ခု၊ ဧပြီလ ၇ ရက်နေ့က
 အမိန့်ချမှတ် အပြစ်ဒဏ်ပေးလိုက်
 လေတော့သည်။

မှောင်းတရပ် ခြင်္သေ့ ပေါ်
 ပေါက်လာပါက ပြစ်မှုကြိုင်ရာ
 ဥပဒေဖြင့် ခိုင်ခိုင်မာမာအမှုတည်
 ဆောက်နိုင်ရန်အတွက်သက်သေ
 ခံ သုလွန်စ အထောက်အထား
 ရှိစမ်းစုဆောင်း ရှာဖွေရရှိနိုင်ရန်
 ချက်ချင်း လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်
 ခြင်းသည် ကောင်းသော အလေ့
 အကျင့် ဖြစ်သကဲ့သို့ လက်စ
 လက်နက်ထိုက်လည်း စွဲမြဲစွာ လေ့
 လာ စံ ပြုပြု မှတ်သားထား ခြင်း
 သည်လည်း မှောင်းတရပ် ဇော်
 ထုတ်ရာတွင် အလေးထားရမည့်
 အချက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင် လက်
 မခံနိုင်စရာ မဟုတ် ပါ ဟုလည်း
 ဆိုရပေမည်။

ထို့အတူ တာကြောင့် ဥပဒေ
 လွန်သည့်ဆိုသည့် MOTIVE
 ကိုလည်း ရှာဖွေစစ်ဆေးဖြေရှာဖို့
 လိုအပ်ပေသည်။

ဧမည မောင်မောင်ဇော်

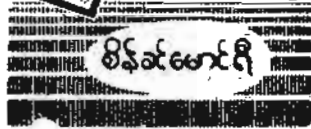
သက်သေ

သက်သေတဦးတယောက်၏ အစစ်ခံချက်သည်
 အရေးပါ အရာရောက်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု တရား
 စီရင်ရေးအဖွဲ့က တွေ့မြင်လျှင် ထိုသက်သေကို မစစ်ပဲ
 နေနိုင်သည်။ အကယ်၍ သက်သေ တဦးတယောက်၏
 အစစ်ခံချက်သည် အရေးပါ အရာရောက်လိမ့်မည်ဟု
 တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့က တွေ့မြင်လျှင် မည်သူ့ကိုမဆို
 သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးနိုင်သည်။

(မြတ်သူ.တရားသူကြီးအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၇၃)

အမှုခိုင်ရန်
မျက်ပြခြင်း

မိန့်ဆ်မောင်ရီ

မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှောက်ပိုကို မိဒီယိုဂိုက်ကူးကာ
ရိုးတံတရားစွဲရန် အကြံကြီးသည့် ရှေ့နေကြီးကြောင့်
လျော်ကြေးငွေ ကျပ်ပေါင်းသိန်းကျော် ရလိုက်သည့်
အမှုသည်တဦးမှအစ အမေရိကန်မှ ဆရာဝန်များနှင့်
ရှေ့နေများ၏ ဥပဒေရေးရာ ပြဿနာအထွေထွေ

အမေရိကန်ပြည် အိုလာဟို
မာမှ အစိုးရရှေ့နေကြီး ဂျွန်မား
ရစ်စ်တွင် ပြဿနာတရပ် ကြုံတွေ့
နေရသည်။ တခြား မဟုတ်။
ကား တိုက်မှု တခုတွင် ကိုယ်
အောက်ပိုင်း သေသွားသည့် မိမိ
၏ တရားလိုအတွက် ထိုက်တန်
သော လျော်ကြေး ရရှိကာ တရား
နိုင်ရေးအတွက် မည်ကဲ့သို့ ခိုင်လုံ
သော သက်သေပြချက် တင်ပြရ
မည်နည်း ဟူ၍ပင် ဖြစ်၏။

အမှုမှာ မိမိ၏ တရားလိုသည့်
သူ၏ မော်တော်ကားကို တနာရီ
လျှင် ၄၅ မိုင်နှုန်းထက် မမြန်သော
အရှိန်ဖြင့် မောင်းနှင် လာရာ
တောင်ကုန်းကလေး အဆင်းတွင်
ရပ်ထားသော ထရပ်ကားကြီး
တစင်းကို မရှောင်နိုင်ပဲ ဝင်တိုက်
မိသည်။ တရားခံဖြစ်သော ထရပ်
ကား မိုင်ရှင်များက တရားလို၏
ကားသည် ၈၅ မိုင်နှုန်း မောင်းနှင်
လာသဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
မိခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ချေပထားကြ
သည်။

ဂျွန်မားရစ်စ်က မိမိ၏ တရား
လိုသည် ၄၅ မိုင်နှုန်း မောင်းနှင်
လာသော်လည်း ထရပ်ကား
သည် မရပ်သင့်သည့်နေရာတွင်

နို င် င် တ က ဘ

ဥပဒေရေးရာ

ရှင်ထူး၍ ဘူးကန် ဆွေလိုက်ရ သဖြင့်သာ ဤသို့ ဝင်ထွက်မိခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ခိုင်လုံသော သက် သေ ပြလိုသည်။ မည်သို့ ပြမည် နည်း။

ဤသို့ ဂျွန်မားရစ်စ်၏ပြဿနာ သည် တယ်လီဗီးရှင်း အစီအစဉ် တစ်ခုကို ကြည့်နေသင်း ပြေလည် သွားတော့သည်။ ထိုရုပ်မြင် သံ ကြား အစီအစဉ်မှာ ဟောလီးဝုဒ် မှ ကြေးမား စတန့်အမား အယ် လင် ဂစ်ဘ်၏ မော်တော် ကား ချွမ်းထိုးပြသည့် အခန်းပင် ဖြစ် သည်။ ထိုအခန်းကို အစိုးရ ရှေ့ နေကြီး မြင်လိုက်သည့် တခဏ၌ ပင် အကြံရလိုက်သည်။ ချက်ချင်း ပင် ဂစ်ဘ်နှင့်ဆက်သွယ်ပြီး မိမိ၏ အမှုမှ မော်တော်ကား တိုက်ပုံကို ဗီဒီယို တီဗီ မှိုက်လိုကြောင်း ထိုဗီဒီယိုကို ရုံးသို့ တင်ပြလို ကြောင်း ပြောပြရာ စတန့်ကျော် ဂစ်ဘ် ကလည်း သတော တူ လက်ခံလိုက်သည်။ ဂစ်ဘ်ကား နယ်နှယ်ရရ စတန့်သမားဟောင်း ခဏ္ဍာရ နှစ်က မှိုက်ကူးခဲ့သော SMOKEY AND THE BANDIT ဇာတ်ကား (ရန်ကုန် တွင် ပြသသွားပြီး) တွင် မင်း

သား ဘတ်ရှေးနိုးလ်၏ ပွန်တီး ယား ပတ်ချာ ရမ်းဗြီး ဂျွန်းပြန် ဂျွားသည့် အခန်းတွင် လူစား စင်ရောက် မှိုက်ကူးပေးခဲ့သူ ဖြစ် သည်။

ဤ မော်တော်ကား တိုက်မှု အတွက် ဂစ်ဘ်သည် ကားချင်း တိုက် ၍ ကား မပြ ရသေး။ ထို အတွင်း မော်တော် ဆိုင် ကယ် တိုက် မူရလာသဖြင့် အသက်စွန့်၍ သက်သေ ထု ကြ ရပြန် သည်။ ဤအမှုအတွက်ငှားသူမှာ အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဂျွန်မားရစ်စ်ပင် ဖြစ် သည်။

အမှုမှာ ဟာလေ မော်တော် ဆိုင်ကယ်မောင်းသူနှင့် နောက်မှ လိုက်ပါစီးနင်းသူ တဦးတို့သည် လမ်း တနေရာတွင် ဘီး ချော်ပြီး မောက်ရာ မောင်းသူရော စီးသူ ပါ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရကာ သေဆုံးသွားကြသည်။ ထို အမှု တွင် မိဘာဆွမျိုးများက ဟာလေ ဒေးဗစ်ဆန် မော်တော်ဆိုင်ကယ် ကုမ္ပဏီမှ လျော် ကြေး ရ လို ကြောင်း တရားစွဲသည်။ စွဲချက် တွင် ဟာလေ ဒေးဗစ်ဆန် မော် တော်ဆိုင်ကယ်၏ လက်ကိုင်မှာ ထုတ်လုပ်သူဗီဇိုင်းပုံစံ မမှန်ပဲ တ

ကက် ဆွဲနေသဖြင့် အကျွေတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဘီး ချော်ပြီး မောက်ရာကြောင်းဖြစ်သည်။

ထိုအမှုအတွက် စတန့်ကျော် ဂစ်သည် မော်တော် ဆိုင်ကယ် မောက်သည့်နေရာ အရောက် အ ပြင်းမောင်းနှင်လာပြီး လက်ထိုင် ကိုးကွဲ့လိုက်သည်။ ဘီးချော်မော် တော်ဆိုင်ကယ်ကလည်း မောက် ကာပျက်စီးသွားတော့သည်။ သူ့ မှာမူ မည်သို့မျှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ ခြင်းမရှိ။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှာ လည်း ဟာလေဒေးဗစ်ဆန်မော် တော်ဆိုင်ကယ်ဖြစ်ပြီး ဒေါ်လာ ၄၃၀၀ (မြန်မာငွေ သုံးသောင်း ကျော်ခန့်) တန်လေသည်။ ထို ဂစ်ဆိုင်ကယ် မောက်ပုံကို ဗီဒီ ယိုရိုက်ကူးထားသည်။ သို့သော် ဗီဒီယို တိတ်ကို ရုံးသို့ မတင်ပြီ ပင် ဟာလေဒေးဗစ်ဆန် ကုမ္ပဏီ ကန့်ပျင်ပတွင် အမှုကျေအေးရန် ပြော ဆို လာ ပြီး ဒေါ်လာ ၁၇၄၉၀၀ (မြန်မာငွေ တသိန်း နှစ်သိန်းကျော်ခန့်) လျော်ကြေး အဖြစ်ပေးလေသည်။

အလားတူပင် အခြား ကား တိုက်မှုသုံးမှုအတွက် ဂစ်သည် ဒေါ်လာ ၁၃၀၀၀ (မြန်မာငွေ နှစ်

သောင်းကျော်ခန့်) တန် ချက်ပ လက် သုံးစီးကို ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီ သေးသည်။ သူ့တွင်မူ ပြောပ လောက်အောင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ ခြင်းမရှိ။

ဤသက်စွန့်ဆံဖျား သက်သေ ထုကြရသည့်အလုပ်များကိုရှေ့နေ ကြီး မားရစ်စ်ပင်ငှားရမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအတုကိုယူပြီး အ ခြားရှေ့နေကြီးများက အလားတူ ကြေးကြီးရမည်ကားတိုက်မှု၊ ဆိုင် ကယ် မောက်မှုများကို စတန့်သ မားများကိုငှားရမ်း အသုံးပြုလာ ကြစွယ်ရှိသည်ဆိုသည်။

ရှေ့နေကြီး မားရစ်စ်ပင် ဂစ် အားငှားရမ်း၍ သက်သေ ထုသ ဖြင့် သူ၏အမှု ခိုင်သည်မှာ မှန် သော်လည်းမိမိအမှုသည် အနိုင် ရရေးအတွက်တချိန်ချိန်တွင် ဂစ် ထိခိုက် သေဆုံးသွား မည် ကို တော့စီးလှပါသည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောကြားလိုက်လေသည်။ (News Week 16-11-81 ဒ် He wrecks to win)

ဆရာဝန်နှင့်ရွှေ နေပျားအဖြစ် ထူထောင် အမေရိကန် ပြည် ထောင်စုအတွင်း လူနာများအား ဆရာဝန်များက ကောင်းစွာသေး

ဝါးကုသမှုပြုသဖြင့် လူနာများ
တွင် နစ်နာလှသည်ဆိုကာဆရာ
ဝန်များနှင့်လူနာရှင်များကတရား
စွဲဆိုမှုများအပြား ပေါ်ပေါက်
နေသည်။

ဥပဒေရှင်များက ဆရာဝန်
များသည် မိမိတို့အလုံးပြုခဲ့သည့်
ဆေး ဘို့မဟုတ် ကိရိယာများ၏
ဆိုးကျိုးကိုသိလာသည်နှင့် တပြိုင်
နက်လူနာကိုချက်ချင်း အသိပေး
ပြောကြားသင့်သည်။ သို့မဟုတ်
ပဲ ပျက်ကွက်ပေးက လိမ်လည်ရာ
ကျသည့်ဟု အဆိုပြုကြသည်။

ဤသို့အဆိုပြုခြင်းမှာ အမှုတခု
ကိုကိုးကားပြီး ပြောကြားခြင်း
ဖြစ်သည်။ အမူမှာ ဆရာဝန်တဦး
သည် အမျိုးသမီး တဦးအား
() ခေါ်ပင်သန္ဓေကားဆီး
ရေးကိရိယာတခုကို မိနီးမ ကိုယ်
အင်္ဂါအတွင်းမည်သို့မည်ပုံ ထည့်
ထားရမည်ဟု ညွှန်ကြားခဲ့သည်။
ထိုအမျိုးသမီးက ဆရာဝန် ညွှန်
ကြားသည့်အတိုင်း ပြုခဲ့သည်။
ထိုအတွင်း၌ (၁၉၇၂ ခုနှစ်က)
အဆိုပါတာကွယ်ရေး ကိရိယာ
သည်အသုံးပြုသူ အမျိုးသမီးများ
အား ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုး
ကိုပိုမိုပေးနိုင်သည်။ ထိုကိရိယာ

သည့်အန္တရာယ်ရှိသည်ဟုသတိ
သနပြုသူများက တွေ့ရှိပြီး ထိုအ
ကြောင်းကိုဟိုးအလေးတလျှောက်
အောင်ကြေငြာကြသည်။

ထိုကြေငြာချက်များကိုအဆိုပါ
ဆရာဝန်က မသိကျိုးကျင်ပြုပြီး
ထိုအမျိုးသမီးအားအသိပေး အ
ကြောင်းကြားချက် မရှိခဲ့ချေ။ အ
မျိုးသမီးသည် အဆိုပါ ကိရိယာ
ကို ခြုံတ်လိုက်သော အခါ
(၁၉၇၅) သုတေသန ပြုချက်
များအတိုင်းပင် သူ့တွင် ရောဂါ
ဘယ ကျရောက် ခံစားခဲ့ရသည်။
ဤတွင်အမျိုးသမီး၏ ရှေ့နေက
ဆရာဝန်က လူနာအား ကောင်း
စွာဆေးဝါး ကုသပေးခြင်းမရှိဟု
ဆိုကာ ရုံးတင် တရားစွဲခဲ့သည်။
ဤအမှုကိုကလိဖိုးနီးယား အယူ
ခံရုံးမှထုတ်ဖော်ချက် အခြားရော
ဂါခံစားမှုအတွက် နစ်နာကြေး
ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ချက် မပေးခဲ့
သော်လည်းနောင်တွင်မူ အလား
တူအမူများရုံးသို့ရောက်ရှိလာတာ
နိုင် သူနိုင် ရုံးသုံးရှုံး ဖြစ်ခဲ့ကြ
သည်။

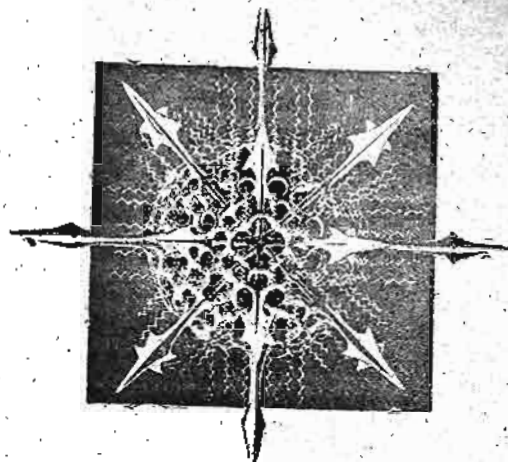
တခါကဂျီအမ် ဖော် တော်
ကားဏမ္မဏီကြီးကောင်းတို့ကုမ္ပဏီ
ထုတ်လုပ် ရောင်းချ လိုက်သော

ဖော်တော်ကား ချား တွင် ချွတ်
ယွင်းချက်ရှိနေကြောင်း နောက်မှ
တွေ့ရှိသိရှိခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ သိ
လျင်သိချင်း ဝယ်ယူသူများက ဆု
ကြပွက်ကြဖြစ်လာသဖြင့်ရောင်းချ
ထားသော ကားပေါင်း ဖြောက်
ခြားစွာကိုပြန်လည်သိမ်းခဲ့ပြီး အ
သစ်ထုတ်ပေးခဲ့ရ သေးသည်။ ဤ
သားကောကိုယူပြီး တစ်နှစ်လောက်
ဝင်ဆိုသော စီတူ ဝိုက် ရှေ့နေ
တဦးက 'ကားတွေတောင်ချွတ်
ယွင်းချက်ရှိလို့ ပြန်သိမ်းနိုင်ဖို့
လူနာဟောင်းတွေကိုလဲ သူတို့

ကုသခဲ့တဲ့ဆရာဝန်တွေက တာပြ
လို့ သူတို့ဆေးတွေ အန္တရာယ်ရှိ
နေတဲ့အကြောင်း မပြောနိုင်ရမှာ
လဲဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ဤ
ဤဖြစ်ရပ်များကြောင့် ယခုအ
ခါ အမေရိကန် ဆရာဝန်နှင့် ရှေ့
နေများ တစောင်းစေးနှင့် မျက်
ချေးဖြစ်နေကြသည်ဆို၏။

ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်

Newsweek 6.11.61
Now Patient Recalls

ဖြစ်ရပ်မှန်များ

သြစတြေးလျ

ယာဉ်တိုက်မှုလျော့ရေး စီမံချက်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ယာဉ်အန္တရာယ်အဆိုးရွားဆုံး နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော သြစတြေးလျနိုင်ငံသည် ယမန်နှစ် က ယာဉ်အန္တရာယ်ကြောင့် လူ ၃၀၀၀ ကျော် သေဆုံးပြီး ၉၀၀၀၀ ခန့် ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယာဉ်တိုက်မှုလျော့ရေး စီမံချက်အဖြစ် ယာဉ် မောင်းသူများအား အရက် သောက်သုံး ထားခြင်း ရှိမရှိကို ရှောင်တင် စစ်ဆေးပေးခြင်းဖြင့် ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် နယူးဆောက်ဝေးလ် ပြည်နယ်၌ ယာဉ်အန္တရာယ်ကြောင့် သေဆုံးသူဦးရေ ၁၀၀၀ အောက်သို့ လျော့နည်းသွားဖွယ်ရှိကြောင်း ပြည်နယ် လမ်းဝန်ကြီးက ထုတ်ဖော် ပြောကြားသည်။

(အင်အေဘီ ဂျက်တာ)

ပုံစံ

လမ်းကား ကိုယ်သော် သူခိုးတယောက်ဖြစ်သည်။

မိုးတစ်ခွက်လှေတစ်ခု ညတညတွင် ခိုးယူရန်ကြံနှင့် အိမ်ကအိပ် ကိုဝင်ရာမှအစ ခေါ်ဝေါ်လူသတ်တရားခံဘဝ ကျရောက်အောင် ကံကြမ္မာက ဖန်တီးလိုက်သောအခါ ---

တက်လုံ

“သကြားဟာ ဘာအရာသာ
သလဲ ဒေါ်မြမေ”

“ချီပါကယ်ဆရာကြီး”

“သကြားအရည်အလိုလိုပျော်
ပြီး နက်ချီသွားတဲ့ အခါ လည်
ပြီး ကစော်ပေါက်ယင် တကယ်
ခွင့်တော့... မှ သံဝရာသီးလိုက်
လို့မိဘူး၊ က... ဟိုနေ့က ကျုပ်
ကားခွဲတဲ့ သကြား ပုလင်း ပေး
မိ”

ဒေါ်မြမေက စားပွဲပေါ်မှာ
သကြားပုလင်းကိုယူ၍ ခူးတုပ်
ချက် လက်ပေါ်တင်ပြီး ရှိရှိ သေ
သပေး၏။ ဆရာကြီးဆို သူက
သကြားပုလင်းထဲမှ အရည်ကို ထို့
၍ လျှာပေါ်တင်ယင်း-

“က-ဒေါ်မြမေ၊ လျာနဲ့ ထို့
ကြည့်ပါနဲ့”

ဒေါ်မြမေတို့ကြည့်၏။

“ချီပါကယ်ဆရာကြီး”

“အဲဒါ ဓာတ်သဘောပေါ့၊

ဇီလာကကြီးမှာ စားတဲ့ဟာလဲ
ဓာတ်ပဲ၊ လုပ်တာကိုတော့တွေလဲ
ဓာတ်ပဲ၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်သ
တာဝန်၊ တင်းလွတ်လို့မရဘူးမျိုး၊
ဝါကြောင့် ကျုပ်က အခုကိစ္စမှာ
ဆည်းက ဓာတ်စီရင်ပေးရမှာ”

“ဆရာကြီးပဲ သင့်တော်သလို

ကျွန်ုပ်

ခဏ်ဆေးခဲသော

မူခင်းများ

မြန်မာ့စာပေ

ဆာ...ရှင်”

“ဒါဆိုလျှင် ဝှံ့ အတွက်က
ဓာတ်များများကျွန်ုပ်တို့၊ တစ်ကို
ဆယ်တမတ်နဲ့ ကိုး ပွဲ၊ ကိုးဆယ်
တို့မတ် ယ ကြာ အတွက်က
ဆာ ကျုပ်ပဲ ကြည့်လုပ်ပါမယ်၊
ဆား စောင်း စာန်း မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊
နီးပုဆရာဆီမှာ ဖြစ် ဖြစ် အခု
အခု ထုခိုင်းရမှာပေါ့၊ လိုလိုမယ်
သံ ဇွတ်ရာလောက်ကုမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာကြီး”

ဒေါ်မြမေအိတ်ထဲမှ တရာတန်
ခွက်က ခုန်ထွက်လာသည့်။
ဆရာကြီး၏ရှေ့မှ သား ရေ ဆွဲ
ခိတ်ကြီးပေါ်၍ ရှိရှိ သေသေ
ဆား တင်ပေးလိုက်၏။

ဆရာကြီးအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
ဓာတ်ရိုက် ဓာတ် ဆင် သာ မက
သားပဲမေဒင်လည်း တဘက်ကွန်း
လှံဆေးဝါးလည်း ကုသဆည်
မှာ ချော်ရသော ဆရာဦးမြ
သေသေ။ သူ့ကို လူတိုင်း ကပင်
ဆရာကြီးဟု ခေါ်လေ့ရှိကြ၏။
ဆရာဦးမြနယ်မှာတော့ ဆရာမြ၊
ဆရာ အထက်တန်းစား စီးပွား
အသမားလောက၌ များစွာဝင်
ရောက်ပြီး တွင်ကျယ်လေ သည်။
ဆရာဦးမြဆောင်တာမှန်သမျှ ဆရာ

မြ၏ ဓာတ်ဆင်ခြင်းနှင့် ဓာတ်၊ ခွဲ
လှ၏။

ဒေါ်မြမေမှာ ဆီစက်ပိုင်မုချို့၊
မဖြစ်သည့်။ လင်းဆောက်ျားဖြစ်
သူ ဦးရှေ့ လက်ထက် ကားတစ်
စောင်ခဲသော “ရွှေနှင့်မြ” ဆီစက်
မှာ ယခုတိုင် စီးပွား ဖြစ်ထွန်း
လျက်ရှိ၏။ မုချိုး မဟု ဆိုသော်
လည်း အသက်က လေးဆယ်
ကျော်ရှိကလေး၊ သားသမီးက
လည်း မပွေးလေသောကြောင့်
ပင် သူက အရွယ်ဘင်ကာလှတုန်း
ပုံတုန်းပင်ရှိပါသေးသည်။

ဦးပေါ်မှာ ကြေး ခရ တက်
ကန်သည့်များစွာတို့ရှိသည့်အနက်
ရာ ဆရာမြကြီး ကိုးကျယ်ဆည်း
တပ်ကြသူများထဲတွင် ဆရာမြက
ကျန်လူများ အပေါ်ပွင့် ငွေကို
သာ ပခောနထားပြီးလျှင်တော်သော်
လည်း ဒေါ်မြမေကတော့ ငွေ
ထက် ခင်းနှီးမှုကို ပို၍ လိုလား
လေသည်။ ဆရာမြမှာ အိမ်
ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၍ တခြား မိမိ
ပြောင်းရွှေ့လာကာ သည်မြို့မှာ
သောင်တင်နေယင်း ဓာတ်ယကြာ
နှင့် အကျိုးပေးသောကြောင့် မြို့
အခွေ အသွက်ဘက်မှာ ခြံတစ်
ဝယ်ယူပြီး အိမ်ကြီး ဟိန်းမေ

မြန်မာ့စာပေ

၆၅

အောင် ဆောက်တာ နေထိုင်သူ ဖြစ်သည့်။

မြို့နယ်တွင်သာမကပဲ ရွာနီးချစ်စပ်ကပါ ဆရာဖြူ၏ သတင်းထွက်စောမှုကြောင့် လာရောက် ဆည်းကပ် ခဲ့သည်။

ဒေါ်မြမေမှာ သားထောက်သမီးခံ မရှိသောကြောင့် ညီမအရင်း၏ သမီးဖြစ်သူ မတင်ဥတို့ ချစ်တတ်ပြီး သမီးရင်းကဲ့သို့ ဆင်နွှဲကျွေးမွေးထား၏။ မတင်ဥကလည်း တအိမ်လုံး၏ ငွေယျာစုစုများကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း လုပ်ဆောင်လေသည်။

ဒေါ်မြမေမှာ ဆီကော်အပြင် ယက်ကန်းလည်းထောင်ထားပြန်သဖြင့် လူတိုက်တည်း နှစ်ကိုယ် ခွဲလျက်ရှိရ၏။

မမြမေတို့များ စီးပွားလည်း ပြည့်စုံပြီး... နေရာ ရှေ့ပရောပြည့်စုံလို့ နုလှို အရွယ်ကောင်းတုန်းမှာ တပင်လဲ တပင်ထူဆိုသလို သင့်တော်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ယင်...." စသည်ဖြင့် ဘုရားသွားစရာ ကောင်းသွားစရာများက စကား တောက်စမ်းကြည့်ကြသည့်အခါတွင်....

"အို မေ့ချင်လို့ ဆောက်မ

ရွာတာ၊ ပုခင်ယင် လက်နဲ့နှိုက်မှာပေါ့။ ကျန်မမှာ လုပ်ကိုင်ပေးမယ်လို့တွေ့အလုပ်သမားတွေရှိပါတယ်။ သူတို့ကလဲ ဆွေရိပ်မကင်းမျိုးရိပ်ကင်းတွေထဲတပင်။ ရှေ့ထူးရာခံရတာယူမိမှ သူ့အချိန်အခါနဲ့ သူ့ကြောက်ရွံ့ပြီး သောက်စား သုံးမြုန်းပင်လို့ ကိုယ်စုဆောင်း ထားတာကလေး ကုန်သွားပါအုံးမယ်"ဟု ပြန်၍ ဖြေတတ်၏။

အမှန်တော့ ဒေါ်မြမေလို အရွယ်မှာ သက်တူရွယ်တူ ရရှိဆိုလျှင် လူပျိုကြီးကို မရနိုင်တော့။ မုဆိုးဖို၊ တခုလပ် စသည်မျိုးပဲရမည်။ သူ့ဘက်မှာ သားကြီးသမီးကြီး အိမ်ထောင်ကွဲတွေက ပါ၍လာချေဦးမည်။ ကိုယ်ထက် ငယ်တဲ့လူရွယ်ကို ရနိုင်သည်တားဦး။ ကြည့်လို့ မကောင်းပြန်ပေ။ မိန်းမကြီးက အသက်ကြီးမှ အပြီးပေါက်ချင်တာ ဟု ကဲ့ရဲ့သမျှပဲ စကားတင်းဆို ကြလေဦးမည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်မြမေသည် စီးပွားဥစ္စာ ဖြစ် ထွန်းသမျှတို့ကို ကျောင်းဆောက်၊ ဘုရားတည်၊ မွှောရုံလှ၊ စသည်ဖြင့် မလာ

တုတ္တရာတက်သို့ တဖြည်းဖြည်း လိုက်ပါလာလေသည်။

ဆရာဖြူမှာ ဒေါ်မြမေအိမ်သို့ တပတ်လျှင် သုံးကြိမ်မျှ ရောက်လာလေ့ရှိ၏။ ဒေါ်မြမေ စီးပွားတိုးတက်သည်မှာလည်း တနည်းအားဖြင့် ဆရာဖြူ၏ ဓာတ်ဆင် ဓာတ်ရိုက် အခါပေး ကောင်းလို့ ဟု ဒေါ်မြမေ ကိုယ်တိုင်က ယုံကြည်ကြည်မြဲနေလေရာ တေးလူ စကား နားမဝင်ချေ။

အမှန်တော့ ဒေါ်မြမေ၏ ခင်ပွန်းဦး ရွှေက ကွယ်လွန်သည့် အချိန်အထိပင် သူ့ဆီစက်တွင် အရည် အချင်း ပြည့်ဝသော အလုပ်သမားကောင်းမွေးပြီးလေ ကျင့်ပေးထားခဲ့သည်။ ဆီစက်၏ ဆီဆုံများ ကြိတ်ဆုံများ ကိုလည်း အကောင်းစားစက် ငွည်းများချည်း အသုံးပြုခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ဆီကြိတ်ရာ၌ အထွက် မကောင်းသည် အရည် မှီသည်။ တခြား ဆီဆုံတွေနှင့် ယှဉ်လျှင် စားရိတ်လည်း ကျဉ်း၏။ ထို့ကြောင့် အမြဲတမ်း များလာ၏။ သို့သော်မိန်းမသားပီပီ၊ ငမေခင်ယံခြင်း၊ နက်ယံခြင်း၊ ဓာတ်ယုံ

ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ဒေါ်မြမေအား ခြေပုံသုလည်း မရှိချေ။ မတင်ဥကလည်း ငယ်ကြောက်တူမှ။

ဆရာဖြူက မမြမေ အရေးပေးခံရသဖြင့် ကြာတော့ အခွင့်အရေးကို မျှော်ကြည့်တတ်လာ၏။ သူ့ဓာတ်ဆရာ အလုပ်က ဘယ်မျှလောက် ခံမည်နည်း။ မမြမေလို အထည်ကြီးပျက်ကို ကိုင်လိုက်ရလျှင် တသက် အိမ်ဦးခန်းမှာ ထိုင်ပြီး စားပေရော။ ဆရာသမားဂုဏ်ပြကာ ကွမ်းအစ်တလုံးပေါင်ပေါ်တင်ပြီး ချွန်နဲ့ရုံပါပဲဟု သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် တနေ့ မတင်ဥဈေးသွားနေတုန်း တိုက်ပေါ်ထပ်မှာ ဆရာဖြူနှင့် ဒေါ်မြမေနှစ်ယောက်တည်းရှိခိုက် ဆရာဖြူက အကွက်ဆိုက်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အောက်ပါ အတိုင်း ကောဆိုတော့၏။

ဆရာဖြူ- "ဒေါ်မြမေမှာ လာတိလာတကတော့ ပြည့်စုံနေပြီ ဖုတ်တက်က လိုနေသေးတယ်"

မမြမေ- "တျှန်မ ခိုအသက်

အရွယ်ကျမှတော့ ခုက
စရာတော့ပါဘူး ဆရာ
ကြီး

၆၂- “ဘယ် ဟုတ် ပါ့မလဲ၊
သူ များ တွေ ဘယ်
လောက် ကောင်းတယ်
ဆိုမေယ့် အသက်ကြီး
လာတဲ့ အခါကျယ်
ဆေးဝမ်းယူကျတော့
ကိုယ်အိမ်သူ အိမ်သား
ကမှ အားကိုးရတာ”

၆၃- “ဆရာရယ် ဒါဟာ
ကျွန်တို့ မိန်း မသားရဲ့
ကိစ္စပါ၊ ဆရာကြီးအနေ
နဲ့ ပြောဖို့ မသင့်ဘူး
ထင်ပါတယ်ရှင်”

ဟု ဒေါ်မြမေက စကားကို
မသိသော ပုတ်ထုတ်လိုက်သည်။
ဆရာမမြက မရပ်ဘဲ ဆက် ပြော
ပြန်၏။

၆၄- “ကျုပ်ကလဲပြောသင့်
လို့ပြောရတာပါ။ ကျုပ်ကလဲဘဝ
သစ်ထူထောင်ဖို့ ရည်ရွယ်ထား
တာ။ မမြမေရဲ့ သဘောဆန္ဒကို
တီးခေါက်ကြည့်ပြီး ကျုပ်နဲ့ အ
ဆင်ခြင်မယ်ဆိုသင့်”

ဒေါ်မြမေ (လွန်မင်းစွာ ဒေါ
သဖြစ်၍ မျက်နှာများနီမြန်းပြီး)

“ဟင်၊ရှင်၊ရှင်ကိုသမာဓိရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဆိုပြီး ကျွန်မက အိမ်
ဦးခမ်းတင် ကြီးကွယ်ထားတာ၊ခု
ဒီစကားမျိုးပြောလာတော့ ဖွတ်
ထွက်မှ တောင်ပိုမှန်း သိတယ်၊
နောက်ကျန်မအိမ်ရိပ်လဲ မှန်းပါ
နဲ့လွှ”

ဒေါ်မြမေသည် အတော်ပက်
ပက်စက်စက် ပြောချလိုက်လေ
တော့သည်။ ဆရာမမြမှာ မျက်နှာ
ကြီးနီမြန်းကာ ဒေသလည်းဖြစ်၊
ရှက်လည်း ရှက်သော ကြောင့်
လွယ်အိတ်ကို ကောက် လွယ်ပြီး
လျှင်ကဗျာကရာထ၍ တိုက်ပေါ်
ဆင်းသွားတော့သည်။

တိုက်အောက် နား ရောက်
သည်နှင့်အပေါ်သို့လက်သီးလက်
မောင်းတန်းကာအောက်ပါ အ
တိုင်း ကြိမ်းဝါးသွားတေသည်။
“ငါ့အကြောင်းနင်တနေ့ ရေ
ရေ လည် လည် သိရစေ့မယ်
ဟေ့”

သည်အဖြစ်အပျက် အားလုံး
ကို မျေးမှပြန်လာကာ ချောင်း
နားထောင်နေသော မတင်ဥက
အလုံးစုံသိရှိလိုက်ပါသည်။

ထိုညမှာ မိုးက တစိန်စိန်ရွာ
နေ၏။ ထည်းကြိုးမည်းကြိုး ရွာ
ချင်းလည်း မဟုတ်သောကြောင့်
မိုးသည် ရပ်တန့်သွားသည်ရှိပဲ
ပျမ်းရိကွယ်ရာ ရွာနေခြင်းဖြစ်၏။
မြသုဗ္ဗိသားများမှာ မိုးဖွဲ့တွင်
စောစောစီစီ၊ တံခါးများ ပိတ်၍
အိပ်ရာထက်တွင်စောင်မြဲ၍ကွေး
နေကြရလေပြီ။

ဒေါ်မြမေမှာ သူ့ အိပ်ခန်း
ထဲမှ မှန်တင်ခုံရွှေတွင် မျက်နှာ
ပေါ်မှာနက်ခါးမျှားကိုမျက်ခွေ၍
မျက်နှာသစ်ပြီးနောက် မှန် ရှေ့
တွင် မျက်နှာ သူတံခါးဖြင့် မျက်
နှာကိုသုတ်နေ၏။ မတင်ဥက တ
ဘက်မှ လူအိပ်ခန်းထဲဝင် ဝေ့
ဇင်းစ အုပ်ကိုလှန်လှက်အိပ်ယာ
ပေါ်မှာလှဲနေသည်။

မျက်နှာသုတ်နေယင်းပင် မှန်
ထည်မှနေ၍ တစုံတခုကို ဒေါ်မြ
မေကမြင်လိုက်ရသဖြင့် ဖျတ်ခနဲ
လန့်သွားပြီး နောက်သို့ လှည့်
လိုက်၏။ သို့သော် နေ့ ကို ကျ
ဉ္ဇာနေချေပြီ။

ဆရာမမြက ဒေါ်မြမေ၏လက်
နှစ်ဘက်ကို နောက်မှနေ၍ ချုပ်
ကိုင်လိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ်သို့ ထွန်း
လဲချလိုက်သည်။ပြီးလျှင် သူ့ခါး

ကြားထည်းမှအသင့်ပါလာသော
ရှစ်လက်မခေးမြွေငှက်ကို ဆွဲထုတ်
၍ ဒေါ်မြမေ၏ဝင်္ကံသို့ ထောက်
ထားလိုက်လေ။

“က-မင်းခုတာဟတ်နိုင်သေး
သလဲ”

“ရှင်ကွန်မပစ္စည်းတွေ ကြိုက်
ရာယူပါ၊လူကံတွေခုခင်းသာပေး
ပါရှင်”

“ဟဲ-ဟဲ ငါ့လိုဆရာကိုမတွေ
မတန်စေကင်းမော်ကင်း ပြော
တဲ့နင့်လိုနင့်ငှက်မောက်တဲ့ဟာမ
ကို ငါကပစ္စည်းမော်လိုလား တာ
မဟုတ်ဘူး၊လူကိုချိုးဖို့ လာတာ၊
ခုငါ့အကြောင်းနင်သိရမယ်”

ဆရာမမြက ခေးမြောင်စိုးမြင့်
ဒေါ်မြမေ၏အကျိုးမှ ရှေ့ရင်ဖုံးကို
ပင့်တော်လိုက်ရာ ထက်လှသော
ခေးမြောင် ထွားကြောင့် ရင်ဖုံး
အကျိုးစမှာ ဗျူကနဲ ဟက်တက်
ကွဲသွားတော့သည်။ဒေါ်မြမေမှာ
ရင်ညှန်ကိုလက်ဖြင့်အုပ်ယင်း ထ
ထိုင်လေရာ ဆရာမမြက ဒေါ်မြမေ
၏ရင်ကိုသု ခူးတောက်ဖြင့်ဖိထား
လေ။

“နင်မသေခင် ငါ့အကြောင်း
ကိုသိသွားစေရမယ်”

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပါလာ

သောကြာကို ခါးမှ ဆွဲမြေပြီး နောက် ဒေါ်မြမေ၏ ထက်နှစ် အက်ကိုပူး၍ နှုတ်ကွာ ခုတ် ခေါင်းရင်း တိုင်တွင် ကြိုက်သလို တုတ်နှောင်လိုက်တော့၏။ ပြီးမှ အောင်သေအောင်သား စားတော့မည်ကို သိရှိသော်လည်း ခြေတလင်း တစ်လိုက်သည်တွင် ခုတ်ကန် ကြားလိုက်ရသော အသံနှင့်အတူ ဘုရားရှိခိုးသော မှာတေးသို့ ယိုင်သွားကာ ခေါင်းမှ ချောင်တိုင်နှင့် ရှိက်မိသွား၏။ နောက်မှ အသံကန်ထဲသို့ လိုက်သွားရာ ချောင်တိုင်ကို လိုက်ရာ လူပုသေးသေးမှ သဘိုးကောင်းပုံ ရသော လူတယောက် ဆရာကြွတ်ပါးဝတ်နား ရောက်သော အစာကို လက်ဖြင့် ပုတ်ချခံလိုက်ရသဖြင့် ခေါ်သအမျက် ချောင်း ချောင်း ထွက်လျက်က...

“ဪလင်းလင်း၊ မင်းက သူ့ရဲကောင်းကြီးပေါ့လေ”

“ခင်ဗျား ပစ္စည်းလိုချင် ယူပေါ့၊ လူကိုတော့ ဒီလိုမခတ်ကားပါနဲ့၊ ကျွန်တော်လဲ ပစ္စည်းမီးဖိုချောင်းနေတာ ဒါမျိုးကိုတော့ အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်ရမှာပဲ”

“လင်းလင်း ပျံ့ကုသုဒ္ဓိတော့

တော့ပေး၊ သို့သော် တခါတရံ ပြတ်လပ်သည့်အခါတွင် အထည်ကြီးပျက်များ၏အိမ်များသို့ တက်၍ သုတ်တတ်သုတ်ပြီး ထောင်တခါကျရူးပြီ။

“ငါ့အလုပ်ကို ဝင် ရှိမီ တဲ့ သူမိုးသေပေတော့ကွာ”

ဆရာကြွတ်ပြောသလိုပင် လက်ထဲမှ ဓားမြှောင်ဖြင့် ငလုံးအား ပြေးဝင်၍ ထိုးလိုက်၏။ ငလုံးက ရှောင်ပြေးပြီး ဆရာကြွတ်၏ ခါးကို ဝင်သွားသောလက်ကို ဖမ်းညှစ်ကာ ဝင်လု၏။ သဒ္ဓါနှင့် ဆရာကြွတ်လုံး တွေးနေကြသည့်မှာ မတင်ဥက ကြားနေမြင်နေရသော်လည်း အခန်းတွင်းသို့ မဝင်ရဲဘဲ ကြောက်ရွံ့တုန်ခန်၏။ ဒေါ်မြမေမှာလည်း ခုတ်နှင့်လက်နှစ်ဖက် ကြီးတုတ်ခံထားရသဖြင့် ထ၍ မရနိုင်ပဲ ကြောက်သန်တကြား ကြည့်ရာမှ ‘လာကြပါအုံးရှင်လာကြပါ’ ဟူ၍ သာ အော်ဟစ်နိုင်တော့သည်။

သို့သော် သံကြောင့် အနီးအနားက ဖြန့်ကန်ကြားကြပေ။ ငလုံးနှင့် ဆရာကြွတ် တတပြန်ကျားတပြန် လုံးတွေး သက်ပုတ်နေကြရာမှ ငလုံး၏လက်တွင် ဓားချက်နှစ်ချက်ထိပြီး နောက်ဆုံးသား

တလုံးလက်ထဲသို့ ဆရာကြွတ် လာတော့၏။ သရဖယ်ရဲ စီးနေသော ဆရာကြွတ် ဒေါ်မြမေနှင့် ငလုံးအား ခုန်၍ အအုပ်တွင် ငလုံးလက်ထဲမှ ဓားသွားက ဆရာကြွတ်ရင်ဝဲသို့ ချိုးဝင်ပြီးသား ဖြစ်သွားတော့သည်။ အပြင်တွင် ဆင်စွယ်ရိုးလက်တို့ သာ ကျန်နေတော့၏။

ငလုံးလည်း လက်မှ ရထားသော ဓားဒဏ်ရာဖြင့် သွေးများ အလိမ်းလိမ်းမြိမ်မကောင်းတော့ဘဲ ငလုံး ပြေးဝင် လာပြီး ဒေါ်မြမေအား ဖက်ထား၏။ ငလုံးက အသံမရှိဘဲ ကြည့်လျက်...

“အဒေါ်ကို ကြိုးတွေ မြေပေးပါ ငါ့ဖက် လှည့်လို့မရတော့ဘူး” ဟု ပြောကာ ငလုံးသတ်သစ်ထဲမှ သွေးတော့သည်။

မတင်ဥအော်သံကြောင့် အိမ်နီးနားချင်း များနှင့် ဆယ်အိမ်ခေါင်း (ယင်းခတ်က ဆယ်အိမ်ခေါင်းရှိသည်) တို့ရောက်လာကြကာ လူအများလည်း ရောက်လာကြ၏။ ရဲကိုခေါ်ပြီး အချင်းဖြစ်ရပ်ကို ပြသကာ စစ်ဆေးစေပါသည်။ သေသူ ဆရာကြွတ် အသေခံသားကို ဆေးရုံသို့ ငလုံးကို ဆေးရုံသို့ ကျသရန် အစောင့်ဖြင့် ပို့ရသည်။

ဆရာကြွတ်၏ ဇာတိရပ်မှာလည်း မူးပေါ်လူပေါ်ကော တဇာတိသိမ်းသွားသည်။

အမှတ်ရုံးတွင် စစ်ဆေးသည့်အခါတွင် ငလုံးမှာ မလက ခိုးရန် အကြံဖြင့် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်၍ ချောင်းမြောင်းနေယင်းက ဆရာကြွတ် မတရားမှုကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် ဒေါ်မြမေအား ဝင်ရောက် ကယ်ဆယ်ရာမှ လူသတ်မှုကျူးလွန်မိခြင်းဟု အမှုကြောင်းရှိ၏။

သို့သော် ချင်းခတ်မှ အမှုကို သေချာစွာ ပြောရာ စစ်ဆေးပြီးနောက် အောက်ပါ အတိုင်း စီရင်ချက်ချလိုက်ပါသည်။

တရားခံ ငလုံးသည် ညအချိန် ပုန်းလျှိုးအိမ်ကျော်နင်းမှုကို ကျူးလွန်သဖြင့် ရာဇသတ်ကြီး (ယခု အခေါ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ) ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၆) အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်သုံးနှစ်ကျခံစေရမည်။

ပုဒ်မ (၃၀၄) ဖြင့် စီရင်သည့် လူသတ်မှု မမြောက်သော ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ဆိုင်ရာသို့ တွေ့သော အတွက် ရာဇသတ်ကြီး (ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ) ဥပဒေ ပုဒ်မ

(၁၀၀) မိမိ ကြိုက်ခဲ့ရုံသာ
ကြိုက်ခွင့်အရ ၎င်း အဖြစ်အကံ
လွတ်တင်းခွင့်ရှိသည်။

အမှန်တော့ ငလုံးအညွန့်လက်
နှက်ယူလာခြင်း မရှိပဲ ဆရာမြ၏
လက်နက်ဖြင့် ပြန်လည် ခုခံခြင်း
သာဖြစ်၏။ မိမိ ကြိုက် ခဲ့
တာကွယ်နိုင်ခွင့်မှာ မိမိကြိုက်
သာမကပဲ မိမိရှေ့မှောက်တွင်ဖြစ်
ပေါ်နေသော တပန်းဆွ၏ ကိုယ်
ပြိုလည်း ခုခံ ကာကွယ် ခွင့် ပြု
ထား လေရာ ငလုံးမှာ သည်း
အတွက်ဖြင့် ကြိုးစင် မတက် ရ
တော့ပေ။ သို့သော် မိုးရန် အား
ထွက်မှုဖြင့် ညအချိန်ပန်းလျှံအိမ်
အောက်ခန်းမှည့်၊ ၎င်း၏ပထမ ပြစ်
ချက် ဟောင်း ကိုပါ ကြည့် ခဲ့
စတင်ပင်။ သုံးနှစ် ခုခံခြင်း ဖြစ်
သည်။

“အခါလွန်တဲ့ နှစ်သုံးဆယ်
လောက်က ကျွန်ုပ်ရင်ချက် ခုခံရ
တယ်မေါ့ဗျာ” ဟု ရာဇဝတ်
ကဏ္ဍာလူကြီးအဝတ်က ကျွန်ုပ်နှင့်
အတူလုပ်ခဲ့ဖူး၍ အကိုတဖန်ခင်
နှိုင်းသော စက်ရှင် မင်း ကြီး
စောင်း ဦးဘိုးမောင် က ဇာတ်
ကြောင်းကို နိဂုံး ချုပ်လိုက် ပါ
တော့သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့်သွယ်သည့် နေမျှာလက်
ပဲ သာသနာ့ရိပ်သာကြီးတခုတွင်
ပြန်လည်၍ ရွှေဆုံ ကြွေခြင်းဖြစ်
ရာ အေးအေးလူလူ ထိုင်ကြယင်း
နှင့် ရှေးဟောင်း နှောင်းနှိုင်း များ
ကိုပြန်လည်၍ ပြော ကြ ရမှာ
အဆိုပါ အမှု အကြောင်း သို့
ရောက်ရှိသွားကြတာမှ ပြန်လည်
ပြောပြချက်ကို ကျွန်ုပ်ကပါ သနား
ပါသလိုပဲ ဝတ္ထုရေးသား တာမျိုး
ဖြင့် ရေးသား ခြင်းဖြစ်ပါတော့
သည်။

“အမှုကတော့ ပိန္နားဝင်ပြီ
ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်ထပ်
ဆက်ပြောရတာနဲ့သေးတယ်ဗျာ
မိတ်ဆွေကြီးရဲ့” ဟုသုကဆိုလိုက်
သဖြင့်-

“က... ပြောစမ်း ပါအုံးဗျာ
ဘာများပါလိမ့် ကြားရအောင်”

“ဒီလိုမျိုး... ဒေါ်မြမေ ငလုံး
ကို သူအသက်နဲ့ အရှက်ရှိစိတ်
တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်လွန်းတဲ့
တိတ်တိတ် ကြိတ်ပြီး တဘက်တ
နေ ငလုံးအတွက်ရှေ့နေဌာပေး
တယ် ငလုံးထောင်ကျ နေတော့
လည်း သူမခင်ကိုပါထောက်ပံ့
တယ် ငလုံးက စာကောင် ကြွယ်
လှူပျိုကြီးတီး”

“အေးပေါ့ဗျာ... ဒေါ်မြမေ
ရဲ့ စေတနာမှန်တာပေါ့”

“ဟာ... စေတနာ မှန်တာ
ကဒါတင် ဘယ်ကမလဲ ငလုံးလဲ
ထောင်က လွတ်လာရော ငလုံး
အမေကလဲသေသွားတော့၊ ဒေါ်
မြမေက ငလုံးကိုသူ့ဆီခေါ်ထား
ပြီး ဆီစက်မှာ ကြည့်ခိုင်းကာ ပေး
ကျွေးမွေးထားရာက ငလုံးရဲ့ ကြီး
စားမှုကြောင့် နောက်ဆုံး ဆီစက်
မန်နေဂျာ ဖြစ်လာပြီး ဒေါ်မြမေ
က သူ့တုမားမတင်ခဲ့နဲ့ နေရာချ
ထားပေးလို့ အခုပြီးလုံးဒေါ်တင်
ဥကောင်းမှုနဲ့ လှူဒါန်း ထားတဲ့
ဟောဟိုတ တန်ဆောင်နဲ့ ရွှေ
ရုံကိုကြည့်တော့ဗျာ၊ ဒေါ်မြမေ
ရော ငလုံးပါ ဘုရားဖော် မြပြီး
သာသနာ့ရေကိုစွဲတွေမှာ လှူကြ
တန်းကြနဲ့၊ ဒုဒေါ်မြမေ မရှိတဲ့
နောက်မှာ ဦးလုံးဆီစက် သဌေး
အဖြစ်နဲ့ အလှူဒါနကာကြီး ဖြစ်
နေပြီ...”

“အင်းဗျာ လူ့တုတာတချိန်
က ဆုံးခဲ့ ပေမယ့် ပြုပြင်ယင်ရ
သလိုဆိုဘာမျိုးပေါ့”

“ခင်ဗျာ မြန်မာ ရာဇဝင်မှာ
သူခိုးကြီးတော်ပြား အကြောင်း
ဖတ်ဖူးမှာပေါ့”

“ဖတ်ဖူးတယ်လေ ရှင်ဘုရင်
သတိုးဇင်းဗျားရဲ့ လက်ထက်မှာ
နာမည်ကြီးသူခိုးကြီး တော်ပြား
တို့ ဖမ်းမိတော့ မသတ်ခင် လိုရာ
ပြောခွင့်ပေးရာမှာ အရှင် မိုးရား
စောဥဗ္ဗာကိုလိုချင်တယ် လျှောက်
လို့ ဒီသူခိုးဟာ စာရိတ္တမကောင်း
ပေမယ့် သတ္တိကောင်းတယ်ရဲ့ရဲ့
တယ်ဆိုပြီး ရွှေတိုက်ခို ခန့်ပါရော
ဒီကစပြီး “သူခိုးကိုတိုက်ဖို့ခွင့်
တယ်” ဆိုတဲ့စကားပုံ တောင်မှ
ကျန်ရစ်သေးတယ်”

“ဟယ်တယ် မျိုး အခုလဲ
ဒေါ်မြမေဟာ သူ့အိမ်ကို ခိုးဖို့
လာတဲ့ငလုံးကို နောက်ဆုံး ရှိတဲ့
စည်းစိမ်ပုံအပ်ခဲ့တဲ့ သာဓကဟာ
တော်ပြားထုံးလိုပေါ့ ဒါပေမယ့်
သူက ငလုံးဆိုတော့ ခေတ်နဲ့
လျော်ညီတဲ့ နာမည် ပေးသင့်
တယ်”

“ဘယ်လိုလဲဗျာ”
“တော်လုံး ပေါ့”
“အင် ဟုတ်ပေသားပဲမျိုး”

အငြင်းခမ်းတရားသူကြီး တဦး

ကိုယ်မိုက်ကိုယ်ခံ ဟူသောစကားတရပ်

ရှိပါသည်။

သို့သော်

တခါတရံတွင်

မိမိတဦးတည်း မိုက်ပြစ်ကို

မိသားစုပါဝိုင်းခံရလေသောအခါ

ယခုရှုံးစောစောဆင်းရဲမည် ဖြစ်သည်။

တရားခံများကိုပို့မည့် အချက် ယာဉ်စောစောလာမည်ဟု ယခု လေးတွင်ပင်ဖုန်းဖြင့် အဆက်အ သွယ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၅ နာရီ ခန့်တွင် ရုံးဆင်းနိုင်မည်ဟု ထင် သည်။ ခါတိုင်းဆိုလျှင် ၅ နာရီခွဲ လောက်မှ ရုံးဆင်းရသည်ကများ သည်။

ကျွန်တော် အချက်သာဉ်းဖို့ လွှဲပြောင်းပေးရမည့်တရားခံတဦး သာရှိပါသည်။ သို့နာမည် မောင် မောင်စိုး။

အမြစ်ကျ တရားခံဖြစ်သည်။ ယနေ့ပင်သူ့ အားထောင်စက် ၅

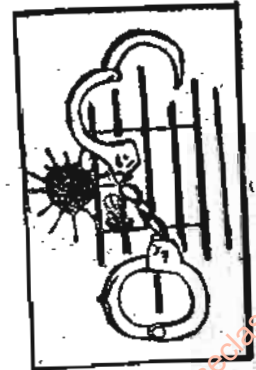
အမြစ်ပေးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

“မင်းအိမ်က လာမတွေ့ဘူး လာ။”

ကျွန်တော်က သူ့အား မေး လိုက်သည်။

“စောစောက ကျွန်တော် ညီမလေး လာတယ်ဆရာ၊ ကျွန် တော်သားကိုတွေ့ရင်လို့ သွား ခေါ်ခိုင်းလိုက်ဟယ်”

သူက ညှိုးငယ်သော အပြုံး ဖြင့်သံတိုင်ကိုမီးသင်းကျွန်တော့်ကို ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

မောင်မောင်စိုးမှာ အသက် ၂၂ နှစ်သာရှိသေးသည်။ မျက်ခုံး မျက်ခွေးကောင်းကောင်း၊ ဆံပင် လိုင်းတူနဲ့ ခေါင်းပျားနှင့် အရပ် ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ရှိပြီး စကားပြောလျှင် အမြဲ ပြီးစုံ ပြောလေ့ရှိသည်။

သူ့ကိုကြည့်လျှင် အချစ်တရားခံတယောက်နှင့်မကွာ။

ရှစ်ရည်သန်ပြန်သော လူငယ်တယောက်ဖြစ်သည့်မောင်မောင်စိုးမှာ ဤနယ်အကျဉ်းတန်သော သံတိုင်များနှင့် မလိုက်စက်လှပါ။

သို့သော်သူ့ကို ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

○ ○ ○

ကျွန်တော် ကာဝန် ထမ်းဆောင်နေသည့်နေရာမှာ စာမေးပွဲ နယ် တရားရုံးတွင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ကာဝန်မှာ တရားရုံးအမှုလိုက်ရအရာရှိ ကာဝန် ဖြစ်ပါသည်။

တနေ့တွင် ကျွန်တော် အား မြန်မာပြည်သူ့ ကောင်စီ အတွင်း ရှေးမှူးတင်ခေါ်သဖြင့် တရားရုံးအပေါ်ထပ်မံ မြို့နယ်ကောင်စီ အတွင်း ရှေးမှူး ထံ ရောက် ရှိခဲ့ပါသည်။

“ဆရာ ရဲဘော်တယောက် ယောက် ခေါ်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ဗျာ၊ သတင်း တခု ရလို့”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ”

ကျွန်တော်လည်း ရှုံးအကူစာ ရေးဖြစ်သူ တပ်ကြပ်မောင်စိုးဝင်း အား ခေါ်၍ အတွင်းရေးမှူးနှင့် အတူ လိုက်ပါလာခဲ့ပါသည်။

ရုံးဘေးရှိလမ်းကို ကျွန်တော် တို့ အခြေကလေး လျှောက်နေကြစဉ်

“ဟိုရှေ့ကအိမ် တွေလား”

မြို့နယ် ကောင်စီ အတွင်း ရှေးမှူးက လက်ညှိုး ငိုးပြလိုက်သည်။ တဆက်တည်းပင်။

“အဲဒီအိမ် လေကားမှာ တွေ တွဲလူကိုဖမ်းဗျာ”

သူ့အမိန့်က ကိုယ့်ပင် ဖြစ်သည်။

သူ့အမိန့်က ကိုယ့်လို ကျွန်တော် အချိန်ကိုလည်း တိုတိုချိုး ပစ်လိုက်သည်။

ထိုအိမ်လေကားတွင် လူငယ် တယောက်ထိုင်နေသည်။

သူ့ လက်ထဲတွင် ဆေးထိုး အပ်တချောင်း ကိုင်လျက် ရှိနေသည်။

ကျွန်တော် ကိုတွေ့လိုက်သည် နှင့်တပြိုင်နက်-

“ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး” ဟုသူ့ကြောက်လန့်တကြား တယောင်ကတန်း အော်နေပါတော့သည်။

သို့သော်သူလေကားရင်းတွင် ထိုင်နေရာမှမထနိုင်ပါ။

ဤသို့ဖြင့် မောင်မောင်စိုးကို ဆေးထိုးအပ်နှင့် တကွ လက်ပူး လက်ကြပ်ကျန်တော် ကိုယ်တိုင် ဖမ်းမိခဲ့သည်။

ထိုးဆေးထိုးအပ်ကိုခံတုဒဏ်မှ ဌာနသို့ ပို့အပ် စစ်ဆေးသည်။

မောင်မောင်စိုးကို ဆေးစစ်သောအခါလည်း မူးယစ်ဆေးစွဲ နှေးကြောင်းသိရသည်။

ထိုဖြစ်မှုများကြောင့် ယနေ့ သူ့ယောင် ၅ နှစ်အပြစ်ဒဏ်ချမှတ် ခံရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

○ ○ ○

“ဆရာ- ဟိုမှာ ကျွန်တော် သားလာပြီ ဆရာ၊ ခဏစကား ပြောပါရအေ”

ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော်နောက် နားတွင် ကြောင်စီ ကြည့်သင်း ရပ်နေသော ၁၀ နှစ်သားခန့်

ကလေးငယ်တစ်ဦးကိုတွေ့ရသည်။

ကျွန်တော် ထိုကလေးငယ် အားပခုံးမှ ဖက်လိုက်ပြီး အချစ်ခန်းအနီးသို့သွား၍ တွေ့ခွင့်ပေး လိုက်ပါသည်။

မောင် မောင်စိုးသည် သားငယ်၏ ဆံပင်ကို ပွတ်သပ် ယင်းပိုင်ကြည့်နေသည်။ သားဖြစ် သူကလည်း ခေါင်းကို ငုံ့၍ ငြိမ်နေသည်။

သားငယ်သည် ဖခင်ဖြစ်သူ ထောင်ကျသွားသည်ကို သိနေပုံရသည်။ သူ့အဖေဖြစ်သူ မောင်မောင်စိုး၏ ညီမသေးက ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

“သား ကျောင်းမှန်မှန်တက် နဲ့လား”

မောင်မောင်စိုး၏ မေးခွန်းကို သားဖြစ်သူကခေါင်းညှိတုံ့ပြန်သည်။

“မေမေဘာလို့လိုက်မလာလဲ သား”

“မေမေ နေ မကောင်း ဘူး မေမေ”

မောင်မောင်စိုး ငြိမ်ပြီး သက်ပြင်းတချက်ချလိုက်သည်။

သူ့ဇနီးကို တွေ့ဆုံရုံမှာပေမည်။

ကျွန်တော် ဤအဖြစ်ကိုကြည့်
၍ ရင်နှာမိသည်။

ကျွန်တော် ရဲတပ်တွင် အမှု
ထမ်းသည့် နေ့များတွင် တနေ့မျှ
စိတ်ချမ်းသာသည် မရှိခဲ့ပါ။ ဤကဲ့
သို့ စိတ်ထိခိုက်စရာ ကြေကွဲဝမ်း
နည်းစရာ၊ နာကျည်းစရာ၊ ခေါ်သ
ခြင်းစရာ၊ အဖြစ်အပျက်တို့နှင့်သာ
တွေ့ကြုံ နေခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်
ပါသည်။

ဤသို့ မိမိကိုယ်ရေးကိုယ်တာ
မပါဝဲ အများ အတွက် စိတ်ပင်
ပန်းကိုယ်ပင်ပန်း အချိန်မရှိ အချိန်
ရှိ လုပ်နေရသော်လည်း အချို့က
အကောင်း မြှင့် ကြပါ။ အထူး
သဖြင့် စာရေးဆွဲနှင့် သူတို့၏ ဆွေ
မျိုးများဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ကျွန်တော့်သမီးကျောင်း
အပ်သည့်နေ့ဖြစ်သည်။

သမီးတို့ ကျောင်း အပ် ရန်
ယနေ့နံနက် ကျွန်တော်ရုံးမလာမီ
အချိန် လေး တွင် သူ့မိခင် က
ကျောင်းစိမ်းဝတ်စုံကို ဆင်ပေးပြီး
လက်မှဆွဲ၍ အိမ်ကထွက်သွားကြ
ပုံကြည့်ယင်းစိတ်ဖြစ်ရသည်။

သမီးပြန်လာလျှင် ကျောင်းမှ
ဆရာ ဆရာမများ သင်ပြ သည့်

ကကြီး၊ ခန္ဓာ၊ တစ်နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊
မှအစ ကဗျာ သီချင်း လေးများ
တီတိတာတာနှင့် ရွတ်ပြလိုမည်။
ပြီးလျှင် အိမ်နီးနားချင်း သူ့သူ
ငယ်ချင်းကစားဖော်များနှင့်ဆော့
ကစားပြလိုမည် မိုးချုပ်တော့
မည်ဆိုလျှင် မိခင်ဖြစ်သူက သမီး
တို့အိပ်သို့ပြန်ခေါ်၍ ရေခဲအိုးပေး
ပြီး ညနေကိုမိသားစု အတူတကွ
စားကြမည် ထိုနောက် အိပ်ရာ
မဝင်မီ သမီးငယ်သည် ကက်ဆက်
ကိုဖွင့်၍ သီချင်း နားထောင် လိုမ့်
မည်။ မိခင်ကကက်ဆက်ကို ပိတ်
ခိုင်းပြီး ဘုရား ရှိ ခိုး ဝေ မည်။
ကျောင်းစာကို ဖတ်စေလိုမည်။

နံနက်က ဤနှယ် ကျွန်တော်
တွေး၍ သမီးကို ချစ်ရသည့် စိတ်နှင့်
အတွေးတွေ ကြယ်ပြီး ပီတိ တွေ
လွှမ်းခဲ့ရသည်။

မိဘတိုင်း ဤနှယ် ခံစားကြမည်
ဟု ထင်ပါသည်။

သို့သော် မောင်မောင်စိုးတို့
သားအဖမှာ ဤနှယ် ခံစားခွင့်
မရတော့ပါလားဟု ရင်နှာ
မိပါသည်။

“ဆရာ”
မောင်မောင်စိုး၏ ခေါ်သံ

ကြောင့် ကျွန်တော် အတွေး
ပြတ်သွားရသည်။

“ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲ ဆရာ”
“လေးနာရီငါးမိနစ်ကွာ”

သူ့သားကို စကားပြောရန်
အချိန် သိပ် မရတော့ ကြောင်း
သူ သိလိုမည်။ ထို့ကြောင့်
ကျွန်တော် အား နာရီ လှည့် မီး
ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

ကျွန်တော်က သားငယ်အား
“သား ဘယ်နှစ်တန်းရောက်
ပြီလဲ”

“က တန်းပါ ဦးဦး”

“ကြော၊ တော်တော်တောင်
ရောက်နေပြီ”

မောင် မောင် စိုး က ကျွန်
တော် ကိုကြည့်၍ ပြောသည်။

“က က...မင်းတို့သားအဖ
စကား ပြောကြကွာ၊ ပြောကြ”

အချိန် သိပ် မရှိတော့ပါ။
တော်တော်ကြာ အချုပ်ယာဉ်
လာ တော့ မည်။ ထို့ ကြောင့်

စကားအားရပါးရ ပြောပါစေဟု
အခွင့်အရေး ပေးလိုက်ပါသည်။

မောင်မောင်စိုး၏ လက်များ
က သားငယ်၏ဆံပင်လေးများကို
ပွတ်ဆပ်ပေး၍ပင် ရှိပါသေး
သည်။

“သား ဖေဖေသားထို့နဲ့ ခွဲပြီး
အကြာ ကြီး နေ ရ အံ့မယ်။

သီတင်းကျွတ် ကျောင်းပိတ်ယင်
သားကို ဘွားဘွားက ရှင်ပြု
ပေးမယ်ဆို၊ သား ကိုရင်ဝတ်
နော်၊ ကုသိုလ်ရတယ်။ နောက်ပြီး
စားလည်း ကြီးစား နော်။ ဘွား
ဘွားစကားနားထောင်၊ မေမေ
စကားလည်းနားထောင်၊ ပေပေ
မရှိတဲ့အခါ မေမေ စကားကို
ပိုပြီး နားထောင်ရမယ်၊ အခု
မေမေ နေမကောင်းတာကို ဂရု
စိုက်နော်”

ဖခင်ဖြစ်သူက တတွတ်တွတ်
ပြောနေသည်ကို သားဖြစ်သူက
ခေါင်း တညိတ်ညိတ် လှုပ်နေ
သည်။

မောင်မောင်စိုး၏ ရင်တွင်
မည်သို့ ရှိနေမည်ကို ကျွန်တော်
စဉ်းစားကြည့်မိသည်။

ကျွန်တော် သက်ပြင်းတချက်
ချလိုက်မိသည်။

ကျွန်တော် သူတို့သားအဖနှင့်
သွေးသား မတော်စပ်ပါ။ ကျွန်
တော်ပင်လျှင် ဤနှယ် ခံစားနေရ
လျှင် သွေးသားအရင်းဖြစ်သော
သူတို့သားအဖအဖိုလျှင် ပြောရယ်
ရာ မရှိတော့ပြီဟု ထင်ပါသည်။

ခင်သောင်ထဲရောက်နေလှင်
သူ ဘယ်လိုနေမည်နည်း။

ကျောင်းပညာကိုဖြောင့်ဖြောင့်
သင်နိုင်ပါမည်လား။

မိခင်သည် မကျန်းမာ၊ ခင်
ဖြစ်သူကိုလည်း သူ့အားမကိုးနိုင်
တော့ သည်အချိန်၊ ဤငါးနှစ်တာ
ဟူသော ကာလအတွင်း ဤ
ကလေးငယ်သည် မည်သို့သော
ခရီးကိုနှင်မည်နည်း။

o o o

တဖန်အကြာတွင်အချုပ်
ကားရောက်လာသည်။

“က၊ ကလေးဒီဘက်ကိုလား
ဦးဦးနားကိုလား”

ကလေးကို ကျွန်တော် နှစ်မ
ထုတ်ရက်ပါ။ အလုပ်ကို အ
နှောင့်အယှက်မဖြစ်အောင် ကျွန်
တော်အချုပ်ခန်းနှင့် ဝေးရာသို့
ဆွဲ၍ခေါ်ထားလိုက်သည်။

ကလေးငယ်သည်နှုတ်မှ ဖွင့်မ
ပြောတတ်၍သာ ဘာမျှမပြောဘဲ
နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ရင်မှာတော့
တနည်းနည်း ခံစားနေရမည်မှာ
သေချာပါသည်။

“ဖေဖေကြီး”
ရှက်တုရက် ကျွန်တော် နောက်

ဘက်မှ အသံတသံ ထွက်လာ
သည်။

ထိုအသံမှာ ကျွန်တော်သမီး
ရှုံးဝင်းအဝမှ လှမ်းခေါ်လိုက်
သောအသံဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သားအမိ ကျောင်းဆင်း
၍ကျွန်တော် ရုံးသို့ ဝင်လာခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

သမီးသည်ကျွန်တော် ကိုမြင်
၍ခေါ်လာသည်။

“သမီး၊ ဖေဖေအလုပ်လုပ်နေ
တယ်၊ သွားနေခမနဲ့ ရုံးအဝမှာ
စောင့်နေ၊ သွားသမီးသွား၊ ဒီနား
မလာနဲ့၊ ဒီမှာ အလုပ်လုပ်နေ
တယ်”

ကျွန်တော်၏ တားမြစ်ချက်
ကြောင့်သမီးငယ်သည် သူ့မိခင်
ရှိရာသို့ ပြန်သွားနေသည်။ ကျွန်
တော်လည်းဇနီးသည်အားထိုနေ
ရာတွင်ပင်စောင့်နေရန်လက်ဟန်
ခြေဟန်ဖြင့်ပြလိုက်သည်။

မောင်မောင်စိုးသည်သူ့သား
ငယ်နှင့် ခွဲခွာရတော့မည်ကိုသူ
ဇနီးနှင့်လည်း တွေ့ခွင့် မရခဲ့ပါ။
ဤသို့သောအချိန်တွင် ကျွန်တော်
ဇနီးနှင့် သမီးက လာ တွေ့ပြီး
စကားပြောရယ်မောနေကြသည်
သို့လျှင် ကျွန်တော်တရားပါမည်

လား။ သူ့မိခင် ဝေခနာကို ချီး
သည်ထက် ချီးအောင် နှိပ်စက်စွာ
ကျေနပ်မည် မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်းစေမိပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် သမီး
နဲ့ ဇနီးကို ကျွန်တော်အလုပ် လုပ်
နေရာသို့မလာစေရန် တားထား
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အချုပ်ယာဉ်တာဝန်ခံ ရတပ်
ကြပ်သည် မောင် မောင် စိုး ၏
ထောင်ကျ ဝရမ်းကို စစ်ဆေး၍
မောင်မောင်စိုးကိုလည်း စစ်ဆေး
နေပါသည်။

ဤသို့စစ်ဆေးရသည့်မှာမလုပ်
ခန့်ရဝတ္တရားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်ကျဝရမ်းနှင့် တရားခံ
ပုံသဏ္ဌာန်တို့ကို စစ်ဆေးပြီး တ
ရားခံမပျားယွင်းရအောင်ဂရုစိုက်
ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာ-ကျွန်တော် သွား
ခယ်”

မောင်မောင်စိုးကကျွန်တော်
အား အချုပ်ယာဉ်ပေါ် တက်ခါ
နီးလှမ်း၍နှုတ်ဆက်သည်။

“အေးကွာ၊ ငါ့မိတ်မကောင်း
ပါဘူး”

ဆရာအပေါ်မှာကျွန်မထင်

တယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး
ဆရာ၊ ကျွန်တော် ချီဖမ်းရတာ
ဆရာတာဝန်အရလုပ်တာပဲ။ ရုံး
မှာတရားစွဲတာတွေကတော့ဟာ
ဆရာတာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ခဲ့
တာပဲဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် အ
ပြစ်နဲ့ ကျွန်တော်ဖြစ်ရတာပဲ။ တ
ကယ်တော့ သည်အဖြစ် အပျက်
တွေအားလုံးဟာ ကျွန်တော်လုပ်
ခဲ့တာတွေချည်းပါ။ ဆရာနဲ့ ကျွန်
တော် ရန်သူတွေမှ မဟုတ်တာ၊
ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပါ
တယ်ဆရာရယ်”

“ဒါအမှန်တရားပဲပေါ့မောင်
မောင်စိုး၊ ဒါပေမယ့် ၅ နှစ် ချီ
တာ တဖြည်းဖြည်း ကုန်သွားမှာ
ပါကွာ၊ အထိမှာခင်းလျော့ရင်
တွေ့ရအံ့မှာပဲ။ အထိမှာကျောင်း၊
ကျောင်းမှန်မှန်နေပေါ့၊ ဖြစ်တာ
တွေဖြစ်ပြီးပြီပဲ၊ ရှေ့ဆက်ပြီး ဗီအ
ဖြစ်ချိုးမကြိုအောင်ထိခန်းစာလွှာ
ပေါ့ကွာ”

အချုပ်ယာဉ် တာ ဝန်ခံ က
မောင်မောင်စိုးအား ကားပေါ်
မတင်မီကိုယ်ပေါ်တွင် ခေ့ ခေ့
စစ်စစ်ရှာတွေ့နေသည်။

မောင်မောင်စိုးက ကျွန်တော်

“ဆရာ၊ ကျွန်တော်၊ ဇာတာနဲ့
ခဏလောက်”

ကျွန်တော်က ကလေးငယ်ကို
စွမ်းတူခွင့်ပေးလိုက်သည်။

မောင်မောင်စိုးသည်ဘာဖြစ်
သုက္ကိပက်၍ နုတ်နုတ်လင်း သူ
မျက်လုံးများကို ခွိတ်ထားသည်။
ရှု့သော်ပိတ်ထားသော မျက်လုံး
များသည် သူ့မျက်စိ၌ကို တား
ဆီးနိုင်စွမ်းမရှိပါ။

“က-ငါ့ညီတော်တွေ၊တော်
မိတွေ၊ ထို့မှာတခြားရုံးတွေ ဝင်
ခဲ့ပါစရာရှိသေးတယ်”

[illegible]

ကျွန်တော်လည်းကလေးငယ်
 နှိပ်စက်ခံခဲ့ရပြီး ဇက် ထား
 လိုက်သည်။

မောင်မောင်မိုးသန့်သားမြစ်
 ကျက်သူ၊ လောကီလျက် ဖက်ထား
 ရာ၊ ငါ့ဦးညှင်းစွာ ထလိုက်မည်
 လို့ နောက်ဆချပ်သောင့် နက်ပြာ
 နောင်၏ နောက် တံခါးပေါက်

အတွင်း ဝင်ရောက်သွားပါကော့
အပြင်။

ကလေးငယ်ကိုကျွန်တော်ဖက်
ထားပြီး နှစ်သိမ့်လိုက်ပါသည်။
ကလေးငယ်သည်းငိုပါ။

သို့သော် သူ့ကို ဖက်ထား
သော ကျွန်တော်၏လက်များမှာ
သူ့ရင်တွင်းမှ ခြိုက်နေသည်ဆို
သည်ကိုခံစား သိရှိနေပါသည်။

အချင်းကား ထွက်သွားသော
အခါ ကုဋသားငယ်အား-

“ကဲ-ကဲလေးထွိုဦးဦးလိုက်ဦး
မယ်လာ”

ကလေးသည်ခေါင်းဝုံ၍ကျွန်
တော့လက်မှန်းထွက်ဖမ်း

“ကျွန်တော့်ဘာသာဝင်ပြန်ပေါ့
မယ်ဦးဦး” ဟု ပြောပြော ဆိုဆို
ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

သို့အခေါ်နှင့်အတူ ကလေး
ငယ်ထွက်သွားသည်ကို ကျွန်တော်
ရပ်ကြည့်နေမိသည်။

“ကို-ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင်”

ယခုမှကျွန်တော် သတိပြန်ဝင်
လာသည်။

အနားတွင် ဇနီးနှင့် သမီးတို့
ရောက်နေသည်။

“သြော်-သို့၊ အဖေ ထောင်
ကျသွားတယ်”

“ဗျတ်လား၊ သူ့အဖေလား”

“စာသေ့”

“သနားပါသည်”

“လေ့ပါ ရုံးဆင်း၍ ပြန်ကြ
မယ်”

ကျွန်တော် မြန်မြန် စကားပြော
ပြန်လိုက်ပါသည်။

ဇနီးနှင့်သမီးတို့သည် မေးခွန်း
စာခုံမေးမိလျှင် အမျှင်မမြတ်ကယ်
ပါ။

ရှင်နာမရဲ့ ထိုအကြောင်းမှာ

ရာဘိက္ခို ကွန်ဆာ ထိုနေရာတွင်
ပင် ထားခဲ့ ခင်ပါသည်။ ထို့နောက်
ကြောင်းကို ပြန်ပေါ်ခင်ပါ။

အဘယ်သူသည် ချစ်စွာသော
ဇနီးသားသမီးများနှင့် ထူကွဲ စာ
များစွာချင်ပါမည်နည်း။

ခုတော့ အမှောင် လမ်း ကို
လိုက်ခဲ့မှာ သံသယ တွေးတယောက်
စဉ် ဖြစ်သည်။ မိသားစု စုလုံး
အတွက်ပဲ ၊ မှုဝေခံစားခဲ့ပါလေ
ပြီတကား။

သနားစရာကောင်းသည်။

ရေသာခို၊ အချောင်လိုက် လျှင်

မိမိထိန်းသိမ်းလျက်ရှိသော သို့မဟုတ် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော သို့မဟုတ် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော ကလေးသူငယ်ကို သူ့ဘာဝင်းစားအဖြစ်၊ တောင်းစားရန်အလို့ငှာ လမ်း၌ဖြစ်စေ၊ နေရာတစ်ခု၌ဖြစ်စေ၊ သွားရောက်ခြင်းကို ခွင့်ပြုလျှင် တနှစ်အထိ ထောင်ဒဏ် တမျိုးမျိုး (သို့မဟုတ်) ကျပ်သုံးထောင်ထောင်ဒဏ် (သို့မဟုတ်) ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံး စီရင်ခြင်း ခံထိုက်စေရမည်။

ဟု ၁၉၅၅-ခု ကလေးသူငယ်များအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၈ ၏ ပြဋ္ဌာန်းထားရှိပေးသည်။

ကားဆိပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်စသော လူစည်ရာအရပ်များတွင် ကလေးများကို တောင်းရမ်း စေလျက် စီးပွားရှာတတ်သည်၊ ရေသာခို အချောင်လိုက် လိုသည် လူကြီးများ - သတိပြုသင့်ပေသည်။

ယုနီဗာဆယ် ကိုပြောလောင်

ရေသာခို
ယုနီဗာဆယ်

ကျွန်ုပ်တို့

အရေးထိပ်တန်းက နီရော့ သူတွေ မိရာသဘောနဲ့ လာခဲ့ပါတဲ့၊ အဆစ်ကလေး

(ဒါများတွေရသေးလား ယုနီဗာဆယ် အားချုပ်ဆိုက်က အထူးအခြေခံချက်တွေကို တတ်သားစွာနားလည် ရှုမြင်တတ်စွာဆိုရအောင်) (အမေလေး ဝမ်းသာလို့ကတော့)

ဝမ်းသာပင်လည်း ယုံကြည်မှုအတိုးပေးပြီး ဝမ်းသာပါလေထင်လောင်ရမည်၊ အားလုံးသိရအောင်ပါ

ယုနီဗာဆယ်

- ၃ နာရီ နာရီရမည်
- နေ့ချင်းပြုလုပ်မည်
- ယုနီဗာဆယ် အထူးချုပ်ဆိုက်
- အင်တာနက်ကို ခိုင်လုံစွာ ဖြင့်ရှုနိုင်မည်
- မည်သည့် နိုင်ငံတွင်မဆို ဖွင့်မထားပါ

- ခေါင်းတွင်ဖက်ရာနှင့်လူတယောက်

- ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်ကတည်း

- လုံချည်ဝတ်ထားသူက လူငယ်

နောက်

မိန်းမမျိုးကတည်း

သူတို့လေးဦးကိုကားဖြင့် တင်လာခဲ့မိသည့်ကားဆရာ

ထိုမှစ၍ အသက်ကို အလောင်းအစားလုပ်ကာ

ဝေသာမန်ကျန်း
မကုန်ဘူး

မှလကဒီအစီအစဉ်ထဲမှာ သူပေါ့....

သူ့အလုပ်ကအငှားခေါ်ယင် လိုက်ဖို့ရသည့် အလုပ်ပဲ ဖြစ်၏။ စတောင်းသည့် ဈေးနှုန်းနှင့် တည့် လျင်ပိုသည်။ စောင့် ခိုင်းလျှင် စတင်ရသည်။ ယုတ်စွာအသုံးခရီး သည်ငှားစီးသူ၏ အထုပ်အပိုးကို ယင် ကုန်သွယ်ပေး ပို့ပေးခြင်းပင် မရှိခဲ့။ အချို့ခရီးသည်က သူတို့ ပစ္စည်းကို ကိုင်တာမကြိုက်ကြ။

သည့်နေ့သူ့ ဖင်မလီယာကား ပြိုငှားလာကြသကဲ့သို့ နှစ်ယောက်၊ လူရွယ် နှစ်ယောက်၊ တိရစ္ဆာန် ဘောင်း၊ ဒီ ဝတ် ထား သူ တယောက် ကျန် တယောက်က တက်ထရွန်လုံချည်၊ တက်ထရက် ရှန်လက်ရှည်နှင့် ရိုးရိုးဝတ်ဆင် ထားသည်။ လက်ဆွဲအိတ် တလုံး စီတော့ကိုင်ထားကြ၏။

နံနက်ရှစ်နာရီကတည်းကငှား နံခြင်းဖြစ်၏။ နာရီနှင့် မဟုတ်ပဲ ညနေ ၆ နာရီအထိ တနေ့ကျန် တရာ ငါးဆယ်နှုန်းဖြင့် အပေး အယူတည့်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူရွယ် နှစ်ယောက်က ပြီးစွာ ပထမ ရန်ကုန် တူတာ ကြီး ချို့ မောင်းခိုင်း သဖြင့် မောင်းပို့ ရ

သည်။ သူတို့ ဆင်း သွား ကြပြီး တနာရီလောက် ကြာမှ ပြန်လာ ကြ၏။ ပြီးတော့တခါ၊ ကမ်းရိုး တန်းသွားသင်္ဘော လက်မှတ်ယူ ရာ ဌာနကမ်းနားလမ်းသို့ မောင်း ရပြန်၏။ ၎င်းမှတစ်ဖန် စထရင်း ဟိုတယ်နှင့် ကပ်လျက် ဧည့်တား သော လေယာဉ် လက်မှတ် ယူ သည့်ဘီအေစီရုံးချုပ်။

နံနက် ဆယ်တနာရီလောက် မှာ မြို့ထဲမှ ပြန်၍ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းဘောင်းဘီနှင့်လူကသူ့ဘေး မှတိုင်သည်။ လုံချည်ဝတ်ထားသူ က်ကားနောက်ခံမှာထိုင်သည်။

ဘေးလူက ငါးသုံးလုံး စီးက ရက်ပူးကိုစွင့်၍သူ့ကိုတလိပ်လှမ်း ပေးယင်း....

“ကိုယ်ဘို့ ယာဉ်မောင်း က နာမည်ဘယ်သူတဲ့လဲ”ဟုမေး၏။ “တင်ဝင်းပါ”

“ကိုတင်ဝင်းလေယာဉ်လက် မှတ်ရရှိ အဆက် အသွယ် မှားရှိ လားဗျာ ကျေးဇူးဆပ်ပါမယ်” သူကခေါင်းခါပြုယင်း “ကျွန် တော်က ကားပေါ်မှာ တနေ့လုံး အချိန်ကုန်ရတာဆိုတော့ နှာတွေ နဲ့ဝေးနေရဦးပါ အချိန် ရယစ် တော့ မေါင်၊ ဟောင်း သင်း

ဟောင်းတွေနဲ့တွေ့ပြီး မေးစမ်း ကြည့်ယင်ဖြစ်မှာပါ ဆရာတို့တ ဘယ်ကို လက်မှတ်ရချင်တာလဲ”

“တာချီလိတ်ကို ရချင်တယ် အဲ-သင်္ဘော လက်မှတ် ဆိုယင် တော့ ကော်သောင်း အထိပေါ့ ဗျာ”

တင်ဝင်းစဉ်းစား လိုက် ၏။ သည်လိုလက်မှတ်မျိုးကိုရအောင် ယူပေးနိုင်လျှင် ရာကျော် တော့ မြက်မြက် စားရပေမည်။ ဒါပေ မယ်ခုတော့ သူ့မှာ မအားသေး ကားမောင်း၊ နေရတုန်းပဲ မဟုတ် လား။

“မှတ်ပုံတင်တွေတော့ ပေးရ မှာနော်ဆရာတို့”ဟု တင်ဝင်းက ထင်ပြောလိုက်၏။

“အဲ...အဲဒါ ခက်လို့ ပေါ့ ကိုတင်ဝင်းရာ ကျွန်တော်တို့မှတ် ပုံတင်တွေက အိမ်မှာ ကျန်နေခဲ့ ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်နံပါတ်တွေ ဘော့အသွတ်ရပြန်ပါတယ်လေ မှန်၏ မှတ်ပုံတင် ပြသနိုင် သည့်တိုင်အောင် လက်မှတ် ရရှိ မနည်းကြီးစားရသည်။ ယခုမှတ် ပုံတင်ပါမလော့ကြတာ ဆိုတော့ သည်ကိစ္စကို မလွယ်ပါ။

“နက်ပြန်တရုတ် ကျွန်တော် ကြီးစားကြည့်ပါမယ်”

“ဒီနေ့ဖြစ်နိုင် ဖြစ်သိပ်စကားပဲ မယ်ကိုတင်ဝင်း”

“ကျွန်တော် တို့က ရက်ကြာ ကြာ မနေ ခိုင်းဘူး။ ရန်ကုန်မှာ ရသီကုန်ခံပြီး ကုန်ရမယ်၊ ငွေကို ခင်ဗျား ကြီးစားပေးတဲ့ အတွက် ပေးပစ်ခဲ့ချင်တာ”

စကားစမပြတ်မီ မိစ္ဆာန်တနေ့ ရာသီ ရောက်လာကြ၏။ ကားရပ် ခိုင်းပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ဆင်းကြ သည်။ တပ်ပင်းက လမ်း ဘေး ကွားလမ်းမကြီးပေါ်မှသစ်ပင် ရိပ် တွင်ကားရပ်စောင့်ယင်း ကျန်ရစ် ၏။ သင်္ဘော လက်မှတ်နှင့် စုလ ယာဉ်လက်မှတ်မှ အပိုရမည့် ငွေ ကို တွက်ကြည့် ခုန်မိသည်။ သူ့ အဆွေက သုံးရက်စာ နေ့တွင် တော့အိမ်ကပ်ပေါ့”

လူရွယ်နှစ်ယောက် ကားပေါ် မှ ဆင်းပြီး ကားလမ်းမကြီးနံဘေး မှ ရွာငယ်တခုကလေး အတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။ နာရီဝက်ခန့် ကြာသွား၏။ သူတို့ပြန်ထွက်လာ ကြတော့၊ လူကယောက်ထပ်နှစ်ပါး လာသည်။ ချိုသော် ထိုသူ မှာ ကောင်းစွာ လမ်းမလျှောက်နိုင်ပါ

စာစာက လူ့ယုဒနယောဂ်
ကတွဲခေါ်လာကြရခြင်းဖြစ်သည်။
အလေးတုမိန်းကလေးစာစာက
လည်း ပါလာ လေသည်။ မိန်း
အလေးက ဆွဲဖိတ်အနိ ရောင်
စာစာကို လွယ်လွယ် နောက်မှ
ခြင်းဆေးစွာလျှောက်လာသည်။
ကား ပေါ်သို့ လူ့ယုဒ နှစ်ဦး
နောက် ဘက်ခန်း တစ်ကြိမ်၊
စာစား လျှောက်နိုင်သည့် လူ့
အရှုခန်းမှ တက်စေကာ တင်ဝင်း
အထွတ်ထွတ်စေ၏။ အထွတ်
အလေးကအေး၍ ထိုအထွတ်
ပခုံးကိုဖက်ထားသည်။

“သိပ်နာနေသလားအစ်ကို”
“နာတာမပါဘူး”
“ထုတ် ဖပ်လိုက်ယင် သက်
သာသွားမှာပေါ့”
“ကား ဂျစ်လိုက်တာ တွာ
ကဲမြန်မြန်သွားကြရအောင်”
ဟုအခြေစာစာကိုင်ခိုက်သက ခပ်
စာစာ ပြောလိုက်သဖြင့် မိန်းက
လေးပါးစပ်ပိတ်သွားလေသည်။
နောက်မှ လူ့ယုဒက တင်ဝင်းကို
ပြော၏။

“မြို့ထဲပြန်မောင်းများ”
တင်ဝင်း မြို့ထဲ တက် မြို့
ပြန်လှည့် မောင်းလာခဲ့၏။ သူ

ဘေးမှ လမ်းမှ လျှောက် ခိုင်းသူ
အံ့ကြိတ်ပြီး ခပ်သံသယ ညည်းညူ
နေသည်။ အာကားမေစင်းယင်း
ဆိုလု၏။ မြေ အောက်ပိုင်း ကို
အမှတ်တစ်ကြည့်လိုက်ရာ၊ လက်
ဝဲဘက်ခြေထောက်မှာ တန်းတန်း
ကြီးမြစ်နေကာ မြေမိုးမှာ လွန်
စင်းစွာ ပြီးမား ရောင် ကိုင်းနေ
သည့်ကို တွေ့ရသည်။ မြို့ထဲသို့
ဝင်လာ တော့ နောက် မှ ဂျင်း
ဘောင်းဘီနှင့် ငနဲကတပ်ပြော၏။
“ကိန်းနား လမ်းကို မောင်း
မှာ”

ရန် ကုန် မိ သို့ ဝင်မှ ပြီး
နောက် ကင်းနားလမ်း အတိုင်း
မောင်းလာရသည်။ ချွေမှာထိုင်
သော မြေ နာ သူသည် ကား
ဆောင်တိုင်းရပ်သင်နေ၏။

“ဆရာ ဝန် ဆရာနှင့် ဆရာ
ပေါ်အင်ကို”
ဘေးမှ မိန်းကလေးက ပြော
သည်။

“နင့်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်းသို့
ငါမီးပိတ်တီးလိုက်ရယ်-

ဒုက္ခနှင့် လူက မပြောကာ
မာန်ခံလိုက်မှ ကောင်မလေးက
ငြိမ်စွာ သည်း ကမ်း နားမှ
ဂျစ်တင်လေးနားမှာ ရပ်ပေးရ

သည်။ ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ချိန်
ကားတစ်ခေါ်၍ လူနာတင်ထား
သွားကြ၏။ တင်ဝင်းနှင့် လူ့
ဝတ်လူ့ယုဒတို့ကုန်ရပ်သည်။ လူ့
ချည်ဝတ် လူ့ယုဒက တင်ဝင်းကို
မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံ
ချင်သည့် အသွင်ဖြင့် ကြည့်နေပုံ
ရလေသည်။

သည်အတော အတွင်းလူတို့
နှစ်ယောက် စကားမပြောဖြစ်ကြ
ချေ။ သည်တခါမှာ နှစ်နာရီခန့်
ကြားသွား၏။ ခဏနေ တော့
ဆိုက်ကားဖြင့် ပြန်၍ ရောက်လာ
ကြသည်။ ခေမောကတော်ရာနှင့်
လူ၏ မြေထောက်မှာ ကောင်းစွာ
မစောက်နိုင်သော်လည်း၊ မေါင်
မှားအားနည်းပိုကြီးလာသလိုထင်
ရ၏။ အတွင်းမှပတ်တီးစည်လာ
မိခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ကားပေါ်သို့ ပြန်တက်ကြပြီး
နောက် မြို့ထဲသို့ မောင်း ခိုင်း
သဖြင့် မောင်းနှံရသည်။ တစ်
အနီး ခေါက်ဆွဲဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှေ့
မှာရပ်ပြီး တယောက်ကစားရာ
များဆင်းဝယ်သည်။ ပြီးလျှင်မြို့ပြင်
ဆီပြန်၍ မောင်းခိုင်းသဖြင့် စော
စောက်ဒုက္ခနှင့် လူအားခေါ်
သည့်နေရာသို့ပြန်မောင်းရပြန်၏။

ထိုနေရာ ရောက်လျှင် ဒုက္ခဗျာ
နှင့်လူတို့တွဲခေါ်ကာလမ်းကြား
ထဲသို့ ဝင်သွား ကြတော့သည်။
ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် လူတယောက်
ကတင်ဝင်းနားမှာ စောင့်နေရန်
ခဲ့၏။

ခဏနေတော့ လူချည်ဝတ်လူ
ပြန်ထွက်လာ၏။ ဒုက္ခဗျာနှင့်
ကောင်းမလေးတို့ ပါမ လာ ကြ
စတော့။

“ကဲများ မြို့ထဲပြန်မောင်းမယ်၊
လေယာဉ် လက်မှတ်၊ သင်္ဘော
လက်မှတ်တခုခုရအောင် ကြိုးစား
ပေးပါဦး”

“အဲဒီယင် ခင်များတို့ မှတ်
ပုံတင်နံပါတ်တွေ ပေးလိုက်ပေါ့”
ဟုတင်ဝင်းကပြောသဖြင့် လူချည်
ဝတ်လူ့ယုဒက စာ ရွက် တရွက်
ထုတ်ပြီး မှတ်ပုံ တင်နံပါတ်နှင့် အ
မည်များရေးသည်။ ပြီးမှ သူ့ကို
ပေးလိုက်၏။

တင်ဝင်းက မြို့ထဲသို့ ပြန်
မောင်းလာကာ သူ့အဆက်အ
သွယ်မရှိရောက်လာသည်။ တင်
ဝင်းနောက်သို့လူချည်ဝတ်လူ့ယုဒ
ကကင်လျက်ပါလာလေ၏။ တင်
ဝင်းက သူ့အဆက်အသွယ်မရှိ
စေပြီး လက်မှတ်ရလိုကြောင်း

ပြောရာထိုလိုချင်လေကတော့
မှရင်၌ စောင့်လျက်ရှိ၏။

“နက်ဖြန်မှသာပေါ်လားကိုတင်
ဝင်း၊ ဘာကံက သေချာအောင်
ကျွန်တော် လုပ်ကြည့်ပါရစေဦး”
ဟု သက်မှတ် အကြံ အစဉ်သမား
ကဆို၏။

သူတို့ပြန်လာကြပြီး ဘောင်း
ဘီနှင့်လူ စောင့်နေသည့် စား
သောက် ဆိုင်သို့ လာခဲ့ကြ၏။
လက်မှတ်အကြောင်း ပြောကြဆို
ကြသည်။

“ကံကားဆရာ၊ ဘာလက်
မှန်မှရမည် ကျွန်တော်တို့ ကို
ခင်ဗျားကား နဲ့ မုတ္တမအထိလိုက်ပို့
ပေးနိုင်မလား”

“ပို့ပေးနိုင်ပါတယ်ဗျာ”

တင်ဝင်းကတော့ အချို့ကြီးရ
ပြန်ပြီဟု ပျော်သွား၏။

“ဘယ်လောက် ယူမလဲ”

“ငါးရာပါ”

“ပိုရဲအင်ပဲလေ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အပြန် ကျွန်
တော်က အလွတ်ပြန်ခဲ့ရမှီပို့ပါ။
တနေတော့ ကုန်မှာပဲ၊ ပြီးတော့
ခရီးချဉ်နှုန်းပါ”

ဘောင်းဘီနှင့် လူက ရေး
စကားထပ်မပြောတော့ပေ။

ရန်ကိုထပ်ထည့်ပြီး က မျော
သောပေါ်သောက်လိုက်၏။ ထို
ချဉ်နှင့်လူကတော့ ခပ်အေးအေး
ပင် ဘီယာကို ဖိခံသောက်နေ
သည်။

“ဘယ်တော့ သွားမှာလဲ
ဆရာ” ဟု တင်ဝင်းက မေး၏။

“နက်ဖြန် မနက်စောစော
ပေါ့”

“ဒါဆိုအံ့နာကိုခွင့်တောင်းရ
ဦးမှာခင်ဗျာ”

“ခင်ဗျား ဒီညမပြန်လို့ မဖြစ်
ဘူးလား၊ ညတွက်ပေးမယ်လေ”

“ဒါတော့ မဖြစ်လို့ပါဆရာ၊
အံ့နာက သူ့ကားကို ညဘက်မှာ
သူသုံးသေးတယ်”

“မနက်အစီကိတ်မှာပဲစောင့်ရ
မလားဆရာ”

“မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ပြုပြင်
ကပ်လို့ရှိ ခေါ်တဲ့ နေရာကိုပဲ
လာခဲ့ဗျာ၊ မနက် ၅ နာရီနော်”

“မိတ်ချပါဆရာ”

တင်ဝင်းကိုကားခရုင်းပေးပြီး
ပြန်လွှတ်လိုက်ကြလေသည်။

(၂)

“ကျွန်တော်သိသလောက်ကို
ခါပါပဲခင်ဗျာ”

တင်ဝင်းက သူလိုက်ပို့ခဲ့ရပုံ

များကို အသေးစိတ်ယခုလိုပြော
ပြလိုက်ပြီးသည့်အဆုံးတွင် ခရုရပ်
ကြီးဦးသွန်းလုက စီးကရက်ပူးကို
ရှေ့သို့ထိုးပေးလိုက်သည်။

“အင်း-တိုတင်ဝင်းကို သူတို့
လက်မှတ်ယူဖို့ ပေးသွားတဲ့ မှတ်
ပုံတင်နံပါတ်နဲ့ နာမည်တွေလဲ
အတုချည်းပဲ၊ သူတို့ကို ခင်ဗျား
ဘခါ ထပ် မြင်ယင် မှတ်မိပါ
မလား”

တင်ဝင်းက စီးကရက် ညှိ
သောက်ရာမှ

“ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ်”

“ဒီကောင်ဟာ ရာဇဝတ်မှု
မကင်းတဲ့ကောင်တွေပဲ၊ ဒီတော့
ခင်ဗျားမနက်သွားပြီး သူတို့ကို
ခေါ်တဲ့အခါ နောက် ခပ်လွှမ်း
လွှမ်းကကျပ်တိုကားတစီး လိုက်
လာဖို့မယ်၊ မပတ်သက်သလို
သာမသိလိုက် မသိဘာသာ နေ
ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တကယ်လို့ သူတို့
ထွက်လာပြီး ကား ခုပါ နောက်
ယင်ရော ကျွန်တော် ဘာဆက်
လုပ်ရမလဲမို့လို့ကြီး”

“သူတို့ ခောင်းဦးတဲ့ ဆီကို
သာခောင်းပါ၊ ခင်ဗျား ပြန်နိုင်

ပါပြီ” ဟု ပြောသဖြင့်တင်ဝင်းက
ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

“ဒီကြားထဲမှာခင်ဗျား ကိုယ်
ရေးကိုယ်တာကြောင့် ခရီးသွား
မယ်ပြီမယ် ဆိုမည်လဲ ကျွန်တော်
တို့ကို အကြောင်းကြားပါ၊ ရှက်
တရက်လဲ ဒီည ဘယ်မှ မသွား
ပါနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

တင်ဝင်းက ရဲသတင်းတပ်ဖွဲ့မှ
ခေါ်ယူစစ်ဆေးသည့် အဆောက်
အအုံတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့လေ
သည်။ ခရီးကို အံ့နာအိမ်သို့
ပြန်၍ ပိုပြီးကားမှ သူ့အားလူ
ချည်းသက်သက်လာခေါ်ပြီ၊ ယခု
လို စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်၏။

သည်ကနေ ပိုရသည့်နေ့တွေ
ကိစ္စက သူ့အပေါ်များ တစုံတခု
ပတ်သက်လာပါလျှင်....ဟူသည့်
အတွေးနှင့် စိုးရိမ်စိတ်က ဝင်လာ
၏။

အိမ်မပြန်သေးပဲ အံ့နာထံ
အသင်သွားပြောပြရသည်။

“ဒီလိုဆိုမင်းမနက် ကား
မထွက်နဲ့” ဟု အံ့နာကဆို၏။

“ဟာ ဒါဆိုကင် ကျွန်တော်
ပါ ဒီကောင်တွေနဲ့ ကြုံပွဲပါ ဖြစ်
သွားမှာပေါ့၊ ခံတာက ခံရ

ကျွန်တော်ကြို ကျွဲညီစေချင်တဲ့
သဘောရှိတာ၊ ကျွန်တော်က
ထွက်မှဖြစ်မှာ ဆရာသမား...”
သည်လိုနှင့် တညလုံး အိပ်
မပျော်နိုင်ပေ။

နံနက်လင်းတော့ ကားကြို
ဝိတ်သို့ မခမောင်းတော့ပဲ မြိုင်သို့
မောင်းခဲ့သည်။ မနေ့က စက်ရုံ
နှင့် လူကို ခေါ်သော စောတန်း
ရှိရာ အစုတက်သို့ဖြစ်၏။

သူ့နောက် မလွမ်းမကမ်းမှ
ကားတစ်စီးသေးထွန်း၍ မှန်မှန်
မောင်းပြီး လိုက်လာ သည်ကို
ကား၏ ဧနောက် ကြည့်မှန်ထဲမှ
တဆင့် မြင်နေရသည်။ မနေ့က
နေရာသို့ရောက်သော် ကားကို
လမ်းဘေးမှ သစ်ပင်ကြီးအောက်
တွင် ရပ်ဆိုက်၍ ဟွန်းတချက်တီး
လိုက်၏။ နောက်မှ ကားက
လည်း ခပ်ဝေးဝေးမှ သစ်ပင်
အောက်မှာ ရပ်ပြီး မီးခိုက်လိုက်
သည်။

အတန်ကြာ စောင့်နေသော်
လည်း မည်သူမျှ ထွက်မလာချေ။
တဖြည်းဖြည်းနှင့် အလင်းရောင်
ပေါ်လာလေတော့၏။

နံနက်လင်းအကြီး ခုနစ်နာ
နီးအထိ စောင့်သော်လည်း မည်

သူမှ ရွာအုပ်စုကလေးထဲမှ ထွက်
မလာပေ။ နောက်ဆုံးတော့
တင်ဝင်း၏ သူ့ကားကို ပြန်လှည့်
ပြီး မောင်းလာ ခဲ့ရ လေတော့
သည်။

မြို့ထဲသို့ ပြန်ဝင် လာနီးတွင်
သူ့ နောက်မှ ပါလာသော
မီးယက်ကားက ကျော်တက်ပြီး
ရပ်ခိုင်းကာ ရဲအုပ်ကြီး ပြီးထွန်းလှ
အရပ် ဝတ်ဖြင့် ဆင်း လာလေ
သည်။

“ဂေါ်တင်ဝင်း.... ခပ်ဗျားနဲ့
ကား ဝိတ်ကိုမောင်းသွားပြီး နဂို
အတိုင်လဲနေပါ။ သူတို့ ဝိတ်ကို
လာချင်လာလိမ့်မယ်။ တစ်စုံတစ်
ခု အကြောင်း ထူးယင် ဝိတ်က
လက် မက် ရှည် ဆိုင် ကြို ဝင်ပြီး
ပြောပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”
ကားချင်း ခွဲခဲ့ကြ၏။ သူက
ဝိတ်သို့ ပြန်၍ မောင်းလာခဲ့ပြီး
ဝိတ်ထိုးလိုက်သည်။

ဝိတ်မှစောင့်နေသော်လည်း
မနေ့က လူတွေ လုံးဝပေါ်မလာ
ကြပေ။ သူ့ကို ခုကခေါ်စစ်သည့်
ကိုပင် သိသွားကြပြီလော။ ထို့
ကြောင့် အခြေမလှတော့သဖြင့်
နေတွေ ခြေရာဖောက်ပြီး တခြား

ဝိတ်ကားဖြင့်ပင် လမ်းသွားကြပြီ
လောဟု စဉ်းစားမိ၏။

ပြီးတော့ သူတို့ ကျားလွန်ခဲ့
သည့်အမှုကိုလည်း သူ မသိသေး
ပါ။ ခုက လိုချင်နေထူများဟုသာ
သိရ၏။ အာပတ်ဖြစ်ခြင်း သူက ခုကို
ပဲ အားကိုးရပါမည်။ သူ့အလုပ်
က လူမြင်သူမြင်မှာ လူကကားနှင့်
တွေ့ရပြီး ဆက် ဆဲ ဖန်ဆင်းသည့်
အလုပ်မဟုတ်သေး။

နောက်ဘနေ့....
နောက်ထပ်တနေ့....
သုံးရက်ပြည့်သွား၏။ သူတို့
ပေါ်မလာကြတော့။

သည်နှင့် ရုံးဝိတ်ရက် ဖြစ်၍
လူငှားကြိုတက်၏။ သို့သော်
အလှူမင်္ဂလာစောင်တွေ ခရီးတို
လာတတ်သောကြောင့် ဝိတ်သို့
စောစောပင် ရောက်လာခဲ့၏။
အားပေါ်မှာထိုင်ယင်း ဆေးလိပ်
သောက်နေရာက ကားအောက်
သို့ ဆင်းလိုက်သည့်တွင် တစ်
အယောက်က ပခုံးကို ပုတ်လိုက်
သဖြင့် လှည့်ကြည့်မိသည်။

ဟိုတနေ့က ရှင်းဘောင်းဘီ
နှင့် နေနှင့် လုံချည်ဝတ် လူရွယ်တို့
နှစ်ယောက် လက်ဆွဲအတိုင်း ပေါ်ပဲ
လာသက်သက်။

“ကိုတင်ဝင်းကတော့ ဧနောက်
နေမှာပဲနော်၊ အားနာလိုက်တာ
ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ကလဲ တနေရာ
ခရီးလွန်နေတယ်”

သူက အံ့အားထင်ရာမှ ဝမ်း
ကားမရလိုလို၊ ကြောက်လန့်ရ
မလိုလို ဖြစ်သွားမိ၏။ အခြေပြန်
ဆယ်ယင်း....

“ဟာ.... ကျွန်တော် လာကြ
တာပေါ့ဆရာသမားရယ်”

“ကဲ.... ခုသွားမယ်ဗျာ”
“ဘယ်ကိုလဲ”

“မုတ္တမ ကြို လေ.... ခပ်ဗျား
ကားမှာ ဆီဘို့တာတို့ အပြည့်ရှိ
တယ်နော်”

“ရှိပါတယ်.... ခဲက နော်”
သူက ကားမှတစ်ဆင့် တိုင်ကို
ဖုံးဖွင့်ပြီး ဆီဘိုင်းရာ ရှင်းလင်းက
လိုက်ကြည့်၏။ တခါ အင်ဂျင်ခိုင်
တိုင်းရာမှာ လည်း ကြည့်ပြန်၏။

“ထခုတော့ရှိတယ်ဗျာ၊ ကျွန်
တော်တို့ ကားပေါ်တက်ပြီးယပ်
မရပ်ခိုင်းပဲနဲ့ ခပ်ဗျားဘယ်မှ မစင်
ပါနဲ့ အစုရကြီးလို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့.... ဒါဖြင့် ကျွန်
တော် နောက် အောက်ခါ တခု
အတွက် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ
ဝင်မှာနဲ့ပါရစေ”

ထင်ဝင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ထဲဝင်ခဲ့ရာ ရင်းတောင်ဘီဝတ်
နေက တစ်လျက်လိုက်လာသည်။
ထင်ဝင်းက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
မှာ ငွေသိမ်းသူကြီး လမ်းပြော
၏။

“ကွန်တော် ဟိုတနေ့ကပျက်
သွားတဲ့ မုတ္တမအော်ဒါ ချပုန်
လာခေါ်လို့ လိုက်သွားပြီလို့
နောက်အော်ဒါသမားကို ပြော
ပေးပါဗျာ”

“ကောင်းပြီ...ကိုတင်ဝင်း”
တင်ဝင်း၏စကားဝှက်ကိုနား
မလည်ပဲ ရင်းဝန်က သူနှင့်အတူ
ပြန်ထွက်လာသည်။ ပြီးတော
ကားပေါ်တက်ကြပြီး တင်ဝင်းက

မောင်းလာခဲ့၏။ ဟိုတနေ့က
သွားကြသော လမ်းမကြီးဘေး
မြို့ပြင်ကနေရာသို့ပင် ဖြစ်သည်။
တင်ဝင်း ကားမောင်းလာ
ယင်း နောက်ကြည့်မှန်မှာ ပြန်၍

မသိမသာကြည့်၏။ သူ့နောက်က
ကားလိုက်လာခြင်းမရှိပေ။
တနေ့ကနေရာမှာ ရပ်၏။
တယောက် ဆင်းသွားပြီးလျှင်
တနေ့ကလမ်း ကြားလေးထဲမှပင်

ခက်ရာရသုနှင့် ကော်ဝင်မလေးကို
ခေါ်ပြီး ပြန်ထွက်လာကြသည်။
ခက်ရာရသုမှာခြေတောက်တော့
နဲ့ဖြင့် သူ့ဟာသူ လမ်းပင်
လျှောက်လာနိုင်ပေပြီ။ သူတို့လူငယ်
လာသောအိတ်သုံးလုံး ကားပေါ်
တင်ပြီးလျှင် တက်လိုက်ကြသည်။

“ကဲ မောင်းပေတော့ဗျာ၊
တတ်နိုင်သမျှ မြန်မြန်မောင်းဗျို့”
တင်ဝင်းက စက်နှိုးပြီး တက်
သုတ်မောင်းလာခဲ့ရသည်။ ယခု
အချိန်ထိ သူ့နောက်မှ ဘာကား
မှ နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်လာ
ခြင်းမရှိသေးပါ။ သို့သော် ရန်

ကုန် နယ်နီမိတ်တွင်းမှာပင် ရှိနေ
သောသောကြောင့် မသိသာလှ
ပေ။
ထောက်ကြန့်မှာ ဂိတ်ကအို
သဖြင့် ခဏရှပ်ပေးရသည်။ ဂိတ်
ကလည်း ကားထဲ ငိုကြည့်ပြီး
ဆက်ထွက် ခွင့်ရသဖြင့် ဆက်
မောင်းလာခဲ့၏။
လှည်းကူး လမ်းမကြီးပေါ်
ရောက်လာတော့ သူ့စိတ်နှလုံး
နှည်းငယ်လာသည်။ မြို့ဆက်
ရွာဆက်မြတ်သလို ဖြစ်သွားကာ
သူတယောက်တည်းနှင့်ထိုလူရွှေ

ချည်းပဲ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ဟု
ကား အချိန်က လွတ်လွတ်လေး
ပြေးနေ၏။ တနာရီမိုင်ခြောက်

ဆယ်နှုန်းနှင့်အစက်၊
တလမ်းလုံး တိတ်ဆိတ်လာ
ကြသူများက သည်တော့မှ
စကားစပြောကြတော့သည်။
“ဟိုကို အချိန်မီရောက်မှ ဖြစ်
မှာ”
“စောင့်နေကြလိမ့်မယ် သေ
ချာတယ်”
“တကယ်လို့ မပြေလည်ယင်
ကော်”

သည်တော့ ခက်ရာနှင့်လူက
တောက် ဖဲလိုက်၏။ သူက
အကြီးအကဲဖြစ်ဟန်တူသည်။
“အိုကွာ... တာကော်တာ
နှုတ်လို့၊ ရသီဥတုကတို့ဘက်ပါ
နေပြီပဲ”
တင်ဝင်း နည်းနည်းလန့်သွား
၏။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုပဲ
ဆည်းပို့ပြီး နှုတ်ပြီး မြို့ပြင်လည်း
ရောက်လာပြီ။ ခုအထိ မည်သည့်
အကူအညီမှ မရသေး။ တစုံတခု
များ ဖြစ်ခဲ့လျှင်ဆိုသည့် အတွေး
က သူ့ရင်ကို ပူလောင်သလို ဖြစ်
လာမိစေသည်။

ရှေ့ဆက်သွားလေ အကူ
အညီနှင့်ဝေးလေဖြစ်ပြီး ကော်ချေ
ရဲ့ ကားကို တစုံတခုအကြောင်း
ပြပြီး ပျက်ချင်ယောင် ဆောင်ပြီး
နောက်ကြောင်း ပြန်လစ်ရယင်
တောင်းမလား။ ဒါပေမယ့် သူတို့
တွေမှာ လက်နှက်ပါခဲ့ယင် သူ့
အတွက် မချေငင်ပါ။ မုတ္တမဆို
သည့် ခရီးမှာ နီးလှသည်မဟုတ်
ပေ။ အဲ... လူတော့ရှိသည်။
ပဲခူးကုယင်တော့ သူ့အကူအညီ
ရနိုင်ပေလိမ့်မည်။ မှီသည်မှာ မှီ
စင်မှာ ရဲကင်းစနိုးတွေရှိသည်
ပဲ...။
ရိပ်ကနဲဖြင့် လှည်းကူးကို
ကျော်ခဲ့၏။
ရှေ့မှာ အင်းတိုင်၊ စီအိုဒီဝင်း
နှင့် ပြီးလျှင် အင်းတကော်...။
စီအိုဒီဝင်းကို ကျော်သည်နှင့်
ပင် လမ်းဆုံကိုရောက်မှီ ရှေ့မှ
ကုန်ကားကြီးတစီးကို တွေ့ရ၏။
ကုန်တားကြီးသည် ကားလမ်း
ဘေးတွင်ရပ်ထားရာမှ မြန်းကနဲ
ကားလမ်းမကြီးပေါ်သို့ ကိုယ်
တစောင်တနေအထားဖြင့် တက်
လိုက်ခြင်းပင်။
ကားကြီး၏ရှေ့နားမှာ လမ်း
ဆုံတခု။
ရန်ကုန်မှ ဒါးပိန်ကို ဖြတ်၍
လာသည့် မော်တော်ကားက
ရန်ကုန်ပဲခူး လမ်းမကြီးပေါ်သို့
အင်းတိုင်ဘိနပ်စက်ရုံ၏ ဘေးမှ

နောက်ကြောင်း ပြန်လစ်ရယင်
တောင်းမလား။ ဒါပေမယ့် သူတို့
တွေမှာ လက်နှက်ပါခဲ့ယင် သူ့
အတွက် မချေငင်ပါ။ မုတ္တမဆို
သည့် ခရီးမှာ နီးလှသည်မဟုတ်
ပေ။ အဲ... လူတော့ရှိသည်။
ပဲခူးကုယင်တော့ သူ့အကူအညီ
ရနိုင်ပေလိမ့်မည်။ မှီသည်မှာ မှီ
စင်မှာ ရဲကင်းစနိုးတွေရှိသည်
ပဲ...။

ရိပ်ကနဲဖြင့် လှည်းကူးကို
ကျော်ခဲ့၏။
ရှေ့မှာ အင်းတိုင်၊ စီအိုဒီဝင်း
နှင့် ပြီးလျှင် အင်းတကော်...။
စီအိုဒီဝင်းကို ကျော်သည်နှင့်
ပင် လမ်းဆုံကိုရောက်မှီ ရှေ့မှ
ကုန်ကားကြီးတစီးကို တွေ့ရ၏။
ကုန်တားကြီးသည် ကားလမ်း
ဘေးတွင်ရပ်ထားရာမှ မြန်းကနဲ
ကားလမ်းမကြီးပေါ်သို့ ကိုယ်
တစောင်တနေအထားဖြင့် တက်
လိုက်ခြင်းပင်။
ကားကြီး၏ရှေ့နားမှာ လမ်း
ဆုံတခု။
ရန်ကုန်မှ ဒါးပိန်ကို ဖြတ်၍
လာသည့် မော်တော်ကားက
ရန်ကုန်ပဲခူး လမ်းမကြီးပေါ်သို့
အင်းတိုင်ဘိနပ်စက်ရုံ၏ ဘေးမှ

လာ၍ ခြတ်ထွက်ပြီး ဆုံသည့် နေ့
ရာလမ်းဆုံခွဲ။

“ဒီကားကြီးကို ဖျော်တက်
လိုက်”

ဒက်ရာနှင့်လူက အမိန့်ပေး
သည့်တင်လီးက ဝိယာအောက်
ပြောင်းပြီး၊ ဖျော်ရပ်တက်လိုက်
စဉ် ကားကြီးက လမ်းမလွတ်
တလွတ်မှာ စောင့် ရပ် ပစ် လိုက်
၏။ နောက်မှ ငန့်နှစ်ကောင်က
ခေါင်ပြုထွက်၍ ကားကြီးပေါ်မှ
ဒရိုက်တာကို လှမ်းဆဲသည့်။

ထိုအခိုက်၊ ဒါး ပိန်း မှ လာ
သည့် လမ်းတွင်းမှ လောင်လီကြီး
တစ်ပါးဖြန်းကနဲထွက်လာပြီး လမ်း
ပေါ်မှာ ကန့်လန့်ခြစ်၍ ပိတ်ရပ်
လိုက်၏။ တင်ဝင်း ဘုရိတ်ဆောင့်
နှင်းလိုက်ရာ ကားလေးမှာ ဒါး
များ လမ်းနှင့် ပွတ်တိုက်ပြီး ကန့်
လန့်လည်၍ ဘေးစောင်း ထိုးကျ
လျှံကျခင်းမှာ ရပ်သွားတော်၏။
“ဟိုဘက်ကွင်းထဲဆင်း ခြတ်
မောင်းစမ်း”

တယောက်က အမိန့် ပေးစဉ်
လောင်လီကားကြီးဘေးမှ လူများ
ထွက်လာပြီး သူတို့ကားကိုပိုင်း
ထားလိုက်ကြစတာသည်။ ရဲဝတ်
ရဲနှင့် လက်နက်ပါ အပြည့်အစုံ

တခါတည်းချိန်ပြီးသား....။

ဒက်ရာနှင့်လူက သူ့ပေါ်
ပေါ်ရှိအိတ်ကို ဖွင့်၍ တစ်တစ်
ဆပ်ခနဲ နှိုက်လိုက်၏။ ခြောက်
လုံး ပြားသေနတ်၊ ဒါပေ မဟု
နေဘက်ကျသွားပါပြီ။

“ဆင်းကြစမ်း....”

ဒုရဲအုပ်တစ်ဦးက ခြောက်လုံး
ပြားကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ငန့်၏ရုတ်
ကို ဆွဲထားကာ ကားထဲမှ ဆွဲ
ထုတ်လိုက်၏။ ဂျန်ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်
များကလည် သေ နတ် များ ဖြစ်
ပိုင်းချိန် ထားကြပြီ။ ဖြစ်သည်။

ဒက်ရာနှင့်လူ ဂျင်းငန့်နှင့် လုံ
ချဉ်းလှရှယ်တို့ကို လပ် ထိပ် ခတ်
လိုက်ကြ၏။ မိန်းကလေးကိုတော့
မခတ်ပေ။ တင်ဝင်းကားပေါ်သို့
ဒုရဲအုပ်နှင့် ရဲသားတယောက်
တက်သည်။ လမ်းကြားထဲမှရဲတပ်
ဖွဲ့လင်းရိဗာကားပြာထွက်လာပြီး
သူတို့ကိုတင်ကာ ရဲများခြံရံလျက်
အင်းတကော် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်ဇော်
ဆို မောင်းလာခဲ့ကြတော့သည်။

အမြဲက သည်လို....
ငန့်သုံးကောင်သည် ရန်ကုန်
မန္တလေးလမ်းပေါ်ရှိ မြို့ကြီးတစ်
မှ အိမ်ကို ဒေါ်မြတို့က ခဲ့ကြပြီး
စဉ်နှစ်သိန်းကျော် လူယူခဲ့ကြ

တရားစီရင်ရာတွင်

တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်တရားကို ဆုံးဖြတ်ရုံသာ
မကပဲ၊ ထိုသို့အမှန်တရားစီရင်ကြောင်း အများပြည်သူ
မြင်စေရာသည်။

(၁၉၆၆ ဖြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထူး)

သည်။ အိမ်ရှင်က မြန်လည်ခံ
သဖြင့် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူမှာ
ပေါင်တွင်သေနတ်ကျည်ဆန်ဝင်
ခဲ့၏။ အိမ်ရှင်ကိုလည်း သူပစ်
သတ်ခဲ့သည့်၊ ပြီးကား သူ့ကို
ရန်ကုန်သို့ လာခဲ့ပြီး ဥရုချင်းစား
ကောင်မလေးကို ဝမ်းခေါ်ခဲ့ခြင်း
ဝင်။

ရန်ကုန်းနားကတော့ ဒက်ရာ
တမယကံသာ၊ ဆေးရုံဆေးတိုက်
ထိုးမှာလည်း မပြရ၊ ထို့ကြောင့်

ဒေါက်တာရမ်းက တယောက်နှင့်
ချိန်းပြီး ပေါင်ထဲမှ ကျဉ်းဆန်ထိုး
ထုတ်ချိန်းခဲ့သည့်၊ ထိုသူ့ထို့
အစီအစဉ်မှာ မုတ္တမသို့ ရင်းမှ
မော်လမြိုင်၊ သံဖြူဇရပ်မှာဆင့်
ပြေးကြမည်။

ဝေါ့မှထွက်လျှင် တင်ဝင်းကို
သတ်ပြီး ကားကိုပါ ယူသွားရန်
အစီအစဉ်ရှိ၏။ ပြီးခဲ့သည့် နှစ်
ရက်က ဒက်ရာ မပျောက်သေး

မြန်မာ့စွန်များ

သဖြင့် တင်ဝင်းထိုက်အားသော်
လည်း မထွက်ပြန်ခဲ့ကြဘဲ လျှိုနေ
ခဲ့၏။

သည့်နှစ်ရက် အတွင်းမှာပင်
ခဲအုပ်ကြီး ဦးထွန်းလူက ဂိတ်မှ
ထွက်လာရည်ဆိုသော သူ့ခဲသား
အသေတော်ကို စားပွဲထိုး လုပ်ပိုင်း
ပြီး ဆိုင်ရှင်နှင့် အပေးအယူ လုပ်
ကာ စောင့်ကြည့်ခိုင်းခဲ့ရသည်။

ယခုထွက်လာကာနီးတင်ဝင်း
မှာခဲသေသတင်းကို စားပွဲထိုး ရဲ
သားက အကြောင်း ကြားသဖြင့်
ဦးထွန်းလူတို့စီစဉ်ကြရာ ထောက်
[] ဂိတ်ကို မစီနိုင်တော့သဖြင့်
စာမင် လွတ်ပေးခိုင်းလိုက်ပြီး ဧး
စိန်ဘက်မှကြိုတင်ကာ လာစောင့်
ခမ်းခြင်း ဖြစ်၏။ အင်းတကော်
ရဲတပ်မှတူ ပါဝင် အားဖြည့် လေ
သည်။

တကယ်လို့များသည့်မှာလွတ်
စွာခဲပြီး ဝေကြီးကျော်လျှင် တင်
ဝင်း ဆက်မတွေ့ရပါ။ ယခု သူ့
အသက် သည် ရဲက အေးသော
အသက်ပါတကား။

သူကလည်း ရဲက မှာသည့်
အတိုင်း ထတင်းပေးခဲ့သည်။

ရဲနှင့် ပြည်သူ အပြန် အလှန်
ကြည်ဖြူကြ၍...

(၄)

တရားရုံးအ စီရင်ချက်ချလိုက်
သည်။

- ဒက် ရာ နှင့် လူ (ခေါင်း
ဆောင်) လူယက်မှု လူသတ်မှုဖြင့်
ထောင်ဒက် တသက်တကျန်း....

- ဂျင်းစောင်းသီ လူငယ်နှစ်
ယောက်လူနှစ်ယောက်ထောင်ဒက်
အသီးသီး (၁၀) နှစ်....

- မိန်းကလေး တနှစ်အတွင်း
ခံဝန်နှင့်ကောင်းစွာနေစေ။

- ဒေါက်တာရမ်းတု ထောင်
ဒက်တနှစ်ခွဲ။

တင်ဝင်းက အစိုးရသက်သေ
အဖြစ်နှင့် ပါဝင်ခဲ့ရ၏။

ခေါင်းဆောင် လုပ်သူသည်
သူ့ကိုယ်သူ မိုင်လှပြီ အထင်နှင့်
မီးစင်ကြည့် ကနိုင်သော သဘော
ဖြင့်လာချင်ရာလာဟုကြိုးဝါးခဲ့၏။

သို့သော် သူ့အား သေချာ
ပေါက် ခုန်အုပ်ရန် စောင့်ဆိုင်း
လျက်ရှိသော ကျားနှင့် တူသည့်
ပြည်သူ ရဲကိုတော့ သူ့ဘာမှ
မစာတ် နိုင်တော့ ပါတကား။

ကောက်လှိုင်း

စာမူနှင့်မြဲချက်အမှတ် (၀၄၀၄)

စောင်ရေး သန်းကျော်ဖြင့် လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဇောကတွင်
သရုပ်ဆောင်းထားသော ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ

VICTOR CANNING

၏

FOREST OF EYES

လျှို့ဝှက်သည်းဖိုရဲထောက် မူခင်း ဇာတ်စမ်းများကိုသာ
အစဉ်တစိုက် ရေးသားနေသော စာရေးဆရာ

ဆွဲမြင် [မြန်မာပြန်]

မျက်ခြည်မပြတ်

သဟဇာတ စာပေတိုက်မှ ၁၉၈၄ ခု၊ နှစ်ဆန်းတွင်
ထွက် ခဲ့၏။

ပုဂံပတ်ကုသုတ္တံ

မောင်ခင်မောင်

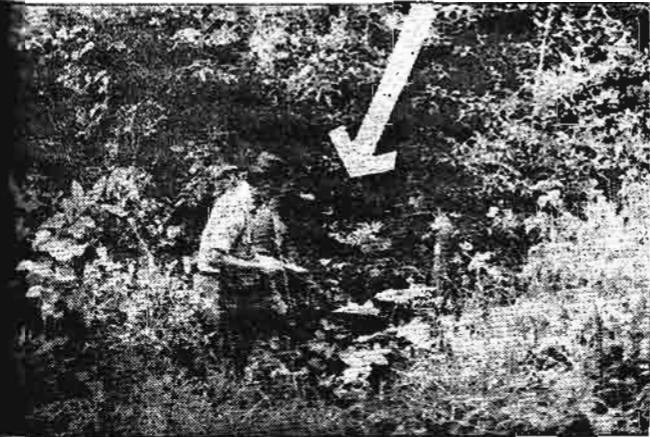
သန့်ဇွေးမောင်

အသတ်ခံရသူ၏ အလောင်းကို

မြို့ပန်ထားသည့်နေရာမှ

ရဲက ပြန်လည်ဖော်ယူ စစ်ဆေးစဉ်

မြန်မာ့စာပေ

၃၈

ဟိုက် ဖတ် ရွာ လူ သတ် မှ

(၁)
 "ဟေ့ အိုက်ခမ်း တံခါးဖွင့်
 စမ်းဟေ့"
 "ဘယ်သူလဲ"
 "ငါဝါလိန်ရန်းကွ၊ လုံးကနွ
 လဲပါတယ်"
 လုံးကနွလဲ ပါဘယ်ဆိုသဖြင့်
 အိုက်ခမ်းသည်စားလက်စထမင်း
 ကို ရပ်ပစ်ခဲ့ပြီး တံခါးဆီသို့ လျင်
 မြန်စွာ ပြေးသွားလိုက်ပါသည်။
 ပြီးတော့ တံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်
 ပြီး အပြင်ဘက်သို့ ခေါင်းပြိုလိုက်
 သည်။ တံခါးပြင်ဘက်တွင် မိမိ၏
 အလုပ်ရှင်ဖြစ်သော လုံးကနွနှင့်

အပေါင်းပါတစ်စုကို တွေ့လိုက်ရ
 သည်။ လုံးကနွသည်မိမိ၏ အလုပ်
 ရှင်ဖြစ်သည်။ မိမိနှင့်မိသားစုတို့၏
 ဘဝ ဝမ်းရေးအတွက် အဖိုအမိ
 ပြုနေရသော ကျေးဇူးရှင်လည်း
 ဖြစ်ပါသည်။ အားလုံး၏ အနေ
 အထားကို အိုက်ခမ်း တွေ့မြင်
 သောအခါ အရက်များမှူးနေကြ
 သည်။ လုံးကနွ၏ မကြိုစမှူးတင်
 မှာလှသော မျက်နှာကိုတွေ့လိုက်
 ရ ပြန် သော အိုက် ခမ်း မှာ
 ယောက်ျားသား ဖြစ် သည်တိုင်
 ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် မိသည်။
 ပါးကြော နား ကြော များ

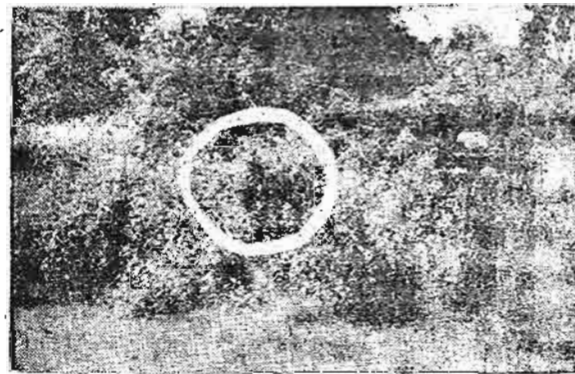
ထောင် နေ အောင် ပင် လုံးကနွ
 မျက်နှာသည် တင်းမာနိုင်လွန်းလှ
 တကား။

"အိုက်ခမ်း ပျောက်တယ်ဆို
 တဲ့ ငါနားတကောင် ပြန်တွေ့ပြီ
 လား"

"မ... မတွေ့... တွေ့ သေး
 ပါဘူး ကျွန်... ကျွန်တော် ရှာ"
 "ဖြန်း"
 "အား...."

မေးသံ ဖြေသံ ရိုက်သံတို့ တ
 ဆက်တည်း ထွက်လာကြသည်။
 အိုက်ခမ်း၏ ပါးပြင်ပေါ်မှ လုံး
 ကနွ၏ လက်ဝါးကို ပြန်ရှင်လိုက်

အလောင်း မြှုပ်နှံ ထားသည်
 နေရာကို ရှာဖွေနေစဉ်

သောအခါ နံနိသော သွေးတို့
အိုဇ်ခမ်းခမ်းစပ်မှ ထွက်အန်ကျ
လာခဲ့သည်။

“ဘယ်မှာလဲ ငါနွားမင်းတို့
ခိုးရောင်းလိုက်ပြီမဟုတ်လား၊ ငါ
တခင်းစားပြီး ငါနွားခိုးရောင်းတဲ့
ဧကောင် ကကွာ”

“ခွပ်”

“အင့်”

အရှိုက်ကို လက်သီးဖြင့် ပင့်
ထိုးလိုက်သောအခါနာကျင်လွန်း
စွာ ညည်းညူလှည်း အိုက်ခမ်းလဲ
ကျသွားသည်။ လုံးကြနုန် တပည့်
ကျော် ဝါလိန်ရန်းက အိုက်ခမ်း
လဲကျရာသို့ ပြေးဝင် လာ သော
အိုက်ခမ်း၏ ဇနီးကိုပင် ဝါလိန်
ရန်းက အလွတ်မပေး လက်ပြန်
နှိုက်ချလိုက်သည်။

“မြောင်း”

“အမယ်လေး.... သေပါပြီ
ရှင်”

“ဟား....ဟား....ဟား....
ဟား သူခိုးတွေမှတ်ထား၊ ဒီရွာ
မှာ ငါ့ကို မလေးမစားနဲ့ စော်
ကာယင် သေရွာ ပြောင်းသွား
မယ် မြဲမြဲမှတ်ထားကြ ဟား....
ဟား....”

ငိုဝှဲ နီဝှဲတို့ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်

ပေါ်နေချိန် တအတွင်းမှ လူရွယ်
တဦးထွက်လာသည်။ လဲကျညည်း
ညူနေသူအိုက်ခမ်း၊ ဖခင်ကိုဖက်
၍ ငိုနေသော သားငယ် လင်ကို
ဗွေ့ထူ၍ ငိုနေသောဇနီး၊ ဟား
တိုက် ရယ်နေမော နေကြသော
လုံးကနုနှင့်အပေါင်းပါတစုအား
တလှည့်စီကြည့်ပြီး စိတ်နာကျဉ်း
စွာဖြင့် အော်ဟစ်ဆဲဆို ပစ်လိုက်
သည်။

.....မသားတွေ မင်းတို့
နွားအခုသွားရှားပေးမယ်၊ အိုက်
ခမ်းကို ဆက်ပြီး မနီး ကြနု
တော့”

လုံးကြနု၏ မျက်လုံးအစုံတွင်
မီးတောက်ကလေးတခု ဖြစ်သွား
သည်။ ဤရွာဝန်းကျင်၌ သူ့အား
ပြန်လွန် ဆဲဆိုရန် မဆိုထားဘိ
စကားပင်ပုံ ခုံရဲနဲ့မဟုတ် မျက်
လုံးချင်ဆုံလျှင်ပင်မျက်နှာလွှဲသွား
ကြ သည်။ ရှိသေ ကြ သည်။
ကြောက်ရသည်။ ဤသို့ ဤနှယ်
ကာလတွင် ဤအနှိ လူရွယ်က
သူ့အား မလေးမစား ပြန်လွန်ဆဲ
ဆိုလိုက်သောအခါ လုံးကနု၏
ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲသွားရတော့
သည်။

“ဝါလိန်ရန်း ငါ့အိမ်မှာကြီး

သွားယူခဲ့ ဟေ့ကောင်တွေ ဒီ
ကျောင်းကိုဖမ်းကြစမ်း”

လုံးကနု၏ အမိန့် ပေးသံကို
ကြားလိုက်ရသောအခါ ဝါလိန်
ရန်း အိုက်မူး အိုက်တိ အိုက်ဆန်
အိုက်ညှို့တို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်
လာကြသည်။ ဝါလိန်ရန်းက လုံး
ကနုအိမ်တက် ပြေးထွက် သွား
သည်။ ကျန်လူတွေက လူရွယ်ကို
ပိုင်းလိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ် လူရွယ်
၏ ရှေ့သို့ အိုက်ခမ်း၏ ဇနီး
မနန်းအောင် ရောက်လာသည်။
၎င်း၏အိမ်မှာ လာနေသော တ
ကောင်ကြွက်သမားလေး တခုခု
ဖြစ်မှာကို မဆိုလား လုံးကနုအ
ကြောင်းလဲ မနန်းအောင် သိ
သည်။ ထို့ကြောင့်။

“မလုပ်ပါနဲ့ လုံးကနုရယ်
ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်။ သူ့အ
ပြောမှားပါတယ်။ ကျွန်မတောင်း
မန်ပါတယ်”

မနန်းအောင်က ပြော ပြော
ဆိုဆို လူရွယ်လေးကို တအတွင်း
ကိုသာဆွဲခေါ်သွားသည်။ ဘချိန်
တည်းမှာပင် ကြိုးတခုချင်းဖြင့်
ဝါလိန်ရန်း အပြေးရောက်လာ
သည်။ လုံးကနုဦးခံဘက်ပြီး ဝါ
လိန်ရန်းတို့အဖွဲ့ တအတွင်း ဝင်

လိုက်ကြသည်။ လူရွယ်ကို မနန်း၊
အောင်က အိမ်ခန်းနှင့်တစ်လျက်
ရှိသော ဝါးတွင်ပုဂံအောက် ဝင်
ပုန်းခိုင်းသည်။ မြောပြောဆိုချိန်
ထွန်းပို့သည်။ တအိမ်က ထျဉ်း
သည်။ ဝင်ပုန်းလိုက်သည်ကို လုံး
ကနုတို့မြင်လိုက်ကြရသည်။

“ထွက်ခဲ့စမ်း ဟေ့ ကောင်
ဝါလိန်ရန်း ကြီးနဲ့လာတုတ်”

“မလုပ်ကြပါနဲ့ရှင်.... မလုပ်
ကြပါနဲ့ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါ
တယ်”

မနန်းအောင် တုန်ယင် လိုက်
လှဲစွာတောင်းပန်သံသည် အဆုံး
မသပ်သေး။ လေထဲတွင် မြောက်
တက်လာသော လုံးကနု၏ လက်
ဝါးကြောင့် ပုကနဖြစ်သွားသော
ပါးပြင်ကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ယင်း၊
မနန်းအောင် တချက်မျှသာအော်
လိုက်နိုင်ပြီး လဲကျ သွား သည်။
ဝါလိန်ရန်းတို့အိုက်မူးတို့က ကြိုး
နှင့် ချဉ်မိ တုပ်မိပြီး မြစ်သေး
လူရွယ်ကို တွပ်ပုဂံအောက်မှ ဆွဲ
ထုတ်နေကြသည်။ သုကလည်း
ခွန်အားရှိသမျှ ရုန်းရှားပါးစွာ ဝန်
နှင့်အား၊ လေးနှင့်မြား မမျှပါ။
တုတ်ခိုင် သန်မာလာ လက်ကြီး
များဖြင့် ဆွဲယူရာသို့ လိုက်ပါလာ

အခြားလူတွေကလည်း ဝမ်းပိုက်
သိသို ခြေခြားဖြင့် လှမ်းကန်ဆွတ်
လိုက်သည်။ မည်သူမျှ အနား
တော်ရကြ။ လုံ့လက ခေါ်သံ သိပ်
ထွက်နေပြီတည်း။

“ဟေ့ကောင် အိုက်မှူး ဒီ
ကောင်ကိုလတ်ပြန်ကြိုးတုပ်၊ နား
သုန်းကို ခဲပြည်ပိုရမယ်၊ ဒီကောင်
ရောက်လာတာနဲ့ ငါနားပျောက်
တာပဲ”

အိုက်မှူးကလည်း ဆရာသမား
အမိန့်အတိုင်း တာတွေမတိုင်းရပါ။
မျက်ခင်းလက်ပြန်ကြိုးတုတ်သည်။
ပြီးတော့ ဆွဲဆောင်ခေါ်ယူ၍ မြိုင်
အို ထွက်လွှား ကြသည်။ မနန်း
အောင်ကလုံးက နှစ်ခြေထောက်ကို
လိုက်ဆွဲပြီး ဝိုက်တောင်းပန်သည်။
သို့သော် ခေါ်သံတံဖြင့် မှန်ထူနေ
သော လုံးကနွက မနန်းအောင်
ကို တွန်းပစ်ခဲ့ပြီး လူတွေနောက်
လိုက်သွားသည်။ ရုန်းယင်း-ကန်
ခြင်းနှင့် ဆွဲခြင်း၊ ဆောင်ယင်း ထိုး
နှက်ယင်း ခေါ်သွားကြသော ဝါ
လိန်ရန်းတို့ အုပ်စုသည် မနန်း
အောင်၏ ဝိုင်းဝန်းနေသော မျက်
ရည်များကြားတွင် ပျောက်ကွယ်
သွားကြသည်။ ထိုမှစ၍ လူရွယ်

၏ ကံကြမ္မာသည် အမှောင်ရ
ခဲ့ရပေတော့သည့်တကား။

(၂)
“ဟဲ့လို နှစ် စန် ရဲ စခန်း က
လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော်
ဒုရဲအုပ် ကျော်မြင့်ပါ”

“ဟိုက်ဖတ်မှာ လူသတ်မှု ဖြစ်
လို့ဗျာ... အဲဒါ”

“ဗျာ... လူသတ်မှုဟုတ်လား
ဘယ်လိုများဖြစ်တာပါလိမ့်”

“ဟိုက်ဖတ်ကို လာနဲ့ပါဗျာ
ကျွန်တော် ခလရ (၆၆) တပ်
စခန်းကပါ”

“ဪ... နှစ်စန် အမှတ်
(၆၆) ခြေလျင်တပ်ရင်းရှေ့တန်း
ကင်းကလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊

“ကျွန်တော်တို့ အခုလာခဲ့ပါ
မယ်”

ခေတ္တ မြို့နယ်မှူးတာဝန် ယူ
တားရသူ ဒု-ရဲအုပ် ကျော်မြင့်
(ရုံးဦးစီးမှူး မြို့နယ် ပ-ရမှူးရုံး)
သည် ဖုန်းကိုပြန်ချပြီး ကင်းတာဝန်
ကျ ရဲတော်လှဌေးအား တဆက်
တည်း ပြောလိုက်သည်။

“မောင်လှဌေးရေ ညာဉ်ထိန်း

ဖြစ်ဝင်းကြည်တို့ ပြောတာ ခန့်
အားရမယ် ကားစိစဉ်ပေးပါလို့၊
နယ်ထိန်းအဖွဲ့ခေါ်တာ၊ ပြီးတော့
ထုံမြို့ရေး ရဲဘော် (၃)ယောက်
ပေးလို့၊ စာရေးကြီးဦးစိုးထွန်းတို့
ပြော တို့ ဟိုက်ဖတ်သွားရမယ်”

အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ
ပင် ဒု-ရဲအုပ်ကျော်မြင့်၊ နယ်ထိန်း
အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ဒု တပ်ကြပ်
လှကြိုင်နှင့် (စာရေးသူ) အောင်
နန္ဒာ၊ နှစ်စန်မြို့နယ် ပါတီယူနစ်
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်ဌေး၊ ပါတီယူနစ်
ကော်မတီဝင်ဦးအောင်လှ၊ မြို့နယ်
ပြည်သူ့ကောင်စီဝင် ဦးအောင်
မောင်းတို့ လိုက်ပါလျက် နီဆန်း
အမျိုးအစား ယာဉ်ငယ်ကလေး
ဖြင့်တိုက်ခတ်ရွာဘက်သို့ ဦးတည်
ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။ နာ
ရီဝက်နဲ့ မောင်းနှင်လိုက်သော
အခါ ဟိုက်ဖတ်ရွာရှိ ခလရ (၆၆)
ဧရိယာတန်းကင်းစခန်းသို့ ရောက်ရှိ
ခဲ့ကြသည်။ ကင်းစခန်းရှေ့တွင်
စခန်းမှူး ဒု-တပ်ကြပ်ဆရာမောင်ကို
တွေ့ရသည်။ ဆရာမောင်ဦးဆောင်
ခေါ်သွားရာ နောက်သို့ စာရေး
သူတို့လိုက်ပါသွားကြသောအခါ
လှမ်းမကမ်းရှိ တဲအတွင်း၌ ဦး
ခေါင်းများငုံ့၍ ထိုင်နေသော လူ

သုံးဦးကို တွေ့လိုက် ရပါတော့
သည်။

.....o.....o

(၃)
“ဟေ့ကောင် တွေ နေကြ၊
အုံး”

လုံးကနွ၏ အသံကြားသဖြင့်
လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းတို့ ရပ်
သွားကြသည်။

“ဒီကောင်ကို ဘာလုပ်ရမလဲ
ဆရာ”

“ငါနားတို့ ခိုးတဲ့ရောင် ငါ
ကို ဆဲဆဲအောင်ဟစ်တဲ့ကောင်ကို
ဘာလုပ်ရမလဲ ဟုတ်လား”

လူရွယ်ကပါးပြင်ပေါ်သို့ လိမ့်
ဆင်း ကျလာလော့ မျက်ရည်
စလေးများကို လွှင့်စင်သွားသည်
အထိ ဦးခေါင်းကိုရမ်းခါပစ်လိုက်
ကြောင်း အိုက်တီ မြိုင် လိုက် ရ
သည်။ ဒီကောင်ကို နာမည်တောင်
မသိ၊ ဒီကောင် ဒီရွာရောက်တာ
လဲ ရက်ပိုင်းကလေးမျှသာ ရှိပြီး
မည်ထင်လဲနဲ့။ ယောက်ျား ပီသ
သော မျက်နှာ၊ ကတချက်မျှပျောက်
အံကလေးတော့ ကြိုက်ထားပုံ ရ
သည်။ မေးကြော ကလေးများ
တင်းနေသည်။ ဝိုင်းဝန်းတည်ငြိမ်

သောဗျက်လုံးများက လုံးကန့်ကို
စူးဝိုက် ကြည့်နေသည်မှာ ဗျက်
တောင်မျှပင်မခတ်။

“မင်း သေရတော့မယ် မ
ကြောက်ဘူးလား”

“မကြောက်ပါဘူး လောက
အလယ်မှာ မိမိရှိ ဖခင် နေရတာ
ထက် သေသွားတာက ပိုကောင်း
တယ်”

“ကောင်းယင် သေပေတော့
ကွာ”

ဗုဒ္ဓအုပ်စိုးကျော်မြင့်က ဆက်
လက်မေးသည်။ အားလုံးကစိတ်
ပါဝင်စားစွာ နားထောင်လျက်။

“မင်းပြောတာ အားလုံးသေ
ချာတယ်နော်”

“သေချာပါတယ်ဆရာ ကျွန်
တော်မလိပ်ပါဘူး”

“ဒီကောင်ရဲ့ အလောင်းကို
ဘယ်မှာသွားမြဲပီသလဲ”

“ဝပ်လုံရွာ အရှေ့ဘက် နှစ်
ဖာလုံ အကွာ ရေချောင်းစပ်မှာ
ပါဆရာ”

“မင်းလိုက်ပြန်ပါလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြပါမယ်ဆရာ”

“နာမည်ကိုသိသလား အိုက်
မူး”

“မသိပါဘူး ဆရာ”

“သုဘယ်ရွာကလဲ လုံးကန့်”
“ဒီရွာရောက်တာမကြာသေး
ဘူး ဘာမှမေးမကြည့်ရသေးဘူး
မိုလ်ကြီး”

“အခု ဝါလိန်ရန်း ဘယ်မှာ
လဲ”

“ဒီရွာမှာ မနေတော့ဘူး ဝပ်
ဇွီးကိုပြောင်းသွားတယ်”

“အလောင်း မြှုပ်တဲ့ နေရာ
မင်းတို့ပြရမယ်”

အားလုံး ခေါင်းညိတ်သည်။
ဗုဒ္ဓအုပ်စိုးကျော်မြင့်က မတ်တတ်
ထရပ်လိုက်ပြီး။

“ကျွန်တော်တို့ အလောင်း
မြှုပ်တဲ့နေရာ သွားရအောင်”

နေရာကား ဝပ် ဇွီးတောင်
ကြား။

ပုလိုက်သည့် နေက ခြစ်ခြစ်
တောက်၊ ရှမ်းလို ဝတ်ထားသူ
လွယ်အိတ်ကိုယ်စီ လွယ်ထားသူ
သုံးဦးက တနေရာဆီသို့ ခရီးပြင်း
နှင်းနေသည်။ နေကိုအန်တု၍ ချွေး
ကို ဥပက္ခာ ပြထားကြသည်။ ပု
အိုက်လွန်း၍လားခရီးပန်း၍လား
မသိ ရေကိုတော့ တောင်တမိ
ကြသည်။ တနေကုန် ခရီးပြင်းနှင့်
နေရသဖြင့် ခြေထောက်တွေမင်

နာလာသည်။ ယာထောအောက်
ခြိတ်နေရသဖြင့် ရိုးပြတ် ဂုတ်တို
တွေကသည်။ ဒုက္ခ ပေးနေကြ
သည်။ သို့သော် တညီသော
အချက်မှာ ခရီးသည်သုံးဦးစလုံး
တချက်မျှ မညည်းညူကြခြင်းနှင့်
တနေရာသို့ ရောက်ချင်စိတ်ပြင်းပြ
နေခြင်းဖြစ်သည်။ အတန်ငယ်ရှိ
သော် လျှို့ဝှက်ချက် ဖြတ်မိသော
အခါ ဘောင်ယာဝုန်းလေး တခု
ဘူးကန်တွေလိုက်သည်။

“ဟိုမှာ လာလာမြန်မြန်တွေ
ပြီ”

တောင်ယာ ပေါင်းလိုက်နေ
သက အနီးသို့ ရုတ်တရက်ရောက်
လာသူ သုံးဦးကို နားမလည်နိုင်
သလိုကြည့်လိုက်သည်။

“ရေခဲရှိဖူးလား ရေသောက်
ချင်တယ် (ရှမ်းလို့မေးသည်)”

“ရှိတယ် ဟိုအပင်မှာ ချိတ်
ထားတဲ့ ဝါးဗူးထဲမှာ”

“ဒီအိုက် (အစ်ကို) တို့ကဘယ်
သွားမှာလဲ”

“တို့ မင်းဆီလာတာ မင်းနာ
မည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“ဝါလိန်ရန်း”

“မင်းကို တို့မင်းတယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ကိုယ်စီလွယ်

ထားသော လွယ်အိတ် ကလေး
များအတွင်းမှ ပစ္စုတိခြောက်လုံး
ပြီးတို့ထွက်လာကြသည်။

“မင်း လူသတ်ခဲ့ဘယ်၊ ဒါ
ကြောင့် မင်းကို တို့မင်းတယ်။
တို့က နှစ်စဉ် ပြည်သူ့ရဲစခန်းက
ဆားပုလင်းအဖွဲ့ကပဲ ဒါကဆရာ
လှကြိုင်း၊ ဒါက ကိုနန္ဒ၊ ငါက
မောင်ခင်မောင်”

“ဆရာတို့ကို နှားငယ်သမား
ပွေ့ထင်တာ ခုတော့”

ဝါလိန်ရန်းတချက်မျှပြီးသည်။
ရှက်ဖျက်လာတာကို ဘဘောကျ
ရွှံ့လား ဥပဒေကို မကြောက်၍
လား မသိ။ သို့သော်စာရေးသူတို့
ခေါ်ရာခန့်ာက်သို့ အေးဆေးစွာ
လိုက်၊ အစမ်းခံခဲ့ပေတော့သည်။

နှစ်စဉ်မြို့သို့ပြောင်းရွှေ့ရောက်
ရှိလာသော ရွှံ့နယ်မှူး ဦးဥာက်
မြင့်နှင့် စာမေးပွဲမြေဆိုရန် မန္တ
လေးသို့ သွားနေရာမှ ပြန်လည်
ရောက်ရှိလာသောစခန်းမှူးဦးမြင့်
လွင် (ယခု ရဲအုပ်ကြီး၊ လိုင်
(ပရ) မှူးရုံးတိုက်မှခင်းတော်ထုတ်
ရေး စီမံချက်များက ထိရောက်
အောင်မြင်သည်။ ကွင်းသတ်များ
စစ်ဆေးလမ်းညွှန်ပြီးတော့သော

ဦးထွန်းမင်း ဇော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ သက်သေခံ ပစ္စည်းနှင့် တက္ကသိုလ်သေတ္တာကိုဆွဲနိုင်သော ဝုဠိလမ်းများကို ရရှိအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ထာဝန်သိသော လုပ်သားပြည်သူများနှင့် တာဝန်ကြီးလေးစားသော ရဲတို့ပူးပေါင်း ဇော်ထုတ်ကြသောအခါ “ဟိုက် ဖတ်ရွာ လူသတ်မှု”သည် နာကျည်းဖွယ်ရာ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာထိတ်လန့် ရှုရှာဖွယ်ရာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ နမ့်စန်ပြည်သူ့ရဲဆိုသည်ကလည်း တပ်မှတော်နှင့် ရောပြည်သူနှင့်ပါ တစ်သွေးတည်း တသားတည်း ပြည်သူကို ထိပါးလျှင်၊ တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်လျှင်၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကို ဖျက်ဆီးလျှင် ကာကွယ်သည်။ ပြည်သူဘက်မှ ထာဝရ ရပ်တည်ယင်း အလုပ်အကျွေးပြု လျက်ရှိသည်။

“ဟိုက်ဖတ်ရွာလူသတ်မှုတွင် “တရားဥပဒေချိုးဖောက်ပါဝင်ခဲ့သူများ” ရာဇဝတ်တေး ပြေးမလွတ်”ဟူသည့် စကားကို ပြက်ရယ်ပြဲခဲ့သူများဖြစ်သော လုံးကနွနှင့် အပေါင်းပါ တရုကို ပုဒ်မ ၃၀၂/၃၄အရ နမ့်စန်ပြည်သူ့

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့သို့ တရားစွဲတင်ပို့နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ယခုဆိုလျှင် လူတစ်ယောက် အသက်၅၅ ဝက်တရွက်အလားမြေဖျက်ဆီး၊ ခဲ့ကြသော ငိုက်သားများ မြင်းခြံထောင်သို့ ရောက်ရှိ ပေ ရော့မည်။ စာရေးသူ ရုံးခန်းအတွင်း အမှုနေ့စဉ်မှတ်တမ်း မှတ်စုံတင်သွင်း နေစဉ်မှာပင် သူတို့အား မြင်းခြံထောင်သို့ပို့အပ်ရန် ခေတ္တစခန်းမှူး ဒု-ရဲအုပ် ထွေးတင်နှင့် အဖွဲ့ထွက်ခွာသွားခဲ့ရပြီ။ တရားဥပဒေ ချိုးဖောက်ဖျက်ဆီးနေကြသူများအဖို့၊

ရာဇဝတ်တေး-ပြေးမလွတ်နိုင်ပါတကား။

မကောင်းမှု ဟူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာ မရှိပါတကား။

မောင်ခင်မောင် (မြည်သူ့ရဲ) နမ့်စန်။

စစ်ကိုင်းတိုင်း ကန်ဘာလူမြို့နယ်သစ်ပြည်သာကျေးရွာအုပ်စု လက်ထုတ်ကုန်းကျေးရွာမှ မြင်သာ ကုန်းဆရာတော်ဖိုလွန်တော်မူ၍ ဘုန်းကြီးပျံ့ချာမနွှဲ ကျင်းပသည်။ ၄-၀၂-၀၃ ရက်နေ့ ညနေ ၇ ဘုန်းကြီးပွဲသို့ သာသော ဧည့်သည်များ ကိုယ်စားကျွေးညော်ခံရာ ဦးတော်ကြီးကြပ်ရေးတာဝန်ကျသူ သစ်ပြည်သာရွာမှ ဦးကံဝေသည်ထမင်းစားပွဲတွင် အခဲသားတုံးကိုဝါးမစားဘဲ အမှုခံအမှတ်ပွဲ မျိုးချရာမှ လည်ချောင်းတွင် အသားတုံးတစ်ဆို့ ကာ အသက်ရှူရပ်သွားပြီး နေရာတွင်ခိနပ်ပိုင်း အတွင်းသေဆုံးသွားခဲ့သည်။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ
အကြီးကျယ်ဆုံးသော
မီးရထားမြေကြီးကို
ငွေကိုတံတားခင်း၍
ရာဇဝတ်ဘေးမှထွက်
ကြိုးစားခဲ့သည်။
ကမ္ဘာကျော် လူဆိုးကြီး
ဘဝဇာတ်လမ်း -

ချော့ဟိတ်ဟိတ်မှားဝ
- မေအေအေအေ

အားလုံးက အကြီးကြီး ဖြစ်လာ
လျှင် မကျေနပ်ဘဲ အားလုံးက
နောင်တကားလုပ်ကြည့် ကျား
လူကလေးကလေး ပြောပြ
ပါ။ ယခုကလေးကလေး မီးရ
ထားမြေကြီးကို ချော့ဟိတ်ဟိတ်
လုပ်ခဲ့လျှင် မကျေနပ်ဘဲ ကြားရ
ပြီဟုပြော ပြောချက်များလေး
များလေး ရှိနေကြောင်း အင်္ဂ
လန် ၅၀၀ မိုင် အနီးပေါင်း ၅၀၀
ကျော်ပေါင်း ကို ချော့ဟိတ်ဟိတ် ရာ
သောလည်း နောင်တကား ပြောရ
လွှားရနှင့် ငွေကို တံတားခင်းခဲ့
သောကြောင့် ယခုကလေး ပြောချက်
နောက်ပိုင်း အားလုံးက ပြောကြား

ဇာတ်လမ်းအတိုင်းကို ဇော်
မြရလွင် ၁၉၆၃ခု၊ ဩဂုတ်လ
အုပ်စု ရော်နယ်တစ်နှင့် အပေါင်း
ဝါ(၁၆)ယောက်တို့သည် အင်
လန်နိုင်ငံ၏ အကြီးအကျယ်ဆုံး
သော မီးရထား အနကြမ်းစီးမှု
ကြီးကို တူးဖော်ခဲ့ကြပြီး ငွေအ
မြောက်အမြားနှင့်ထွက်ပြေးလွတ်
မြောက်သွားကြ၏။ ထို့နောက်
အဖွဲ့ဝင်အားလုံး ငွေများကိုဝေစု
ခဲ့၍ ခြေရာဖောက် ပြေးကြသည့်
အနက် ရော်နယ်တစ်နှင့်အချို့ကို
ပြန်လည်ဖမ်းမိသည်။ သို့သော်
ရော်နယ်တစ်သည် ထောင်ဖောက်
ပြေး၍ ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ကူးသွား
၏။ ပြင်သစ်သို့ရောက်လျှင် မျက်
နှာသွင်ပြင်ကို ပြောင်းလဲ ပြုပြင်
လိုက်ပြီး နိုင်ငံ ကူး လက်မှတ်၊
သက်သေခံ အထောက်အထား
များကိုပါ အတုပြုလုပ်၍ ဩစ
တြေးလျသို့ထွက်ပြေး ပုန်းရှောင်
ပြန်တော့သည်။

နောက်မှ သူ့ မိသားစုက
ဩစတြေးလျသို့ လိုက်လာကြပြီး
မိသားစု ငေါင်းစည်းမိတော့လေ
၏။ သို့သော် ရော်နယ် အတွက်
ပြေးစရာမြေ ကျဉ်းလာသကဲ့သို့
စတော့တလန်ယာဗမှ သတင်း

Crime Doesn't Pay

တခါကကျူးလွန်မိခဲ့သည့်ရာဇဝတ်ကြီးကို

ယနေ့တိုင်ပေးဆပ်နေရသော

အကြီးစား ဒဂြုန်း “ရော်နယ်”

အနံ့ရသာသဖြင့် ကြွေကြွေလှ
 နှုတ်တိုင်အောင် လိုက်လံခမ်းဆီး
 ရန်အလာတောင်အစေ့စွာတိုက်
 တရုဇီးလံသို့ တကြိမ်တည်း
 ထိုထိုလွတ်ရုန်းပြေးရတော့သည်။
 စတော့တလန်ယပ် ကုလန္တီး
 ဇွဲလျော့တော့ပြီ။ ရော်နယ်
 နောက်သို့ ရေးမြဲရုံးတိုင်အောင်
 လိုက်ပြန်လေရာ ၁၉၇၄ခုနှစ်
 တရာဇီးလံတွင်ပင် အဖမ်းခံ
 လိုက်ရ၏။ စာချိန်တည်း၌ပင်
 တရာဇီးလံဇောက်မှ ဆွဲကြသည့်
 အချစ်သစ်ကလေးနှင့် ထပ်မံအိမ်
 ထောင်ကျရာမှ ကလေးကိုယ်ဝန်
 ရှိနေကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့်
 ရော်နယ်အဖို့ကမ္ဘာပျက်သကဲ့သို့
 ခံစားလိုက်ရတော့သည်။ အဖမ်း
 ခံရပြီးသည့်နောက် အပြစ်ဒဏ်ပါ
 ဆက်လက်ခံရဦးမိပါက ကျန်
 မှီသေးသည့်ဘဝ နှောင့်ချိန်သည်
 ထောင်ထဲတွင်သာ ကုန်ဆုံးဖို့ရှိ
 တော့သည်မဟုတ်ပါလော့။ ခြေ
 တိုက်မှ၊ ထောင်ဖောက်ပြေးမှုတို့
 အပြင် ဝမ်းပြေးတဝသို့ရောက်
 နေသဖြင့်အပြစ်မှာလည်းအထေး
 အမှာမဟုတ်တော့ပြီ။ သို့သော်
 မမြင်ရသောကံတရားသည် နှစ်
 နှယ်တက်မှပင် ရပ်တည်နေပေ

သည့်ဟုပြောရမလှဖြစ်နေသည်။
 တရာဇီးလံအစိုးရသည့်သူ
 မြေပေါ်နေထိုင်၍ အခြေကျနေ
 သောရော်နယ်ကို ဗြိတိသျှ အာ
 ကာပိုင်အဖွဲ့သို့အိမ်ရှင်းရန်
 ပယ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။
 ဗြိတိန်တက်မှလည်း အလွယ်စာ
 ကျ အချော့မပေးတတ်သည့်မူ
 အတိုင်း ၁၉၈၁ခုနှစ် အတွင်း၌
 ထပ်မံကြိုးစားသေးသည်။
 ဗြိတိန်မှတကိုယ်တော်ကြေးစား
 ထောက်လှမ်းရေးသမား တဦး
 သည့်ရော်နယ်အား စားသောက်
 ဆိုင်၌စားသောက်နေခိုက် ရုတ်
 တရက် အလပ်ဝင်ဖမ်းပြီး ဂုန်နီ
 အိတ်ရှည်ကြီးအတွင်းသို့ ထည့်၍
 အဓမ္မ ခိုးထုတ်ပြေးတော့သည်။
 ထို့နောက် သီးသန့်လေယာဉ်တ
 စင်းငှားကာဘာဘီဒိုက်မြို့သို့
 ဆောင်ခေါ်ယူသွားပြီး ဗြိတိသျှ
 လက်အပ်ရန်ကြိုးပမ်းဆဲ တရာ
 ဇီးလံတက်မှအချိန်မီ အုပ်စီသွား
 တော့သည်။ နီယိုမြို့သို့ ပြန်ခေါ်
 လာကြ၏။
 ရော်နယ်တစ်နှင့် ပတ်လက်၌
 အစိုးရချင်း မမြေ့ဝေ၍ ဖြစ်မည်
 ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသောကြောင့်
 တရာဇီးလံ အစိုးရကလည်း

စီရန်နယ်သို့ မျက်နှာသာတော့မ
 ပေးချေ။ တပတ်တခါ ကောင်း
 တောင်းခွန်မှန် နေထိုင်သည့် အ
 ကြောင်းကိုခံစိန်ချပ် ထိုးရသည့်
 အနေနှင့် ရဲဌာနာတွင်အချိန်မှန်
 မှန်လက်မှတ်ထိုးရလေသည်။ အ
 လုပ်လုပ်ကိုင်ကိုင်ပေးသည့်မှာပင်
 မကြာလှသေးပေ။
 ယခုအခါရော်နယ်သည် ကျ
 ဖမ်းအလုပ်များကို တနေ့ခေါ်
 လာ ၂၀နှင့်လက်ခံ၍ပင် လုပ်
 ကိုင်နေရ၏။ မလုပ်၍လည်းမဖြစ်
 လှမမယ်သားငယ်၏တာဝန်ကရှိ
 သေးသည်။ ထို့ကြောင့် လက်
 သမားအလုပ်၊ အိမ်ဆေးသုတ်
 သည့် အလုပ်ပါမကျန်ရရာ အ
 လုပ်ကိုလက်ခံနေရ၏။
 “အများအားဖြင့် ကျုပ်ကို
 အလုပ်ပေးကြတဲ့လူတွေဟာ လဲ
 ကျုပ်ရဲ့ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ
 ချည်းပါ။ ကျုပ်အလုပ်မလုပ်ဘဲ
 အတိုင်းနေရလို့ကြေးတွေ လည်
 ပင်းသိုက်နေတာလဲသူတို့အသိ။
 လောလောဆယ် အကြေးဆပ်
 စရာကိုပေါ်လာ ၅၀၀၀ရှိနေပြီ။
 ကျုပ်မှာက ပုံမှန်ဝင်ငွေရတဲ့ အ
 လုပ်ရယ်လို့ရှိမှမဟုတ်တာ ကျုပ်တဝ

ဤတရားသခင်လက်ထဲဝဲဝဲက
 အပ်အားတော့မယ်”
 တချိန်ကလက်ရဇက်ရသောင်း
 ဌာနခွဲသော ရာဇဝင်လူမျိုးကြီး
 ရော်နယ်တစ် ပါးစပ်မှ ဇရာ
 ထောင်းလာ၍ ဖြစ်သောကြောင့်
 လံဝေဝသ ကြားရလေပြီ။ တစန်
 ကံကောင်းထောက်မ၍ တယ်လီ
 မေးရှင်းတွင် သရုပ်ဆောင်ခအ
 ဖြစ်ခေါ်လာ တသေးငယ် ရလိုက်
 သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့
 သော်ဆပ်စရာ အကြေးများက
 အသင့်ရှိနေသဖြင့် ထိုက်သင့်သ
 လောက်သာ သုံးစွဲခွင့်ရလေ
 သည်။ နေထိုင်ရသည့် အိမ်မှာ
 လည်းမသားနားသည့်အပြင် ရပ်
 ကွက်ကလည်း မသန့်သော
 ကြောင့် အကြီးစားအမြဲကြီး ဝင်
 လည်နေပေပြီ။
 “ကျုပ်မှာခါးဝိုက်ခိုက်ခံထိ
 တာနှစ်ခါရှိပြီ။ နောက်ပြီး အိမ်
 ဖောက်တွင်းခိုးယူတာလဲခံလိုက်
 ရတယ်။ ကျုပ်ရဲ့သည့်ပြင်ပစွည်း
 ဇာတ်ပြားဖွင့်စက်ပါသွားတာပဲ။
 စိတ်မကောင်းဘူး၊ စိတ်ညစ်ယင်
 သိချင်းဖွင့်ပြီးစိတ်ကိုဖြေနေရတာ၊
 အိမ်ဖောက်ခံရခါးကတော့ စိတ်

ဝန်ခံလင့်ကစား

လူတယောက်သည် ၎င်းတို့ တာဝန်ရှိပါသည်ဟု ဆိုကာမျှနှင့် ၎င်းအပေါ် ခုခံခံကြောင်းအရေးယူ ရန် ခိုင်လုံသည်ဟု မမှတ်ယူသင့်။ ခုခံခံမှုကျူးလွန် ကြောင်း စွဲဆိုရာတွင် တရားခံသည် မည်သည့် တာဝန် ရှိ၍ ယင်းတာဝန် ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် မည်သည့် ပြစ်မှု မြောက်ကြောင်းကို ယင်းပြစ်မှု ဖြစ်စေသည့် အ ကြောင်းအင်္ဂါစုံလင်အောင်တင်ပြသက်သေထူရန်တရား လိုဘက်တွင် တာဝန်ရှိသည်။

၀၉၇၀ မြန်မာနိုင်ငံစီရင်စု

ထိုမှာ အတော် ထိခိုက် သွား တယ်။ နောက်မှ တရားနဲ့ ဖြေ ကြည့်ပါတယ်။ ကျုပ်လိုတယ်လို့ လုံးဝမှားမရှိတဲ့အခြေအနေနဲ့ ဘယ်လို အခြေအနေကို မျှော်လင့်တောင့်တ နေရမှာလဲ မဟုတ်ဘူးလား။ သူ များကိုမတရားလုပ်ခဲ့ယင် တနေ့ ကိုယ်ခံရမယ့်အလှည့်လဲ ရောက် လာလိမ့်မှာပေါ့။ ဒါသဘာဝပဲ။ နောက်ပြီးလောက်ကြီးကို အ ရှုံးမပေးပဲကြိုခံနေတဲ့အချက်

ထရုက ကျုပ်ရဲ့ သားငယ်လေး အတွက်ပဲ။ သူဟာ အခုမှ ဝန်ခံ သားပဲရှိသေးတယ်။ ကျုပ်သား လေးမိက်ကယ်ကိုသာ ပျော်ပျော် စားနိုင်ယင် ကျုပ်ကျေနပ်ပါပြီ။ နောက်ပြီးသူ့ကိုလဲ အမြဲဆုံးမနေ ရတယ်။ မိုးသား ခြောင့်မှတ်ခြင်း ဟာ အကောင်းဆုံးပဲ ဆိုတာကို ကျုပ်ဝန်ခံပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ဘဝ မှာအမှားတွေ တောက်လျှောက် ကျူးလွန်ခဲ့မိတာတွေကို နောင်တ ရလို့မဆုံးမပါဘူး။ ကျုပ်ရင်ထဲမှာ

ပြေလို့မရသေးတာ ရှိသေးတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ကြွေးလွှာကျန်ရစ်ခဲ့ တဲ့ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ဘယ် တော့မှ ဆုံဖို့ မလွယ်တော့တာ ကြောင့်ပဲ။ အခုနေ့ တရားရုံးလဲ ကွဲလွဲလိက်တာနဲ့ ကျုပ်ကို ဗြိတိ သူအစိုးရက ဖမ်းဖို့ အသင့်ပဲ။ စတော့တလန်ယစ် စုံထောက် တွေဟာကျုပ်ကို အလစ်ချောင်း နေတုန်းပဲခင်ဗျာ။ မိသား လူ က တော့ကျုပ်ရဲ့ ကျန်ရှိတဲ့ တဝဟာ သံဘားတန်းတွေ နောက်ကွယ် မှာပဲ အချိန်ကုန်ဆုံးရတော့မှာ။ ကျုပ်အသက်လဲ မငယ်တော့ပါ။ ဘူး။ (၅၄)နှစ်ရှိနေပါပြီ။ ဒီတော့ လုပ်တုန်းကလုပ်ခဲ့လို့ ပြေးခဲ့ရပြီး အခုလို ပုန်းလွှားကွယ်လွှား ဘဝ ကလဲ ဘယ် တော့မှ အုတ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ကျုပ်မှာပဲပါ တယ်။

ထို့ကြောင့်အများအားဖြင့် ရာ ဇဝတ်မှုကြီးများ ကျူးလွန်ကြရာ တွင် ကျူးလွန်ရသည့်အကြောင်း ခြင်းရာ (Motive အဆိုပါ အပြစ်အတွက် ခံစားရမည့်အပြစ် ဒဏ် (Sentence) လောက်ကို သာရေးသိရှိကြသဖြင့်ဇာတ်ရဲ့ သိရှိ

ကြရသည်။ အဆိုပါ ပြစ်မှု၏ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက် ခံ စားရတိုက်များ (Result) နှင့်တုံ့ ပြန်ချက်များ (Reaction) ၏ ဂုဏ်ရရှိမှုကို ဘဝတ လျှောက် လုံး ပေးဆပ် စီစားရ သည်ကို မသိရှိကြသဖြင့် အပြစ် တခု၏ အတိမ် အနက်ကို မခန့် မှန်းနိုင်ကြသရွေ့ ပြစ်မှု ကျူးလွန် ရမည်ကိုလည်းမသိကြမည်ဟုတ် ပေ။

ထို့အတွက် သာမန်မိုးဆိုးမှု မျိုးမပြောနှင့်ကြီးမားကျော် ပြစ်မှု မျိုးကို ကျူးလွန်ခဲ့သည့် နာမည် ကြီးလူဆိုး၊ သူဆိုး၊ ခြေများ ပင် လောကဓံ၏တုံ့ပြန်မှုကို လည်း စင်းခံကြရသည်။

၀၀၀အောင်မိုး။

၁၉၀၂ အောက်တိုဘာလ ထုတ် N.E မှ Crime Does't pay မှထုတ်နုတ်ပြန် ဆိုပါသည်။

အကြံပိုင်သော်လည်း

ရာဇဝင်လူဆိုးတယောက်သည် လက်ငွေရာမ္ဘာဆင့်
 ရဲများ မဖမ်းနိုင်ရန် သူ၏ လက်ချောင်းကလေးများ
 ထိပ်မှ အပေါ်အရေခွံ လှီးဖြတ် ခွာထုတ်လိုက်သည်။

အပြစ်တခုပြင့်သူ့ ကိုယ်မီးမိသောအခါ တရားခံတွင် လက်ငွေရာမရှိ၍ ရဲများ အခက်ကြုံရသည်။ သို့သော် ၁၈ လခန့်မျှစောင့်လိုက်သောအခါ တရားခံ၏ လက် ချောင်းကလေးများပေါ်တွင်အသားပြန်တက်လာကာ မူလအတိုင်း လက်ငွေရာပြန်ပေါ်လာသည်။ ဝ ရားခံမှာ ဝေဒနာ ခံစားရခြင်းသာ အဖော်တင် ကျန်ခဲ့ရသည်။

လက်ဗွေဟူသည် ဖျက်ဆီး ပြောင်းလဲရန် ဖြစ်နိုင်
ကောင်းသည့် အရာ မဟုတ်ကြောင်းလည်း သင်ခန်းစာ
ကောင်းကောင်း ရသွားတော့သည်။

(စီဒီစီဒီ အတွင်းရေးမှူး)

ခရယံ: (သမင်ဖြူ)

LEUCODERMA

ညောင်တို့၏ဆေးတိုက်တွင် ဆေးခန်းရှင်ရောက် ပြန်သင့်အံ့နိယာဉ်၊ ဆေးဝါးများ၊ သစ်သစ်များဖြင့် ခေတ်စံထားပါသည်။

သွေးမလန့်ရှားမှုကြောင့် အရေပြားပေါ်တွင် ရောင်၊အမျိုးမျိုးဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဤဆေးကိုက်တွင် အခန်းကြီးများ၊ မြို့၊ နတ်ထွက်များ၊ ယာဇ္ဇာ၊ ငွေ၊ အာလယားရောင်များ၊ အထူးပျောက်ကင်းပါသည်။ ၎င်းအမြင် အရေပြားရောင်ပါခြင်းများ၊ ဆရာဝန်များနှင့် နိုင်ငံခြား သံမဏိများလည်း ဤဖွဲ့စစ်ကုသမှုကြောင့် ပျောက်ကင်းခဲ့ကြောင်းများတစ်များ လားရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။ အချို့ဆေးများတွင် Acid Poison ပါ၍ ဖွဲ့စစ်ကုသလေ့ရှိပါသည်။ စားသုံးခြင်းဖြင့် မူလ အရေပြားအတိုင်း ပြန်မကောင်းတော့စေ။ ဤဥစ္စာနှင့် ဆေးများတွင် Acid Poison မရှိသဖြင့် ဗဟုအရေပြားအတိုင်း ပြန်ကောင်းသည်။ အထက်ဖော်ပြပါရောင်အားလုံး အာမခံ၌ ကုသပေးနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှင် ဂျိုး၊ အလေးအရာကြီး)

၇၂ စာဝတ်ကျမ်းတို့၌၊ ကမ္ဘာအေး ခန့်ကုန်၍။ ဖုန်း ခေါင်၉၅

၁၉၆၆-၆၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့

ဆေးတက္ကသိုလ် စောင့်ဘက် မန္တလေးမြို့။ ဖုန်း ၂၂၇၃၁။

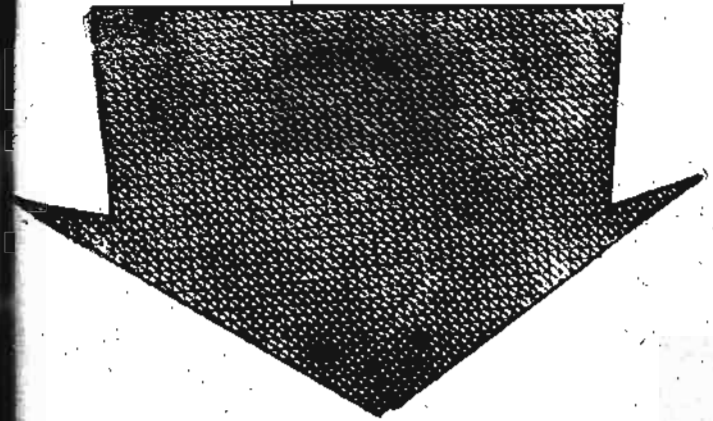
Chishti Mission Kyungalay Sayagyi Special

Skin Disease Treatment Centre 75, Kaba Aye

Road Near p.o. Rangoon. Phone:61395

ကျွန်း လည်ဆံ့မွေး ခိုက်မာ

မောင်မာလာ (တောင်ညွန့်)

တိရစ္ဆာန်များကို မပေါ့နှင့် ဟူသောတံတန်းကို

တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်နေဆူအနှံ့မှာ တွေ့နိုင်ပါသည်။

ယခု မောင်အေး လုပ်လိုက်ပုံက

မြသော် လည်ဆံ့မွေးကိုမှ

ရွေး၍ နှုတ်လေသောအခါ

မြန်မာ လူမျိုး အများဆုံး ချင်း
စကားပြောသူ သုံးနှုန်းကြရာတွင်
ဥပဒေသမဲ့ လည်းကောင်း၊ ပု
ခိုင်း၍ လည်းကောင်း ပြောတတ်
လေ့ရှိကြသည်။

ဒီမောင်နဲ့ တော့မယ်ထက်
ပါရစေနဲ့ များ ကျားပြီးဆွဲ ပြဆို
ယင် ဆွဲပြပါမယ် ဟူ၍ တစ်စား
ပြောဆိုတတ်ကြ၏။ ကာယလက်
တွေတွင်မူကား ကျားပြီးဆွဲဝံ့သူ
မရှိသေးချေ။

သို့သော်....

ရန်ကုန် မြို့တော် မင်္ဂလာ
တောင် ညွန့် မြို့နယ် ရန်ကုန်
တိရစ္ဆာန် ဥယျာဉ် အတွင်း၌
ခြင်္သေ့ လည်ဆံမွေး နို့ဆီဝံ့သူ
တဦးအမှန်တကယ် ပေါ်ပေါက်
ခဲ့လေသည်။

သားကောင်တို့၏အရှင်သခင်။
ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း ဟူ၍
ခေါ်လေ့ရှိသော သားရဲ သည်
စင်စစ်အားဖြင့် ကြောင် မျိုးရင်း
တွင်းပါ ဖြစ်သည်။ ခြင်္သေ့ သည်
ကြောင်နှင့်ပုံသဏ္ဌာန် တူသည့်ဟု
မဆိုသင့်သော်လည်း ကြောင်ကဲ့
သို့ လျင်မြန် ဖျက်သတ်သည်သာ
မက ခွန်အားကြီးမားခြင်းကြောင့်

တော၌ မင်းမူ နိုင် လေ သည်။
ခြင်္သေ့နှင့်ကြောင်တို့သည်အရွယ်
အစားနှင့် အရောင်အဆင်းကလွဲ
လျှင် များစွာတူပြီး ခြားနားခြင်း
မရှိချေ။ တွဲလှချက်အနည်းငယ်မှာ
ကြောင်၏မျက်စိသူငယ်အိမ်သည်
ထက်အောက်ရှည်ရှည်လျှားလျား
ဖြစ်၍ ခြင်္သေ့၏မျက်စိသူငယ်အိမ်
သည်စက်ဝိုင်းကဲ့သို့ ဝိုင်းစက်၏။
ကြောင်သည် သစ်ပင်တက် ကျင်
လည်၍ ခြင်္သေ့မှာ သာမန်အား
ဖြင့် သစ်ပင်တက် လေ့ မရှိပေ။
ကြောင်၏ ကင်္ဂိယလုံးတွင် တညီ
တည်းလိုလို အမွေးပေါက်သော်
လည်း ခြင်္သေ့ အထီး၌ လည်ငါး
တဝိုက်တွင်သာ လည်ဆံမွေးထူ
ထပ်စွာပေါက်၏။

ရှေးကခြင်္သေ့များကို အာဖရိ
ကတိုက် တဝန်း လုံးနှင့် အာရှ
တိုက်ဘောင်ပိုင်း၊ ဥရောပတိုက်
အရှေ့တောင်ပိုင်းဒေသများတွင်
အနှံ့အပြား တွေ့ရသည်။ ယခု
အခါ အာဖရိကတိုက်နှင့် အာရှ
တိုက်တို့တွင် ခြင်္သေ့တို့တွေ့ရ
သေးသော်လည်း အရေ အတွက်
မများလှတော့ချေ။ အရွယ်ရောက်
သော ခြင်္သေ့ တကောင် သည်
ဦးခေါင်းမှအပြီးမျှအထိပုလဲရ

၉ ပေ၊ ၁၀ ပေခန့်အထိရှည်လျား
၍ ၄ ပေခန့် အရင်အမြင့်ရှိသည်။
အကြီးဆုံးလေး ခြင်္သေ့ သည်
အကြီးဆုံးသော ကျားလောက်
မကြီးမားချေ။ အကြီးဆုံးသော
ကျားမှာ ၁၁ ပေခန့်အထိ ရှည်
လျား၍ ကိုယ် အလေးချိန် ပေါင်
၄၅၀မှ ၆၀၀ ခန့်အထိ ရှိတတ်
သည်။ သို့ရာတွင် ခြင်္သေ့၏ ခွန်
အားမှာ လွန်စွာ ကြီးမားလှ၏။
လူ၏ကြီးမားသော ရှေ့လက်ဖြင့်
ပုလဲနှံ့ဖြင့် ဦးခေါင်း ကွဲစေနိုင်
၍ မြင်း၏ကျောနားလည်း ကျိုးစေ
နိုင်သည်။

နွားခေါ်ဝတ်ကောင်ကို ပါး
စပ်ဖြင့်ကိုက်ချီ၍ လွှားနိုင် သော
ခွန်အားရှိ၏။ ခြင်္သေ့နှင့်ဤတို့
သည် ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအစားကို
နိုင်ယူညီကြည့်လျှင် ခြင်္သေ့အား
တွင်းပြင်များ၌ ကျက်စားနိုင်စေ
ရန်သာ လတာဝန် ဖန်တီးပေး
ထားကြောင်း တွေ့ရှိ ရသည်။
ခြင်္သေ့၏ကိုယ်အရှေ့ပိုင်း သည်
ကြီးမား၍ ကိုယ် နောက်ပိုင်းမှာ
သေးငယ်သည့် အတွက် သား
ကောင်များကို ကိုယ်အလေး ချိန်
ဖြင့် ဖိဆွဲလှနိုင်စွမ်းရှိသည်။

ခြင်္သေ့သည် ၈ ပေ ၃၀ ခန့်

အမြင့်ကိုရန်နိုင်သည်။ တာတိုပြေး
ရာ၌ တောင်ဆိတ်မှလွဲ၍ ခြင်္သေ့
သည် အပြေးအမြန်ဆုံးဖြစ်သည်။
ခြင်္သေ့၏ နီကြင့်ကြင့် အရောင်
အသွေးကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
ကြည့်လျှင် သဘာဝ ပတ်ဝန်း
ကျင်နှင့်ရောထွေးနေတတ်၏။ ထို့
ကြောင့်အာဖရိကတိုက်တွင် ဖြတ်
သန်း သွားလာကြ သော ရီး
သည်တို့သည် အထူး သတိထား
ကြရသည်။

ခြင်္သေ့သည် အလွန် ဆာ
လောင်နေမှသာလျှင် နေလယ်နေ
ခင်း အစာရှာ တွက်လေ့ ရှိ၏။
အများအားဖြင့် ဗာနေကုန် အိမ်
နေလေ့ရှိသည်။ အိမ်စက်သည့်
အခါတွင်လည်း မျက်စိ တလုံးကို
စာဝက်ခန့်စွင့်၍ အိပ်လေ့ရှိသော
ကြောင့် အလပ် တွင် ဖမ်းရန်
ခဲယဉ်း၏။

ခြင်္သေ့သည် ညနေအစာရှာ
မထွက်မီနီးရာရေအိုင်စင်းချောင်း
သို့ရေသောက်ဆင်းလေ့ရှိသည်။
ရေသောက်ပြီးမှဦးခေါင်းကိုမော့
ကာ ပတ်ဝန်းကျင် တွင် သား
ကောင်များ ရှိရှိ အနှံ့ ခံစာစား
သည်။ အနီး အနား တွင် သား
ကောင် မရှိခဲ့သော် ရေသောက်

ဆင်းလော့ချွဲသားကောင်များကို
ချုံ့ကွယ်ခုပ်နုနုအေးအေးစောင့်ရှောက်
နေတတ်သည်။ အချိန် အတန်
ကြာသည် အထိ စောင့် သော်
လည်းမည်သည့် သားကောင်မျှ
ရေဆင်းမလောက်သော် ခြင်္သေ့
သည် ဦးခေါင်းကို မြေကြီးတွင်
ထပ်၍ ကြောက်မက်စွမ်းကောင်း
လောက်အောင် ကျယ်လောင်စွာ
ဟိန်းဟောက် လေတော့သည်။
ခြင်္သေ့ ဟိန်းဟောက်သံကြောင့်
တေးတောလုံး ဝဲ့တင်သံ ထင်သွား
ပြီး ချုံပုတ်များ အောက်မှသား
ကောင်တို့သည် ဆောက်တည်ရာ
မရဖြစ်ကာ ခြေဦး တည့်ရာ သို့
အလန်တကြားထွက်ပြေး ကြ၏။
ထိုအချိန်တွင် ခြင်္သေ့သည် ခပ်
သက်ရာ သားကောင်ကို လျင်မြန်
စွာ တဟုန်တိုး ခုန်၍ အုပ်ဝေ
တော့သည်။

သားကောင် သေးငယ် လျှင်
သူခိုအောင်းနေထိုင်ရာ ဂူအတွင်း
ကိုက်ချိသွားပြီးမှစိပ်ပြေးစား
သောက်တတ်သည် မကိုက်ချိနိုင်
သော သားကောင်ကိုမူ မြေပြင်
တွင် တရွတ်တိုက် ဆွဲသွားတတ်
သည်။ အကယ်၍ ထိုထက် မက
ကြီးမား နေ ပါက အလိုရှိ

သလောက် ကိုက်ခွဲ ယူငင်သွား
တတ်သည်။ ခြင်္သေ့သည် သား
ကောင်ကိုဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်တိုင်း
လွယ်ကူသည် မဟုတ်ချေ။ အား
ကောင်းသော ကျွဲကုသိုလတ္တံ့
နှင့်တွေ့သောအခါစားရသည်နှင့်
မမျှပင်ပန်းရသည်။

ခြင်္သေ့သည် တကောင်တည်း
အမဲလိုက် ခြင်းကို ပို၍ နှစ်သက်
သည်။ မိတ်လိုက်ချိန်နှင့်သားငယ်
များ အရွယ် အတော် အတန်
ရောက်ချိန်တွင်မူ မိသား တစုလုံး
တဖျော်တပါးအမဲလိုက်ထွက်လေ့
ရှိသည်။ ကြောင်အနွယ်ဝင် ဖြစ်၍
ညာဘက်၌ အမဲလိုက်ခြင်းကို ပို၍
နှစ်သက်၏။

လူကို တမင် ရန်ပြုတတ်သော
ခြင်္သေ့ဟူ၍ မရှိသလောက် ရှား
သည်။ သို့သော် အိုမင်းလာ၍
သားကောင်များ မဖမ်းနိုင်သော
အခါ အဖမ်းရ လွယ်ကူသော
လူကို သတ်ဖြတ်စားသောက်လေ့
ရှိသည်။ လူသားကောင်းမှန်းသိ
သွားသော ခြင်္သေ့သည် လူစိပ်
လူခြယ်ကို အမြဲအကဲခတ်ချောင်း
မြောင်းနေလေ့ရှိ၏။ တခါတရံ
ရွာထဲသို့ ရဲတင်းစွာဝင်၍ လူချီ
ကိုက်ချိသွားတတ်သည်။

ခြင်္သေ့မ သည် ခြင်္သေ့ထီး
ကဲ့သို့ပင်ခွန်အားကြီးမား၍ သတ္တိ
ကောင်း သည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်
ထည်မှာလည်း ရွယ်တူလောက်
ပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် ခြင်္သေ့ထီး
ကဲ့သို့လည်ဆံမွေးမရှိခြင်းကြောင့်
အမြင်အားဖြင့် သေးငယ်သည်ဟု
ထင် ရသည်။ ခြင်္သေ့မသည်
တကြိမ်လျှင် ခြင်္သေ့ငယ် နှစ်
ကောင်မှ သုံးကောင်အထိ မွေး
တတ်၏။ ခြင်္သေ့ငယ်များကို မိခင်
ခြင်္သေ့မကြီးက အထူး ဂရုစိုက်
စောင့်ရှောက်တတ်သည်။ ခြင်္သေ့
ငယ်ကသေးများရှိနေလျှင်ခြင်္သေ့
မကြီးသည် အမဲလိုက်ထွက်လေ့
မရှိပဲ မျက်ခြည်မပြတ် ထိန်း
ကျောင်းလေ့ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင်
ခြင်္သေ့ထီးကြီးကိုပင် ခြင်္သေ့ငယ်
များထံ ဝင်ခွင့်မပေးချေ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ခြင်္သေ့ထီးကြီး
တို့သည် မိမိတို့ ရင်သွေးချားကို
နို့ကို ဖြတ် စားသောက်တတ်
သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ခြင်္သေ့
ထီးကလေးသည် ၃ နှစ်ခန့် ကြာ
သော် လည်ဆံမွေးပေါက်ပြေ၏။
အသက် ၇ နှစ်ခန့် ရောက်မှ
အရွယ်ရောက်ပြေသည်။

အရွယ်ရောက်မီ မိဘများက

သားကောင်စမ်းသည်အတတ်ပြု
သင်ကြားပေး၏။ ခြင်္သေ့သည်
ကြောင် အနွယ် ဝင် ဖြစ် သော်
လည်း မွေးစတွင် ကြောင်ကဲ့သို့
မျက်စိဝတ်မနေပဲ မွေးလျှင် မွေး
ချင်း မျက်စိ ပွင့် နေ ကြ သည်။
ခြင်္သေ့၏ သက်တမ်းမှာ အနှစ်
အနှစ် ၄၀ မှ အနှစ် ၅၀ အတွင်း
ရှိ၏။ ခြင်္သေ့ကို ကျားနှင့်လည်း
မျိုးစပ်ပေးနိုင်သည်ကို တွေ့ရ
သည်။ ခြင်္သေ့သည် အများအား
ဖြင့် ညက စားခဲ့သော အစာ
ကြောင့် အလိုဆန္ဒပြည့်ဝနေတတ်
သည်။ ထို့ကြောင့် ခြင်္သေ့ကို
နွေဘက်တွင် များစွာ စိုးရိမ်စရာ
မလိုချေ။

○ ○

ယခု ရန်ကုန် တိရစ္ဆာန်
ဥယျာဉ်အတွင်း ခြင်္သေ့၊ ကျား၊
ကျားသစ်လောင်အိမ်အဆောက်
အဦသစ်ကြီးတွင် ခြင်္သေ့ထီးကြီး
ကျော်နီနီသည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၈ ရက်။
ထိုစဉ်က ခြင်္သေ့ထီးကလေး
ကျော်နီနီသည် အသက် ၃ နှစ်သား
ခန့်၊ အနောက် ကာမဒို နိုင်ငံမှ
ရောက်စေခြင်းသည်။ လည်ဆံမွေး

ပင် ကောင်းစွာ မပေါက် တတ်
သေးပေ။

တနေ့သော် ဂျော်နီကလေး
သည့် အစာကို အငမ်းမရ စား
ခြင်းကြောင့် အစာနင်လေစော့
သည့်။ ခြင်္သေ့ထိန်းကြီးဦးကျော်
မွေးသည့် ဂျော်နီ၏ ပါးစပ်ကို
အတင်းဖြ၍ လည်ချောင်းအတွင်း
မှ အစာ (အမဲသား) ကို အလှုပ်
အမြန် ထုတ်ပစ်လိုက်ရသည်။ ကံ
ကြီးပေ၍ ဂျော်နီ အသက်ရှင်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ခြင်္သေ့ထိန်းကြီး ဦး
ကျော်မွေး၏ ပြုစုယူယူမှုကြောင့်
သာ ယနေ့တိုင် ဂျော်နီ၏အသက်
နှင့် ခန္ဓာကိုယ် အိုးစား မကွဲခြင်း
ဖြစ်သည့်ဟု ဆိုရမည်။

၁၉၀၃ ခုနှစ်၊

ယခု ဂျော်နီအသက် (၂၂)

နှစ်၊

ဦးခေါင်းမှ အခြားများ အထိ
၈ နှစ်ကျော်ခန့် ရှည်လျားသည်။
လူ့သခင် ဦးကျော်မွေးကိုယ်တိုင်
တိုင်းထွာခြင်း ဖြစ်သည့်ဆံမွေး
တကားကားနှင့် အား ရ စ ရာ
ကောင်း လှ သည်။ ဂျော်နီ၏
အကြည့်သည့် ဝှေးလှပီသိခြင်း၊
သားကောင်တို့၏ အရှင် သခင်
ဘုရင် ခြင်္သေ့ ဂျော်နီ။

သို့သော် မကြာမီက ဂျော်နီ
ပယ်တက် တင် ပါးတွင် အနာ
ပေါက်၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်း
စွာ အစာ မစားနိုင်။ တပိုင်ပိုင်
တစော့စော့ဖြစ်နေသည်။

ဦးကျော်မွေးသည် တာဝန်ရှိ
သူ တိ/က ဆရာဝန် ဦးမြင့်သိန်း
ထံ သတင်းပို့၏။ ဆရာဝန်ဦးမြင့်
သိန်း ကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ်၍ စစ်
ဆေးကုသသည်။

ဆရာဝန်ဦးမြင့်သိန်း စဉ်းစား
သည်။

ဤအခါ ခြင်္သေ့ကိုယ်၊ ယင်နား
ပါက - ဂျော်နီ အိပ်ရေးပျက်မည်။
အနာလောက်တွယ်မည်။ ဂျော်နီ
ကျန်းမာရေး ဝိသိညာဉ်ယွင်းမည်။
ဂျော်နီ ကျန်းမာရေးအား လုံးဝ
အထိအခိုက်မခံနိုင်။

ဆရာဝန် ဦးမြင့်သိန်း စီစဉ်
ဆောင်ရွက်သည်။

ဂျော်နီ ကို သံ လှောင် အိပ်
အတွင်းတွင် ချိန်ချိန်ခြင်ထောင်
ချထားပေးသည်။ သေချာ စွာ
စစ်ဆေး ကုသ၏။ ပြုစုယူ၏။
များမကြာမီ ဂျော်နီကျန်းမာရေး
ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာသည်။
သွားနိုင်စွာနိုင်၊ စားနိုင်သောက်
နိုင် ဖြစ်လာ၏။ နေ့စဉ်တကြိမ်ကျ

ည ၈ နာရီတွင် ဂျော်နီ၏အခဲ
သား ၃ ပိဿာကျွေးသည်။

၁၀-၇-၀၃ (တနင်္ဂနွေနေ့)
၁၆:၃၀ နာရီ အချိန် ခန့်၊
ဂျော်နီ သံစကား လက်တန်းနား
အနီးတွင် ဝိုက်ပျဉ်းနေလေသည်။
ထိုစဉ်....

လူရွယ် တဦး သည် ဂျော်နီ
အနီးသို့ မယောင် မလည် ကပ်
လွှားကာ ဆတ်ကနဲ လည်ဆံမွေး
လက်ကဆုပ်စာ ဆွဲနုတ်လိုက်၏။
ဂျော်နီ ဖိပ်ပျက်သွားသည်။
ဝိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ဝေါင်းကနဲ
တချက် ဟိန်းဟောက် လိုက်၏။

ဂျော်နီ၏ထူးခြားသော ဟိန်း
သံဖြူ သိသော ခြင်္သေ့ထိန်းကြီး
ဦးကျော်မွေးသည် အချင်း ဖြစ်
အရပ်ပျို ချက်ချင်း ရောက်ရှိလာ
သည့်။

ဂျော်နီ နီကြွင်းကြွင်း လည်ဆံ
မွေး လက်တဆုပ်စာနှင့် လူရွယ်
အယောက်။

လက်ပူးလက်ကြပ်မိပြီးလူရွယ်
ထံမှ အရက်ခုံ ရသည်။ ဦးကျော်
မွေး မတတ်နိုင်ပြီး စာဝန် အရ
ဆောင်ရွက်ရစော့မည်။ တာဝန်
ဤ လုံခြုံရေး အဖွဲ့က လူရွယ်ကို

လုံခြုံရေး ဌာနသို့ ခေါ် ဆောင်
သွားသည်။

လုံခြုံရေးဌာနမှူးဦးသန်းတင်
က စစ်ဆေးမေးမြန်းရာလူရွယ်က
အပျော်သဘော လုပ်မိကြောင်း
ထွက်ဆိုသဖြင့် မကုန်းမခဲ သော
ခြင်္သေ့ကြီးအား ညှဉ်းပန်းခြင်း
သည် ရန်ကုန်တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်မှ
တာမမြစ် ထားသော စည်းကမ်း
များကို ဖောက် ဖျက်ခြင်း ဖြစ်၍
ခြင်္သေ့ လည်ဆံမွေးကို ရှာဖွေပုံစံ
ပြုလုပ်ပြီး တွဲဖက် လုံခြုံရေး မှူး
ဦးမြင့်သိန်းက တရားလိုပြုလုပ်၏။
ကင်းမှုကြီးဦးမောင်ဘိုက သက်
သေ အဖြစ် ဆောင် ရွက် သည်။

တိရစ္ဆာန် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု
ကို ဥပဒေအရအရေးယူ ဆောင်
ရွက်နိုင်ရန် မင်္ဂလာ တောင်ညွန့်
မို့နယ် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းသို့
ပ-၁၀၅/၀၃ အမှုဖွင့်ခဲ့၏။

မင်္ဂလာ တောင်ညွန့် မို့နယ်
တရားရုံးမှ ၁၁-၇-၀၃ နေ့တွင်
မောင်အေး၊ အသက် ၂၀ နှစ်၊
ကမာရွတ်နေသူအား အမှုသေး
အမှတ် ၂၃၀/၀၃ ဖြင့် ရုံးတင်
စစ်ဆေးခဲ့သည်။ တရားခံ မောင်
အေးက အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံ

သဖြင့် မြစ်မှဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ
၁၀၀ အရ ဒက်ငွေ ခရီး ပေး
ဆောင်စေရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့၏။

နိုင်ငံတော်မှ လုပ်သားပြည်သူ
များ ဗဟုသုတ တိုးပွား စေရန်၊
အပန်းပြေစေရန်ငွေကုန်ကြေးကျ
ခံ၍ ရန်ကုန် မြို့တော် တိရစ္ဆာန်
ဥယျာဉ်ကို ပြုစု ဖျိုးထောင်ပေး
ခဲ့၏။

လုပ်သားပြည်သူများက နိုင်ငံ
တော်၏ စေတနာကို တုံ့ပြန်
သော အားဖြင့် အောက်ပါ
မေတ္တာ ရင်ခံချက်ကို လေးစား
လိုက်နာသင့်ပေသည်။

ရန်ကုန်တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်တွင်
အကူအညီတစုံတရာလိုအပ်ပါက
ဝန်ထမ်းများထံ တောင်းခံနိုင်ပါ
သည်။

အောက်ပါတို့ကို ရှောင်ကြဉ်
ပါရန် မေတ္တာ ရင်ခံချက် ရှိပါ
သည်။

၁။ တိရစ္ဆာန် များအား
အနှောင့်အယှက် ပေး
ခြင်း၊တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်မှ အောင် ပြုမှု
ခြင်း။

၂။ အစပင် ပန်းပင်များ ဖျက်
ဆီးခြင်း။

၃။ အဆောက်အဦ၊ ခြံစင်း၊
ရေမီး၊ မိလ္လာပစ္စည်းများဖျက်ဆီး
ခြင်း။

၄။ အခြား သူများ အား
နောက်ပြောင်ခြင်း၊ အနှောင့်
အယှက်ပေးခြင်း။

၅။ ဥပဒေအရ တားမြစ်ထား
သော ပြင်မှုများ ကျူးလွန်ခြင်း။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များကို
ကျူးလွန်သူများအား ဥပဒေအရ
အရေးယူ ဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်
ကြောင်း လေးစားစွာ အသိပေး
အပ်ပါသည်။

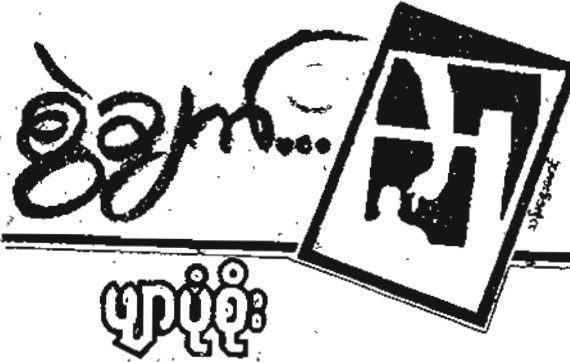
မောင်မင်္ဂလာ (တောင်ညွန့်)

စွဲချက်ဝန်ခံပြီးမှ အမှုကို ပြန်ဝစ်ခွင့်၊

စွဲချက်ပယ်ဖျက်ခြင်း၊

စွဲချက်ပုဒ်မနှင့် အပြစ်ပေးပုဒ်မ သိကောင်းဖွယ်ရာများ။

မြန်မာ့ဗုဒ္ဓများ

၁၂၃

စွဲချက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂-၄၀ တွင် စွဲချက်များစွာအနက် စွဲချက်တစ်ရပ်အရ ပြစ်မှုစီရင်ရာ ကျန်စွဲချက်များကို ရှိသမျှ ခြင်းအတွက် ဝါရှိသည်။

ပြစ်မှုခင်းတစ်ခုဖြစ်ပွားရာတွင် ထိုပြစ်မှုခင်းသည် ပါရမ်းမှုဖြစ်ပါက စွဲဆိုသူ တရားလိုအား စစ်ဆေးပြီးနောက် စီရင်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။ တရားရုံးမှ တရားခံသည် စွဲဆိုထားသော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ယူဆနိုင်စရာ အချက်အလက်များ ပေါ်ပေါက်နေလျှင် ၎င်းတရားခံ အပေါ် ဆိုင်ရာ ပုဒ်မ အလိုက် (Charge) စွပ်စွဲလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ရဲကတင်သည့် စွဲချက်ပုံစံ (Charge Sheet) နှင့် လုံးဝ မဟုတ်ပါ။ ကွဲပြား ခြားနားနေသည်ကို သိသင့် သိထိုက် လှပေသည်။

တာဝန်ရှိ ရဲအရာရှိတို့အနေဖြင့် ၎င်းစုံထောက် သိရသမျှ အချက်အလက်များကို မူတည်ပြီး တရားရုံးသို့ သက်ဆိုင်ရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပုဒ်မအလိုက် ရေးဆွဲတင်ပြခြင်းဖြစ်ရာ တရားရုံးတွင်မူ ၎င်းစွဲချက်ပုံစံတွင် ဖော်ပြသည့် ပုဒ်မအတိုင်း ဖြစ်နိုင်လည်း ဖြစ်မည် ကွဲပြားခြားနားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

တရားရုံးတော်မှ စွဲချက်တင်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ တရားခံအား ၎င်းကျူးလွန်သည်ဟု တွေ့ရှိယူဆသည့် စွပ်စွဲချက်တစ်ရပ်နှင့် မတ်သက်၍ ခုခံချေပနိုင်ရန် အင်ကြံ၍ အသိပေးထားခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ၎င်းစွဲချက်ကို တရားခံအား နားလည်သဘောပေါက်စေခြင်းမှာ အထူး အရေးကြီး ပေသည်။

အကယ်၍ စွဲချက်တွင် ပြစ်မှုနှင့် မတ်သက်၍ဖြစ်စေ၊ လိုအပ်သည့် အကြောင်းခြင်းရာများ ဖော်ပြ၍ ဖြစ်စေ၊ မှားယွင်း၍ ဖြစ်စေ၊ မဖော်ပြဘဲ ကျန်ရစ်၍ ဖြစ်စေ ပျက်ကွက်ခြင်း ရှိသည့် တိုင်အောင် တရားခံ အနေဖြင့် ကောင်းစွာ နားလည်၍ လွဲမှား ထင်မြင်ခြင်း မရှိဟု ယူဆလျှင် ကြီးကျယ်သော မှားယွင်းမှု မဟုတ်ဘဲ ကျင့်ထုံး ပုဒ်မ ၂၂၅-၂၃၂၊ ၅၃၅၊ ၅၃၇-တို့အရ ကုစားနိုင်ပါသည်။

တခုမဟုတ်က တခု ဖြစ်သည့် စွဲချက်နှစ်ရပ် (Alternative Charges) ကို ခေါ်ဝေါ်စဉ် တစ်ခု အောက်၌ ပေါင်းထားခြင်းသည် ဥပဒေအရ မကောင်း (အကိစ္စ ပင်ပင်နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ၁၉၆၂ တရားရုံးချုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၃၁) စီရင်ထုံးတွင် တွေ့ရ ပွါသည်။

ပြစ်မှုတခုမဟုတ်တခုကျူးလွန်ကြောင်း စွဲချက်များနှင့် မတ်သက်၍ တရားလိုတစ်ဦး စစ်ဆေးသည့်အမှု ပြီးဆုံးသည့်အခါ၌ သက်သေ ထင်ရှား မြဲနိုင်သော အကြောင်းခြင်း ရာများ အရ ပြစ်မှု များစွာ အနက် မည်သည့် ပြစ်မှုမျိုးကို မြောက်စေမည်ဟု သံသယ မရှိလျှင် ပြစ်မှု တခု မဟုတ် ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲချက် တင်နိုင်သည်။ ယင်း ပြစ်မှု တခု မဟုတ် တခု ကျူးလွန်ကြောင်း စွဲချက်များကို စွဲချက် ခေါင်းစဉ် တစ်ရပ်တည်းတွင် ပူးပေါင်းထားခြင်း မပြုနိုင်။ တရားခံကို ပြစ်မှု တခု မဟုတ် တခု ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲချက် လိုအပ်တပြစ်မှု တခုကို ကျူးလွန်သည်။ သို့မဟုတ် အခြား တခုကို ကျူးလွန်သည်ဟု အသီးခြားခြင်းသော စွဲချက်နှစ်ရပ်တို့တင်ရမည်။

ငါးစာပြင်တရားခံအပေါ်၌ ပြစ်မှုစာခူနှင့် ဥပမာ လူသတ်မှုနှင့်
စွဲချက်တင်၍ လူသေမှုကိုသို့ ငယ်သော ပြစ်မှုကိုသာ ကျူးလွန်ကြောင်း
ထင်ရှားထ ငယ်သော ပြစ်မှုနှင့် စွဲချက်မတင်သည့်တိုင်အောင် ပုဒ်မ
၂၃၀ အရ ငယ်သော ပြစ်မှုနှင့် တရားခံကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

ထဦးတည်းသောသူအား တရပ်ထက်ပိုသော စွဲချက်တင်ထား၍
ထိုစွဲချက်များအနက် စွဲချက် တရပ်နှင့် ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်ပြီးလျှင်
ကျန်စွဲချက်များပေါ်တွင် တရားခံကို ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်ရန် ဖြစ်စေ၊
တရားသေ လွှတ်ရန် ဖြစ်စေ တရားရုံးက ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန်
မလိုပေ။ ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၂၄၀ အရ တရားလိုဘက်မှ အမှုစွဲသူ အရာရှိက
ကျန်စွဲချက်များကို ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် တရားရုံးသည်
မိမိသဘောအလျောက် စွဲချက်များအပေါ်တွင် စစ်ဆေး စီရင်မှုကို
ရပ်ဆိုင်းထားနိုင်ခွင့်ရှိသည့်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုစွဲချက်များနှင့်စပ်၍
ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်သည့်အပိုန် တစ်စုံတရာချန်မလိုဟု (တရားရုံးများ
လက်စွဲ အပိုဒ် ၄၄၀) (တရားရုံးများ ညွှန်ကြားလွှာ လက်စွဲမ
ကော့ကွက်ချက် စာမျက်နှာ ၇) မှတ်သားစရာ သိသင့်စရာ တွေ့ရှိ
မလ့လာရပေသည်။

စွဲချက်ကိုပယ်ချက်ခြင်းနှင့် အမှုပယ်ချက်ခြင်းတို့၏
ခြားနားချက်။

အမှုပယ်ချက်ခြင်း။

ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ (၁၃-၁၂-၇၄) ရက်နေ့စွဲပါ ညွှန်
ကြားချက်အမှတ် (၃) ကိုရည်ညွှန်း၍ တရားရုံးတရုံးကအရေးယူထား
သည့် အမှုကို မယ်ချက်ပေးရန်အတွက် မြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားလိုတ
မဟုတ်တရားရုံးသို့ တိုက်ခိုက် လျှောက်ထားရ၍ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်
တရားရုံးများက စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိပါ။

စွဲချက်ပယ်ချက်ခြင်း။

မြန်မာ တရားရုံးတွင် တရားခံ တဦး အပေါ် စွဲချက်တင်ထားခြင်းတို့
မကျေနပ်လျှင် တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်ရုံးသို့ စွဲချက်ကို ပယ်ချက်ပေးပါရန်
လျှောက်ထားနိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ် တရားရုံးတွင်
မအောင်မြင်လျှင် မဟုတ် တရားရုံးသို့ တင်သွင်းခွင့် ရှိပါသည်။

စွဲချက်ကိုဝန်ခံပြီးသည့် အမှုကိုပြန်စစ်ခွင့်။

ပြစ်မှုများ ဖြစ်ပွားရာတွင် တရားခံက စွဲဆိုချက်အတိုင်း
ကျူးလွန်ကြောင်း ဖြောင့်ဆိုဝန်ခံပြီး၍ အပြစ်ပေးပြီးလျှင် အမှုကို
ပြန်လည် စစ်ဆေးခြင်း ပြုလေ့ မရှိပေ။ ပြစ်ဒဏ် အနည်း အများ
အတွက်သာ အထက်ရုံးသို့တက်ခြင်းပြုသည်။ သို့ရာတွင် တချို့သော
ဥပဒေများ - ဥပမာ နိုင်ငံခြားသား မှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေအရ
စစ်ဆေးမှုများ၌ တရားခံက ၎င်းတို့ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်ဒဏ်၏
အကျိုးဆက်ကို နားမလည်၍ ပြစ်မှုကို လွယ်လင့်တကူ ဝန်ခံတတ်လေ့
ရှိပြီး ချမှတ်သောဒဏ် ငွေပေးပြီးက နောက်ထပ် အပြစ်မရှိနိုင်ဟု
ထင်မှတ်တတ်ကြသည်။ တချို့သော နိုင်ငံခြားသားများမှာ နိုင်ငံသား
အဖြစ် ခံစားခွင့်ရှိသူများဖြစ်လျက် မသိ နားမလည်၍ တရားရုံး၌
စွဲဆိုသည့် စွဲချက်ကို ဝန်ခံကြရာ တရားရုံးချုပ်မှ ယင်းသို့သော
အမှုများကို တရားခံက စွဲချက် ဝန်ခံသည့်တိုင်အောင် ပြန်လည်
စစ်ဆေးသင့်ကြောင်းဖြင့် အောက်ပါပြစ်မှုများ၌ ဆုံးဖြတ် ထားသည်ကို
တွေ့ရပါသည်။

(၁) တရားခံတို့အား မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ခိုးဝင်လာသည်ဆိုပြီး
၁၉၄၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး (လက်တလော
ပြဋ္ဌာန်းချက်များ) အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ-၁၃ (၁) အရ စစ်ဆေးရာ
တရားခံများက အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံသည်။ သက်ဆိုင်ရာ

ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးရန် စီစဉ်သည့်အခါ တရားလွှတ်တော်အဖွဲ့ ပြင်ဆင်မှု တင်သည်။တရားခံတို့က ၎င်းတို့သည် စစ်မဖြစ်မီနှစ်ပေါင်းများစွာက ငြိမ်းငြိမ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ခိုးဝင်လာသူများ မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ တရားလွှတ်တော်က အဆိုပါအမှုကို ပြန်လည်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

- (၁) မန်ဒိန်မွေးပါဂ ဦးနှင့် ဖြည်ထောင်စု၊ ၁၉၅၀ (တရားလွှတ်တော်) စာမှတ်နာ ၂၇၅)
- (၂) မအေးစိန်နှင့် ဖြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ (၂၃-၁-၇၀နေ့ထုတ် ကြေးမုံ သတင်းစာ)

အမှု ဖြစ်ရပ်မှာ-၁၉၆၀ခုနှစ် ဩဂုတ်လ-၂၇ရက်နေ့တွင် ဆိုင်ရာက ဝင်ရောက် ရှာဖွေရာ မအေးစိန် ခေါ် ကျွဲဒေါ်ရှင်း၏ မိန်းကလေးမှ နို့ဆီစွဲလှမ်းနှင့် သကြား၁၀ ပိဿာကိုရှာဖွေတွေ့ရှိသဖြင့် တရားစွဲတင်သည်။ အမှုကို ကြားနာ စစ်ဆေးသောအခါ ဂ-ရာတက် ဖြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားသူကြီးက မအေးစိန်အား ရဲပုဒ်မ-၃၁ အရ ဒဏ်ငွေ ၂၅၀ ပေးဆောင်စေ၊ မဆောင်က ထောင်တစ်လကျခံစေရန် အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၇၀ခုဧပြီလ ၈ရက်နေ့ ရောက် သောအခါ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဌာနမှ မအေးစိန်အား ရဲပုဒ်မ ၃၁ အမှုကို ကျူးထွက်ခဲ့သည့် အကျိုးဆက်အဖြစ် ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးသည်။

ထို့ကြောင့် မအေးစိန်က ပြည်နှင့်ဒဏ် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အလျှောက်ထားက တရားရုံးချုပ်ခုံရုံးက ဂ-ရာတက်ရုံးမှ အပြစ်ပေး ထားသော အမှု မှန်၏ မမှန်၏ ဆိုသော ပြဿနာကို ဆုံးသတ်ရန် ပြင်ဆင်မှု ဇွန်လွှတ်ကြားနာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ လျှောက်ထားသူ မအေးစိန်သည် ဂ-ရာတက်ရုံးမှ တရားစွဲခံစဉ်က ရှေ့နေရွှေရပ်ငှားပြီး ခုခံချေပခြင်း မဟုတ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းအပေါ် စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကြီးကျယ်သည့် အမှုတခု မဟုတ်၍ ဝန်ခံလိုက်ရလျှင် ဒဏ်ငွေတစ်ရာခန့် ပြီးနောက် ဖမ်းကိစ္စမှာ

ပြီးဆုံးသွားလိမ့်မည်အထင်ဖြင့် အပြစ်ရှိပါသည်ဟု ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။ ပြည်နှင့်ဒဏ် အမိန့်ကို ထပ်ဆင့် ချုပ်သည့် အန္တရာယ်ရှိ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဟု သဘောပေါက် နားလည်ပုံမရပေ။ ရုံးသို့ အကြိမ်ကြိမ် တက်ရောက်ကာ အသေးအမွှာကို ခုခံမည့်အစား အပြစ်ရှိမရှိ ခေးမြန်းပြီး အပြစ်ရှိက ပည့်သို့ မည့်ပုံ ခံရမည်ဟု ရှင်းလင်း စွဲဆိုခဲ့ဟန်မကုသဖြင့် ၎င်းမအေးစိန်အနေဖြင့် ၎င်းလက်ဝယ်ရှိသော နို့ဆီနှင့် သကြားကို တရားသဖြင့် ရခဲ့ကြောင်း မတင်ပြသဖြင့် ၎င်း အမှုကို ပြန်လည်စစ်ဆေးစေရမည်။

မှတ်ချက်။ ရန်ကုန်ရဲ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၁ မှာ ခိုးမှုပါဟု သင်္ကာမကင်းသောပစ္စည်း လက်ရှိထားမှုဖြစ်သည်။

(၃) ခုန်စရာနှင့် ဖြည်ထောင်စု ၁၉၇၄ ဗဟိုတရားရုံးပြင်ဆင်မှု ၅၅၇(က)

ချန်စရာ အပေါ်တွင် နိုင်ငံခြားသားမှတ်ပုံတင် လက်မှတ်ရန်ပျက် ကျက်သည့်ဟူ၍ ယင်းဥပဒေ ၅(၁)အရစွဲချက်တင်သောအခါတွင် အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံသောကြောင့် အထက် စတင်ပြပါအတိုင်း အပြစ်ဒဏ် သတ်မှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ချန်စရာက ပြည်နယ် တရားရုံးသို့ အယူခံ ဝင်သည်မှာ မိမိသည် အမျိုးသား မှတ်ပုံတင် လက်မှတ် ကိုင်ဆောင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ မူလက စွဲချက်တင်သောအခါတွင် မသိ နားမလည်သောကြောင့် ဝန်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။

နိုင်ငံသား ဟုတ် မဟုတ် ဟူသော ပြဿနာသည့် မွေးရာပါ အခွင့် အရေးနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် ဖြစ်၍ အကျိုး သက်ဆိုင်သူအား ဧပြီလယ်စွာ ရှင်းလင်း စာပြစေသင့်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်နှင့် အပြစ်ဒဏ်ကို ပယ်ဖျက်၍ မူလ စစ်ဆေးသော တရားရုံးမှအပ အခြား စီရင်စီရင်ခွင့် အာဏာရှိသော တရားရုံးက အမှုကို ထပ်မံ ပြန်လည် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

စွဲချက် ပုဒ်နှင့် အပြစ်ပေးပုဒ်

ရေ အရှက်စွဲတင်သည့်အခါတွင် ပုဒ်မတခုနှင့် စွဲစွဲခွဲခွဲလည်း
အရာရုံးမှ စစ်ဆေးသည့်အခါတွင် တွေ့ရှိသည့်အတိုင်း ပုဒ်မကို
ပြောင်းလဲပြီး စွဲချက်တင်နိုင်ပါသည်။

ဆိုရာတွင် စွဲချက်တင်သည့်အခါက ပုဒ်မတမျိုး၊ အပြစ်ပေးသည့်
အခါတွင် ပုဒ်မတမျိုး၊ ခြစ်ပါကြပြီသာနာ ခြစ်နိုင်ရာ အောက်ပါ
စီရင်ထုံးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

ဦးလှရီပါ ၂ ဦးနှင့် ခြည်ထောင်စု၊ ၁၉၇၄။ ဗဟိုတရားရုံး ဖြစ်မှုဆိုင်ရာ
ခြစ်ဆင်မှုအမှတ်ပုဒ် (ခ)

စွဲချက် ထင်ထားသော ပုဒ်မဖြင့် ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်ခြင်း မပြု
အခြား သင့်တော်သော ပုဒ်မဖြင့် ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်နိုင်သည်ဟု
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၇ အရ ပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်။
ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၈ အရ ကြီးသော ပြစ်မှုနှင့်
စွဲချက် တင်ခဲ့ပြီးနောက် ငယ်သော ပြစ်မှုဖြင့် ထင်ရှားစီရင်နိုင်ပါသည်။

ဆိုရာတွင် ငယ်သောပြစ်မှုဖြင့် စွဲချက်တင်ခဲ့ပြီးနောက် ကြီးသော
ပြစ်မှုဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်း မပြုနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် မူလအမှုတွင်
ဦးလှရီအပေါ်၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၂၅ အရ စွဲချက်တင်၍
စစ်ဆေးပြီးနောက် ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်သောအခါတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၃၁ အရ ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်
ဆန့်ကျင်ပါသည်။ အကြောင်းမူကား ပုဒ်မ ၃၂၅ အရ အများဆုံး
ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်သာဖြစ်သဖြင့်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၃၁ အရ ချမှတ်နိုင်သော ပြစ်ဒဏ်မှာ
ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်ထိနှင့် ငွေဒဏ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စွဲချက်ဝန်ခံသည့်တရားခံက ၎င်း၏အမှုတွင်
သက်သေအပြစ် အစစ်ခံခွင့်။

မြေ တိုက်မှုတွင် တရားခံ မောင်ရှုံးနှင့် မောင်သန်းတို့က
ဖြောင့်ချက်ပေးသည့်ပြင် စွဲချက်ကိုလည်း ဝန်ခံကြသည်။ ပုဏ္ဏားလူးက
ဖြောင့်ချက်ကို ပြန်ရပ်သိမ်းပြီး စွဲချက်ကို ငြင်းဆိုသည်။ မောင်သန်းနှင့်
မောင်ရှုံးတို့က ခြောက်လှန့်ပြီး သင်ပေးသည့်အတိုင်း ဖြောင့်ချက်
ပေးရကြောင်း အစစ်ခံသည်။

မောင်သန်းနှင့် မောင်ရှုံးတို့ကလည်း ပုဏ္ဏားလူး၏ သက်သေများ
အပြစ် ကတိသစ္စာပြု၍ အစစ်ခံကြသည်။ စွဲချက်ကို ဝန်ခံသည့် တရားခံ
၂ ဦးသည် ၎င်းတို့၏ အမှုတွင် သက်သေများအပြစ် အစစ်ခံခွင့်
မရှိကြောင်း တရားလွှတ်တော်မှ အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့သည်။

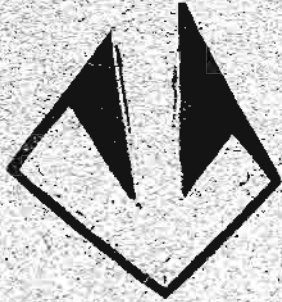
(ပုဏ္ဏားလူးနှင့်အစိုးရ၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ စီရင်ထုံး၊ စာမျက်နှာ ၂၁၄)

ဤကား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မှုခင်းများမှ စွဲချက်နှင့် ပတ်သက်သော
သိဇ္ဇကဝင်းစရာ အချက်အလက်အချို့ ဖြစ်ပေသည်။

ဈာန်ဝိစု

ခြစ်ရပ်၍နုများ

တရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ် ဆိုသည့်မူနှင့်
ရေကြည်ရာ မြက်နုရာဟုဆိုကာ
တတောပြောင်းခွဲမိရာမှအစ . . .

မြင့်အောင်ထွန်း

အချိန်မှာ ညနေ ၄ နာရီခန့်၊
ရှမ်းပြည် တောင်ပိုင်း လွိုင်
လင်းမြို့နယ် ဝင် လို ရပ်ကွက်နေ
တစ်ဦး၏ ချောင်ကျကျ နေအိမ်
အရက်ပိုင်းကလေးတွင်ပေါ်တင်၊
အိုက်ဆော့၊ ချောင်၊ သိန်းထွန်း၊
စံခင်တို့ အချင်းချင်း ခေါင်းချင်း
ဆိုင် ဆွေးနွေးနေကြသည်။

“ကဲ ပေါ်တင်ဦးဆွဲထားတဲ့
ဟိုလုပ်ငန်း အစီအစဉ် အသေး
စိတ်ကို အားလုံးတို့အဖွဲ့သားတွေ
ထပ်မံ သိရှိရအောင် ရှင်းလင်း
ပြောပြလိုက်စမ်းပါဦးတပည့်ရာ”

တစ်ဦးက သူ့ဘေးမှ လူတ
ယောက်ကိုပြောလိုက်သည်။

လူသူအနည်းငယ် ရှင်းသည့်
ချောင်ကျကျ ရပ်ကွက်ကလေးမို့
သူတို့အိမ်အား ဘယ်သူမျှ ဂရု
မထားအလေးမမူကြပေ။

ပေါ်တင်က အရက်ရှိန်လေး
ရလာပြီမို့ အာလေး လျှာလေး
နှင့်စကားစသည်။

ဒီလိုလေ ပင်လုံရပ်ကွက် ၃
ဆန်စက်လမ်းက ဝှံစား ဦးထွန်း
ပန်နေအိမ်ကို နောက် တပတ်
လာမည့်လမိုက်ရက်မှာ အပိုင် စီး
ယင် ဓမ္မဋ္ဌေရတနာကျပ် တသိန်း
ထက်ပနည်း ရနိုင်တယ်ဆိုတာ

အတိအကျစုံစမ်းထားပါတယ်။
နဲ့ ရက်ကိုတော့ ဆရာစွမ်းက
သတ်မှတ်ပြီး ပြီးစင် အသိပေး
ထားယင် အားလုံး အဆင်ပြေ
ပါလိမ့်မယ်ဆရာ”

“အေး ဟုတ်ပြီ အခုလာမယ့်
လကွယ်နေ့ည ၁၂ နာရီ အချိန်
လုပ်ငန်းစမယ်။ ဒီတော့ တစ်က
စာင်းပန်းနဲ့ ရဲတွေရဲ့ လှည့်ကင်း
အခြေအနေတွေ အားလုံး သတိ
ဝိရှိလှူရှိ ဝိရှိရှိလေ့လာထား
ကြသိလား”

“ခါနဲ့ ဦးထွန်းပန်ရဲ့ နေအိမ်
ကို လုပ်ငန်းတဲ့ညမှာတော့ ဦး
ဦးအားလုံး အလုံး သတိရှိကြဖို့
နတာ့အတိအကျရလိမ့်မယ်နော်”

“အချင်းချင်း သစ္စာဖောက်ဖို့
တော့ လုံးဝ စိတ်မကူးကြပါနဲ့၊
ငါ့ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ပြီး လုပ်တဲ့
လုပ်ငန်းတွေမှာ မလိုအပ်ပဲနဲ့ အ
ရမ်းဘယ်တော့မှ သေနတ်မစပ်
ဖောက်ရဘူး၊ အေး တကယ်လို့
သေနတ် တချက် ဖောက်မိရိုက်
တာနဲ့ အားလုံး ကိုယ်ကိုယ်ကို
လွှတ်အောင်ပြေးကြ၊ နောက်ဆုံး
အားလုံးအယင်စခန်းဟောင်းမှာ
ပဲပြန်လည်ဆုံကြမယ်၊ တာမေး
စရာရှိသေးလဲ”

“အေးမှ မရှိပါဘူးဆရာ ကြီး”

“အဲဒီညမှာ အေးလုံးတယ်
အချိန်ငယ်တယ်လောက်ကြာ
လို့ တယ်လို့ထွက်ပေး ခြိုတာ ငါ
ပြောထားတဲ့ အတိုင်း လုပ်ကြ၊
အဲထဲ ရောက်မင် အတိုးကြီး
အဘွားကြီးနဲ့ သားသမီးတွေက
တခြားစီ အိပ်ခန်း ဖွဲ့နေကြတာ
ဆိုတော့ အဓိကပစ်မှတ်က အတိုး
ကြီးဆိုတာမမှော့နဲ့ ကြားလား၊
သူ့အိမ်က ကျောက်နဲ့ အခိုင်အ
မာကာထားတာမို့ ငင်ဖို့တော့
သိပ်လွယ်ဘူး၊ သေ့ဝိုက်ထား
မှာဆေးချင်တယ်၊ ဒီတော့တာဝန်
အတိုင်းလုပ်ကြ”

“အေး အတိုးကြီးကိုမအေး
နိုင်အောင် လုပ်ပြီး ခေါင်းစုံး
အောက်က မီးခံဆေးတာသေ့ကို
ယူပီး ရတနာနဲ့ ဓမ္မဋ္ဌေရတနာကို
အကုန်ယူ ငါ့မိနပ်မကြင်မီ လုပ်
ငန်းအပြီးလုပ်ပြီး အားလုံး ကိုယ်
တာဝန်နဲ့ ကိုယ် တာဝန် အစဉ်
ချောစွာ ထွက်လာနိုင်ရမယ်”

“နောက်ဆုံး သားသမီးတွေ
နီးလာခဲ့လို့ မိမိကိုယ် တကယ့်
ယင်း မတော်စာဆာ သေနတ်မ
ဖောက်ရမယ် လူတွေကို လုံးဝ

မထိအောင် ဒက်ရာ မရအောင်
အထူးသတိထားကြပါ။

ဟုတ်ပါတယ်ဆရာစွမ်းကျွန်
တော်တို့လဲ ဒီလိုပဲမြင်ပါတယ်။

“ကံ တပည့်တို့ ဒါကအဖြစ်
အပျက် သဘော ပြောတာ ဟ
ကယ်လို့သာ အကြောင်းကြောင်း
ကြောင့် စီစဉ်သားတဲ့အတိုင်းဖြစ်
မလာဘူး ဆိုသင်ဘယ်လို ခုတ်မလဲ
လို့ မေးရာသော့ ချိတ်သေပါ။
အေး ဒါလဲခေါ်ကိုယ်တိုင် မကြာ
မကြာပြောဖူးပါတယ်။ လူမသတ်
မိရှိရယ်။ တဦးချင်း ကိုယ့်ထွက်
လမ်းကိုလွှတ်အောင်ပြီး။ အေး
မိသွားမည်ဘော့ ကိုယ့် ဇာဝန်
ကိုယ်ယူကြပါ။”

“အကယ်၍များမင်းတို့မိသွား
ယင် သစ္စာရှိဖို့ အရေးကြီးတယ်။
သစ္စာဖောက်ယင်တော့ မင်းတို့ရဲ့
မိဘ အေးမယားများ ကိုတော့
အာမခံ ပစ္စည်း အဖြစ် ဘယ်
လို အပြစ်ပေးမယ် ဆိုတာတော့
မသေကြနဲ့ အေးလုံး တမလွန်
ဘုဝကိုပို့လိုက်ရမှာပဲ။”

“ကံ အစီအစဉ်နဲ့ ပတ်သက်
လို့ ဘာများ မရှင်း မလင်းတာရှိ
အလဲ ရှိမည်မေးကြ။”

အရက် အရှိန်ကလေး တတ်

နေကြတဲ့သူတို့အဖို့ ပေးစရာ မရှိ
ပါဘူးဆရာစွမ်းဟု မြေကြားလိုက်
သည့်။

ဆရာစွမ်းက....

“အေးလေ နောက်ဆုံးတခု
တော့ရှိပါတယ်။ တို့များက ဒီလို
စေ့စပ်သေချာစွာ ကြံစည်မြင်ဆင်
လုပ်ထားပါလျက်နဲ့တော့ အားရ
မှု တင်းတိမ်မှုမထားသင့်သေးဘူး
တဘက်က မြို့ရွာလုံခြုံရေးကိုတာ
ဝန် ယူနေကြရတဲ့ ဒီနေ့ တပ်မ
တော်နဲ့ ပြည်သူ့ ရဲတွေကိုလဲ
လျော့တွက်ထားလို့မရဘူး။တာဝန်
လုပ်လုပ် ပီပီရီရီရှိဖို့အထူးအရေး
ကြီးတယ်။”

“ကံ ပျော်ပျော်ပါးပါးလက်
ကျန်ကလေး ဝိုင်းပြီး အကုန်ပိုင်း
ရှင်းလိုက်ကြကွာ။ သတိဆိုတာ
ပိုမယ်မဟုတ်ဘူးနော်။”

“လူးအောင် ပြန်လာယင်လဲ
အစီအစဉ်တွေကို မင်းတို့တတွေ
ကရှင်းပြလိုက်ကြပေါ့ကွာ။”

“ဟော.... ဆရာစွမ်း ပြော
ယင်း ဟိုမှာ လူးအောင်ပြန်လာ
ပြီ။”

“ဟေ ဟုတ်လား။”

“ကံ လူးအောင် ဒီမှာထိုင်
မဟဲ့ ဒါနဲ့ မင်းသွားရဲစမ်းတာ

ဘာအခြေအနေထူးသလဲ ကံ....
ပြောစမ်း။”

“ဟုတ်ကဲ့ ထူး... ထူးပါ
တယ်ဆရာစွမ်း ကျွန်တော်တို့လုပ်
မယ့်ဟိုအိမ်နားမှာ အမြဲတမ်းအပ်
ကံ ကင်းပုန်းသပ်နေတယ်။ အခု
လဲကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်
လာတာပါ။”

“နောက် အထူးအရေးကြီး
တဲ့ သတင်း အရဆိုသင် လူ့ိုင်
လင်မိက အာဏာပိုင်တွေကလုံခြုံ
ရေးစီမံချက်တွေ ရေးဆွဲပြီး လုပ်
နေရတာ သိရတယ်ဆရာစွမ်း။”

ခေါင်းဆောင် ဆရာစွမ်းမှာ
ချက်ချင်းဒါပွဲပြီး လေ့ရွာမှပဲ အ
သေအချာ စီစဉ် ထားတာတွေ
တော့ပျက်ချပြီပေါ့ကွာ။ ငါ့အနေ
နဲ့တော့ ဆွဲပြီးတဲ့ အစီအစဉ်
ကို အပျက်ခံနိုင်စွမ်း မင်းတို့တ
တွေရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို ရှိကြ
သလဲပြောကြ။”

မကြာခင်က ပျော်ပျော်ပါး
ပါးသောက်ဆားတဲ့ အရက်ဝိုင်း
ကလေးဟာ မရှိမပြည့် အခြေအ
နေမှာရှိနေလေသည့်။

လူးအောင်က ဆရာစွမ်းသိပ်
ပြီး စိတ်သတိမထ ကျေနပ်နပ်
ဆရာရယ် ဒီမှာအလုပ်မဖြစ်တော့

ယင်နပ်စွန်ကားလမ်းဒါမှ မဟုတ်
ယင် ပင်လုံး လဲချားလမ်းကိုလုပ်
မယ်ဆိုသင် ပိုပြီးအဆင်ပြေတယ်
ဆရာ။

ဆရာစွမ်းကတပည့်ကျော်လူး
အောင်၏ တင်ပြချက်အရ သူ
တပည့်များကိုဘေးသားစီ လှည့်
ကြည့်သင်း ကံတပည့်တို့ မင်းတို့
အားလုံး သဘောတူတယ်ဆိုသင်
တယ်နေရာအယင် အလုပ်စကြ
မလဲဟု မေးလိုက်လေသည့်။

ပေါ်တင်ဆိုသက ဆရာစွမ်း၊
ယခုကလေး ကျွင်းတုံ ဘက်ကို
ကုန်ပိုပြီးပြန်လာတဲ့ကားတွေဟာ
တစီးမှာ မှောင်မို တသိန်း ဝိုး
လေစက်ဝါတယ်လို့ သိရတယ်။
တစီးတစီးလဲမကြာမကြာလာနေ
တယ်ဆိုတော့ ပိုပြီး လုပ်ငန်းအ
ဆင်ပြေတာပေါ့။ ဒီတပွဲ တော့
လူ့ိုင်လင် - နှစ်စန့်မှာပဲလုပ်ငန်း
ဆောင်ပါတယ်။

“အေးကောင်းတယ်ကောင်း
တယ် မင်းတို့အားလုံးညီညီညွတ်
ညွတ် စိတ်အားထက်သန်နေကြမှ
တော့ ဆရာလဲအားရမိတယ်။”

“တို့ဘော့ တော့ ပြောင်းတဲ့
ကျားလို့ဖြစ်နေပြီကုန်နော် တကွက်
မှားယင်တော့ အားလုံး ခုကွ

ရောက်နိုင်တယ်။ အားလုံးရှိတဲ့
တာဝန်ရှိသူတွေလည်းရှိတယ်။
ဒီတော့ မြန်မြန်လုပ်ဆောင်ရဦး
မယ်”

ဆရာဝန်က ဆေးလိပ်ကြမ်း
စာလိပ်ကို သောက်နေရာမှ ခူး
ထားတလိပ်ကို မီးညှိစွာလင်း။

“အေးလေ ခါမြင့်ယင် မနက်
မြန်ညနေရပ်မှ အေးလုံး လုပ်
ငန်းစကြမယ်။ အသင့် ပြင်ဆင်
စရာရှိတာပြင်ဆင်ပြီး လက်နက်
ခဲယမ်း မီးရှောက်မှု အစ ယူ
ဆောင်ပြီး ယခင် စုရပ် ဖြစ်တဲ့
လျှင်လင်မြို့ ရပ်ကွက် (၁) စိန်
တောင်သွားလမ်းကြို စုရပ်မှပြန်
စုကြမယ်”

○ ○ ○

၁၃၄၁-ခုနှစ် ကြောက်လန့်
နေတနေဖြစ်ပေသည်။ မိုးကောင်း
ခြင်တခလုံး ရပ်ရှပ်ခွင်တိမ်မည်း
ညိုများ၊ ဝိန်းဝိန်းဝိတ်အမှောင်ထု
နှင့်အတူ လျပ်စီးလက်သံ မိုးထပ်
ချွန်းသံများနှင့် မိုးသီးမိုးပေါက်
များ သံသမိခွာစွာလျက်ရှိပေ
သည်။

မိုးသံလေသံနှင့်အတူ လျှင်
လင်မြို့ကလေးမှာ တိမ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်လျက်ရှိပေသည်။ မိုးထဲရေ

ထဲလေထဲတွင် တာဝန်ရှိသူထမ်း
ဆောင်နေကြသည့် ပြည်သူ့ဝန်
ထမ်းများနှင့် မိမိတို့ ဝမ်းသာနေ
အရ သွားလာဆောင်းဝယ်နေကြ
သူအနည်းငယ်ကိုသာ တွေ့ရလေ
သည်။

မိုးမှာ ရှပ်ပြည်ရာသီဥတုနှင့်
အညီ မှောင်လိုက်မည်းလိုက် ရွာ
သွန်းနေသလို မိုး၏အအေးတတ်
မှာ ခိုက်ခိုက်တုန်မှု အသည်းခိုက်
တမျှခံစားကြရသည့် အငြင်ကြော
ကောသံသလို အမြဲအတိုက်ခံကြရ
သည့်ခရီးသွားအားလုံးမှာ မိုးရိမ်
ပူပန်ရင်ဖိုနေကြသည်။

ကံကြမ္မာတပင်ဆိုရမည်လား
မသိရာသီဥတုသိမ်းရှားပြီး သဲကြီး
မဲကြီးမာန်စိ ရွာချွန်းနေကြသည့်
ကြာမှ နှစ်စန်ဘက်ဆီမှလူကြား
တစ် ခိုး ရေ ဓလ ကြားဝယ်
လျှင်လင်မြို့ရှိ မောင်းနှင့်လခ
ဓလသည်။

ကြားဆရာဝန်ရှေ့မှာ ထောင်
တက်တောင်ဆင်း ဖြစ်စာကြံ တ
ကြောင်း မိုးကြည်သံမဲ့ ရွာနေ
သည်မို့ သူ့ရဲ့ ပုဂံကြားလေးကို
အထူးဂရုစိုက်ပြီး မောင်းနှင့်လခ
ရာလျှင်လင်မြို့ရောက်ရန် တာဝန်
ခန့် ထာရောက် လေသံမိုးသံနှုတ်

အတူသေနတ်သံများခရဲပွက်တမျှ
ထွက်ပေါ်လာပြီးသည့်နှင့် အတူ
ကြားထဲလေးမှာ တောင်တန်းပေါ်
ယံတွင် မေးတင်ရပ်တန့်လွှားဓလ
သည်။

ခရိုင်ဘာ စိန်ရှေ့သည် သေ
နတ်ဓက်ရာနှင့် အတူ သွေးဒေါင်
ထဲတွင် အသက် ပျောက်ခဲ့ရပေ
သည်။ ကြား ပေါ်ရှိ ခရီးသည်
အမျိုးသား အမျိုးသမီး တို့မှာ
လည်း မြေယောက်နှင့်ပေါင်များ
တွင် သေနတ်ဓက်ရာ အသီးသီး
ရပြီး ကားပေါ်တွင် ဝိုကြွဖိုကြ
ဓလသည်။

ခဏ အကြာ မိုးရွာထဲတွင်
မျက်နှာတွင် မျက်နှာဖုံးများစပ်
ဆင်ထားကြသည့် လက်နက်များ
ကိုင်ဆောင်ထားကြသည့် လူဆိုး
တစု တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး
ခေါင်းဆောင်လုပ်သူတဦးကြ။

“ဟေ့ သူ့လိုမသေချင်ယင်
ရှိတာအကုန်ထုတ်ပေးကြ ပေး
လင် တွေတယ် ပျောက်လား အ
ကုန်မသေပေါ့ကုန်မယ်”

သေနတ်တကြားကြားနဲ့ ခိုနဲ့
ထိက် ဆဲလိုက် ငေါက်လိုက်နှင့်
လူမဆန်စွာ ပြေးဆို နေသော
ကြောင့် ငက်ရာအသီးသီးရထား

သော ခရီးသည်များမှာ မိမိတို့ရှိ
နာရီ ရွှေငွေ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးမှ
အထွတ်ပေးလိုက်ရာဝတ္ထုများ
ရှိယူပြီး ထင်းရှူးတော များ အ
တွင်းပျောက်ကွယ် သွားကြလေ
သည်။

○ ○ ○

အခင်း ဖြစ်ပွားကြောင်း သ
တင်းအရ ပါတီ၊ ကြောင်စီး၊ ပြည်
သူ့ရဲများမှ လူနား များအား ချက်
ချင်းဆေးရုံတွင်အတွင်းလူနာများ
အဖြစ် ကုသ ထားရသေးသည်။

မြေအနံ့များ ထွက်သွားရာသို့
မိန့်ယံမှူး ဦးရွှေကြာ၏ညွှန်ကြား
ချက်အရ စခန်းမှူး ဦးဌေးမောင်
နှင့်စာဖွဲ့သည် လိုက်လံ ရှာဖွေ စုံ
ခမ်းမှုများကိုပြုကြရပေသည်။

အဆိုပါမြေလှသတ်မှုသတင်း
နှင့် ပတ်သက်၍ နောက် တနေ့
မနက်တွင် မြို့ပေါ်ရှိ လုပ်သား
ပြည်သူများ ရိုးသား၍ ဆက်ဆံ
ရေးကောင်းမွန်သူ စိန်ရှေ့ သေ
ဆုံးသွားသည်ကိုသနားကရုဏာ
ပွားသလို လူမဆန်စွာ ရက်ရက်
စက်စက် သေနတ်ဖြင့်ပစ်သတ်ကြ
သော ဒဗ္ဗိတို့ အပေါ် နာကျင်
မုန်းတီးမှုများနဲ့ အတူကျိန်ဆဲခြင်း

မျိုးကိုလည်း ဝိုင်းဝန်း ထောင့်မှာ ပြုကြလေသည်။

လွှာဝိုင်လင်မြို့နယ်မှူးနှင့်နမ့်စန် မြို့နယ်မှူးတို့သည်လည်း ပြည်နယ် နယ်လုံးမှ ဝင်ကြသော အရာရှိများနှင့်အတူ ခုခိုက်မှု ကျသင်းခရီး၊ နယ်မြေ လုံခြုံရေးစီမံချက်များ အခြေပြုတ် လမ်းညွှန်နေသည့်ကြားမှ ယခုလို အမှုကြီး ပေါ်ပေါက် လာရတဲ့ အတွက် ခေါင်းခံနေကြသည်။

ထို့ကြောင့် ၎င်းအမှုအား လွှာဝိုင်ပင်(ပရ)စခန်းမှ ၁၀၂-၃၉၂ အရ (၁) အမှုနံပါတ်ဖြင့် ပထမ သတင်းပေးတိုင်ချက်အရ အမှုဖွင့်ထားပေးသည်။ တရားခံများ အမြန်ဆုံး ဖမ်းဆီးဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား စုံစမ်းမှုများ ပြုရလေသည်။

၀ ၀ ၀

၂၅-၅-၈၁ ရက်နေ့က လူသတ် ၁၆၂ နှင့် ပစ်သတ်၍ မသင်္ကာသူတဦးသည့် နမ့်စန်မြို့နယ် အတွင်း လာရောက် နေကြောင်း နမ့်စန် (ပရ) လူဆိုးထိန်းအဖွဲ့၏သတင်းပေးချက်အရ စခန်းမှူးနှင့် အဖွဲ့သည် ၎င်းလူစိမ်း၏နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ

လိုက်လံ စုံစမ်းမှုများကို ပြုလုပ်ထားပေးသည်။

နောက်တနေ့ လွှာဝိုင်လင်-ဝိုးနဲဇေပေါက် ပြေးဆွဲနေသည့် ယာဉ်အမှတ် ၇၃၅ တတ်(၆) ကားသည်ဝိုးနဲနုအပြန်လွှာဝိုင်လင်ရောက်ရန် ၅ မိုင်ခန့်အလိုသတန်းပင်ကွေ့အနီးတွင် တိမ်းမှောက်နေကြောင်း သတင်းအရ နမ့်စန်(ပရ)စခန်းမှူးဦးမြင့်လွင်၊ ဒုတိယကြပ်လှကိုင်နှင့် ယာဉ်ထိန်းရ ဒုတိယကြပ်ဝင်းကြည် တို့သည် အချင်းချင်းစုံစမ်းရာမှ သို့ရောက်ရှိလာပြီး မြေပြင်ကြမ်း ရေးဆွဲခြင်း၊ ခေကြိုးတိုင်းဘာခြင်း၊ လူနာများအား ဆေးရုံပို့၍ ဖြစ်ပွားပုံများကို မေးမြန်းနေစဉ် ၎င်းတို့နှင့် မနီးမဝေး နားကျောင်းသားပုံစံမျိုးဖြင့် သောင်လည်လည်လုပ်နေသူအား အမှတ်မထင်လမ်းကြည့်ရာ စခန်းမှူးဦးမြင့်လွင်နှင့် အဖွဲ့သည် ဝီမီအဖွဲ့မှ အခြာတမ်း လွှာဝိုင်လင်လမ်း လူသတ်မှု၁၆၂မြို့နယ်နှင့်မသင်္ကာ၍ လိုက်နေသူ နမ့်စန်မြို့နယ်၊ ဝီသွေကုန်းရွာနေ ပေါ်တင်ဆိုသူအား ဖမ်းဆီးမိခဲ့သည်။

“ကံ ပေါ်တင်ဟိုတစ်ဖက်က လွှာဝိုင်လင်အနီး လူသတ် ၁၆၂

တိုက်တာ ခင်း ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင် တိုက်တာလို့ တိုက်တာ အချွတ်ခန်းထဲက မင်းနဲ့ အတူပါတဲ့ မင်းသူငယ်ချင်းက အစစ်ခံထွက်ဆိုသွားပြီကွာ၊ သိလား၊ မင်းဘာမှ ဖုံးကွယ်ထားလို့ မရဘူး၊ ကံ ပြောစမ်း၊ အမှန်အတိုင်းပေါ့ကွာ၊ မဟုတ်ဘူး ဝား ပေါ်တင်ရ၊ မင်းသူငယ်ချင်းကတော့ အစစ်ခံသွားပြီ၊ မင်းကိုယ်တိုင် ထွက်ဆိုတာကို တို့ ကြားသင်တယ်ကွာ”

စခန်းမှူး၏ မေးမြန်းလိုက်သည့် မေးခွန်းသည် ပေါ်တင်၏ အချွတ်ကို ထိုးသွင်းလိုက်သလို မေးမြန်းခံရတာမို့ ပေါ်တင် တယောက် ခေါ်သမိုင်းများ မျက်နှာတရပ်မှ ခိုမြိန်းသွား၍ ခွေးများပင် နရူးထိပ်ဖျားအထိ ရိုးထွက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

စခန်းမှူး ဦးမြင့်လွင်သည် အောင်နိုင်သူတို့၏ ပထမ ဓမ္မိလှမ်းအရ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားတဲ့ခွေးသားဗူးထဲမှ ဆေးလိပ်တလိပ်အား အားပါးတရ ညှို့ဖွတ်ဆုတ်ယင်းကံ ဘယ်နှယ့်လဲ ပေါ်တင်ဟု လှမ်းမေးလိုက်ရာ ပေါ်တင်သည် အတန်ကြာ ခေါင်းငုံ့ စဉ်းစားနေရာမှ လန့်

ဖျပ်ပြီး ဘာပြောတယ် ဆရာ၊ သူက ကျွန်တော်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဦးဆောင်တာလို့ အရာရှိ ဝီလိပ် အစစ်ခံသွားသလားဟု ပြောကာ မျက်နှာပေါ်ဝယ် မျက်ရစ်ချွေးတခြည်းခြည်းဖီးကျယ်ခေါင်း ဝိုက်စိုက် ကျသွားသည်။

ဧကအကြာ ပေါ်တင်ခေါင်းငုံ့ထားရာမှ အင်း လူခွေကကားမတည်ကြပါလားဟုထွက်ကန် အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဒီနေ့ ပြည်သူ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်းသည် မူခင်းစစ်ဆေးရာတွင် အမှုစစ်တိုက် သိပ္ပံနည်းကျစစ်ဆေးခြင်း ပြင်ပဗဟုသုတနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး အမှုဖြစ်ပွားပုံ လမ်းကြောင်းအပေါ် မူတည်ပြီး မေးခွန်း မေးမြန်းသည်ကအစ မေးမြန်းဘတ်ရန် အထူး လိုအပ်ပေသည်။

သက်သေအထောက်အထားခိုင်လုံမှု၊ တရားခံအား မေးမြန်းတတ်မှု၊ မသင်္ကာသူကို စစ်ဆေးမေးမြန်းရသည့်ကံ တနည်း၊ စစ်ဆေးမှုနည်းစနစ်ယာယီအပြာပြာနှင့် ဆက်စပ် ပေါင်းစပ်ပြီး စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ရပေသည်။

.....၀.....

ယခု စခန်းမှူး ဦးမြင့်လွင်၏ ခေါ်ဆိုချက်များကို ပေါ်တစ် ဆေးယာက် လုံးဝ မပြင်းကွယ် နိုင်တော့ပါ။ သူ တိတိဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းအတွင်း စနစ်ခြင်းသဘော သန့်ရှင်းစွာ ကြိုတင်စီစဉ် ဖော်ထုတ် ပြသနေသည့်ဗဟုတရားပါလား။

စခန်းမှူးက ဒီမှာ ပေါ်တစ်၊ အမှားဆိုတာ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ အနည်းနဲ့ အများ ရှိကြတာပဲကွ။ ရှေးလူကြီးများ ဆိုရိုး စကားလို အမှားကို အမှန် ရောက်အောင် ပြင်နိုင်လျှင်ကား ရနိုင်သေးသည်။ ထို့သော်လည်း မင်းနှင့် တကွ မင်း အပေါင်းအသင်း တစုစု အမှားကားအချို့နေ့ရက်ပေါ့၊ မှားနေတာလည်း မှားနေပြီပေါ့။

“အေး၊ တခုတော့ မှီတယ် ပေါ်တစ်၊ မင်း အနေနဲ့သာ အမှန်အတိုင်း အစစ်ခံ ထွက်ဆို မယ် ဆိုယင် တိုက်လည်း မင်းကို ဥပဒေတောင်အတွင်းက တနည်း ဗဟုတရားတနည်းတော့ သက်သာ အောင် လုပ် ပေး ရမှာ ပေါ့ ကွာ”

စခန်းမှူး ဦးမြင့်လွင်၏ မက်လုံးကလေးပေးပြီး စသွေးတိုးစမ်း လိုက်သော စကားကြောင့်....

ပေါ်တစ်၏ ညှိုးနွမ်း ဝင်လက် နေတဲ့ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဝင်းလက် လာပြီး....

“ဆရာ ပြောတာ တကယ် လား ဆရာရယ်”

“ဒီလိုဆိုယင် အမှန်အတိုင်း ထွက်ဆိုအစစ်ခံပဲတော့မည်” ဟု ပြောလေသည်။

ပေါ်တစ်၏ စာရာသုကြီးများ ရှေ့မှောက်တွင် ထွက်ဆိုဝန်ခံချက် အရ လျှင်လင်၊ နှစ်စစ် မြို့နယ် ရဲ့ တပ်ဦးမှူး များ ၏ နှစ် မြို့နယ် ဒုစနစ်မှူး ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအရ နှစ်စစ် စခန်းမှူး ဦးမြင့်လွင်၊ လျှင်လင်စခန်းမှူးဦးဌေးမောင်၊ ဒု ရဲအုပ် ဦးမြင့်မောင်နှင့် ပင်လုံ စခန်းမှူး ဦးဝလီ၏ အကူအညီဖြင့် ညှိနှိုင်း တိုင်ပင်ပြီး ညှိတွင်းချင်း ပင်လုံမြို့ ရပ်ကွက် (၂) နေ့ တစ်ရက်အတွင်း ပိတ်ဆို့ ရှာဖွေ ရာ မြို့ အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးအိမ်မှ အယ်ဒီ ၁၆ (အမ် ၁၆) သေနတ်တလက်၊ ငှက်ကျည် ၇၅ ကော့ဒ် တိုက်ရာပါ ပစ္စည်း အချို့နှင့်အတူ ပင်လုံ ရပ်ကွက် (၂) နေ့ လူးအောင်လျှင်လင် ရပ်ကွက် (၂) မှ တိုက်ဆော့၊ မိမိမောင်၊ သိန်းထွန်းနှင့် စံတင်တို့

အား တိုက်ရာပါ ပစ္စည်းများနှင့် ဖမ်း ဆီး ရ မိပြီး လျှင်လင် (စခန်း) တွင် ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ သည်။

.....
လျှင်လင် မြို့နယ် စခန်းမှူး ဦးဌေးမောင်သည်ငှင်းအမှုများကို အမြဲ နှင်း ဖော်ထုတ်နေသူ ဖြစ်ရ ကား မနေ့ညက ဖမ်းဆီးရမိသော ခြေမှန်နှင့် ဖတ်သက်၍ လိပ်ခဲ တည်းလည်း ဖြစ်နေရသော မိမိရဲ့ စိတ်ဆန္ဒကြောင့် မိမိ အချင်းခန်း အတွင်း ရောက်ရှိနေသူ ခြေ အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးအား မိမိရဲ့ခန်းအတွင်း ထုတ်ယူ စစ် ဆေး မေးမြန်းနိုင်ရန် ကာဝန်ကျ ဆရာမျိုးအား တစ်ဦးကို လက် ထိပ် ခတ်ထုတ်လာရန်နှင့် စစ် ဆေး မေးမြန်းနိုင်ရန် သီးခြား အခန်းတွင် ထိုင်စေသည်။

စခန်းမှူး ဦးဌေးမောင်က မိမိ အမြဲတမ်း ဗွဲ့စွဲ မြို့ မြို့ သောက် နေသည့် ပြည်တွင်းဖြစ် အိပ်မက်ပေး ချားယား ဘလိပ်အား တစ်ဦးထံ ပေးပြီး မိမိသည်လည်း တလိပ် မီးညှိ ဖွတ်ချက်ယင်း ဒါနဲ့ နေပါ ဦး ဦးတစ်ဦးရဲ့ ငါ့ စိတ်ထဲမှာ တော်တော်မြဲတာတခုရှိတယ်ကွ။

အဲဒါ ဘာလဲဆိုယင် သေဆုံးသူ စိန်ရွှေကားကို ဖမ်းဦးဆောင်ပြီး တိုက်တဲ့ လက်နက်တွေနဲ့ အနီး အနားမှာ မင်းတို့တိုက်ခဲ့တဲ့ တိုက် ရာပါ ပစ္စည်းတွေ အများကြီး ကျန်နေသေးတယ်ကွ။မင်းတို့ ခြေ တိုက်ဖို့အတွက် ထုတ်ပေးတဲ့ လက်နက်တွေ ကျန်နေသေးတယ် ကွ။ကဲ ပြောစမ်း၊ ကယ်သူ့ထံမှာ ရှိသေးလဲ”

“အေး၊ မင်းတို့ လက်နက် အငှားအရမ်းလုပ်တဲ့ လျှင်လင် ရပ်ကွက် (၂) က မင်း အပေါင်း အသင်းတွေကိုလည်း တို့များ ဖမ်းဆီးမိထားပြီပြီ၊ မင်းအနေနဲ့ တို့ကို လိမ်ညှာပြီး ထွက်ဆိုဖို့ လုံးဝ မကြိုးစားပါနဲ့ကွာ” ဟု ပြောယင်း လက်ထဲမှ ဆေးလိပ် တိုအား ဆေးခံထည့်ခွက်အတွင်း ထည့်လိုက်လေသည်။

တစ်ဦးက “မိလိကြီး၊ ကျွန် တော် ကိုင်ဆောင်တဲ့ လက်နက် တော့ အပ်ပြီ ပြီ၊အဲဒီနေ့က ပြေး ယင်း လွှားယင်း အခြားမှာဝက် အားတဲ့လက်နက်နဲ့ တိုက်ရာပါ ပစ္စည်းအချို့ ကို ပြောပြပါမယ်” ဟု ဆိုကာ မိမိ သိသမျှ ပြောပြ လိုက်သည်။

ဝိဇ္ဇာ-ဝိသယ အကြံအစီ (အမခ)

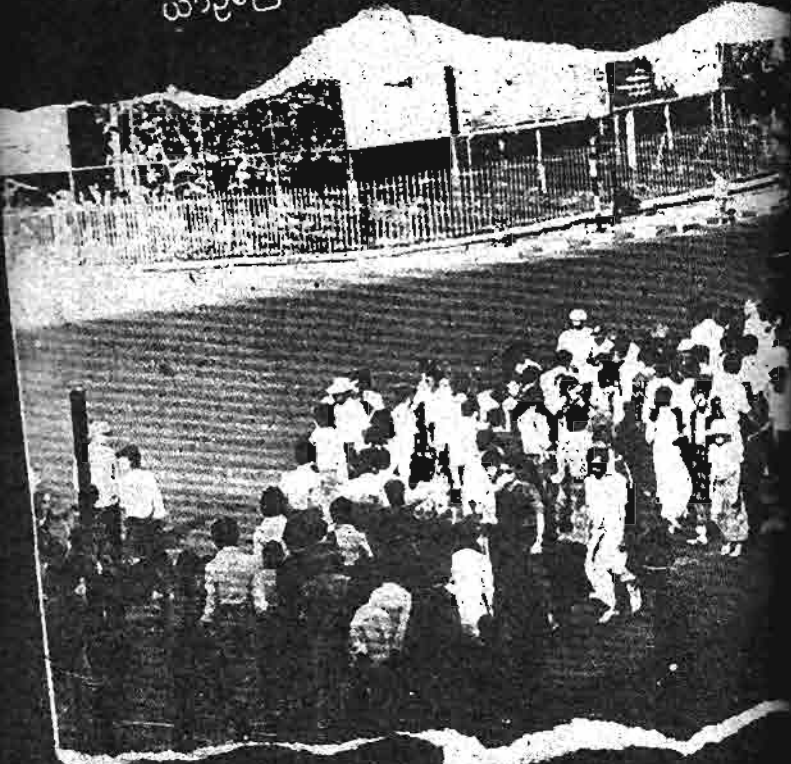
ယနေ့ဘောမြင်မှုအချို့အပေါ်၍ ရှင်းလင်းတော်မူခြင်းကို

* ကလေးချောင်းနှစ်ယောက်၊ အမေကြီး၊ ဦးလှိုင်၊ မြတ်ဦးလှိုင်၊ လမ်းလျှောက်မရ၊ နှစ်ယောက်တို့အား အချို့အဆင့်မြှင့်တင်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် အချို့အဆင့်မြှင့်တင်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် အချို့အဆင့်မြှင့်တင်ပေးလိုက်သည်။

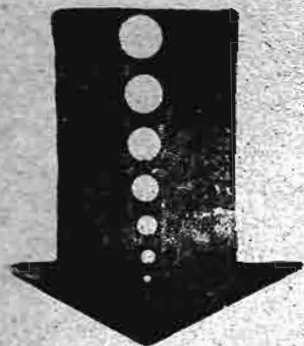
(အထူးလိမ္မော်ဆေးရောင်)

ကိုယ်အသက်ကို ကိုယ်နှံ့မျှော
သုတပဒါးအသက်ကိုတန်ဖိုးထား
ယာဉ်စည်းကမ်းကို လေးစားလိုက်နာဖို့

ခရီးသွားလုပ်သား
မြန်မာ့မျှော်လင့်ချက်
ဦးညွန့်

ခရီးသွားလုပ်သား ပြည်သူများခင်ဗျား

လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်ခန့်က ကမာရွတ် ဈေးထဲမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဈေးကြီးမီးပောင်ပြီး အသစ် ပြန်ဆောက်ပြီးစ အချိန်၊

ကုန်ခြောက်ရုံဘက်တွင် လူတွေ ပိုင်းအုံနေသည်။

လူအုပ် အလယ်မှာတော့ ဒိန်းမကြီး တယောက်။

အသက် ၁၁ ဆယ်လောက်ရှိပါပြီ။ အသားဖြူဖြူ ၀၀ ခိုင်ခိုင်

ဥပမိရှင် ကောင်း ကောင်း အဝတ် အစား တွေကလည်း

သန့်သန့် ပြန်ပြန် သား သား

နားနား၊ ပါးမှာ သနပ်ခါးအစွေး သားနှင့်၊ စံပယ်ကူးလေး တွဲလောင်းပန်လို့ တဟီးဟီးထိုး ငိုနေသည်။

ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဆွဲကြီး ဖြစ်သွားလို့လား။ ပိုက် ဆံ အိတ် နှိုက်သွားလို့လား။ နောက်ဆောက် လာသူတွေက ရှေ့ဆောက်နှင့်သူ တွေကို သက်တိုမေး၏။ တယောက် တယောက် ထင်မြင်ချက်တွေ ပေးနေ၏။

အခေါ်ကြီးက သူ့ပတ်လည် မှ လူတွေကို မော့ကြည့်သည်။

“ဪ...တော်တော်ကြည့်ကြနဲ့၊ ငါက တကယ်ပြောတာ၊ လို့ ကောင်းနေကြသလား ဟင်၊ လူကိုများ ရှုပ် နှင် ခင်း သ မီး အေဒင်းမေ့နေလို့လား၊ ငါက ဒီလောက်မလွှဲပါဘူး ဟဲ့၊ ငါးချစ် နှစ်အိတ်က ကိုယ်နှမ ကိုယ် ယေးတွေ ပြန်ခင်းကြ၊ ဒီမှ ငြင့် ပိုက်ဆံငါပြေး ကျပျောက်သွား လို့ စိတ်ညစ်နေရတဲ့ အထဲ....” လူတွေက ဝါးကနဲရယ်လိုက် ကြသည်။

အခေါ်ကြီး ခေါ်ပွဲသွားသလို ယိုးဒယား ခြင်္သေ့ ခေါင်းချ လိုက်သည်။ ခြင်္သေ့လည်း ခြီး အာ လူးအုပ်တွေ၊ စက္ကူစုပ်နှင့် နို့မီ ခွက်စလုံး ထွက် ကု လာသည်။ သူက ပစ္စည်းတွေ ကောက်ထည် ပြီးသယ်သူမှ ဝါးရုံမရိုက်သလို ပွစိပွစိလုပ်နေ၏။

“ရယ်ကြရယ်ကြ လိင်ခေါင်း ထွက်အောင်ရှိကြ၊ ဟင်းတကယ် ကြိုက်ချင် မစာကြဘူး၊ လူကြီး တွေတွေယင်ဖမ်းလိမ့်မယ်၊ သွား ကျွတ်ကျွတ် ကျီးအောင် ရိုက်ပါ စေတော်... အနီစွ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဘုရားဟောတရားတွေ ယုံယုံ

ကြနဲ့၊ ငါက တကယ်ပြောတာ၊ လူဆိုတာ ခွေးကုန်ခွေးကြီး မကြီး ကောင်းဘူး၊ ကိုယ်အလုပ်ကိုယ် လုပ်၊ ကိုယ် လမ်း ကိုယ်သွား၊ သန္နိဋ္ဌ်း ကုန်းဆိုတာ၊ နီးနီးလေး ၁၊ လူလိမ်တွေ လူညာတွေတော့ ပြန်တာတောင်းတယ်၊ တောထဲ မှာ ကျားပဲ ကိုက်ကိုက် မြွေပဲ ပေါက်ပေါက်၊ ရန်ကုန်ဆိုတာက ကားက ရှုပ်က ရှုပ်နဲ့၊ ယုတ်တယ်၊ ကား...ကား၊ ဟား... ဟား...ဟား”

အခေါ်ကြီးတယောက်တည်း ငိုလိုက်ရယ်လိုက်ဖြင့် ပြေးချင်ရာ တွေ ထိုင်ပြောလို့ကောင်းနေဆဲ၊ အသက်လေးဆယ်လောက် မိန်းမတယောက် ပျာယဉ်းပျာယာနှင့် ရောက်လာသည်။ လူအုပ်ထဲ တိုးဝင်ပြီး...

“ဟာ...မမရယ်၊ ပျောက်လို့ ရှာလိုက်ရတာ၊ လာ အိမ်ပြန်မယ်လေ”

“အဲမယ်၊ ငါ့ဟာငါ တရား အားထုတ် နေတာ၊ လာမရှင်နဲ့”

“အေးပါ၊ အိမ်ကျမှ အေးထုတ်ပေါ့”

“ဆို ငါ ဧရာဝတီလို မပြီး
သေးဘူး”

“မေ ဝယ်ထားတာ တွေ
လည်း ခုံနေပါပြီ၊ လာပါ၊ ပြန်
ကြည့်အောင်၊ အိမ်မှာနားနဲ့ တွေ့
လည်း ကျိထားတယ်”

ဟုတ်လား၊ နားနဲ့ တော့
ငါ့ကြိုက်တယ်အေး”

ပထမ ပိုင်း တော့ ဆွဲလား
လွဲလား။

နောက်ပိုင်း အမျိုးမျိုးချောပြီး
ဆွဲခေါ်သွားသည်။

လူတွေက ပွက်လေ့ရှိတာ ကုန်
ခဲ့သည်။

“လာဇော်၊ ဆွဲတာ အထည်
သည် မအုန်းလှမဟုတ်လား”

“အင်း၊ လေ... ဟိုဟာ...
သူ့အိမ်မ အပျိုကြီးပေါ့”

“စနစ်ပေးပါအုံး၊ အယင်
တပတ်လောက်ကပဲ အထည်ထိုင်
ရောင်းနေတာ အခကင်းကြီး၊
ဘယ်လိုမြင်ပြီ၊ စိတ်နှောင့်သွား
ရတာလဲ”

“ဪ... ညည်းသိသေး
တုလား၊ ကုလား၊ ဘုရား ရှေ့
မှာ ကား တိုက်ခံ လိုက်ရတယ်
လေ၊ ဖက်ရာရလို့ ဆေးရုံတင်ခဲ့

ရာက ဆေးရုံက ဆင်းတော့ ခုလို
ရှုံးသွားတာပဲ၊ ဦး နောက်ထိ
ခိုက်သွားတာပေါ့”

“ရွတ်... ကျွတ် ကျွတ်...
ကျွတ်... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ သနား
စရာနော်”

o o o

မနက် မိုးမလင်းတလင်း
သမိုင်းရစ်ကွက်လေး တစ်ခု

အဖျားရှိ သုံးခန်းတွဲ တန်းလျား
ငယ် တစ်လုံးရှေ့သို့ ပွက်ပေါက်
နေသော လမ်းလေး အတိုင်း
လူနှစ်ယောက် ရေးကြီးတုတ်ပြာ
ပြေးဝင်လာသည်။

“မသန်းရေ... မသန်း”

“ထမ်းပေါ်အုံး၊ မြန်မြန် ထပါ
ဟ”

တံခါးခေါက်သံများ အဆုံး
တွင်...

“ရှင်” ဆိုသည့် အသံနှင့်
အတူ အိပ်ရာက မိုးထသံ၊ ထို့
နောက် ကလေးငိုသံ၊ ထံခါးတွင်
ဆုံများ ဆက်တိုက် ပေါ်လာ
သည်။

“ဟင် ကိုတုတ်ကြီးအို...
လား”

“ဟုတ်တယ်၊ တိုသေး၊ နင့်

ယောက်ျား ကိုတုလား ဆိုက်
ကားနဲ့ ကားနဲ့တိုက်လို့”

“ဟောတော့ ဟောတော့၊
အသက်မှရှိသေးရဲ့လား၊ လုပ်
ကြပါအုံး၊ ခုကွပ်ပါ၊ ဘယ်နား
မှလဲ”

“လမ်းထိပ်မှာပဲ၊ တို့လဲ သိသိ
ချင်း ပြေးပြောတာ”

“မသန်းက ဆံပင်ကို ကယာ
ကယာ ပတ်ထုပြီး ကုမိကုမိ
အဝတ် အစား နှင့်ပင် အပြေး
လိုက်ဖို့ကြသည်။

အရေးထဲ မို့ဖို့သမီးလေးက
ကျက်ကျက်ညှိညှိနေတုန်း။

ကျန်တဲ့ ကလေးတွေလည်း
နီးလာကြသည်။

ဆူဆူညူညူ အသံများကြောင့်
သေးခန်းကလည်း လူသံတွေ
ထွက်လာသည်။

“ကြီးဒေါ် မှန်ရေ၊ ကလေး
တွေတချက် ကြည့်လိုက်စမ်းပါ
အုံး၊ ကိုတုလား ကားတိုက်ခံရ
ဖို့တဲ့”

မသန်း ငိုသံပါကြီးဖြင့် အရေး
တကြီး မှာခဲ့ပြီ၊ ကိုတုတ်ကြီးတို့
နှစ်ယောက် နောက် အူအူ
ဝေးယာ၊ လိုက်ခဲ့သည်။

လမ်းထိပ် ဆွေတို့ တော့ လူ
တွေ အုံ့နေသည်။

တိုက်ထားသည့် ကား
အောက်မှာ ဆိုက်ကားတခြမ်းက
မှနေသည်။

သွေးကွက်ကြီး တချက်
လည်း တွေ့သည်။

ကိုကုလားတော့ မရှိတော့၊
ဆေးရုံပို့လိုက်ပြီတဲ့။

“သေချား သေသွားပလား၊
ဟင်၊ ကယ်ကြပါအုံးရှင်၊ အမ
လေး ကိုကုလားရဲ့”

မသန်းက သွေးရှူးသွေးတန်း
ဖြင့် မေ့လဲသွား၏။ မနည်းပိုင်း
နှာနှစ်ယူရသည်။ ဆေးရုံကြီးသို့
ချက်ချင်းလိုက်သွားကြသည်။

ကံအားလျော်စွာ ကိုကုလား
အသက်မသေခဲ့။

ပေါင်ကျိုးသွားသည်။ တချိန်
တုန်းက ဆိုက်ကား နင်းပြီး
ကလေးခြောက်ယောက်ပါ အူတို့
အိပ်ထောင်စုလေးကို ရှာဖွေ
စကားမရှိခဲ့သည်။ ချောင်ချောင်
လည်လည်ကြီး မဟုတ်သည့်အိုင်
လူတန်းစေ့ နေရာအောင် ထား
နိုင်ခဲ့သည်။

ခုတော့ တသက်လုံး ဆိုက်
ကားပြန်မနင်းနိုင်တော့။

သေဆုံး ချောလည်း မလုပ်
ထက် ဖုတ်တတ် ရေးကောင်း
ခေါ်ချွတ် ဟူ စမ်း ဝင်လုပ်ရ
ပါပြီ။

အပြီးဆုံး ကောင်လေးကိုပင်
မထွားဆက်မထားနိုင်၊ အငယ်
လေးတွေလည်း ဝတ်တွင်းကျပြီး
ခုတ်ပြတ်သတ်လို့။

ဗျော်ရှင် ချင်းမြေ သာယာခဲ့
သော သူတို့အိမ်လေးမှာ နေ့ရှိ
သည့် ငိုသံတွေ လွှမ်း နေလျက်။

အသားဖြူဖြူ၊ ရုပ်ကလေးက
ဆင်နော့ချော၊ အသက်က (၂၂)
ဆိုတော့ အရွယ် ကောင်းလေး
မပါ။

တကယ်ကို အိပ်နေတယ်ပဲ
ထင်ရသည်။

စင် စစ် တော့ အသက် မရှိ
တော့ပါ။ ရုပ်အလောင်းဘဝနှင့်
သေဆုံးခဲ့ပြီမို့၊ ရန်ကုန်ဆေးရုံ
ကြီး ရေခဲတိုက် ကျောက်စားပွဲ
တစ်လုံးပေါ် ရှောင်နေရှာပါပြီ။
ဓမ္မဇောတိရေးဘက် စားရေးဆရာ
မလေးသွန်၏မောင်လေး၊ အသု
တ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ရယ်၊ ဆရာနီလေး

မောင်ရယ်၊ ဤကျော် ကြီး ရယ်၊
ဤရွှေသိမ်းမင်းတို့ရယ်။

အဆုံးရုံကြီးရောက်မှ ရေးဇော
ရေးဘက် စာရေးဆရာ ဤကြီး
တင့်နှင့် ထပ်တွေ့သည်။

သေသူ လူငယ်မှာ သူတို့နှင့်
တဌာနတည်း ပြည်သူ့ ရဲတပ်ဖွဲ့
ဝင်လေးဖြစ်သည်။

သူတို့နှင့်တွေ့မှ အကြောင်းရဲ့
သိရသည်။

“သာကေတမှာ ဖြစ်တဿ၊
နေ့လယ်ဘက် သူ ငယ် ချင်း နဲ့
အအေး ထွက်သောက်တာ ဆို
က အပြန် ဖြန့်ကနဲ ခိုင်းရား
ကားက ဝင်တိုက်တာပဲ”

“သူငယ်ချင်း ငါ့ကို ကား
တိုက်ပြီ လို့တောင် လှမ်း ခေါ်
လိုက်နိုင်သေးတယ်၊ ပြီးတော့၊
လဲကျသွားတယ်၊ ဆေးရုံမှာ ည
တညလုံး မျောပြီး ဝေဒနာခံရ
တယ်၊ မနက်ကျ ဆုံးတော့တာ
ပဲ၊ ကြားရချက်ကရင်နင့်စရာပါ”

အသုဘကလဲ အတော်လေး
စည်ကားသည်။

ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများ၊
လုပ်ဇော်ကိုင်ဘက်များ၊ သူငယ်
ချင်း အပေါင်း အသင်းများ ပြီး
တော့ သူ့မိဘ ဆွေမျိုးများ၊ နှာ

ညွှတ်ပြီး စာ အုပ် စုံနိပ်လုပ်ငန်း
ပိုင်ရှင်များ ဖြစ်လေတော့ ကား
တန်းကြီးက တဗျော်တခေါ်ကြီး၊

မီးသင်ဂြိုဟ်စက် အရောက်
အိမ်ပြန်သည့်အခါ မိဘ မောင်
ဘွားတွေခမျာ ပဋ္ဌာမြေလူးရူးလူး
မတတ် ဖြစ်ကြရတော့သည်။

သူ့ချစ်သူသာ ပါလျှင်လည်း
ငိုလို့ဆွေးလို့ဆုံးတော့မှာမဟုတ်၊
ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် လေးနှင့်
သူကိုယ်တိုင် ရင်ကွဲခဲ့ရ ရှာရှံမက
ကျန်ရစ်သူမိသားစုပါ ရင်ကွဲခဲ့ရ
သည့် အဖြစ်ဆို။

တနည်းအားဖြင့် တိုင်းပြည်
ထားကောင်း အဖိုးတန် ပြည်
သူ့ ဝန်ထမ်းကောင်းတယောက်
ပန်းညွန့်ညွာကြွေ ရေတိမ်နှစ်ခဲ့ရ
ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

အပြန်ခရီးအထိဝေပန်သံတွေ
ကားမစဲတော့ပါ။

“ခိုင်းရားကားတွေက ကြမ်း
တိုကြမ်းပါတယ်”

ဒါကြောင့်မို့၊ ခိုင်းရားလို့ပဲ
ခေါ်တာပေါ့။

“သာကေတဆိုတာ လမ်းက
ကျဉ်းကျဉ်းတာကလည်း မြင့်မြင့်
နဲ့ မှောက်လိုက်တာနဲ့ တစင်း
လုံး ကျန်ရော”

“ကားဆရာတွေ ဆင်ခြင်မို့
ကောင်းတယ်”

တဲ ဒီလောက်ဆိုယင် အရိပ်
ပြယင် အကောင်ထင်လေ့ရှိပါ
ပြီ။

ဒီကနေ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ည၊
ကလီးယား၊ ကင်ဆာ၊ လေထု
ညစ် ညမ်း မှု နဲ့ သဘာဝ
အန္တရာယ်တွေက ခြိမ်းခြောက်
နေသလို မဟာရန်ကုန် အဓိက
ပါဝင်တဲ့ မြန် မာ ပြည်ကြီးမှာ
တော့ နောက်ဆုံးပေါ် ကြောက်
စရာ အန္တရာယ်ကြီးဟာ ယာဉ်
အန္တရာယ်ပဲ ဆို ရပါလိမ့်မယ်
ခု စာဖတ်နေလူ ကိုယ်တိုင်
ယာဉ်မောင်းဆရာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်ရ
ပါလိမ့်မယ်။

အထက်က နမူနာပြခဲ့တဲ့ မြစ်
ရပ်တွေကို ကြည့်ပါ။ လုပ်ကြံ
ရေးထားတာမဟုတ်ပါဘူး။

ကားဝဲသောဂ အန္တရာယ်
ကြောင့် ရူးသူရူး၊ သေသူသေ၊
လူစဉ်မမီဖြစ်တဲ့ အဖြစ်ဆိုကြပြီ၊
ဘဝပျက်သူ ပျက်နဲ့ ဒုက္ခတွေ
အနန္တ၊ မျက်စည်တွေ ပင်လယ်
ဝေခဲရတဲ့သူတွေ ဘယ်လောက်
တောင်များခဲ့ပြီလဲ။

သက်ဆိုင်ရာ တွေက ယာဉ်
ဦးတမ်းထိန်းသိမ်းရေး၊ ယာဉ်
အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေး၊ လုံ့
ဆောင်ယာပေးစီမံချက်အမျိုးမျိုး
ချဉ်းကြပ်စိတ်နတ်ကြားကယာဉ်
တိုက်မှုတွေ စာနွေထခြားတိုးပွား
လာသလို သေကြေ ပျက်စီးဆုံး
ရှုံးမှုတွေဟာ တန်ဖိုး မဖြစ်နိုင်
အောင် ချားလှပါပြီ။

စင်စစ်တော့ မြို့သယ်ခေါင်နဲ့
ယာဉ်ထိန်း ရဲမှ ရှေ့မှာသာ
သတ်မှတ်ချက်ကို လိုက်နာပြီး မြို့
ပြင်ကျယ်မှာ ဖောက်တာနဲ့ စိတ်
လွတ်ကယ်သွတ်သင်္ဘောကြည့်
စည်းကမ်း ဖောက်ဖျက်ကြလို့ ဒီ
အဖြစ်ဆို တွေ တိုးလာရတာဟာ
အကြောင်းတစ်ခုပါ။

ဒီကနေ့ ပြည်လင်မကြီးပေါ်
မှာဆိုသင် ကားပြိုင်ပွဲကြီးကျင်းပ
နေတာ ဖျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ပါ။

ကိုယ်ခိုင်ကားချင်း ပြိုင်တယ်၊
လိုင်းကားချင်း ပြိုင်တယ်၊ အမြန်
ကားချင်းပြိုင်တယ်၊ ကားနဲ့ဆိုင်
ကယ်ပြိုင်တယ်၊ ဂျမ်းစ်ဘွန်းရင်ရှင်
တွေက တပ်စုံတည်းအတုယူပြီး
ပြိုင်ကြတယ်လို့ ပြောရမယ်ထင်ပါ
ရဲ့။ ကုန်ကုန်ပြောရမယ် အသုဘ
ပို့တဲ့ကားချင်းတွေ ပြိုင်တယ်။

တချို့ ဆိုသင် ဟီးရီးလုပ်ပြီး
ကားတွေကို မြေလိန်မြေကောက်
ကျော်တက် ပစ်လိုက်သေးတယ်။
အလယ်နယ်ခြားများနှစ်ကြောင်း
ကို ခွပြီးမောင်းတဲ့လူက မောင်း၊
ဘရိတ် လေးတွေ ကောင်းတုန်း
တော့ တော်သေးတာပေါ့၊ ဒါပေ
မယ့် စက်ဆိုတာက အစိုးရတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ စက်ချွတ်ယွင်းပြီး
လိုသလို မဖြစ်တဲ့တနေ့ဒုက္ခကလွ
ကြီးတွေကုန်ရော။

ကိုယ် တွေ့ပါ။ တခါကခေတ်
ပေါ်ကားလေးတစီးဟာ လှည်း
တန်း ထိပ်လောက် က ဂွေးကန်
မောင်းပြေး သွားတယ်။ ပုံမှန်
မောင်းနေတဲ့ ကားတွေထက်အ
ရှိန်နှစ်ဆလောက် တင်သွားတာ
ပါ။ အရေးပဲကြီးလို့လား၊ ကား
သံကြောင့် လူတွေဝိုင်းကြည့်တာ
ကိုဂုဏ်ယူပြီး စတန်တွင်သွားတာ
လား မသိပါဘူး။ ကျွန်တော်က
ကုန်ခဲ့တဲ့ ဟီးရီးကား တစင်းနဲ့
လိုက် လာ တာ ပါ။ ဆေးတက္က
သိုလ်ရှေ့ရောက်တော့ ဝေါကန်
ဝေးကန် ချောက်တက်သွားတဲ့ကား
ဝါလေးဟာလမ်းဘေးချိုင့်ထဲမှာ
ဘီးလေးဘက် မိုးပေါ် ထောင်

ပက်လက် လန်နေပါပြီ။ ကား
မောင်းသူကို မှန်ကွဲပေါက်ထဲက
အသည်းအသန် ဆွဲထုတ်နေကြ
တာလည်းလွမ်းတွေ့လိုက်ရတယ်။
စောစောက လမ်း ပေါ်က လူ
တွေက “သေဘော့မှာပဲ” လို့
ဝိုင်းအော်လိုက်တဲ့စကားသံဆုံး
ခင်မှာ ဖျက်စိရွေ့တွင် ကျွမ်းပစ်
သွားတာဆိုရပါမယ်။

ဟို တနှစ် လောက်ကလည်း
လူရွယ်တစီးနဲ့ သူငယ် ချင်း တ
ယောက် အင်းလျားစောင်းလမ်း
နီလေးဘေးမှာ ဝှဲချင်းပြီးသွားဖူး
ပါတယ်။ ချာတိတ်က နိုင်ငံခြား
သွား ပြိုင်ကားမောင်းမယ်ထင်ပါ
ရဲ့။ ယာဉ်မောင်းစံချိန်တင်ပြီးဂုဏ်
ယူလေ့ရှိဆိုပဲ။ ဝဲခူးနဲ့ ရန်ကုန်ကို
နာရီ ဝက်တတည်းနဲ့ ဆိုလား
လောင်းကြေးစားကြေးမောင်းပြ
ဇူးတယ်ဆိုပဲ။ သူမောင်းတဲ့ကား
ကို တော်ရုံလူမစီးရဲဘူး။ ဒါကိုပဲ
အဟုတ်ကြီးမှတ်လို့စံချိန်တွေတင်
သည့်ထက်တင်လိုက်တာ နောက်
ဆုံး ကုက္ကိုပင်ကြီးနဲ့ ဖူးစာဆုံ
ပြီး သုတင်မကဘေးကြပါလာတဲ့
သူငယ်ချင်းမျောပါ သေပွဲဝင်ခဲ့ရ
တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ရက်ပိုင်းအ

တွင်း လက်ထပ်ယော် ဆဲဆဲသား
မင်္ဂလာပွဲ ဖျက်ပစ်လိုက်ရတယ်။
ရင်နာစရာ မကောင်းပေဘူးလား
လို့။

ကားတွေကလည်း အသစ်၊
မောင်းတဲ့ လူတွေလည်း ဆယ်
ကျော်သက် လူငယ်တွေ၊ မောင်း
တတ်စနဲ့ လိုင်ငံပြိုင် ဆိုတာနဲ့
အစွမ်းပြချင်တာကိုးဒီတော့ပြစ်
သင့်တာတွေ ဖြစ်ကုန်တာပေါ့။

ကြားထဲကလူတွေကသေကြ
လမ်းပေါ်က လူတွေကပါ မသိ
ဆိုင်သေနေကြ ပေါ့။ ကျိုးပဲ့
စွန့်ပေးခြင်းပဲ မဟုတ်ပါဘူး။

ဗိုလ်ချုပ်စောကြီး ပြောခဲ့
တဲ့ စကားတလုံးနဲ့ သတိရ
လိုက်ပါတယ်။

“ဤပုံစံမျိုးမျိုးဟာ သတ္တိ
ရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငိုရဲရွေးရဲပြီး
တလွဲဆံပင်ကြောင်းနေတယ်” ဆို
တာလေ။

ခုလိုခိုက်ရွေးရတဲ့ ဒေါ်လွင်ကား
သမား လူငယ်တယောက်ကြောင့်
အယင် လေးငါးနှစ် လောက်သာ
မြောက်ဥက္ကလာ အဝင် ထား
လမ်းပေါ်မှာ ကိုယ်တိုင်ချင်း

ရာဇဝတ်မကင်းသော ကျော်နင်းမှု

တရားလိုသည် တရားခံ၏အိမ်ရှားဖြစ်သည်။ တရားခံက တရားလိုကို ကြိုတင်အသိပေးပေး အိမ်အဝိုင်းများကို ဖျက်ချသည်။ အိမ်ထဲတွင် တရားလို၏ဇနီးသည် တာသာရေးအရ အိမ်တွင်းပုန်းနေသည်။ အမှိုက်သရိုက်များကျ၍ တရားလို၏ ဇနီး အိမ်ပြင်ထွက်လိုက်ရသည်။

တရားခံသည် ပုဒ်မ ၄၄၈ ကို ကျူးလွန်ရာရောက်သည်။
(U.B.R. 1897-1901)

ပစ္စည်းပိုင်ရှင် အစစ် ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည် ဖြစ်စေ ထိုပစ္စည်းကိုလက်ရှိနေသူများအား ရာဇဝတ်မကင်းသော ကျော်နင်းမှု အပြစ်ခံရအောင် ကာ ကွယ် ပေး ရန် တရားရုံးများတွင် တာဝန်ရှိသည်။

(အတွဲ ၀၊ အထက်မြန်မာပြည်စီရင်စုး)

(၁၀၉၂-၁၀၉၆)

သွေးပင်လယ် ဝေခွဲရပါသေးတယ်။ မနက် ဝေလီ ခေလင်း ရထားလာနေပြီ မမြတ်ပါနဲ့လို့ ဝိုင်းတားတဲ့ ကြားက လူတို့ပါ တယ်ဆိုပြီး ဇွတ်ဖြတ်ခဲ့လို့ ရထား နဲ့တိုက်ပြီး မိန်းမ ယောက်ျား ဆယ်နှစ်ယောက်လောက် အတုံး လိုက်အတစ်လိုက် ဖြစ်ပြီး ဝိုးဝိုး ပက်စက်သေနေတဲ့အဖြစ်ပါ။ ဒါ ကြောင့်လည်း ကုန်းကျော် တံ တားကြီး အမြန်ဆုံးဆောက်ပေး ခဲ့တာမဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကုန်းကျော် တံတားကြီးပေါ် က အရှိန်လွန်ပြီး ကျွမ်းထိုးကျမှာ ပူရပြန်ပါသေးတယ်။

မကြာခင် ကြ လည်း ဘတ်စ် ကားချင်းပြိုင်မောင်းရာက မဟန်း ၃ လမ်းမှာ ကားမှောက်ပြီး သေ ဝှောင်ခဲ့ရသေးတယ်လေ။

ဒီဘာ? ယာဉ်မောင်းသူဟာ စိတ်ထိန်းနိုင်ဖို့လိုတယ်။ ဒေါသကို ချုပ်တည်း သည်းခံနိုင်စိတ် ရှိရ မယ်။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်စားရမယ် လို့ စောင့်ပန်ချင်ပါတယ်။ အ နောက်နိုင်ငံများမှာဆိုယင် ယာဉ် မမောင်းလိုင်စင် ထုတ်ပေးဖို့ အ က္ကုတ် စိတ်နဲ့ ဆိုင်ရာ စိတ်အနေ

အထားရှိပါ အထူး စစ်ဆေး တယ်လို့ကြားဖူးပါတယ်။

မသေတဘာဝေါ့ ဒုလ္လဘော လူ့အဖြစ်အသစ်တရောင်း နဲ့ လူပါတယ် ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဤလို အသက်ကိုလည်း နှစ်ခြွား တခြား အသက်ကိုလည်း တန်ဖိုးထားဖို့ လိုနေပါပြီ။

လာပါပြီဗျာအမြန်ကားတွေ၊ မြန်မာပြည်က ဂုဏ်လေယာဉ် ပျံတွေဆိုလည်း မမှားပါဘူး။ ကားကြီးမြန်မြန် လမ်းက ဆိုး ဆိုးနဲ့တော့ အံ့ကိုက်ပါပဲ။

အမြန်ကားစီးယင် ကုသိုလ်ရ ပါတယ်။ သမ္မုဒ္ဓေရာ ဣန္ဒြိယ သောပါ မနားတမ်း ရွတ်ဝတ် သဗ္ဗာယ်နေရလို့ပါပဲ။

မှတ်မှတ်ရရ ကြိုးတာလေး တခုပေါ့။

နေဝင်မိုးချုပ်လို့ ကြားကား ဒက်ဆန်းတစ် စီးနဲ့ပေးပါတယ်။ လမ်းတလမ်းလုံးကို ပြောင်းဆန် လာတာပါပဲ။

မြိမက ဟာမစ်တန်ချောက် ကြိန့် နေရာရောက်တဲ့အခါ အ

နိုင်သင့်တွေ့ဝဲတည့်စာည့်ကြီး
မောင်သွားတာမှ။

ကုလုတ်လေးရှိမှသက်ရပြီး
စစ်တွေ့လိုက်ပုံနဲ့ အသစ်လေး
ဆရာကြီးပါ။ စာမင်လွတ်တာမဟုတ်
ပေမယ့် ဒရိုင်းဘာ လူငယ်ဟာ
ငိုက်လာသလိုပဲ။ တချက်စာချက်
ပိုင်ပိုင်သွားတာ သတိပြုတယ်။

နောက်တခါကတော့ လက်
ကြာမောင်း ယာဉ်ကြောအတိုင်း
မောင်းနေရာကလည်း မျဉ်းပြုစို
ကျော်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်ယာဉ်
ကြောထဲ ဝင်မောင်းစုံပြန်ပါရော။
ကံကောင်း လို သာပေါ့။ ဟိုတ
ဘက်က ကားနဲ့ တိုက်မိမလို့ သိ
သိလေး လိုသွားတယ်။ ဒီတက်
ယာဉ်ကြော ပြန်ဝင်လိုက်ကတော့
ဟင်းချနိုင်တော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွဲရိုင်းတကောင်လို
ဟိုဝင်ဒီထွက်နဲ့ ယိုင်းထိုးလိုက်၊
တရုတ်မအုပ်သင့်ပဲအင်လိုက် အ
ယောင်ယောင် အကုန်းကုန်းနဲ့
မညက် မညော သွေးဆိုးလာတဲ့
ကားဟင်းတံတားက လေးလင်းဝ
မှာရပ်သွားတယ်။ တော်ပြီ ရှေ့
ဆက်မသွားတော့ဘူးတဲ့။

ဒီတော့မှ နဖူးချွေးသုတ်ကား
ပေါ်ကဆင်းပြီး ဒရိုင်းဘာလုငယ်

ကို ကြည့်လိုက်တာကလား။ အ
အသက် အစိတ်လောက် ဆံပင်
အရှည်ကြီး မျက်လုံးတွေကစမ်း
လို့ လက်ဝေတ်စော့ မူးနေတာ
ကြီး။

မြတ်စွာဘုရား... နေက ကံ
ရောက် သက်မပျောက် ဆိုသလို
ပါပဲ။ ကုသိုလ်ကောင်းလွန်းအား
ကြီးလို့ သေမင်းခံတွင်းက လွတ်
နေပါလား။

သားကေက တောင်ဥက္ကလာ
မြောက်ဥက္ကလာက အမြန်ယာဉ်
တွေ နောက်ဆုံးပေါ် စည်းပျက်
ကြမိုက်မြောချင်ပါသေးတယ်။ ည
ခိုးချုပ်လို့တာဝန်ရှိတဲ့လူတွေလက်
ပြန်တာနဲ့ နောက်ရော ဘေး
ရော လူပဒေသာပင်သီးသလို အ
တွယ်အတာတွေ တင်ရုံမက နှစ်
ထပ်လှင်ပြီး ခေါင်မိုးပေါ်ပါ လူ
တင် တာပါပဲ။ အကြောင်း စစ်
တော့ စီးပွားရေးလောက တရား
ခံပါ။

လမ်းတွေက မညီ မညာ နဲ့
ဟန်ချက် လွတ်ပြီး လိမ့်သွားလို့
ဖြစ်ခြင်းကောင်းတိုက်မိလို့ပဲ ဖြစ်
ဖြစ် သက်သာမယ်မထင်နဲ့ တော့၊
ကားကိုယ်တည်ဆဲက ပျော့ပျော့

မြို့တော့ မိန့်ရှုံ့ တွန့်လိပ် သွားရုံ
မက မှန်လေပေ့လို့ ကြေမှုပြီး အ
ဆဲကလူတွေရဲ့ကံကြမ္မာကို တွေး
ရဲစရာတောင် ရှိမှာမဟုတ်တော့
ဘူး။

စစ်မိလို့ပြောရယင် ပေစူးလွှာ
ကံ ကျန်တော် သူငယ်ချင်း ကိုမျိုး
မြင့်မြင်းဆိုသူ အမြန်ယာဉ်ဆိုယင်
ဆလံတင်ပြီး လုံးဝစီးရဲတော့ပါ
ဘူးတဲ့။ မရမ်းကုန်းဘက်မှာတခါ
သူစီးသွားတဲ့ကား ခုနစ်ပတ် ရှစ်
ပတ်လောက်လိမ့်ပြီး ခေါင်းပြတ်
အူပြတ်တွေ ဖြစ်ကုန်ကတည်းက
လန်သွားတယ်ဆိုပါတယ်။

တခါ တလေ တော့လည်း
ကားဆရာ အပြစ် တွေ ချည်း မ
ဟုတ်ပြန်ဘူးခင်ဗျ။

ခရီးသည်တွေကိုယ်နှိုက်က ဆို
ကြကြတာရှိသေးတယ်။

အမြန်ကားတစီး စီးလာပါ
တယ်။ ကားဆရာဟာလူငယ် လူ
လတ် ကားမောင်းကျွမ်းကျင်ပေ
မယ့် စီးကောင်းရုံလေး မှန်တန်း
မောင်းလာပါတယ်။ တယောက်
ပါ ကားထဲပါလာတဲ့ ခရီးသွား
ယောက်ျားတယောက်က စလိုက်
တယ်။

“အမြန်ကား စီးကာမှ နွား
လိုည်းနဲ့ လာတွေ့နေပြီကွ”

ဒီတော့ကျန်တဲ့လူတွေကပွန်
လောရိုက်သွားအောင် ပိုင်းပြော
ကြတယ်။

“ဟော သုံးဘီးဖွတ်ချက်က
တောင်ကျော်တက်သွားပြီ”

“ဒီညနဲ့ ရောက်အုံးမှာလား
ဗျို”

“နောက် နှစ်ရက်မှ ရောက်
ယင် ကံကောင်းပဲဟေ့”

ဤလောက်အောင် အော်
ပေမယ့် ကားဆရာက မမူပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ မြောက်ဥက္ကလာ ဝင်
မိလို့ ဘိုဝိုင်းကြီးအဖျောက်မှာ ထ
အော်ကြပြန်ရော။

“မောင်း တဲ့လူ ယောက်ျား
မဟုတ်ဘူး”

“ကြာ တယ် ဟေ့ မြန်မြန်
မောင်း”

ကိုဒီကအစ ဒရိုင်းဘာနှင့်ခရီး
သည်တွေစကားများကြပဲပြီ။

ကံလောက်တောင်မြန်မြန်
စီးချင်တာမောင်းပြီးမယ်။ သတ္တိရှိ
တဲ့လူ ဆက်လိုက်ခဲ့ကြ၊ ကျန်တ
အားလုံး အန္တရာယ်ဖြစ်မှာဆိုလို့
ခြည်းခြည်း မောင်းလာတာမေ

ထနာကို နားလည်တဲ့ လူတွေ သေချင်သေနှောက်မှုကျွပ်အဆိုး ခေါ်နဲ့။

ကားမောင်းသူ စိန် ခေါ်ပါ လေရော။

ကလေးပိုက် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်နဲ့ အဒေါ်ကြီး နှစ်ယောက်လည်း ပါလာတော့....

“ဒါဆိုသင် ကျွန်မဆင်းနေခဲ့ ပါရစေ”

“မလုပ်ပါနဲ့ ကျွန်၊ လူလေး တို့ကလည်း ဒုက္ခဖြစ်ကုန်ပါမယ်”

အမျိုးသမီးတွေပါပါတယ်၊ မောင်ရယ် သတိထားပါအံ့၊ တောင်းပန် ကြပြန်တယ်။ ဟိုလူ တွေကလည်း “မောင်း ကွာ မောင်း၊ ငရဲချောက်ရောက် ကြိ တာရောက်ရောက်။

ဒီနောက်... ဝူးကနဲ ကားက ဆာင့်အောင့် ထွက်သွားတယ်။ တော်ပါသေးရဲ့၊ ကျွန်တော်က ပိုရာခရီးရောက်လို့ ဆင်းနေခဲ့ရ ကြီး။

ရှေ့ဆက် ဒီကားနဲ့ ခရီးသည် တွေ ဘယ်အခြေအနေဆိုက်သွား န်း မသိတော့ပါဘူး။

ဒီလိုအသက်ချင်းထပ်တဲ့ စိန် ခေါ်ပွဲမျိုးကို ခရီးသည်များဘက်

က လုပ်သင့်မလုပ်သင့် စဉ်းစားဖို့ ကောင်းမကောင်း တင်ပြရတာပါ ခင်ဗျာ။

ရှုပါသေးတယ်။

ခရီးသည်တွေဟာ ယာဉ်တွေ ကိုမလေးမစားနဲ့ ကစားစရာလို မှတ်ကြတာ။

တိုက်လိုက်လို့လျှာထွက်တော့ မှ အမလေး အဘလေးတကြတာ ကလား။

မီးပွင့်မုန်းကြားက မကူးရုံ မက၊ နှီးတဖျားလေး ဟပ်သွားရုံ လေး ပွတ်သပ် ကပ်မြတ် ကြတာ တွေရှိတယ်။

တချို့ကလည်း မီးပွင့်က ဖြတ်တာပဲဆိုပြီး တမင် အခွင့်အ ဓေးယူ အချိန်ဆွဲမြတ်ကြသေးရဲ့။

ပြီးတော့ မှတ်တိုင်မရင်ခန့် ဆင်း၊ မီးပွင့်မှာ အတက်အ ဆင်း လုပ်တာတွေ ရှိသေးတယ်။ အနော်ရသာ ဆူးလေးမီးပွင့်မှာ ခန့်ဆင်းလို့ ကားဝါးပြီး ခေါင်း ပြားသွားတဲ့ လူငယ်တယောက် အကြောင်း သတင်း စာ ယ မှာ တောင် ပါလာ ပါသေး တယ်။ သတိမရှိယနဲ့ ဆင်းကြ တက်ကြ ရဲ့ပါ။

ဒီဘာက ဝေါက် လွတ် ပဲ စား လွှတ်ထားတဲ့၊ စွန့်လိုက်တဲ့ကလေး တွေ၊ အငှားစက်ဘီးနဲ့ ကလေး တွေရန်ကလည်း ကားဆရာတွေ အတွက် မျက်စိနှောက်စရာ တခု ပါပဲ။ ကိုယ့်သားသမီး ကိုယ်နှစ် ယပ်ကားစားခြင်အောင်ထိန်းကြ ရပါလိမ့်မယ်။

ဆိုင်ကယ်သမားတွေကတော့ ဖြစ်သွားပါပြီ။

တစ်ယောက်အရက်မူးပြီး ဓာတ် တိုင်ကို မြွေလိမ်မြွေခကာက ပတ် စီးရာက ဓာတ်ဘိုင်နဲ့ ဝင်အောင်း လို့ နှစ်လောင်းပြိုင်သွားတဲ့၊ လူ ငယ်လေး နှစ်ယောက်ရယ်။ စက် ကို မနိုင်ပဲ အရှိန်ကုန်တင်လိုက်ရာ က ဆူးလေဘုရား အုတ်တံတိုင်း ကြီး ဝင်ဦးတိုက်လိုက်ရတဲ့ တရုတ် တန်းသားလေး နှစ်ယောက်ရယ် တို့ရဲ့ အဖြစ်က သင်ခန်းစာရသွား ကြပုံပါပဲ။

ဝတ္ထု လောကမှာ စာရေး ဆရာနှစ်ယောက်တို့လုံးချင်းထုတ် တဲ့ အတွဲတွေ ခေတ်ထလိုက်ကာ နဲ့ တပြိုင်တဲ ဆိုင်ကယ်စီးပြီးအတွဲ လေးနဲ့ သေကြတာ ခေတ်စားခဲ့ တယ်ဆိုပါတော့။

ခုတော့ ဆိုင်ကယ်မှာမစား ရတဲ့ အမိန့်တွေ ထုတ်လိုက်လို့ အထေးအပျောက်နည်းသွားပါပြီ။ နောက်ထပ် ပိုနည်းသွားပါစေလို့ သာ ဆုတောင်းမိပါတယ်။

o o o

ဟုတ်ကဲ့ ရံစမ်းသိရှိရတဲ့ တရားဝင် စာ ရင်းများအရ--၁၉၈၂- အတွင်း မှာ ယာဉ်တိုက်မှုပေါင်း () ဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ သေကြေထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရသူပေါင်း () ရှိတာတွေ့ရပါ တယ်။

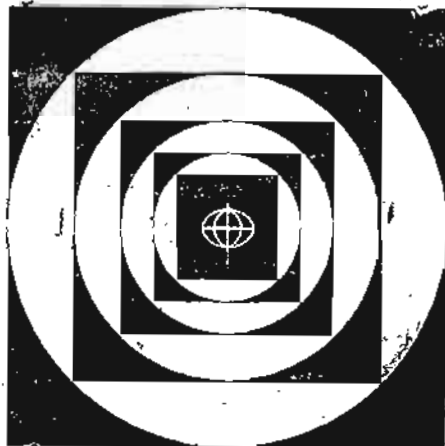
တင်ပြခဲ့တဲ့ နမူနာ၊ သင်ခန်း စာ၊ အဖြစ် အပျက်၊ အချက်အ လက်တွေကို ခေါင်းအေးအေးနဲ့ တွေးဆ ဆင်ခြင်ပြီး ယာဉ် အန္တရာယ်က ကင်းဝေးအောင် ရှောင်ကြဉ်ကြစေချင်တာ စာရေး သူရဲ့ မေတ္တာစေတနာပါ။

ယခု စာဖတ်သူဟာ ကား မောင်းသူဖြစ်ခြင်း၊ လမ်းပေါ်က ခရီးသည် ဖြစ်ခြင်း အခါ အား လျော်စွာ ထုတ်ပြန်ထားတဲ့ ယာဉ် စည်းကမ်းလမ်းစည်းကမ်းတွေကို လိုက်နာသလို အောက်ပါ အကြံ ပေးချက် ကလေးများကိုလည်း

အလေးဂဗ္ဘကြွပ်လို့ နီရုံးချုပ်
စန်ကြားလိုက်ချင် ပါတယ်။
လောဘကြီးပါနဲ့။
ဒေါသကိုချုပ်ထိန်းပါ။
သည်းခံစိတ်ကိုမွေးမြူပါ။
သူ့အသက် ကိုယ်အသက်ပဲ
ကွက်ပါ။ ညာတာမပါ။ တန်ဖိုး
ထားပါ။
လူလူချင်း ကိုယ်ချင်းစာပါ။
တဝချင်း စာနာပါ။
စိုက်ပျိုးမရပါနဲ့။

တကိုယ်ကောင်း မဆန်ပါနဲ့။
လူစွမ်းကောင်း မလုပ်ချင်ပါနဲ့။
သတိပီရိယထားပါ။
အ သက် ကို ဉာဏ် စောင့် ပါ
ကြောင်း.....
လေ စားစွာ ပေတ္တာရပ်ခံအပ်
ပါသည် ချီးသွားလုပ်သားပြည်
သူ အပေါင်းတို့ခင်ဗျား။

ညီညီနိုင်

BURMESE
CLASSIC

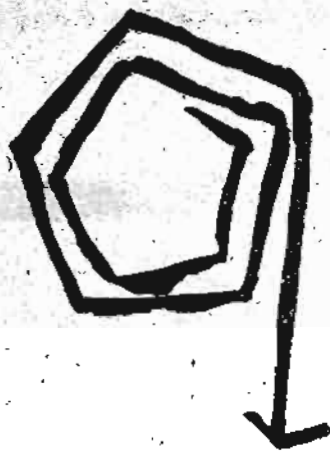
တာကြောင့် အာမခံ မရသလဲ

တရားခံတဦးအား အာမခံ မပေးခြင်းတွင် အောက်ပါ
ရည်ရွယ်ချက်များ ထားရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

- (က) တရားခံအနေနှင့် နောက်ထပ် ပြစ်မှု မကျူးလွန်နိုင်
စေရန်၊
- (ခ) လုပ်သားပြည်သူတို့၏လုံခြုံရေးကို ရှေးရှုရန်၊
- (ဂ) နိုင်ငံတော်၏ မူဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်လျှင် ယင်းမူဝါဒ
မပျက်ပြားစေရန်၊
- (ဃ) ဖြောင့်မတ် မှန်ကန်သည့် တရား စီရင်မှု ပျက်ပြား
အောင် တရားခံက နည်းတရပ်ရပ်ဖြင့် မပြုလုပ်နိုင်
စေရန်၊
- (င) တရားစီရင်မှုပြုစဉ်အတွင်း တရားခံ ထွက် ပြေး ခြင်း
မပြုနိုင်ရန်၊
- (စ) တည်ဆဲဥပဒေ တရပ်ရပ် အရ အာမခံ မပေးရဟု
သတ်မှတ်ထားသည့်ပြစ်မှုများတွင် ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်
ကို လိုက်နာရန်၊

စသော အချက်များကြောင့် တရားခံအား အချုပ်ဖြင့်
ထားရန် လိုအပ်၍ အာမခံ မပေးခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စာမျက်နှာ (၃၂) မှ အဆက်

နှင့် အသက်၏ အရိပ် အရောင်များ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာပြန့်ပေါ်လာသည်။ ပြီးတော့ ဆေးရုံကို သယ်သွားကြရ၏။ ဆေးရုံတွင် ကြာမြင့်စွာ တက်ရောက်နေရသည်။ အမြင့်ဆုံး သူရဲကောင်းဘွဲ့ (V.C) ကို စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် သူ့ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ဆေးရုံပေါ်မှာပင်ရှိနေသေးသည်။ သူ့နာလန် ထိုင်သည့်အထိ အတော်ကြာ ဆေးရုံပေါ်မှာပင် နေခဲ့ရသည်။

သို့သော် အံ့စွယ်ကောင်းသည်မှာ ဒက်ရာ ခုနစ်ဆယ် နှစ်ချက်နှင့် မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း အသက် ရှင်နေခဲ့သူ ပါးကြီးဟု ဆိုရမည်သူပင်တည်း။

ပန်းတနင်္ဂနွေ ဝင်းထိန်

1967.Oct World Digest မှ
John Frayan Turner ၏
Wing-Walker. V.C. ကို
ပြန်ဆိုပါသည်။

မြင်ဆင်စက်ရုံပါရန်

စာမျက်နှာ	ကော်လံ/ ကြောင်းရေ	မှား	မှန်
၁၁	၁/၁၅	သပ်သပ်ယပ်ယပ်	သပ်သပ်ရပ်ရပ်
၁၂	၂/၁၅	ဗီဒို	ဗီရို
	၂/၂၇	ကိုက်	ဂိုက်
၁၃	၂/၁၄	မကင်္ဂာ	မသင်္ဂာ
၁၆	၂/၂၂	ထွန်းရှိ	ထွန်းရှိန်
၂၀	၁/၂၁	ရေငုပ်	ရေရုပ်
၃၄	၂/၂	မီးသာ	ဝမ်းသာ
။	၂/၉	ထော့	တော့
၃၅	၁/၂	ရမ်းကား	ရမ်းကား
။	၁/၀	မြပး	ပေး
။	၂/၁၇	ဘယ်ဘက်	မယ်ဘက်
၃၆	၁/၂၁	ထောင်ခံ	ထောက်ခံ
။	၂/၂၄	အိန္ဒြေ	ဇုန္ဒြေ
၃၈	၂/၁၉	တရားရုံ	တရားရုံး
၃၉	၂/၃	ဘယ်သန်	မယ်သန်
၅၄	၁/၁၇	ကျွန်တော်	ကျွန်တော်
၅၅	၁/၁၆	ခုံနီပါတ်	ခုံနီပါတ်
၆၀	၂/၂	ရွန်းပြန်	ကွန်းပြန်
၆၆	၁/၇	ဒေါ်မြမေ	ဒေါ်မြမေ
၆၈	၂/၃	ဦးခင်း	ဦးခင်း

မြင်ရပ်မှန်များ

• ခဉ်းပျက်နှာ

ကော်လံ/

ကြောင်းရေ

မှား

မှန်

၆၀	/၁၁	ဇေသ	ဒေါသ
၆၉	၁/၅	ပျင်းရိကွယ်	ပျင်းရိစွယ်
၈၃	၂/၁	ကျွန်တေ	ကျွန်တော်
၉၅	၂/၂၀	ဘိနပ်	ဖိနပ်
၉၆	၂/၁၅	လက်ထိပ်	လက်ထိပ်
၁၁၂	၂/၁	ထရုက	တရုက
၁၁၉	/၃	သည်း	သည့်
၁၂၂	/၅	ယက်	လျက်
၁၄၃	၂/၁၁	ကား-ကား	ဟား-ဟား
၁၄၄	၂/၂၂	ထံခါးဖွင့်သို့	တံခါးဖွင့်သို့

BURMESE
CLASSIC

